EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT **RADA**

Štrasburk 11. prosince 2018
(OR. en)

2016/0288 (COD)
LEX 1853

PE-CONS 52/1/18
REV 1

TELECOM 212
COMPET 495
MI 510
CONSOM 201
JUSTCIV 174
CODEC 1210

SMĚRNICE
EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,
KTEROU SE STANOVÍ EVROPSKÝ KODEX PRO ELEKTRONICKÉ KOMUNIKACE
(PŘEPRACOVANÉ ZNĚNÍ)

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

(EU) 2018/...

ze dne 11. prosince 2018,

kterou se stanoví evropský kodex pro elektronické komunikace

(přepracované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru[1],

s ohledem na stanovisko Výboru regionů[2],

v souladu s řádným legislativním postupem[3],

---

1 Úř. věst. C 125, 21.4.2017, s. 56.

2 Úř. věst. C 207, 30.6.2017, s. 87.

3 Postoj Evropského parlamentu ze dne 14. listopadu 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 4. prosince 2018.

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES[1], 2002/20/ES[2], 2002/21/ES[3] a 2002/22/ES[4] byly podstatně změněny. Vzhledem k novým změnám by uvedené směrnice měly být z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti přepracovány.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21).

[3] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

[4] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

(2) Fungování pěti směrnic, jež jsou součástí platného předpisového rámce pro sítě a služby elektronických komunikací, tedy směrnic Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a 2002/58/ES[1], je Komisí pravidelně přezkoumáváno, zejména za účelem zjištění, zda je třeba směrnice změnit s ohledem na vývoj technologií a trhu.

(3) Ve svém sdělení ze dne 6. května 2015 o strategii pro jednotný digitální trh pro Evropu Komise uvedla, že se její přezkum telekomunikačního rámce zaměří na opatření, jejichž cílem je stimulace investic do vysokorychlostních širokopásmových sítí, konzistentnější přístup k politice a správě rádiového spektra založený na vnitřním trhu, zajištění podmínek pro skutečný vnitřní trh tím, že se odstraní roztříštěnost předpisů, zabezpečení účinné ochrany spotřebitelů, nastolení rovných podmínek pro všechny účastníky trhu, jednotné uplatňování pravidel a zavedení účinnějšího regulačního institucionálního rámce.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

(4) Tato směrnice je součástí procesu zaměřeného na zvyšování účelnosti právních předpisů (tzv. REFIT), jehož rozsah zahrnuje čtyři směrnice, totiž 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009.[1] Každá z uvedených směrnic v současné době obsahuje ustanovení použitelná na poskytovatele sítí elektronických komunikací a služeb elektronických komunikací, což je v souladu s regulační historií odvětví, kdy byly podniky vertikálně integrovány, tedy působily jak v oblasti zajišťování sítí, tak v oblasti poskytování služeb. Přezkum nabízí příležitost uvedené čtyři směrnice přepracovat, aby se současná struktura zjednodušila, a tím se posílila její soudržnost a přístupnost ve vztahu k cíli programu REFIT. Rovněž nabízí příležitost přizpůsobit strukturu nové realitě na trhu, kdy poskytování komunikačních služeb již není nutně svázáno se zajišťováním sítě. Jak stanoví interinstitucionální dohoda ze dne 28. listopadu 2001 o systematičtějším využívání metody přepracování právních aktů[2], přepracování spočívá v přijetí nového právního aktu, který v jednotném textu slučuje jak podstatné změny dosavadního aktu, tak i nezměněná ustanovení uvedeného aktu. Návrh na přepracování pojednává o podstatných změnách, k nimž dochází v dosavadním aktu, a kromě toho zahrnuje kodifikaci nezměněných ustanovení dosavadního aktu a těchto podstatných změn.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1211/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Úřadu (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 1).

[2] Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

(5) Tato směrnice vytváří právní rámec pro volné zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací, podléhající pouze podmínkám stanoveným v této směrnici a omezením v souladu s čl. 52 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména opatřením týkajícím se veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a veřejného zdraví, a v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“).

(6) Touto směrnicí není dotčena možnost členských států přijímat nezbytná opatření k zajištění ochrany svých zásadních bezpečnostních zájmů, ochrany veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti a umožňovat vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů, s přihlédnutím k tomu, že jakékoli omezení uplatňování práv a svobod uznaných Listinou, a to zejména v jejích článcích 7, 8 a 11, jako jsou omezení týkající se zpracování údajů, mají být stanovena zákonem, respektovat podstatu těchto práv a svobod a podléhat zásadě proporcionality v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny.

(7) Konvergence odvětví telekomunikací, médií a informačních technologií znamená, že všechny sítě a služby elektronických komunikací by měly být v co největší míře předmětem jediného evropského kodexu pro elektronické komunikace stanoveného v jediné směrnici, s výjimkou otázek, které je vhodnější upravit přímo použitelnými pravidly stanovenými formou nařízení. Je nezbytné oddělit regulaci sítí a služeb elektronických komunikací od regulace obsahu. Tato směrnice se proto nezabývá obsahem služeb, který je poskytován po sítích elektronických komunikací prostřednictvím služeb elektronických komunikací, jako je obsah rozhlasového a televizního vysílání, finanční služby a některé služby informační společnosti, a nejsou jí dotčena opatření týkající se takových služeb přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právem Unie, s cílem podporovat kulturní a jazykovou rozmanitost a zajistit ochranu mediální plurality. Obsahem televizních programů se zabývá směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU[1]. Záměrem regulace audiovizuální politiky a obsahu je dosažení cílů obecného zájmu, jako jsou svoboda projevu, mediální pluralita, nestrannost, kulturní a jazyková rozmanitost, sociální začleňování, ochrana spotřebitele a ochrana nezletilých osob. Oddělením regulace elektronických komunikací od regulace obsahu není dotčeno zohlednění vazeb, které mezi nimi existují, zejména pro zaručení mediální plurality, kulturní rozmanitosti a ochrany spotřebitele. V mezích svých pravomocí by příslušné orgány měly přispívat k provádění politik zaměřených na podporu těchto cílů.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010 o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících poskytování audiovizuálních mediálních služeb (směrnice o audiovizuálních mediálních službách) (Úř. věst. L 95, 15.4.2010, s. 1).

(8) Tato směrnice se nedotýká uplatňování směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU[1] na rádiová zařízení, vztahuje se však na automobilové rádiové přijímače, na rádiové přijímače určené pro spotřebitele a na zařízení digitální televize určená pro spotřebitele.

(9) Aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány mohly plnit cíle stanovené v této směrnici, zejména v otázce interoperability služeb mezi koncovými body, měla by se působnost směrnice vztahovat i na některé aspekty rádiových zařízení, jak jsou definována ve směrnici 2014/53/EU, jakož i na zařízení využívaná pro digitální televizi určená pro spotřebitele, aby se usnadnil přístup pro koncové uživatele se zdravotním postižením. Je důležité, aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány vyzývaly operátory sítí a výrobce zařízení k tomu, aby spolupracovali v zájmu usnadnění přístupu koncových uživatelů se zdravotním postižením ke službám elektronických komunikací. Předmětem působnosti této směrnice by mělo být i nevýhradní užívání rádiového spektra za účelem používání rádiových koncových zařízení pro vlastní potřebu, i když není spojeno s hospodářskou činností, aby byl zaručen koordinovaný přístup s ohledem na příslušný režim udělování oprávnění.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/53/EU ze dne 16. dubna 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání rádiových zařízení na trh a zrušení směrnice 1999/5/ES (Úř. věst. L 153, 22.5.2014, s. 62).

(10) Některé služby elektronických komunikací podle této směrnice by mohly rovněž spadat pod definici „služby informační společnosti“ stanovené v článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535[1]. Ustanovení uvedené směrnice upravující služby informační společnosti se na takové služby elektronických komunikací použijí, pokud tato směrnice nebo jiné právní akty Unie neobsahují zvláštní ustanovení použitelná na služby elektronických komunikací. Tato směrnice se nicméně vztahuje na služby elektronických komunikací, jako jsou hlasové telefonní služby, služby zasílání zpráv a služby elektronické pošty. Týž podnik, například poskytovatel služby internetu, může nabízet jak služby elektronických komunikací, jako je například přístup k internetu, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je poskytování webového obsahu nesouvisejícího s komunikacemi.

(11) Týž podnik, například operátor kabelové sítě, může nabízet jak službu elektronických komunikací, jako je přenos televizních signálů, tak služby, na které se tato směrnice nevztahuje, jako je komercializace nabídky služeb obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání, a tudíž lze tomuto podniku ukládat další povinnosti v souvislosti s jeho činností poskytovatele nebo distributora obsahu v souladu s ustanoveními jiných právních předpisů než této směrnice, aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v příloze této směrnice.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).

(12) Regulační rámec by se měl vztahovat na užívání rádiového spektra všemi sítěmi elektronických komunikací, včetně nově se objevujícího využívání rádiového spektra pro vlastní potřebu novými typy sítí, jež sestávají výhradně z autonomních systémů mobilních rádiových zařízení, která jsou bezdrátově propojena bez centrálního řízení či centralizovaného operátora sítě, přičemž toto užívání nemusí nutně zahrnovat výkon konkrétní hospodářské činnosti. Při vývoji páté generace prostředí bezdrátových komunikací se takové sítě budou pravděpodobně rozvíjet zejména mimo budovy a podél silnic, jakož i v oblasti dopravy, energetiky, výzkumu a vývoje, elektronického zdravotnictví, ochrany veřejnosti a odstraňování následků katastrof, internetu věcí, komunikace mezi stroji a propojených automobilů. V důsledku toho by členské státy při uplatňování dodatečných vnitrostátních požadavků na základě článku 7 směrnice 2014/53/EU týkajících se uvádění do provozu nebo používání takových rádiových zařízení s ohledem na účelné a účinné využívání rádiového spektra a zabránění škodlivým rušením měly respektovat zásady vnitřního trhu.

(13) Požadavky na schopnosti sítí elektronických komunikací se neustále zvyšují. Zatímco v minulosti se pozornost soustředila především na zvětšování šířky pásma dostupné jak celkově, tak jednotlivým uživatelům, nyní roste význam dalších parametrů, jako jsou latence, dostupnost a spolehlivost. Současnou odpovědí na tuto poptávku je přibližování optických vláken uživateli a budoucí „sítě s velmi vysokou kapacitou“ budou vyžadovat výkonnostní parametry ekvivalentní tomu, co je schopna poskytnout síť založená na optických prvcích přinejmenším do rozvodného bodu v obslužném místě. V případě pevného připojení to odpovídá takové výkonnosti sítě, která je rovnocenná tomu, čeho lze dosáhnout zavedením optického vlákna až do budovy s více bytovými jednotkami, jež se považuje za obslužné místo. V případě bezdrátového připojení to odpovídá výkonnosti sítě podobné tomu, čeho lze dosáhnout přivedením optického vlákna až k základnové stanici, jež se považuje za obslužné místo. Pro účely stanovení, zda lze bezdrátovou síť považovat za síť poskytující podobnou výkonnost sítě, by neměly být brány v úvahu rozdíly ve zkušenosti koncových uživatelů způsobené odlišnými vlastnostmi média, kterým je síť nakonec spojena s koncovým bodem sítě. V souladu se zásadou technologické neutrality by neměly být vyloučeny jiné technologie a přenosová média, pokud jsou jejich schopnosti srovnatelné s tímto základním scénářem. Zaváděním těchto „sítí s velmi vysokou kapacitou“ se zřejmě dále zvýší schopnosti sítí a připraví se půda pro zavádění budoucích generací bezdrátových sítí založených na vylepšených rádiových rozhraních a hustší architektuře sítě.

(14) Definice je třeba upravit a zajistit tak, že jsou v souladu se zásadou technologické neutrality a udržují krok s technologickým vývojem, včetně nových forem správy sítě například prostřednictvím softwarové emulace nebo softwarově definovaných sítí. Díky vývoji technologií a trhu sítě stále více přecházejí k technologii na bázi internetového protokolu (IP) a koncoví uživatelé si mohou vybírat z řady poskytovatelů hlasových služeb, kteří si konkurují. Pojem „veřejně dostupná telefonní služba“, který se ve směrnici 2002/22/ES výhradně používá a obecně je chápán tak, že se jím rozumí tradiční analogové telefonní služby, by proto měl být nahrazen aktuálnějším a technologicky neutrálním pojmem „hlasová komunikační služba“. Měly by být odděleny podmínky pro poskytování služby od skutečných prvků definice hlasové komunikační služby, tedy veřejně dostupné služby elektronických komunikací pro přímé nebo zprostředkované uskutečňování a přijímání vnitrostátních anebo vnitrostátních a mezinárodních volání prostřednictvím jednoho nebo více čísel národního nebo mezinárodního číslovacího plánu bez ohledu na to, zda tato služba využívá technologii komutace okruhů nebo komutace paketů. Tato služba je svou podstatou obousměrná a oběma stranám umožňuje vzájemnou komunikaci. Služba, která některou z těchto podmínek nesplňuje, jako je například funkce automatického přesměrování na internetových stránkách pro poskytování služeb zákazníkům, není takovou službou. Hlasové komunikační služby zahrnují rovněž zvláštní prostředky komunikace určené koncovým uživatelům se zdravotním postižením za použití služeb přenosu textu či úplné konverzace.

(15) Služby používané pro účely komunikace a technické prostředky pro jejich poskytování prošly značným vývojem. Koncoví uživatelé ve stále větší míře nahrazují tradiční hlasové telefonní služby, textové zprávy (SMS) a služby přenosu elektronické pošty funkčně rovnocennými on-line službami, jako jsou VoIP, služby přenosu zpráv a webové e-mailové služby. Aby byla zajištěna účinná a rovnocenná ochrana koncových uživatelů a jejich práv při používání funkčně rovnocenných služeb, nemělo by vymezení služeb elektronických komunikací orientované na budoucnost vycházet čistě z technických parametrů, ale spíše stavět na funkčním přístupu. Oblast působnosti nezbytné regulace by měla být přiměřená, aby bylo dosaženo jejích cílů obecného zájmu. I když „přenos signálů“ zůstává důležitým parametrem pro určení služeb, které spadají do oblasti působnosti této směrnice, definice by se měla vztahovat i na jiné služby, které umožňují komunikaci. Z pohledu koncového uživatele není relevantní, zda poskytovatel zajišťuje přenos signálů sám, nebo zda je komunikace zajišťována prostřednictvím služby přístupu k internetu. Definice služeb elektronických komunikací by proto měla obsahovat tři typy služeb, které se mohou částečně překrývat, tedy služby přístupu k internetu podle definice v čl. 2 bodu 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120[1], interpersonální komunikační služby podle definice v této směrnici a služby spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 ze dne 25. listopadu 2015, kterým se stanoví opatření týkající se přístupu k otevřenému internetu a mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací a nařízení (EU) č. 531/2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1).

Definice služby elektronických komunikací by měla odstranit nejednoznačnosti zjištěné při uplatňování definice existující před přijetím této směrnice a umožnit přesné uplatňování práv a povinností obsažených v jednotlivých ustanoveních předpisového rámce na různé typy služeb. Zpracování osobních údajů službami elektronických komunikací, též za úplatu, by mělo být v souladu nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679[1].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

(16) Aby se na určitou službu vztahovala definice služby elektronických komunikací, musí být dotčená služba poskytována zpravidla za úplatu. V digitální ekonomice účastníci trhu stále častěji považují informace o uživatelích za něco, co má peněžní hodnotu. Služby elektronických komunikací jsou koncovému uživateli často poskytovány nejen za peníze, ale v rostoucí míře zejména i za poskytnutí osobních nebo jiných údajů. Pojem úplaty by proto měl zahrnovat situace, kdy poskytovatel služby požaduje osobní údaje ve smyslu nařízení (EU) č. 2016/679 nebo jiné údaje a koncový uživatel je poskytovateli vědomě přímo či nepřímo poskytne. Rovněž by měl zahrnovat situace, kdy koncový uživatel umožní přístup k informacím, například k osobním údajům, včetně IP adresy, nebo jiným automaticky generovaným informacím, jako jsou informace shromažďované a přenášené prostřednictvím souborů cookie, aniž by je aktivně poskytl. V souladu s judikaturou Soudního dvora Evropské unie (Soudní dvůr) k článku 57 Smlouvy o fungování EU[1] úplata ve smyslu Smlouvy o fungování EU existuje i v případě, že je poskytovatel služby placen třetí stranou, a nikoli příjemcem služby. Pojem úplaty by proto měl zahrnovat rovněž situace, kdy je získání přístupu ke službě podmíněno vystavením koncového uživatele reklamám, nebo situace, kdy poskytovatel služby zpeněžuje osobní údaje, které shromáždil v souladu s nařízením (EU) 2016/679.

[1] Rozsudek Soudního dvora ze dne 26. dubna 1988, Bond van Adverteerders a další v. Nizozemský stát, C-352/85, ECLI: EU:C:1988:196.

(17) Interpersonální komunikační služby jsou služby, které umožňují interaktivní výměnu informací mezi osobami, a patří mezi ně služby, jako jsou tradiční hlasová volání mezi dvěma jednotlivci, ale také všechny druhy elektronické pošty, služby zasílání zpráv nebo skupinové diskuse. Interpersonální komunikační služby zahrnují pouze komunikaci mezi konečným, tedy nikoli potenciálně neomezeným, počtem fyzických osob, který je určen odesílatelem komunikace. Komunikace, jíž se účastní právnické osoby, by do této definice měla spadat, jestliže jménem těchto právnických osob jednají nebo se této komunikace alespoň na jedné straně účastní fyzické osoby. Interaktivní komunikace znamená, že služba umožňuje příjemci informace odpovídat. Služby, jež tyto požadavky nesplňují, například lineární rozhlasové a televizní vysílání, video na vyžádání, internetové stránky, sociální sítě, blogy nebo výměna informací mezi stroji, by se za interpersonální komunikační služby považovat neměly. Za výjimečných okolností by se služba neměla považovat za interpersonální komunikační službu, pokud je nástroj pro interpersonální a interaktivní komunikaci nepodstatnou a pouze pomocnou funkcí jiné služby, z objektivních technických důvodů jej nelze používat bez této hlavní služby a jeho integrace není prostředkem k obcházení použitelnosti pravidel upravujících služby elektronických komunikací. Jako prvky výjimky z definice je třeba pojmy „nepodstatná“ a „pouze pomocná“ vykládat úzce a z objektivní perspektivy koncového uživatele. Funkci interpersonální komunikace by bylo možné považovat za nepodstatnou, pokud je její objektivní užitečnost pro koncového uživatele velice omezená a pokud ji ve skutečnosti koncoví uživatelé téměř vůbec nevyužívají. Příkladem funkce, která by mohla být považována za spadající mimo definici interpersonálních komunikačních služeb, by v zásadě mohl být komunikační kanál v on-line hrách, a to v závislosti na funkcích komunikačního nástroje dané služby.

(18) Interpersonální komunikační služby založené na číslech z národního a mezinárodního číslovacího plánu jsou propojeny s veřejně přidělenými číslovacími zdroji. Tyto interpersonální komunikační služby založené na číslech zahrnují jak služby, v rámci nichž jsou čísla koncových uživatelů přidělována pro účely zajištění spojení mezi koncovými body, tak služby, které umožňují koncovým uživatelům spojit se s osobami, jimž byla taková čísla přidělena. Pouhé použití čísla jako identifikátoru by se nemělo považovat za rovnocenné s použitím čísla pro spojení s veřejně přidělenými čísly, a proto by samo o sobě nemělo být považováno za postačující ke kvalifikaci služby jako interpersonální komunikační služby založené na číslech. Interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech by měly podléhat povinnostem, pouze pokud veřejný zájem vyžaduje uplatňování zvláštních regulačních povinností na všechny typy interpersonálních komunikačních služeb bez ohledu na to, zda k poskytování svých služeb využívají čísla. Je odůvodněné zacházet s interpersonálními komunikačními službami založenými na číslech odlišně, neboť se účastní veřejně zajišťovaného interoperabilního ekosystému, a tudíž z něj také mají prospěch.

(19) Koncový bod sítě představuje pro účely regulace hranici mezi předpisovým rámcem pro sítě a služby elektronických komunikací a mezi předpisy pro telekomunikační koncová zařízení. Za vymezení polohy koncového bodu sítě je odpovědný vnitrostátní regulační orgán. S ohledem na praxi vnitrostátních regulačních orgánů a vzhledem k různorodosti pevných a bezdrátových topologií by Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) mělo v úzké spolupráci s Komisí přijmout pokyny ke společným přístupům k identifikaci koncového bodu sítě v souladu s touto směrnicí v různých konkrétních situacích.

(20) Technický vývoj umožňuje koncovým uživatelům přístup k tísňovým službám nejen prostřednictvím hlasových volání, ale také prostřednictvím jiných interpersonálních komunikačních služeb. Pojem tísňové komunikace by proto měl zahrnovat všechny interpersonální komunikační služby, které umožňují přístup k tísňovým službám. Vychází z prvků tísňového systému, které jsou již zakotveny v právních předpisech Unie, konkrétně z pojmů „centra tísňového volání“ (PSAP) a „nejvhodnějšího PSAP“, jak jsou vymezeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/758[1], a z pojmu „tísňových služeb“, jak je vymezen v nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 305/2013[2].

(21) Vnitrostátní regulační orgány a jiné příslušné orgány by měly sledovat harmonizovaný soubor cílů a zásad pro podepření své činnosti a měly by v případě nutnosti koordinovat opatření s orgány jiných členských států a s BEREC při plnění svých úkolů podle tohoto předpisového rámce.

(22) Úkoly svěřené touto směrnicí příslušným orgánům přispívají k naplňování cílů širších politik v oblasti kultury, zaměstnanosti, životního prostředí, sociální soudržnosti a územního plánování.

---

1 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/758 ze dne 29. dubna 2015 o požadavcích na schválení typu pro zavedení palubního systému eCall využívajícího linku tísňového volání 112 a o změně směrnice 2007/46/ES (Úř. věst. L 123, 19.5.2015, s. 77).

2 Nařízení Komise (EU) č. 305/2013 ze dne 26. listopadu 2012, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/40/EU, pokud jde o harmonizované poskytování interoperabilní služby eCall v celé Unii (Úř. věst. L 91, 3.4.2013, s. 1).

(23) Předpisový rámec by vedle stávajících tří hlavních cílů, kterými je podpora hospodářské soutěže, vnitřního trhu a zájmů koncových uživatelů, měl sledovat rovněž další cíl týkající se připojení, vyjádřený v podobě výsledků: obecný přístup k sítím s velmi vysokou kapacitou a jejich využívání pro všechny občany a podniky Unie na základě přiměřených cen a možností volby, účinné a korektní hospodářské soutěže, otevřených inovací, účinného využívání rádiového spektra, společných pravidel a předvídatelných regulačních přístupů na vnitřním trhu a potřebných odvětvových pravidel na ochranu zájmů občanů Unie. Pro členské státy, vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány a zúčastněné strany tento cíl týkající se připojení na jedné straně znamená usilovat o sítě a služby s nejvyšší kapacitou, jaká je v dané oblasti ekonomicky udržitelná, a na druhé straně usilovat o územní soudržnost ve smyslu sbližování kapacity dostupné v různých oblastech.

(24) Pokrok při dosahování obecných cílů této směrnice by se měl opírat o spolehlivý systém soustavného hodnocení a referenčního srovnávání členských států Komisí v oblasti dostupnosti sítí s velmi vysokou kapacitou v případě všech významných sociálně ekonomických faktorů, jako jsou školy, dopravní uzly, významní poskytovatelé veřejných služeb a vysoce digitalizované podniky, dostupnosti plošného pokrytí sítěmi 5G v městských oblastech a podél hlavních pozemních komunikací a dostupnosti sítí elektronických komunikací, které jsou schopny zajistit připojení alespoň o rychlosti 100 Mb/s a umožňují jeho snadné navýšení na gigabitové rychlosti, pro všechny domácností v každém členském státě. Za tímto účelem by Komise měla nadále sledovat výsledky členských států, a to například i indexy, které shrnují relevantní ukazatele týkající se výsledků dosahovaných v Unii v digitální oblasti a podávají přehled o vývoji v oblasti digitální konkurenceschopnosti v členských státech, jako je index digitální ekonomiky a společnosti, a v případě potřeby zavést nové metody a nová objektivní, konkrétní a kvantifikovatelná kritéria pro referenční srovnávání efektivity členských států.

(25) Zásada, že členské státy by měly uplatňovat právní předpisy Unie technologicky neutrálně, tedy že by vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán neměl ukládat ani zvýhodňovat použití konkrétního druhu technologie, nevylučuje přijetí přiměřených kroků na podporu určitých zvláštních služeb v případech, kdy je to odůvodněné dosažením cílů předpisového rámce, například u digitální televize jako prostředku ke zvýšení účinnosti využití rádiového spektra. Dále tato zásada nevylučuje zohlednění toho, že některá přenosová média mají fyzické vlastnosti a prvky architektury, které mohou být lepší z hlediska kvality služeb, kapacity, nákladů na údržbu, energetické účinnosti, flexibility řízení, spolehlivosti, robustnosti a škálovatelnosti a v konečném důsledku výkonnosti, což se může odrazit v opatřeních přijatých k dosažení různých cílů regulace.

(26) Měly by být současně podporovány účinné investice i hospodářská soutěž, s cílem zvýšit ekonomický růst, inovace a možnost výběru pro spotřebitele.

(27) Hospodářskou soutěž lze nejlépe podporovat prostřednictvím hospodářsky účinné míry investic do nové a stávající infrastruktury, doplněných v případě potřeby regulací, jejímž cílem je dosáhnout účinné hospodářské soutěže v oblasti maloobchodních služeb. Účinná úroveň hospodářské soutěže založené na infrastruktuře je rozsah zdvojení infrastruktury, při němž investoři mohou oprávněně očekávat spravedlivou návratnost založenou na přiměřených očekáváních ohledně vývoje podílů na trhu.

(28) Je nutné poskytovat přiměřené investiční pobídky do nových sítí s velmi vysokou kapacitou, které budou podporovat inovace v internetových službách s bohatým obsahem a posilovat mezinárodní konkurenceschopnost Unie. Tyto sítě mají obrovský potenciál přinášet užitek spotřebitelům a podnikům v celé Unii. Je proto nezbytné podporovat udržitelné investice do rozvoje těchto nových sítí a současně prostřednictvím předvídatelné a jednotné regulace zajišťovat hospodářskou soutěž, protože na úrovni infrastruktury existují i nadále místa s nedostatečnou kapacitou a překážky bránící přístupu k ní, a zvyšovat možnost výběru pro spotřebitele.

(29) Cílem této směrnice je v závislosti na rozvoji hospodářské soutěže na trzích postupně omezovat pro odvětví specifická pravidla ex ante a nakonec dosáhnout toho, aby se elektronické komunikace řídily pouze právem hospodářské soutěže. Vzhledem k tomu, že trhy elektronických komunikací prokázaly v posledních letech výraznou dynamiku v oblasti hospodářské soutěže, je důležité, aby regulační povinnosti ex ante byly ukládány, pouze pokud na dotčených trzích neexistuje účinná a udržitelná hospodářská soutěž. Konečným cílem regulačního zásahu ex ante je přinést prospěch koncovým uživatelům tím, že se na maloobchodních trzích na udržitelném základě zavede účinná hospodářská soutěž. Povinnosti na úrovni velkoobchodních trhů by se měly uložit v případě, že na jednom nebo více maloobchodních trzích by bez těchto povinností pravděpodobně nedošlo k účinnému fungování hospodářské soutěže. Je pravděpodobné, že vnitrostátní regulační orgány jsou postupně schopny na základě procesu analýzy trhu konstatovat, že maloobchodní trhy jsou konkurenceschopné, a to i bez uplatnění velkoobchodní regulace, zejména s ohledem na očekávaná zlepšení v oblasti inovací a hospodářské soutěže. V tomto případě by měl vnitrostátní regulační orgán vyvodit závěr, že regulace na velkoobchodní úrovni již není potřebná, a posoudit odpovídající relevantní velkoobchodní trh s ohledem na zrušení regulace ex ante. S cílem zajistit na maloobchodní úrovni dlouhodobou hospodářskou soutěž by přitom měl vnitrostátní regulační orgán přihlédnout ke všem případům pákového efektu mezi velkoobchodními a souvisejícími maloobchodními trhy, které by mohly vyžadovat odstranění překážek bránících vstupu na úrovni infrastruktury.

(30) Elektronické komunikace se stávají nezbytností pro stále více odvětví. Internet věcí je příkladem, jak se přenos rádiových signálů, který je základem elektronických komunikací, nadále vyvíjí a utváří realitu ve společnosti i podnikatelské sféře. Aby se tento vývoj co nejlépe využil, je nutné zavést nové bezdrátové komunikační technologie a aplikace v oblasti správy rádiového spektra a brát je v potaz. Vzhledem k tomu, že roste poptávka i po jiných technologiích a aplikacích, které využívají rádiové spektrum a které lze vylepšit tím, že se do nich začlení nebo s nimi zkombinují elektronické komunikace, měl by se při správě rádiového spektra v příslušných případech používat meziodvětvový přístup s cílem zlepšit účinnost využívání rádiového spektra.

(31) Strategické plánování, koordinace a případná harmonizace na úrovni Unie může pomoci zajistit, aby uživatelé rádiového spektra plně využívali výhod vnitřního trhu a aby bylo možno v celosvětovém měřítku účinně hájit zájmy Unie. Za tímto účelem by mělo být ve vhodných případech možné přijímat víceleté programy politiky rádiového spektra. První takový program byl stanoven rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU[1], přičemž vymezil politické směry a cíle pro strategické plánování a harmonizaci využívání rádiového spektra v Unii. Tyto politické směry a cíle se mohou týkat dostupnosti a účinného využívání rádiového spektra potřebných pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v souladu s touto směrnicí.

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 243/2012/EU ze dne 14. března 2012 o vytvoření víceletého programu politiky rádiového spektra (Úř. věst. L 81, 21.3.2012, s. 7).

(32) Státní hranice ztrácejí při určování optimálního využití rádiového spektra stále více svou důležitost. Nevhodná roztříštěnost jednotlivých vnitrostátních politik vede k nárůstu nákladů a ztrátě tržních příležitostí pro uživatele rádiového spektra a zpomaluje inovace na úkor řádného fungování vnitřního trhu, spotřebitelů a celého hospodářství.

(33) Ustanovení této směrnice o správě rádiového spektra by měla být v souladu s činností mezinárodních a regionálních organizací zabývajících se správou rádiového spektra, jako je Mezinárodní telekomunikační unie (ITU) a Evropská konference správ pošt a telekomunikací (CEPT), aby tak byla zajištěna účinná správa a harmonizace využití rádiového spektra v celé Unii a mezi členskými státy a ostatními členy ITU.

(34) V souladu se zásadou oddělení regulačních a provozních funkcí by měly členské státy zaručit nezávislost vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů, aby byla zajištěna nestrannost jejich rozhodnutí. Tímto požadavkem na nezávislost nejsou dotčeny institucionální autonomie a ústavní povinnosti členských států nebo zásada neutrality s ohledem na úpravu vlastnictví jednotlivých členských států, jak je stanovena v článku 345 Smlouvy o fungování EU. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány by měly mít přístupné všechny nezbytné zdroje, tj. pracovníky, odborné znalosti a finanční prostředky, k plnění svých úkolů.

(35) Některé úkoly podle této směrnice, jako je regulace trhu ex ante, včetně uložení povinností souvisejících s přístupem a propojením a řešení sporů mezi podniky, jsou úkoly, jež by měly plnit pouze vnitrostátní regulační orgány, tedy orgány, které jsou nezávislé jak na příslušném odvětví, tak i na jakémkoli vnějším zásahu spočívajícím v politickém nátlaku. Není-li stanoveno jinak, měly by mít členské státy možnost svěřit vnitrostátním regulačním nebo jiným příslušným orgánům další regulační úkoly stanovené v této směrnici. Při provedení ve vnitrostátním právu by členské státy měly podporovat stabilitu pravomocí vnitrostátních regulačních orgánů, pokud jde o přidělení úkolů, které vyplynuly z provedení unijního předpisového rámce pro elektronické komunikace ve znění z roku 2009 ve vnitrostátním právu, a to zejména těch, které se týkají hospodářské soutěže na trhu nebo vstupu na trh. Pokud jsou úkoly svěřeny jiným příslušným orgánům, měly by tyto orgány před přijetím rozhodnutí usilovat o konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány. Podle zásady řádné spolupráce by si vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány měly vyměňovat informace pro účely plnění svých úkolů.

(36) Tato směrnice neobsahuje hmotněprávní ustanovení o přístupu k otevřenému internetu ani o roamingu a není jí dotčeno přidělení pravomocí vnitrostátním regulačním orgánům podle nařízení (EU) č. 531/2012[1] a (EU) 2015/2120. Tato směrnice však kromě toho stanoví, že vnitrostátní regulační orgány mají být příslušné k posuzování a pečlivému sledování otázek týkajících se přístupu na trh a hospodářské soutěže, jimiž mohou být dotčena práva koncových uživatelů na přístup k otevřenému internetu.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii (Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10).

(37) V rámci přezkumu předpisového rámce pro elektronické komunikace, dokončeného v roce 2009, byla posílena nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, aby se zajistilo efektivnější uplatňování předpisového rámce a zvýšila se jejich autorita i předvídatelnost jejich rozhodnutí. Za tímto účelem muselo být do vnitrostátních právních předpisů začleněno výslovné ustanovení, které zajistilo, aby byl vnitrostátní regulační orgán při plnění svých úkolů chráněn před vnějšími zásahy nebo politickým tlakem, jež by mohly ohrozit jeho nezávislé posuzování záležitostí, které mu jsou překládány. Existence takovéhoto vnějšího vlivu na vnitrostátní zákonodárný orgán činí tento orgán nevhodným k plnění funkce vnitrostátního regulačního orgánu v rámci předpisového rámce. Za tímto účelem musela být předem stanovena pravidla týkající se důvodů odvolání ředitele vnitrostátního regulačního orgánu, aby byly rozptýleny jakékoli důvodné pochybnosti o neutrálnosti orgánu a jeho neovlivnitelnosti vnějšími faktory. Aby se zabránilo svévolným odvoláním, měl by mít odvolaný člen právo požádat, aby příslušné soudy ověřily existenci platného důvodu odvolání z těch, které stanoví tato směrnice. Odvolání by mělo souviset pouze s osobní nebo odbornou kvalifikací ředitele nebo člena. Je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány měly svůj rozpočet, který by jim zejména umožnil přijmout dostatečný počet kvalifikovaných pracovníků. Pro zajištění transparentnosti by měl být tento rozpočet každoročně zveřejňován. V mezích svého rozpočtu by měly mít možnost samostatně řídit své lidské a finanční zdroje. Aby byla zajištěna nestrannost, členské státy, které si ponechají ve svém vlastnictví nebo pod svou kontrolou podniky přispívající do rozpočtu vnitrostátních regulačních nebo jiných příslušných orgánů prostřednictvím správních poplatků, by měly zajistit, aby činnosti spojené s výkonem vlastnictví nebo kontroly byly účinně strukturálně odděleny od výkonu kontroly nad rozpočtem.

(38) Je třeba dále posílit nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů, aby byla zajištěna neovlivnitelnost jejich ředitele a členů vnějšími tlaky, a to stanovením minimálních kvalifikačních kritérií pro jmenování a minimální délky jejich mandátu. V zájmu řešení rizika regulačního zajetí, jakož i v zájmu zajištění kontinuity a posílení nezávislosti by členské státy navíc měly zvážit omezení možnosti obnovení mandátu ředitele nebo členů správní rady a stanovit pro správní radu a vrcholné vedení vhodný rotační systém. Ten by bylo možné zajistit například tím, že by první členové kolektivního orgánu byli jmenováni na různá období, aby jejich mandáty ani mandáty jejich nástupců neskončily v tentýž okamžik.

(39) Vnitrostátní regulační orgány by měly být odpovědné za to, jak vykonávají své úkoly, a měly by mít povinnost o tom podávat zprávy. Tato povinnost by měla obvykle spočívat v povinnosti předkládat výroční zprávu, a nikoli v nahodilých žádostech o podávání zpráv, které by, pokud by byly nepřiměřené, mohly omezit jejich nezávislost nebo jim bránit ve výkonu jejich úkolů. I podle judikatury Soudního dvora[1] mohou široké nebo bezpodmínečné povinnosti podávání zpráv nepřímo ovlivnit nezávislost orgánu.

(40) Členské státy by měly Komisi oznámit totožnost vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů. V případě orgánů příslušných pro udělování práv k omezování vlastnických práv třetích osob by mělo být možné splnit oznamovací povinnost odkazem na jednotné informační místo zřízené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU[2].

---

[1] Zejména rozsudek Soudního dvora ze dne 16. října 2012, Evropská komise v. Rakouská republika, věc C-164/10, ECLI:EU:C:2012:631.

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/61/EU ze dne 15. května 2014 o opatřeních ke snížení nákladů na budování vysokorychlostních sítí elektronických komunikací (Úř. věst. L 155, 23.5.2014, s. 1).

(41) Pro zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací by měl být použit co nejméně zatěžující systém oprávnění s cílem podnítit rozvoj nových komunikačních služeb a celoevropských komunikačních sítí a služeb a dát poskytovatelům služeb a spotřebitelům možnost využívat výhod úspor z rozsahu dosahovaných na vnitřním trhu.

(42) Přínosů vnitřního trhu pro poskytovatele služeb a koncové uživatele lze nejlépe dosáhnout všeobecným oprávněním pro sítě elektronických komunikací a pro služby elektronických komunikací jiné než interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, které od vnitrostátního regulačního orgánu nevyžaduje přijetí žádného výslovného rozhodnutí nebo správního aktu, a tím, že se jakékoli procesní požadavky omezí na pouhé deklaratorní oznámení. Pokud členské státy vyžadují od poskytovatelů sítí nebo služeb elektronických komunikací oznámení o zahájení činnosti, nemělo by být toto oznámení spojeno s žádnými správními náklady pro poskytovatele a mohlo by být zpřístupněno prostřednictvím vstupního bodu na internetových stránkách příslušných orgánů. V zájmu podpory efektivní přeshraniční koordinace, a to zejména v případě celoevropských operátorů, by BEREC mělo zřídit a vést databázi takových oznámení. Příslušné orgány by měly BEREC předávat pouze úplná oznámení. Členské státy by neměly žádným způsobem bránit zajišťování sítí nebo poskytování služeb, a to ani z důvodu neúplnosti oznámení.

(43) Oznámení by měla zahrnovat pouze prohlášení poskytovatele o úmyslu zahájit zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací. Poskytovatel by měl mít povinnost doplnit dané prohlášení pouze informacemi stanovené v této směrnici. Členské státy by neměly ukládat žádné další nebo samostatné požadavky na oznamování.

(44) Interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech oproti jiným kategoriím sítí a služeb elektronických komunikací definovaným v této směrnici nemají prospěch z využívání veřejných číslovacích zdrojů a nejsou účastníky veřejně zajišťovaného interoperabilního ekosystému. Není proto vhodné, aby tyto typy služeb podléhaly režimu všeobecného oprávnění.

(45) Při udělování práv na užívání rádiového spektra, číslovacích zdrojů nebo práv na instalování zařízení by příslušné orgány měly informovat podniky, kterým taková práva udělují, o příslušných podmínkách. Členské státy by měly mít možnost stanovit tyto podmínky pro užívání rádiového spektra v rámci individuálních práv na užívání nebo v rámci všeobecného oprávnění.

(46) Všeobecná oprávnění by měla obsahovat pouze podmínky, které jsou zvláštní pro odvětví elektronických komunikací. Neměla by být vázána na podmínky, které jsou již použitelné podle jiných stávajících vnitrostátních právních předpisů, zejména ohledně ochrany spotřebitele, které nejsou zvláštní pro odvětví komunikací. Příslušné orgány by například měly mít možnost informovat podniky o použitelných požadavcích, pokud jde o životní prostředí a územní plánování. Podmínkami uloženými v rámci všeobecného oprávnění není dotčeno určení rozhodného práva podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 593/2008[1].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6).

(47) Mezi podmínkami, které by mohly být spojeny s všeobecnými oprávněními, by měly být zvláštní podmínky týkající se dostupnosti pro koncové uživatele se zdravotním postižením a povinností veřejných orgánů a poskytovatelů tísňových služeb komunikovat mezi sebou navzájem a s obyvatelstvem před velkými pohromami, v jejich průběhu a po jejich skončení.

(48) Do takových oprávnění je nezbytné výslovně zahrnout práva a povinnosti podniků podle všeobecných oprávnění, aby byly zajištěny stejné podmínky v celé Unii a aby byla usnadněna přeshraniční jednání o vzájemném propojení veřejných sítí elektronických komunikací.

(49) Všeobecná oprávnění opravňují podniky zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací veřejnosti, aby sjednávaly propojení podle podmínek této směrnice. Podniky, které své sítě a služby elektronických komunikací neposkytují veřejnosti, mohou sjednávat propojení za komerčních podmínek.

(50) Příslušné orgány by v případě, že k všeobecnému oprávnění připojují podmínky a uplatňují správní poplatky, měly brát náležitě v potaz situace, kdy sítě nebo služby elektronických komunikací poskytují fyzické osoby na neziskovém základě. U sítí a služeb elektronických komunikací, které nejsou poskytovány veřejnosti, je potřebné podmínek ukládat méně, pokud vůbec nějaké, a zmírnit je oproti podmínkám, které jsou odůvodněné u sítí a služeb elektronických komunikací, které jsou poskytovány veřejnosti.

(51) Zvláštní povinnosti ukládané podnikům zajišťujícím sítě a poskytujícím služby elektronických komunikací v souladu s právem Unie na základě jejich označení jako podniky s významnou tržní sílou, jak je definována v této směrnici, by se měly ukládat odděleně od obecných práv a povinností podle všeobecného oprávnění.

(52) Podniky zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací mohou potřebovat potvrzení svých práv podle všeobecného oprávnění vzhledem k propojení a právům na omezení vlastnických práv třetích osob, zejména pro usnadnění jednání s jinými, regionálními nebo místními, úrovněmi státní správy nebo s poskytovateli služeb v jiných členských státech. Za tímto účelem by měly příslušné orgány poskytovat podnikům prohlášení, buď na žádost, nebo jako automatickou odpověď na oznámení podle všeobecného oprávnění. Taková prohlášení by sama o sobě neměla zakládat nároky na práva a na prohlášení by neměla být vázána ani žádná práva podle všeobecného oprávnění, práva na užívání ani výkon takových práv.

(53) Podnikům poskytujícím služby elektronických komunikací by mělo být možné uložit správní poplatky, z nichž jsou financovány činnosti vnitrostátních regulačních nebo jiných příslušných orgánů spojené s řízením systému všeobecných oprávnění a udělováním práv na užívání. Takové poplatky by se měly omezovat jen na pokrytí skutečných správních nákladů na tyto činnosti. Za tímto účelem by měla být zajištěna průhlednost příjmů a výdajů vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů prostřednictvím každoročního zveřejnění celkové částky vybraných poplatků a vzniklých správních nákladů, aby si podniky mohly ověřit, zda jsou v rovnováze.

(54) Systémy správních poplatků by neměly narušovat hospodářskou soutěž ani vytvářet překážky vstupu na trh. V systému všeobecného oprávnění již není možné ukládat úhradu správních nákladů, a tedy ani poplatků, jednotlivým podnikům, s výjimkou udělování práv na užívání číslovacích zdrojů, rádiového spektra a práv na instalování zařízení. Jakékoli použitelné správní poplatky by měly odpovídat zásadám systému všeobecného oprávnění. Příkladem spravedlivé, jednoduché a transparentní alternativy k těmto kritériím ukládání poplatků může být rozdělovací klíč založený na obratu. Pokud jsou správní poplatky velmi nízké, mohly by být rovněž vhodné paušální poplatky nebo poplatky skládající se z paušálu a složky závisející na obratu. Pokud se systém všeobecného oprávnění vztahuje i na podniky s velmi malým podílem na trhu, jako jsou komunitní poskytovatelé sítí, nebo na poskytovatele služeb, jejichž obchodní model generuje velmi omezené výnosy i v případě významného proniknutí na trh co do objemu, měly by členské státy posoudit možnost stanovit pro ukládání správních poplatků vhodnou prahovou hodnotu *de minimis*.

(55) Členské státy mohou mít potřebu měnit práva, podmínky, postupy a poplatky týkající se všeobecného oprávnění a práv na užívání, pokud jsou k tomu objektivní důvody. Takové navrhované změny by měly být náležitě oznámeny všem zainteresovaným stranám s dostatečným předstihem, aby jim byla dána odpovídající příležitost vyjádřit své názory. Je třeba se vyhnout zbytečným řízením v případě menších změn stávajících práv na instalování zařízení či práv na užívání spektra nebo číslovacích zdrojů, pokud tyto změny nemají dopad na zájmy třetích stran. Menšími změnami práv a povinností jsou změny, které jsou převážně administrativního rázu, nemění věcnou podstatu všeobecných oprávnění a individuálních práv na užívání, a nemohou tedy vytvářet konkurenční výhodu vůči jiným podnikům.

(56) Vzhledem k důležitosti zajištění právní jistoty a v zájmu podpory předvídatelnosti regulace za účelem poskytnutí bezpečného prostředí pro investice, a to zejména pro nové bezdrátové širokopásmové komunikace, by veškerá omezení nebo odnětí jakýchkoli stávajících práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů či práv na instalování zařízení měla probíhat na základě předvídatelných a transparentních odůvodnění a postupů. Proto by zejména v případech, kdy byla práva na užívání udělena na základě konkurenčních nebo srovnávacích řízení, a v případě harmonizovaných pásem rádiového spektra, která se mají využívat pro služby bezdrátových širokopásmových elektronických komunikací (dále jen „bezdrátové širokopásmové služby“), mohly být uloženy přísnější požadavky nebo mechanismus oznamování. Odůvodnění odkazující na efektivní a účinné užívání rádiového spektra a technologický vývoj by často mohla vycházet zejména z technických prováděcích opatření přijatých podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES[1]. Pokud je zapotřebí všeobecná oprávnění nebo individuální práva na užívání rádiového spektra omezit, zrušit nebo pozměnit bez souladu držitele práv, je s výjimkou případů, kdy jsou navrhované změny pouze drobné, navíc možné tak učinit po konzultaci se zainteresovanými stranami. Vzhledem k tomu, že omezení nebo zrušení všeobecných oprávnění nebo práv mohou mít pro jejich držitele závažné důsledky, měly by příslušné orgány při přijímání těchto opatření postupovat velmi obezřetně a před jejich přijetím posoudit potenciální škody, které by mohly v důsledku těchto opatření vzniknout.

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1).

(57) Vnitrostátní regulační orgány, jiné příslušné orgány a BEREC potřebují shromažďovat informace od účastníků trhu, aby mohly účinně plnit své úkoly, včetně posouzení souladu všeobecných podmínek s touto směrnicí, aniž by byla během posuzování pozastavena jejich platnost. Ve výjimečných případech může být rovněž nezbytné shromažďovat informace od jiných podniků působících v odvětvích, jež s odvětvím služeb elektronických komunikací úzce souvisejí, jako jsou například poskytovatelé obsahu, které disponují informacemi, jež by mohly být nezbytné k tomu, aby mohly plnit své úkoly vyplývající z práva Unie. Takové informace může být potřebné shromažďovat i jménem Komise, aby mohly plnit své příslušné povinnosti vyplývající z práva Unie. Žádosti o informace by měly být přiměřené a neměly by neúnosně zatěžovat podniky. Informace shromážděné vnitrostátními regulačními a jinými příslušnými orgány by měly být veřejně dostupné, s výjimkou případů, kdy jsou důvěrné podle vnitrostátních právních předpisů o přístupu veřejnosti k informacím a kdy podléhají unijním a vnitrostátním pravidlům o obchodním tajemství.

(58) Za účelem zajištění, aby vnitrostátní regulační orgány plnily své regulační úkoly efektivním způsobem, měly by údaje, které tyto orgány shromažďují, zahrnovat účetní údaje o maloobchodních trzích souvisejících s velkoobchodními trhy, na nichž působí podnik označený jako podnik s významnou tržní silou, a které jsou proto regulovány vnitrostátním regulačním orgánem. Zahrnovat by měly i údaje, které by umožnily vnitrostátnímu regulačnímu orgánu posoudit plnění podmínek spojených s právy na užívání a možný dopad plánovaných aktualizací nebo změn topologie sítě na rozvoj hospodářské soutěže nebo na velkoobchodní produkty zpřístupněné dalším stranám. Informace o plnění povinností pokrytí spojených s právy na užívání rádiového spektra jsou klíčové pro zajištění úplnosti zeměpisného mapování zavedení sítí. V tomto ohledu by příslušný orgán měl mít možnost požadovat poskytování rozčleněných informací na místní úrovni s takovou granularitou, jaká je přiměřená k provádění zeměpisného mapování sítí.

(59) Za účelem zmírnění zátěže tvořené povinnostmi podávat zprávy a poskytovat informace pro poskytovatele sítí a služeb a pro dotčený příslušný orgán by takové povinnosti měly být přiměřené, objektivně odůvodněné a měly by se omezovat jen na to, co je nezbytně nutné. Zejména by se mělo zamezit duplicitním žádostem o informace ze strany příslušného orgánu a BEREC a požadavku, aby bylo systematicky a pravidelně prokazováno dodržování všech podmínek podle všeobecného oprávnění nebo práva na užívání. Podniky by si měly být vědomy zamýšleného použití požadovaných informací. Poskytování informací by nemělo být podmínkou přístupu na trh. Pro statistické účely může být požadováno oznámení od podniků zajišťujících sítě nebo poskytujících služby elektronických komunikací, jestliže ukončí činnost.

(60) Neměly by být dotčeny povinnosti členských států poskytovat informace k ochraně zájmů Unie podle mezinárodních dohod ani povinnosti podávat zprávy vyplývající z právních předpisů, které nejsou zvláštní pro odvětví elektronických komunikací, jako například právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže.

(61) Informace, které příslušný orgán považuje podle unijních a vnitrostátních pravidel o obchodním tajemství a ochraně osobních údajů za důvěrné, by mělo být možné vyměňovat s Komisí, BEREC a jakýmikoli jinými orgány, pokud je taková výměna nutná pro uplatňování vnitrostátních právních předpisů provádějících tuto směrnici. Vyměňované informace by se měly omezovat na informace, které jsou relevantní a přiměřené účelu takové výměny.

(62) Širokopásmové sítě elektronických komunikací se stále více různí, pokud jde o technologii, topologii, použité médium a vlastnictví. Regulační zásah se proto musí opírat o podrobné informace ohledně zavádění sítí, aby byl účinný a dotkl se oblastí, v nichž je zapotřebí. Tyto informace jsou vrcholně důležité pro podporu investic, zvyšování připojení v celé Unii a poskytování informací všem příslušným orgánům a občanům. Měly by zahrnovat průzkumy týkající se jak zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, tak i významných modernizací nebo rozšíření stávajících kovových či jiných sítí, které nemusí ve všech ohledech odpovídat výkonnostním parametrům sítí s velmi vysokou kapacitou, jako je zavádění technologie FTTC (fibre to the cabinet) ve spojení s aktivními technologiemi, jako je vektoring. Relevantní prognózy by se měly týkat období o délce až tří let. Úroveň podrobností a územní granularita informací, které by příslušné orgány měly shromažďovat, by se měly řídit konkrétním cílem regulace a měly by být přiměřené účelům regulace, kterým slouží. V závislosti na potřebách regulace v konkrétní vnitrostátní situaci a na dostupnosti místních údajů se proto v různých členských státech bude také lišit velikost územní jednotky. Úroveň 3 v klasifikaci územních statistických jednotek (NUTS) ve většině situací pravděpodobně nebude dostatečně malou územní jednotkou.

Vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány by se měly řídit pokyny BEREC o osvědčených postupech, jak k takovému úkolu přistupovat, a tyto pokyny budou moci vycházet ze stávajících zkušeností vnitrostátních regulačních orgánů nebo jiných příslušných orgánů s prováděním zeměpisného mapování zavádění sítí. Aniž jsou dotčeny požadavky týkající se zachování obchodní důvěrnosti, příslušné orgány by v případě, že informace ještě nejsou na trhu k dispozici, měly údaje přímo zpřístupnit v otevřeném formátu v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES[1] a bez omezení týkajících se opakovaného použití informací shromážděných v rámci tohoto mapování a měly by koncovým uživatelům zpřístupnit nástroje, pokud jde o kvalitu služeb, aby zlepšily jejich informovanost o dostupných službách připojení. Při shromažďování těchto informací by všechny příslušné orgány měly dodržovat zásadu zachování jejich důvěrnosti a zabránit tomu, aby podnikům vznikla konkurenční nevýhoda.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES ze dne 17. listopadu 2003 o opakovaném použití informací veřejného sektoru (Úř. věst. L 345, 31.12.2003, s. 90).

(63) Aby měli všichni občané Unie přístup k nejmodernějšímu internetovému připojení a digitálním službám, je nutné překonat digitální propast. Za tímto účelem by v případě konkrétních a řádně vymezených oblastí měly mít příslušné orgány možnost vyzvat podniky a veřejné orgány, aby oznámily svůj záměr zavést v těchto oblastech sítě s velmi vysokou kapacitou, a současně jim umožnit dostatečně dlouhou dobu na poskytnutí důkladně uvážené reakce. Informace zahrnuté do prognóz by měly zohledňovat hospodářské vyhlídky v odvětví sítí elektronických komunikací a investiční záměry podniků v době shromažďování údajů, aby bylo možné určit dostupné připojení v různých oblastech. Jestliže podnik nebo veřejný orgán oznámí záměr zavést v určité oblasti síť, vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán by měl mít možnost od jiných podniků a veřejných orgánů požadovat, aby oznámily, zda v této oblasti hodlají zavést síť s velmi vysokou kapacitou nebo svoji síť významně zmodernizovat či rozšířit na výkonnost o rychlosti stahování alespoň 100 Mb/s. Tento postup zajistí transparentnost pro podniky a veřejné orgány, které vyjádřily zájem o zavedení sítě v této oblasti, a při koncipování svých podnikatelských plánů tak budou moci posoudit, jaké konkurenci ze strany jiných sítí budou pravděpodobně čelit. Pozitivní účinek této transparentnosti závisí na tom, zda účastníci trhu odpoví pravdivě a v dobré víře.

(64) Účastníci trhu mohou sice své plány zavedení sítě z nepředvídatelných, objektivních a opodstatněných důvodů změnit, příslušné orgány by však měly zasáhnout, a to i v případě, že je dotčeno veřejné financování, a ve vhodných případech uložit pokutu, jestliže jim byly vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti ze strany podniku nebo veřejného orgánu poskytnuty zavádějící, chybné nebo neúplné informace. Pro účely příslušného ustanovení týkajícího se pokut by se hrubou nedbalostí měla rozumět situace, kdy podnik nebo veřejný orgán poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace v důsledku svého chování nebo vnitřní organizace, které zdaleka nedosahuje náležité péče ohledně poskytovaných informací. Nezbytnou podmínkou hrubé nedbalosti by neměla být skutečnost, že podnik nebo veřejný orgán si je vědom toho, že poskytované informace jsou zavádějící, chybné nebo neúplné, ale skutečnost, že by si toho vědom byl, pokud by jednal či byl organizován s náležitou péčí. Je důležité, aby s ohledem na negativní dopad na hospodářskou soutěž a na veřejně financované projekty byly pokuty dostatečně odrazující. Ustanoveními týkajícími se pokut by neměla být dotčena žádná práva na náhradu škody v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

(65) V zájmu předvídatelnosti investičních podmínek by příslušné orgány měly mít možnost s podniky a veřejnými orgány, které vyjádří zájem na zavedení sítí s velmi vysokou kapacitou, sdílet informace o tom, zda se v dotčené oblasti provádí nebo plánují jiné typy modernizací sítí, též s rychlostí stahování dat nižší než 100 Mb/s.

(66) Je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány a jiné příslušné orgány konzultovaly navrhovaná rozhodnutí se všemi zainteresovanými stranami, poskytly jim s ohledem na složitost dané věci dostatek času k poskytnutí připomínek a zohledňovaly jejich připomínky před přijetím konečného rozhodnutí. S cílem zajistit, aby rozhodnutí na vnitrostátní úrovni neměla nepříznivý vliv na fungování vnitřního trhu nebo jiné cíle Smlouvy o fungování EU, by vnitrostátní regulační orgány měly oznamovat určité návrhy rozhodnutí Komisi a ostatním vnitrostátním regulačním orgánům a poskytnout jim tak možnost vznést připomínky. Je vhodné, aby v případech vymezených touto směrnicí příslušné orgány konzultovaly se zainteresovanými stranami všechny návrhy opatření, která mají vliv na obchod mezi členskými státy.

(67) V rámci konkurenčního prostředí by měly být zohledňovány názory zainteresovaných stran, včetně uživatelů a spotřebitelů. Za účelem řádné ochrany zájmů občanů by členské státy měly přijmout vhodný mechanismus konzultací. Takový mechanismus by mohl mít podobu subjektu, který by nezávisle na vnitrostátním regulačním orgánu a poskytovatelích služeb prováděl průzkum spotřebitelské problematiky, jako je chování spotřebitelů a mechanismus změny dodavatelů, který by pracoval transparentně a přispíval ke stávajícím mechanismům konzultací se zúčastněnými stranami. Kromě toho by mohl být zřízen mechanismus, jehož účelem by bylo umožnit vhodnou spolupráci na tématech týkajících se zákonného obsahu. Žádné postupy spolupráce dohodnuté v rámci takového mechanismu by však neměly umožňovat systematické sledování využívání internetu.

(68) Rychlým a nákladově efektivním způsobem, jak mohou koncoví uživatelé prosazovat svá práva, mohou být postupy mimosoudního řešení sporů, a to zejména v případě spotřebitelů a mikropodniků a malých podniků ve smyslu přílohy doporučení Komise 2003/361/ES[1]. Členské státy by měly vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo příslušným orgánům odpovědným za práva koncových uživatelů či alespoň jednomu nezávislému subjektu s prokázanými odbornými znalostmi v oblasti řešení problematiky těchto práv umožnit, aby působily jako subjekt alternativního řešení sporů. Pokud jde o toto řešení sporů, orgány by neměly podléhat žádným pokynům. Vzhledem k tomu, že mnoho členských států zavedlo postupy řešení sporů i pro koncové uživatele, kteří nejsou spotřebiteli a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU[2] se na ně nevztahuje, je přiměřené tento odvětvový postup řešení sporů zachovat jak pro spotřebitele, tak v případech, kdy jej členské státy rozšíří, i pro jiné koncové uživatele, zejména mikropodniky a malé podniky. Pokud jde o mimosoudní řešení sporů, členské státy by v zájmu zajištění vyšší úrovně ochrany spotřebitelů měly mít možnost ponechat v platnosti pravidla jdoucí nad rámec pravidel stanovených směrnicí 2013/11/EU nebo tato pravidla zavést.

---

[1] Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů) (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 63).

(69) V případě sporu mezi podniky v tomtéž členském státě v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, například sporu týkajícího se povinností přístupu a propojení nebo prostředků pro předávání seznamů koncových uživatelů, by měla mít poškozená strana, která vyjednávala v dobré víře, ale nepodařilo se jí dosáhnout uzavření dohody, možnost obrátit se na vnitrostátní regulační orgán, aby spor vyřešil. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost stranám sporu nařídit řešení. Zásah vnitrostátního regulačního orgánu do řešení sporu mezi poskytovateli sítí nebo služeb elektronických komunikací nebo přiřazených zařízení v členském státě, by měl směřovat k tomu, aby bylo zajištěno dodržování povinností vyplývajících z této směrnice.

(70) Kromě práv na podání opravných prostředků podle práva Unie nebo vnitrostátního práva je zapotřebí zavést jednoduché řízení, které může být zahájeno na žádost kterékoli strany sporu, k řešení přeshraničních sporů mezi podniky, které poskytují nebo jsou oprávněny poskytovat sítě nebo služby elektronických komunikací v různých členských státech.

(71) Jedním z důležitých úkolů BEREC je vydávat ve vhodných případech stanoviska k přeshraničním sporům. Vnitrostátní regulační orgány by proto měly v těchto případech plně zohledňovat stanovisko BEREC ve svých opatřeních, kterými ukládají povinnost určitému podniku nebo jiným způsobem spor řeší.

(72) Nedostatečná koordinace mezi členskými státy při organizaci využívání rádiového spektra na jejich území může v případě, že není vyřešena prostřednictvím dvoustranných jednání mezi členskými státy, vést k rozsáhlým problémům s rušením se závažným dopadem na rozvoj jednotného digitálního trhu. Členské státy by měly přijmout všechna potřebná opatření, aby zamezily přeshraničnímu a škodlivému rušení, k němuž by mezi nimi mohlo dojít. Skupina pro politiku rádiového spektra (RSPG), zřízená rozhodnutím Komise 2002/622/ES[1], by měla být pověřena tím, aby podporovala nezbytnou přeshraniční koordinaci a byla fórem určeným k řešení sporů mezi členskými státy týkajících se přeshraničních problémů. V návaznosti na řešení navržené Skupinou pro politiku rádiového spektra může být v některých situacích nezbytné prováděcí opatření, kterým se definitivně vyřeší přeshraniční rušení nebo se podle práva Unie prosadí koordinované řešení dohodnuté dvěma nebo několika členskými státy ve dvoustranných jednáních.
K rozsáhlým problémům s rušením může vést rovněž nedostatečná koordinace mezi členskými státy a zeměmi sousedícími s Unií. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření, aby zamezily přeshraničnímu a škodlivému rušení se zeměmi sousedícími s Unií, a navzájem za tímto účelem spolupracovat. Na žádost členských států dotčených přeshraničním rušením ze strany třetích zemí by Unie měla poskytnout těmto členským státům plnou podporu.

[1] Rozhodnutí Komise ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra (Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49).

(73) RSPG je poradní skupina Komise na vysoké úrovni, která byla zřízena rozhodnutím Komise 2002/622/ES, aby přispěla k rozvoji vnitřního trhu a podpořila rozvoj politiky rádiového spektra na úrovni Unie při zohlednění ekonomických, politických, kulturních, strategických, zdravotních a sociálních hledisek i technických parametrů. Měla by být složena z předsedů orgánů, které mají celkovou politickou odpovědnost za strategickou politiku rádiového spektra. Měla by poskytovat pomoc a poradenství Komisi v oblasti politiky rádiového spektra. Tím by se měla dále zviditelnit politika rádiového spektra v různých oblastech politiky Unie a lépe zajistit meziodvětvová soudržnost na úrovni Unie i na vnitrostátní úrovni. Rovněž by měla poskytovat poradenství Evropskému parlamentu a Radě na jejich žádost. Skupina by rovněž měla být fórem pro koordinaci provádění povinností týkajících se rádiového spektra podle této směrnice ze strany členských států a hrát centrální úlohu v oblastech se zásadním významem pro vnitřní trh, jako jsou přeshraniční koordinace nebo normalizace. Mohly by být rovněž vytvořeny technické nebo odborné pracovní skupiny, které by byly nápomocny při plenárních zasedáních, na nichž vysocí představitelé členských států a Komise utvářejí rámec strategické politiky. Komise dala najevo záměr změnit do šesti měsíců od vstupu této směrnice v platnost rozhodnutí 2002/622/ES s cílem zohlednit nové úkoly, jež tato směrnice RSPG svěřuje.

(74) Příslušné orgány by měly sledovat a zajišťovat dodržování podmínek všeobecného oprávnění a práv na užívání, a zejména zajistit účinné a efektivní využívání rádiového spektra a dodržování povinností pokrytí a kvality služeb, a to prostřednictvím správních sankcí včetně pokut a zákazů a odnětí práv na užívání v případě, že dojde k porušení těchto podmínek. Podniky by měly příslušným orgánům poskytovat co možná nejpřesnější a nejúplnější informace, aby tyto orgány mohly plnit své úkoly v oblasti dohledu.

(75) Podmínky, které mohou být spojeny s všeobecnými oprávněními a s individuálními právy na užívání, by se měly omezovat pouze na to, co je nezbytně nutné pro zajištění dodržování požadavků a povinností podle vnitrostátních právních předpisů a práva Unie.

(76) Každá strana, která podléhá rozhodnutí příslušného orgánu, by měla mít právo se odvolat k subjektu, který je nezávislý na zúčastněných stranách a jakýchkoli vnějších zásazích nebo politickém tlaku, jež by mohly ohrozit jeho nezávislost při posuzování záležitostí, které jsou mu předkládány. Tímto subjektem může být soud. Mimo to by každý podnik, který se domnívá, že jeho žádosti o udělení práv na instalování zařízení nebyly vyřízeny v souladu se zásadami, které stanoví tato směrnice, měl mít právo odvolat se proti takovým rozhodnutím. Tímto odvolacím řízením by nemělo být dotčeno rozdělení pravomocí v rámci vnitrostátních soudních systémů ani práva právnických nebo fyzických osob podle vnitrostátního práva. V každém případě by členské státy měly umožnit účinný soudní přezkum takových rozhodnutí.

(77) Za účelem zajištění právní jistoty pro účastníky na trhu by subjekty rozhodující o opravném prostředku měly své funkce plnit efektivně. Zejména by řízení o opravném prostředku nemělo být nadměrně dlouhé. Předběžná opatření pozastavující platnost rozhodnutí příslušného orgánu by měla být povolena pouze v naléhavých případech s cílem předejít vážnému a nenapravitelnému poškození strany, která o tato opatření požádala, a vyžaduje-li to vyváženost zájmů.

(78) Subjekty rozhodující o opravném prostředku uplatňují předběžná opatření, kterými se pozastavuje platnost rozhodnutí vnitrostátních regulačních orgánů nebo jiných příslušných orgánů, nejrůznějšími způsoby. Za účelem jednotnějšího přístupu by se měly uplatňovat společné standardy v souladu s judikaturou Soudního dvora. Subjekty rozhodující o opravném prostředku by rovněž měly být oprávněny požadovat dostupné informace zveřejněné BEREC. Vzhledem k významu řízení o opravném prostředku pro celkové fungování předpisového rámce by měl být ve všech členských státech ustaven mechanismus umožňující shromažďovat informace o těchto řízeních a o rozhodnutích, kterými se pozastavuje platnost rozhodnutí přijatých příslušnými orgány, a předávat tyto informace Komisi a BEREC. Tento mechanismus by měl zaručit, že Komise nebo BEREC mohou od členských států získat znění rozhodnutí a rozsudků s cílem vytvořit databázi.

(79) V zájmu občanů a zúčastněných stran a s cílem umožnit dotčeným stranám vyjádřit svá stanoviska je nutné zvýšit transparentnost při uplatňování unijního mechanismu na upevnění vnitřního trhu s elektronickými komunikacemi, mimo jiné tím, že by vnitrostátní regulační orgány musely zveřejnit každý návrh opatření ve stejnou dobu, kdy je o něm informována Komise, BEREC a vnitrostátní regulační orgány v jiných členských státech. Každý takový návrh opatření by měl být odůvodněný a měl by obsahovat podrobnou analýzu.

(80) Komise by poté, co v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko BEREC, měla mít možnost požadovat od vnitrostátního regulačního orgánu, aby vzal zpět návrh opatření, pokud se týká vymezení relevantních trhů nebo označení podniků jako podniků s významnou tržní silou, a pokud by taková rozhodnutí vytvářela překážky pro vnitřní trh nebo by byla neslučitelná s právem Unie, a zejména s cíli politiky, které by měly vnitrostátní regulační orgány sledovat. Tímto postupem není dotčen oznamovací postup stanovený ve směrnici (EU) 2015/1535 a právo Komise podle Smlouvy o fungování EU v souvislosti s porušováním práva Unie.

(81) Vnitrostátní konzultace se zainteresovanými stranami by měla proběhnout před konzultací na úrovni Unie za účelem upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací a v rámci postupu jednotného uplatňování nápravných opatření tak, aby bylo možné v rámci konzultací na úrovni Unie zohlednit stanoviska zainteresovaných stran. Zároveň by se tím předešlo potřebě druhé konzultace na úrovni Unie, pokud by výsledky vnitrostátní konzultace vedly ke změnám plánovaného opatření.

(82) Je důležité, aby byl předpisový rámec proveden včas. Poté, co Komise přijme rozhodnutí, jímž požádá vnitrostátní regulační orgán, aby vzal zpět navržené opatření, by měl tento orgán předložit Komisi opatření v revidované podobě. Měla by být stanovena lhůta pro oznámení revidovaného opatření Komisi, aby účastníci trhu znali délku doby, po kterou bude trh analyzován, a zvýšila se právní jistota.

(83) Mechanismus Unie umožňující Komisi požadovat, aby vnitrostátní regulační orgány vzaly zpět plánovaná opatření týkající se vymezení trhu a označení podniků za podniky s významnou tržní silou, značnou měrou přispěl k jednotnému určování okolností, za nichž je možné využít regulaci ex ante a za nichž podniky této regulaci podléhají. Zkušenosti s postupy podle článků 7 a 7a směrnice 2002/21/ES ukazují, že nejednotnost při uplatňování nápravných opatření vnitrostátními regulačními orgány v případě obdobných podmínek na trhu oslabuje vnitřní trh elektronických komunikací. Komise a BEREC by se proto v rámci svých příslušných odpovědností měly podílet na zajištění větší jednoty při používání nápravných opatření týkajících se návrhů opatření předložených vnitrostátními regulačními orgány. Kromě toho by v případě návrhů opatření týkajících se rozšíření povinností za první soustřeďovací nebo rozvodný bod, je-li to nezbytné k řešení značných a nikoli dočasných ekonomických či fyzických překážek replikace, pro podniky bez ohledu na to, zda jsou označeny jako podniky s významnou tržní silou, nebo týkajících se nových prvků sítí s velmi vysokou kapacitou, pokud BEREC sdílí obavy Komise, měla mít Komise možnost požadovat od vnitrostátního regulačního orgánu, aby návrh opatření vzal zpět. Aby mohly být využity odborné znalosti vnitrostátních regulačních orgánů týkající se analýzy trhu, měla by Komise před přijetím rozhodnutí nebo doporučení konzultovat BEREC.

(84) Vzhledem ke krátkým lhůtám v rámci mechanismu konzultací na úrovni Unie by měla být Komise zmocněna k přijímání doporučení nebo pokynů za účelem zjednodušení postupů pro výměnu informací mezi Komisí a vnitrostátními regulačními orgány, například v případech týkajících se stabilních trhů, nebo jde-li pouze o malé změny původně oznámených opatření. Komise by rovněž měla být zmocněna ke schvalování udělování výjimek z oznamovací povinnosti za účelem racionalizace postupů v některých případech.

(85) Vnitrostátní regulační orgány by měly transparentním způsobem spolupracovat mezi sebou, se BEREC a s Komisí, aby bylo zajištěno jednotné uplatňování této směrnice ve všech členských státech.

(86) Volnost, kterou mají při rozhodování vnitrostátní regulační orgány, je třeba uvést v soulad s rozvojem jednotné regulační praxe a jednotným uplatňováním předpisového rámce, aby bylo možno efektivně přispívat k rozvoji a dotvoření vnitřního trhu. Vnitrostátní regulační orgány by proto měly podporovat aktivity Komise a BEREC týkající se vnitřního trhu.

(87) Opatřeními, která by mohla nepříznivě ovlivnit obchod mezi členskými státy, se rozumějí opatření, která by mohla přímo nebo nepřímo, skutečně nebo potenciálně ovlivnit charakter obchodování mezi členskými státy způsobem, který by mohl vytvářet překážky pro jednotný trh. Jedná se o opatření, která mají výrazný dopad na podniky nebo uživatele v jiných členských státech, která zahrnují: opatření ovlivňující ceny pro uživatele v jiných členských státech; opatření ovlivňující schopnost podniku usazeného v jiném členském státě poskytovat služby elektronických komunikací, a zejména opatření ovlivňující schopnost nabízet služby v nadnárodním měřítku; opatření ovlivňující strukturu trhu nebo přístup na něj a dopadající na podniky v jiných členských státech.

(88) K jednotnějšímu používání a vymezování prvků výběrových řízení a podmínek spojených s právy na užívání rádiového spektra, které mají významný dopad na podmínky na trhu a situaci v oblasti hospodářské soutěže, včetně podmínek pro vstup na trh a rozšiřování, by přispěl koordinační mechanismus, v jehož rámci by RSPG na žádost vnitrostátního regulačního nebo jiného příslušného orgánu, nebo ve výjimečných případech z vlastního podnětu, svolala za účelem výměny osvědčených postupů fórum pro vzájemné hodnocení, aby návrhy opatření přezkoumalo dříve, než daný členský stát udělí práva na užívání. Fórum pro vzájemné hodnocení je nástrojem vzájemného učení. Mělo by přispívat k lepší výměně osvědčených postupů mezi členskými státy a zvýšit transparentnost konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení. Proces vzájemného hodnocení by neměl být formální podmínkou vnitrostátních postupů pro udělování oprávnění. Výměna názorů by měla vycházet z informací poskytnutých vnitrostátním regulačním nebo jiným příslušným orgánem, který o svolání fóra pro vzájemné hodnocení požádá, a měla by být pouze částí širšího vnitrostátního opatření, které může šířeji upravovat udělování, prodej a pronájem, dobu trvání, obnovování nebo změny práv na užívání. Vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán by tudíž měl mít rovněž možnost poskytnout informace o jiných návrzích vnitrostátních opatření souvisejících s příslušným výběrovým řízením, jimiž se omezují práva na užívání rádiového spektra a na něž se nevztahuje mechanismus vzájemného hodnocení, nebo o aspektech těchto návrhů. V zájmu snížení administrativní zátěže by měl mít vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán možnost předložit tyto informace za použití jednotného formátu, je-li k dispozici, pro účely jejich předání členům RSPG.

(89) Pokud bylo na úrovni Unie dohodnuto harmonizované přidělování rádiového spektra jednotlivým podnikům, měly by členské státy takové dohody důsledně provádět při udělování práv na užívání rádiového spektra z národního plánu přidělování kmitočtů.

(90) Členské státy by měly mít možnost při udělování práv na užívání v případech, kdy očekávané užívání zahrnuje přeshraniční situace, zvážit možnost společných autorizačních postupů.

(91) Každé rozhodnutí Komise k zajištění harmonizovaného uplatňování této směrnice by mělo být omezeno na regulační zásady, přístupy a metody. Aby se zamezilo pochybnostem, nemělo by stanovovat takové podrobnosti, které jsou obvykle potřebné k zohledněné vnitrostátních okolností, a nemělo by zakazovat alternativní přístupy, od nichž lze oprávněně očekávat, že budou mít obdobný účinek. Uvedené rozhodnutí by mělo být přiměřené a nemělo by mít vliv na rozhodnutí přijatá vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány, která nepředstavují překážku pro vnitřní trh.

(92) Unie a členské státy přijaly závazky týkající se norem a předpisového rámce pro telekomunikační sítě a služby v rámci Světové obchodní organizace.

(93) Normalizace by měla především zůstat procesem, který se řídí potřebami trhu. Mohou však vzniknout situace, kdy je pro zlepšení interoperability, rozšíření možností výběru pro uživatele a podporu vzájemného propojení na vnitřním trhu vhodné vyžadovat dodržování určitých norem na úrovni Unie. Na vnitrostátní úrovni podléhají členské státy směrnici (EU) 2015/1535. Postupy normalizace podle této směrnice nejsou dotčeny směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU[1] a 2014/35/EU[2] a směrnice 2014/53/EU.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/30/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se elektromagnetické kompatibility (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 79).

[2] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/35/EU ze dne 26. února 2014 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se dodávání elektrických zařízení určených pro používání v určitých mezích napětí na trh (Úř. věst. L 96, 29.3.2014, s. 357).

(94) Poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací by měli mít povinnost přijímat opatření k zajištění bezpečnosti svých sítí a služeb a k zabránění incidentům ohrožujícím bezpečnost nebo k minimalizaci jejich dopadu. S ohledem na současné technické možnosti by tato opatření měla zajišťovat takovou úroveň bezpečnosti sítí a služeb, která odpovídá hrozícím rizikům. Bezpečnostní opatření by měla zohledňovat přinejmenším všechny relevantní aspekty následujících prvků: pokud jde o bezpečnost sítí a zařízení: fyzickou a environmentální bezpečnost, bezpečnost dodávek, kontrolu přístupu k sítím a integritu sítí; pokud jde o řešení bezpečnostních incidentů: postupy řešení, schopnosti odhalování bezpečnostních incidentů, hlášení bezpečnostních incidentů a komunikaci ohledně nich; pokud jde o řízení kontinuity provozu: strategii a krizové plány pro zajištění kontinuity služeb, schopnosti obnovy provozu po mimořádné události; pokud jde o monitorování, audit a testování: politiky monitorování a protokolování, procvičování krizových plánů, testování sítí a služeb, posuzování bezpečnosti a sledování souladu s předpisy; a soulad s mezinárodními normami.

(95) Vzhledem k rostoucímu významu interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech je nutné zajistit, aby i tyto služby podléhaly odpovídajícím bezpečnostním požadavkům v souladu s jejich zvláštní povahou a ekonomickým významem. Poskytovatelé těchto služeb by tedy měli rovněž zajistit takovou úroveň bezpečnosti, jež je přiměřená hrozícímu riziku. Vzhledem k tomu, že poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech obvykle nevykonávají skutečnou kontrolu nad přenosem signálů v sítích, lze míru rizika pro tyto služby v některých ohledech považovat za nižší než v případě tradičních služeb elektronických komunikací. Opatření přijatá interpersonálními komunikačními službami nezávislými na číslech by tudíž měla být méně přísná, pokud je to odůvodněno na základě skutečného posouzení hrozících bezpečnostních rizik. Tentýž přístup by se měl obdobně použít pro interpersonální komunikační služby, které využívají čísla a nevykonávají skutečnou kontrolu nad přenosem signálu.

(96) Poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací by měli uživatele informovat o konkrétních a závažných bezpečnostních hrozbách a o opatřeních, která mohou přijmout, aby chránili bezpečnost své komunikace, například použitím specifických druhů softwaru nebo šifrovacích technologií. Požadavek na informování uživatelů o těchto hrozbách by poskytovatele služeb neměl zbavovat povinnosti přijmout na své vlastní náklady přiměřená a okamžitá opatření s cílem odstranit jakékoli bezpečnostní hrozby a obnovit běžnou úroveň bezpečnosti služby. Tyto informace o bezpečnostních hrozbách by měly být uživateli poskytovány zdarma.

(97) Za účelem zajištění bezpečnosti sítí a služeb, a aniž by byly dotčeny pravomoci členských států zajistit ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů a veřejné bezpečnosti, jakož i s cílem umožnit vyšetřování, odhalování a stíhání trestných činů by se mělo podporovat používání šifrování, například ve vhodných případech mezi koncovými body, a v nezbytných případech by šifrování mělo být povinné podle zásad ochrany údajů a ochrany soukromí již ve fázi návrhu.

(98) Příslušné orgány by měly zajistit zachování integrity a dostupnosti veřejných sítí elektronických komunikací. Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) by měla přispět k lepší úrovni bezpečnosti elektronických komunikací mimo jiné tím, že bude zajišťovat odborné poradenství a podporovat výměnu osvědčených postupů. Příslušné orgány by měly mít k dispozici prostředky nezbytné k plnění svých povinností, včetně pravomoci požadovat informace nezbytné k posouzení úrovně bezpečnosti sítí nebo služeb. Rovněž by měly mít pravomoc požadovat úplné a spolehlivé údaje o skutečných bezpečnostních incidentech, které měly významný dopad na provoz sítí nebo služeb. V případě potřeby by jim měly být nápomocny bezpečnostní týmy typu CSIRT (Computer Security Incident Response Team; dále jen „tým CSIRT“) ustavené směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148[1]. Týmy CSIRT mohou mít zejména povinnost poskytovat příslušným orgánům informace týkající se rizik a bezpečnostních incidentů ovlivňujících veřejné sítě elektronických komunikací a veřejně dostupné služby elektronických komunikací a doporučovat způsoby, jak je řešit.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1148 ze dne 6. července 2016 o opatřeních k zajištění vysoké společné úrovně bezpečnosti sítí a informačních systémů v Unii (Úř. věst. L 194, 19.7.2016, s. 1).

(99) V případech, kdy poskytování elektronických komunikací závisí na veřejných zdrojích, jejichž užívání je předmětem zvláštního oprávnění, měly by mít členské státy v souladu s postupy stanovenými v této směrnici možnost udělit orgánu příslušnému pro vydávání těchto oprávnění právo ukládat poplatky za účelem zajištění optimálního využívání těchto zdrojů. Podle judikatury Soudního dvora nemohou členské státy v souvislosti se zajišťováním sítí a poskytováním služeb elektronických komunikací vybírat jiné poplatky než ty, které jsou stanoveny v této směrnici. V tomto ohledu by členské státy měly při stanovování těchto poplatků postupovat jednotně, aby v souvislosti s režimem všeobecného oprávnění nebo právy na užívání nevznikala poskytovatelům sítí a služeb elektronických komunikací nadměrná finanční zátěž.

(100) Za účelem zajištění optimálního využití zdrojů by poplatky měly odrážet hospodářskou a technickou situaci na dotčeném trhu, jakož i veškeré další významné faktory určující jejich výši. Současně by poplatky měly být stanovovány způsobem, který zajišťuje účinné přidělování a užívání rádiového spektra. Touto směrnicí není dotčen účel, pro který se poplatky za práva na užívání a práva na instalování zařízení zavádí. Takové poplatky by mělo být například možné použít k financování činností vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů, které nelze pokrýt správními poplatky. Pokud se v případě konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení jedná u poplatků za práva na užívání rádiového spektra zcela nebo zčásti o jednorázovou částku, měly by platební podmínky zajišťovat, aby takové poplatky v praxi nevedly k výběru na základě kritérií, která nesouvisejí s cílem zajistit optimální využití rádiového spektra. Komise by měla mít možnost pravidelně zveřejňovat srovnávací studie a případně další pokyny, pokud jde o nejlepší praxi pro přidělování rádiového spektra, přidělování číslovacích zdrojů a udělování práva omezit vlastnická práva třetích osob.

(101) Poplatky uložené podnikům v souvislosti s právy na užívání rádiového spektra mohou ovlivnit rozhodnutí o tom, zda o taková práva usilovat a zdroje rádiového spektra využít. V zájmu zajištění optimálního využití rádiového spektra by proto měly členské státy vyvolávací ceny stanovit způsobem, který povede k efektivnímu přidělování práv, bez ohledu na použitý typ výběrového řízení. Členské státy by mohly vzít v potaz také možné náklady spojené s plněním podmínek oprávnění uložených na podporu cílů politiky. Přitom by se měla rovněž zohlednit situace v oblasti hospodářské soutěže na dotčeném trhu, včetně možných alternativních způsobů využití zdrojů.

(102) Optimální využití zdrojů rádiového spektra závisí na dostupnosti příslušných sítí a přiřazených zařízení. V tomto směru by členské státy měly usilovat o zajištění toho, aby v případě, že vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány uloží poplatky za práva na užívání rádiového spektra a práva na instalování zařízení, zohlední potřebu podporovat neustálý rozvoj infrastruktury s cílem dosáhnout co nejúčinnějšího využití zdrojů. Členské státy by proto měly usilovat o zajištění toho, aby platební podmínky pro poplatky za práva na užívání rádiového spektra spojené se skutečnou dostupností daného zdroje byly v maximální možné míře používány tak, aby podpořily investice nezbytné na podporu tohoto rozvoje infrastruktury a poskytování souvisejících služeb. Platební podmínky by měly být stanoveny objektivním, transparentním, přiměřeným a nediskriminačním způsobem před zahájením řízení o udělení práv na užívání rádiového spektra.

(103) Je třeba zajistit, aby byly přístupné včasné, nediskriminační a transparentní postupy pro udělování práv na instalování zařízení, aby byly zaručeny podmínky pro korektní a účinnou hospodářskou soutěž. Touto směrnicí nejsou dotčeny ani vnitrostátní právní předpisy, jimiž se řídí vyvlastnění nebo užívání nemovitého majetku, běžný výkon vlastnických práv a běžné užívání veřejných statků, ani zásada neutrality ve vztahu k úpravě vlastnictví v členských státech.

(104) Povolení vydaná poskytovatelům služeb a sítí elektronických komunikací, která jim umožňují získat přístup k veřejnému nebo soukromého majetku, jsou zásadním faktorem pro vytvoření sítí elektronických komunikací nebo nových síťových prvků. Zbytečná složitost a zpoždění postupů při omezování vlastnických práv třetích osob může tudíž představovat významné překážky pro rozvoj hospodářské soutěže. Omezování vlastnických práv třetích osob ve prospěch oprávněných podniků by proto mělo být zjednodušeno. Příslušné orgány by měly mít možnost omezování vlastnických práv třetích osob koordinovat a zpřístupňovat potřebné informace na svých internetových stránkách.

(105) Je třeba posílit pravomoci členských států vůči osobám, v jejichž prospěch bylo vlastnické právo třetí osoby omezeno, s cílem zajistit, aby zavedení nebo rozšíření nové sítě bylo spravedlivé, účinné a šetrné k životnímu prostředí a nezávislé na jakékoliv povinnosti podniku označeného jako podnik s významnou tržní silou poskytovat přístup ke své síti elektronických komunikací. Lepší způsob sdílení zařízení může snížit náklady na rozmístění infrastruktury elektronických komunikací z hlediska životního prostředí a sloužit cílům v oblasti veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti a územního plánování. Příslušné orgány by po uplynutí příslušného období pro veřejné konzultace, během něhož by měly všechny zainteresované strany příležitost vyjádřit své stanovisko, měly mít pravomoc požadovat, aby podniky, které měly prospěch z práv na instalaci zařízení na veřejný nebo soukromý majetek, nad něj nebo pod něj, taková zařízení nebo majetek sdíleli (včetně fyzického společného umístění), a to v konkrétních oblastech, kde je z uvedených důvodů obecného zájmu takové sdílení nutné. Například může jít o situace, kdy je značně zaplněno podzemí nebo je třeba překonat přírodní překážku. Příslušné orgány by zejména měly mít možnost požadovat sdílení síťových prvků a přiřazených zařízení, jako jsou kabelovody, potrubí, stožáry, vstupní šachty, rozvodné skříně, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce, budovy nebo vstupy do budov, a lepší koordinaci stavebních prací, je-li to odůvodněno ochranou životního prostředí nebo jinými důvody veřejné politiky.

Naopak by mělo být na vnitrostátních regulačních orgánech, aby stanovily pravidla pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku a zajistily, aby existovala vhodná náhrada za rizika pro dotčené podniky. S ohledem na povinnosti stanovené směrnicí 2014/61/EU by příslušné orgány, zejména místní orgány, rovněž měly ve spolupráci s vnitrostátními regulačními orgány vypracovat odpovídající koordinační postupy týkající se veřejných staveb a jiných odpovídajících veřejných zařízení nebo majetku, které by mohly zahrnovat postupy, jež zajistí, aby zainteresované strany měly informace týkající se vhodných veřejných zařízení nebo majetku a stávajících nebo plánovaných veřejných staveb, aby byly oznámeny včas a aby bylo v největší možné míře usnadněno sdílení.

(106) Pokud se od mobilních operátorů požaduje, aby sdíleli věže nebo stožáry z důvodů ochrany životního prostředí, mohlo by takové nařízené sdílení vést ke snížení maximálních úrovní vysílacího výkonu povoleného pro jednotlivé operátory z důvodů veřejného zdraví, což by na druhé straně mohlo vyžadovat na operátorech, aby instalovali více vysílacích míst s cílem zajistit celoplošné pokrytí. Příslušné orgány by měly usilovat o sladění příslušných hledisek životního prostředí a veřejného zdraví a přitom řádně zohlednit přístup předběžné opatrnosti stanovený v doporučení Rady 1999/519/ES[1].

(107) Rádiové spektrum je nedostatkovým veřejným zdrojem s významnou veřejnou a tržní hodnotou. Je základním předpokladem pro rádiové sítě a služby elektronických komunikací, a spektrum související s takovými sítěmi a službami by proto mělo být účinně přidělováno vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány v souladu s harmonizovanými cíli a zásadami, jimiž se řídí jejich činnost, jakož i podle objektivních, transparentních a nediskriminačních kritérií, která zohledňují demokratické, sociální, jazykové a kulturní zájmy týkající se využití rádiového spektra. Rozhodnutí č. 676/2002/ES stanoví rámec pro harmonizaci rádiového spektra.

(108) Činnostmi v oblasti politiky rádiového spektra v Unii by neměla být dotčena opatření přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právními předpisy Unie se záměrem prosazovat cíle obecného zájmu, zejména s ohledem na sítě pro účely veřejné správy a obrany, které se týkají zejména regulace obsahu a audiovizuální a mediální politiky, a právo členských států spravovat a využívat vlastní rádiové spektrum pro účely veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a obrany.

[1] Doporučení Rady 1999/519/ES ze dne 12. července 1999 o omezení expozice osob elektromagnetickým polím (od 0 Hz do 300 GHz) (Úř. věst. L 199, 30.7.1999, s. 59).

(109) Zajištění široce dostupného připojení v každém členském státě je zásadní pro hospodářský a sociální rozvoj, účast na veřejném životě a sociální a územní soudržnost. Vzhledem k tomu, že se připojení a používání elektronické komunikace stávají nedílnou součástí evropské společnosti a blahobytu, měly by členské státy usilovat o zajištění pokrytí bezdrátovým širokopásmovým připojením v celé Unii. Takového pokrytí by mělo být dosaženo tím, že členské státy stanoví pro pokrytí odpovídající požadavky, které by měly být přizpůsobeny každé oblasti a neměly by být nadměrně zatěžující, aby nebránily poskytovatelům služeb v zavádění sítí. Vzhledem k zásadní úloze, kterou systémy jako rádiové místní sítě (RLAN) plní při zajišťování vysokorychlostního bezdrátového širokopásmového připojení uvnitř budov, by opatření měla směřovat k tomu, aby bylo zajištěno uvolnění dostatečného rádiového spektra v pásmech, která jsou zvlášť cennými aktivy pro nákladově efektivní zavádění bezdrátových sítí se všeobecným pokrytím, a to zejména uvnitř budov. V této souvislosti by navíc soudržná a koordinovaná opatření k realizaci vysoce kvalitního pozemního bezdrátového pokrytí po celé Unii, která jsou založena na osvědčených vnitrostátních postupech ohledně povinností operátorů plynoucích z práv, měla směřovat k naplnění cíle programu politiky rádiového spektra, aby všichni občané Unie měli do roku 2020 přístup k nejrychlejšímu širokopásmovému připojení s minimální rychlostí 30 Mbps, uvnitř i vně budov, a měla by rovněž směřovat k naplnění ambiciózní vize gigabitové společnosti v Unii. Tato opatření podpoří inovativní digitální služby a zajistí dlouhodobé socioekonomické přínosy. Souvislé pokrytí území a rovněž připojení napříč členskými státy by měly být co nejvyšší a měly by být spolehlivé, aby podporovaly vnitrostátní i přeshraniční služby a aplikace, jako jsou propojené automobily a elektronické zdravotnictví.

(110) Je nezbytně nutné, aby občané nebyli vystaveni působení elektromagnetických polí v míře škodlivé pro veřejné zdraví. Členské státy by měly v celé Unii usilovat o konsistentní způsob řešení této otázky, se zvláštním ohledem na zásadu předběžné opatrnosti, z níž se vychází v doporučení 1999/519/ES, a vyvíjet tak v oblasti zavádění sítí činnost směřující k zajištění jednotnějších podmínek. Členské státy by měly v relevantních případech uplatňovat postup stanovený ve směrnici (EU) 2015/1535, aby byla zajištěna transparentnost pro zúčastněné strany a aby členské státy a Komise měly možnost reagovat.

(111) Harmonizace a koordinace rádiového spektra a regulace zařízení, jež se opírá o normalizaci, jsou vzájemně se doplňující potřeby, které pro to, aby mohly účinně plnit své společné cíle, musí být těsně koordinovány s podporou Skupiny pro politiku rádiového spektra. Koordinace mezi obsahem a načasováním mandátů pro CEPT podle rozhodnutí č. 676/2002/ES a požadavků na normalizaci pro normalizační orgány, jako je Evropský ústav pro telekomunikační normy, v souvislosti mimo jiné s parametry rádiových přijímačů, by měla usnadnit zavádění budoucích systémů, podpořit příležitosti sdílení rádiového spektra a zajistit efektivní správu rádiového spektra.

(112) Poptávka po harmonizovaném rádiovém spektru není ve všech částech Unie stejná. V případech nedostatečné poptávky po celém harmonizovaném pásmu nebo jeho části na regionální nebo celostátní úrovni by členské státy mohly výjimečně povolit alternativní užívání pásma, například za účelem pokrytí nedostatečné nabídky na trhu pro některé způsoby využití, dokud tato nedostatečná poptávka trvá, a za předpokladu, že alternativním užíváním není dotčeno harmonizované užívání daného pásma jinými členskými státy a že v případě vzniku poptávky po harmonizovaném užívání bude toto alternativní užívání ukončeno.

(113) Pružnost správy rádiového spektra a přístupu k rádiovému spektru byla zavedena prostřednictvím oprávnění dodržujících technologickou neutralitu a neutralitu vůči službám, která jeho uživatelům umožní vybírat nejlepší technologie a služby pro pásma rádiového spektra dostupná pro služby elektronických komunikací stanovená v příslušných národních plánech pro přidělování kmitočtových pásem v souladu s právem Unie (dále jen „zásada technologické neutrality a zásada neutrality vůči službám“). Správní vymezení technologií a služeb by mělo být prováděno pouze tehdy, jedná-li se o cíle obecného zájmu, a mělo by být jasně zdůvodněno a podrobeno pravidelnému přezkumu.

(114) Omezení zásady technologické neutrality by mělo být přiměřené a odůvodněné potřebou předejít škodlivému rušení, například stanovením úrovní výkonových masek a hladin výkonů, potřebou zajistit ochranu veřejného zdraví tím, že veřejnost bude méně vystavována působení elektromagnetických polí, potřebou zajistit řádné fungování služeb prostřednictvím odpovídající úrovně technické kvality služeb, aniž se nutně vyloučí možnost užívání více než jedné služby v témže pásmu rádiového spektra, řádné sdílení rádiového spektra, zejména v případech, kdy užívání spektra podléhá pouze všeobecnému oprávnění, nebo potřebou zajistit účinné využití rádiového spektra nebo plnit cíl obecného zájmu v souladu s právními předpisy Unie.

(115) Uživatelé rádiového spektra by měli mít možnost svobodně si vybírat služby, které chtějí prostřednictvím rádiového spektra nabízet. Na druhé straně opatření, která vyžadují, aby poskytování konkrétní služby splňovalo jasně vymezené cíle obecného zájmu, jako je ochrana života a zdraví, potřeba podporovat sociální, regionální a územní soudržnost či zamezení neúčinného využívání rádiového spektra, by měla být v nezbytných případech a v přiměřeném počtu povolena. Mezi tyto cíle by měla rovněž patřit podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, stanovená členskými státy v souladu s právními předpisy Unie. Až na nezbytné případy, jako je ochrana života a zdraví nebo výjimečně jiné cíle obecného zájmu vymezené členskými státy v souladu s právními předpisy Unie, by výjimky neměly vést k výlučnému využívání některých služeb, ale měly by spíše určovat pořadí důležitosti, aby v témže pásmu rádiového spektra mohly společně fungovat pokud možno i další služby nebo technologie. Je v kompetenci členských států vymezit rozsah a povahu jakýchkoli výjimek týkajících se podpory kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií.

(116) Vzhledem k tomu, že přidělení rádiového spektra konkrétním technologiím nebo službám představuje výjimku ze zásady technologické neutrality nebo neutrality vůči službám a omezuje svobodu výběru poskytovaných služeb nebo používaných technologií, měl by být jakýkoliv návrh na takovéto rozdělení transparentní a měla by k němu proběhnout veřejná konzultace.

(117) Pokud se členské státy výjimečně rozhodnou omezit volnost v poskytování sítí a služeb elektronických komunikací na základě důvodů souvisejících s veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností nebo ochranou veřejného zdraví, měly by vysvětlit důvody pro takové omezení.

(118) Správa rádiového spektra by měla být prováděna způsobem zajišťujícím předcházení škodlivému rušení. Základní pojem škodlivého rušení je proto třeba řádně definovat, a omezit tak regulační zásahy pouze na míru nezbytnou k tomu, aby se tomuto rušení předešlo, rovněž s ohledem na to, že je potřeba vzít v úvahu pokročilé metody pro ochranu proti škodlivému rušení s cílem uplatňovat tyto technologie a metody správy rádiového spektra, aby se v maximální možné míře zabránilo uplatňování zásady nerušeného a nechráněného základu. Odvětví dopravy má silný přeshraniční rozměr a jeho digitalizace je náročný úkol. Vozidla (například metro, autobus, automobily, nákladní automobily, vlaky) jsou čím dál více autonomní a častěji připojené k internetu. Na vnitřním trhu vozidla snáze překračují vnitrostátní hranice. Pro bezpečný a řádný provoz vozidel a jejich palubních komunikačních systémů mají spolehlivé komunikace a předcházení škodlivému rušení zásadní význam.

(119) S rostoucí poptávkou po rádiovém spektru a novými rozličnými aplikacemi a technologiemi, které vyžadují flexibilnější přístup a využívání rádiového spektra, by členské státy měly podporovat sdílené využívání rádiového spektra prostřednictvím stanovení nejvhodnějších režimů oprávnění pro každý případ a vhodných a transparentních pravidel a podmínek. Sdílené využívání rádiového spektra stále častěji zajišťuje jeho efektivní a účelné využívání tím, že umožňuje pro vícero nezávislých uživatelů nebo zařízení přístup k témuž pásmu rádiového spektra na základě různých typů právních režimů za účelem zajištění dostupnosti dalších zdrojů rádiového spektra, zvýšení efektivity využívání a usnadnění přístupu k rádiovému spektru pro nové uživatele. Sdílené využívání může probíhat na základě všeobecných oprávnění nebo bezlicenčního využívání a může umožňovat, za specifických podmínek sdílení, přístup a využívání téhož rádiového spektra vícero uživatelům v různých zeměpisných oblastech nebo v různých časových okamžicích. Rovněž může probíhat na základě individuálních práv na užívání a vycházet z ujednání, jako je licencovaný sdílený přístup, kdy se všichni uživatelé (stávající uživatel a noví uživatelé) dohodnou na podmínkách sdíleného přístupu pod dohledem příslušných orgánů tak, aby byla zajištěna minimální zaručená kvalita přenosu rádiového signálu. Pokud členské státy povolují sdílené využívání na základě různých režimů oprávnění, neměly by stanovovat příliš rozdílné doby trvání tohoto využívání na základě různých režimů oprávnění.

(120) Všeobecná oprávnění k využívání rádiového spektra mohou umožňovat nejúčinnější využívání rádiového spektra a v některých případech podporovat inovace, přičemž též přispívají k hospodářské soutěži, zatímco za určitých specifických okolností mohou nejvhodnějším režimem oprávnění být individuální práva na užívání rádiového spektra. Udělení individuálních práv na užívání rádiového spektra by se mělo zvážit například v případě, kdy vzhledem k příznivým vlastnostem šíření rádiového spektra nebo plánované hladině výkonu přenosu nemohou s ohledem na požadovanou kvalitu služeb všeobecná oprávnění řešit problémy s rušením. Technická opatření, jako jsou řešení ke zlepšení odolnosti přijímače, by mohla umožnit použití všeobecných oprávnění nebo sdílení rádiového spektra a jejich prostřednictvím by mohlo být možné se vyhnout systematickému uplatňování zásad neinterferenčního a nechráněného základu.

(121) Aby byla zajištěna předvídatelnost a zachována právní jistota a stabilita investic, měly by členské státy předem vymezit vhodná kritéria určení souladu s cílem efektivního využívání rádiového spektra ze strany držitelů práv při provádění podmínek spojených s individuálními právy na užívání a všeobecnými oprávněními. Zainteresované strany by se měly na vymezení těchto podmínek podílet a měly by být transparentním způsobem informovány o tom, jak bude plnění jejich povinností posuzováno.

(122) Aby se zamezilo vytváření překážek pro vstup na trh, zejména v důsledku hromadění rádiového spektra představujícího protisoutěžní chování, mělo by být zajištěno účinné prosazování podmínek spojených s právy k rádiovému spektru členskými státy a v nezbytných případech by se na něm měly podílet všechny příslušné orgány. Podmínky prosazování by měly zahrnovat uplatňování doložky „nevyužívané prostředky budou odebrány“. Aby byla zajištěna právní jistota, pokud jde o možné vystavení se případným sankcím za nevyužívání rádiového spektra, měly by být předem stanoveny prahové hodnoty užívání, mimo jiné co do času, objemu či identity rádiového spektra. Mělo by se uvážit obchodování s rádiovým spektrem a pronájem rádiového spektra jakožto metody, které zajišťují účinné využívání původním držitelem práv.

(123) Pokud jsou harmonizované podmínky pro pásmo rádiového spektra stanoveny rozhodnutím č. 676/2002/ES, mají příslušné orgány rozhodnout o nejvhodnějším režimu oprávnění, jenž má být v daném pásmu nebo jeho částech uplatňován. Pokud je pravděpodobné, že všechny členské státy budou čelit podobným problémům, jejichž odlišná řešení by mohla způsobit roztříštěnost vnitřního trhu se zařízeními, a zpozdit tím zavedení systémů 5G, může být nezbytné, aby Komise při nejvyšším zohlednění stanoviska RSPG doporučila společná řešení a zohlednila přitom platná technická harmonizační opatření. Tento postup by mohl členským státům poskytnout společný soubor nástrojů, k němuž by mohly přihlížet při určování vhodných konzistentních režimů oprávnění, jež mají být uplatňovány ve vztahu k pásmu nebo jeho části, a to v závislosti na faktorech, jako je hustota osídlení, vlastnosti pásem z hlediska šíření, rozdíly ve způsobech využití mezi městskými a venkovskými oblastmi, možná potřeba chránit stávající služby a výsledné důsledky pro úspory z rozsahu ve výrobním odvětví.

(124) Sdílení infrastruktury sítí a v některých případech sdílení rádiového spektra může umožňovat efektivnější a účinnější užívání rádiového spektra a zajistit rychlé zavádění sítí, zejména v oblastech s nižší hustotou osídlení. Příslušné orgány by při vymezování podmínek spojených s právy na užívání rádiového spektra měly zvážit rovněž povolení forem sdílení nebo koordinace mezi podniky v zájmu zajištění účinného a účelného využívání rádiového spektra nebo dodržování povinností pokrytí, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže.

(125) Požadavek dodržování zásad technologické neutrality a neutrality služeb při udělování práv na užívání spolu s možností převádění práv mezi podniky podporují svobodu a způsoby poskytování služeb elektronických komunikací veřejnosti, a usnadňují tak rovněž plnění cílů obecného zájmu. Tato směrnice nijak nepředjímá, zda je rádiové spektrum přidělováno přímo podnikům zajišťujícím sítě nebo poskytujícím služby elektronických komunikací, nebo subjektům, které tyto sítě nebo služby využívají. Takovými subjekty mohou být poskytovatelé obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání. Odpovědnost za dodržování podmínek spojených s právem na užívání rádiového spektra a příslušných podmínek spojených s všeobecným oprávněním by vždy měl nést podnik, kterému bylo uděleno právo na užívání rádiového spektra. Určité povinnosti uložené provozovatelům rádiového a televizního vysílání, jež se týkají poskytování audiovizuálních mediálních služeb, mohou vyžadovat uplatnění zvláštních kritérií a postupů pro udělování práv na užívání rádiového spektra za účelem splnění konkrétního cíle obecného zájmu stanoveného členskými státy v souladu s právem Unie. Postup udělení takového práva by však měl být za všech okolností objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřený.

(126) Judikatura Soudního dvora vyžaduje, aby jakákoli vnitrostátní omezení práv, která zaručuje článek 56 Smlouvy o fungování EU, byla objektivně odůvodněná a přiměřená a aby nepřekračovala to, co je nezbytné k dosažení jejich cílů. Rádiové spektrum přidělené bez otevřeného řízení by navíc nemělo být využíváno pro jiné účely, než je cíl obecného zájmu, pro který bylo uděleno. V takovém případě by zainteresované strany měly dostat příležitost vznést v přiměřené lhůtě připomínky. V rámci postupu pro předkládání žádostí o udělení práv by členské státy měly ověřit, zda bude žadatel schopen plnit podmínky, jež budou spojené s takovými právy. Tyto podmínky by se měly odrážet v kritériích způsobilosti stanovených na objektivním, transparentním, přiměřeném a nediskriminačním základě před zahájením jakéhokoliv výběrového řízení na základě soutěže. Za účelem uplatnění těchto kritérií může být od žadatele požadováno, aby předložil nezbytné informace, kterými prokáže, že je schopen tyto podmínky splnit. Pokud nebudou takové informace poskytnuty, může být žádost o právo na užívání rádiového spektra zamítnuta.

(127) Členské státy by měly před udělením práva vyžadovat ověřování pouze těch prvků, které může žadatel vykonávající běžnou péči rozumně prokázat, s náležitým ohledem na význam veřejné a tržní hodnoty rádiového spektra jakožto omezeného veřejného zdroje. Tím není dotčena možnost provádět následná ověření plnění kritérií způsobilosti, například prostřednictvím průběžných dílčích cílů v případech, kdy kritéria nemohla být rozumně splněna již na počátku. V zájmu zachování účinného a efektivního využívání rádiového spektra by členské státy neměly práva udělit, pokud se na základě jejich přezkoumání ukáže, že uchazeč není schopen podmínky splnit, aniž je dotčena možnost umožnit experimentální využívání na omezenou dobu. Dostatečně dlouhá doba trvání oprávnění k využívání rádiového spektra by měla zvýšit předvídatelnost pro investice, které přispějí k rychlejšímu zavádění sítí a lepším službám, a rovněž stabilitu, která podpoří obchodování s rádiovým spektrem a jeho pronájem. Pokud není oprávnění k využívání rádiového spektra uděleno na dobu neurčitou, měla by doba trvání oprávnění na jedné straně zohledňovat sledované cíle, a na straně druhé by měla být dostatečná k tomu, aby umožňovala navrácení uskutečněných investic. Ačkoli delší doba trvání může zajistit předvídatelnost investic, opatření, která zajistí účinné a efektivní využívání rádiového spektra, jako je pravomoc příslušného orgánu právo změnit nebo odejmout v případě nedodržování podmínek spojených s právy na užívání, nebo povolení obchodovatelnosti a pronajímání rádiového spektra, zabrání nepatřičnému hromadění rádiového spektra a podpoří větší flexibilitu při distribuci zdrojů rádiového spektra. Dalším prostředkem zajištění průběžného posuzování využívání rádiového spektra držitelem práva je častější využívání přepočtu poplatků na roční hodnoty.

(128) Vzhledem k významu technických inovací by členské státy měly být schopny zajistit práva na užívání rádiového spektra pro experimentální účely, a to za zvláštních omezení a podmínek odůvodněných přísně experimentální povahou těchto práv.

(129) Při rozhodování, zda obnovit již udělená práva na využívání harmonizovaného rádiového spektra, by příslušné orgány měly vzít v úvahu, do jaké míry by prodloužení napomohlo dosažení cílů předpisového rámce a dalších cílů podle vnitrostátního práva a práva Unie. Každé takové rozhodnutí by mělo být přijato na základě otevřeného, nediskriminačního a transparentního postupu a vycházet z přezkoumání, jak byly plněny podmínky spojené s dotčenými právy. Při posuzování potřeby obnovit práva na užívání by členské státy měly zvážit dopad obnovení přidělených práv z hlediska hospodářské soutěže oproti podpoření efektivnějšího využívání nebo inovativních nových způsobů využívání, které by mohly být výsledkem otevření pásma novým uživatelům. Příslušné orgány by měly mít možnost se v tomto ohledu rozhodnout, že povolí pouze omezené trvání obnovení, aby se zabránilo závažnému narušení zavedeného užívání. Rozhodnutí, zda obnovit práva přidělená před datem použitelnosti této směrnice, by měla respektovat veškeré již platné předpisy, členské státy by však měly rovněž zajistit, aby jimi nebyly dotčeny cíle této směrnice.

(130) Při obnovování stávajících práv na užívání harmonizovaného rádiového spektra by členské státy kromě posouzení potřeby dané právo obnovit měly přezkoumat také poplatky s ním spojené s cílem zajistit, aby tyto poplatky nadále podporovaly optimální využívání, přičemž by se měl mimo jiné zohlednit vývoj trhu a technologický vývoj. Z důvodů právní jistoty je vhodné, aby jakékoliv úpravy stávajících poplatků vycházely ze stejných zásad jako přidělování nových práv na užívání.

(131) Účinnou správu rádiového spektra lze zajistit tak, že se umožní pokračování efektivní využívání rádiového spektra, které již bylo přiděleno. Za účelem zajištění právní jistoty pro držitele práv by možnost obnovení práv na užívání měla být posouzena v dostatečném předstihu před vypršením dotčených práv, například alespoň dva roky před vypršením práv, pokud byla tato práva přidělena na 15 či více let, ledaže byla při udělování práv možnost obnovení výslovně vyloučena. V zájmu kontinuální správy zdrojů by příslušné orgány měly mít možnost provést takové posouzení jak z vlastní iniciativy, tak na žádost držitelů. Právo na užívání by nemělo být obnoveno proti vůli držitele.

(132) Účinným prostředkem pro zvyšování účinnosti využívání spektra může být převod práv na užívání rádiového spektra. V zájmu pružnosti a účinnosti a s cílem umožnit oceňování rádiového spektra trhem by členské státy měly standardně povolovat, aby si uživatelé rádiového spektra svá práva na užívání převáděli nebo je pronajímali třetím stranám na základě jednoduchého postupu a s výhradou podmínek spojených s těmito právy a pravidel hospodářské soutěže, pod dozorem odpovědných vnitrostátních regulačních orgánů. Za účelem usnadnění takových převodů nebo pronajímání, při dodržení technických prováděcích opatření přijatých podle rozhodnutí č. 676/2002/ES, by členské státy měly také posoudit žádosti o oddělení nebo rozdělení práv na užívání rádiového spektra a o přezkoumání podmínek jeho využívání.

(133) O opatřeních přijímaných specificky na podporu hospodářské soutěže při udělování nebo obnovování práv na užívání rádiového spektra by měly rozhodovat vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány, které mají potřebné hospodářské a technické znalosti a znalosti o trhu. Podmínky přidělování rádiového spektra mohou ovlivnit situaci v oblasti hospodářské soutěže na trzích elektronických komunikací a podmínky pro vstup na trh. Omezený přístup k rádiovému spektru, zejména v případě nedostatkovosti rádiového spektra, může vytvořit překážku pro vstup na trh nebo bránit investicím, zavádění sítí, poskytování nových služeb nebo aplikací, inovacím a hospodářské soutěži. Stávající hospodářskou soutěž mohou ovlivnit rovněž nová práva na užívání, včetně práv získaných prostřednictvím převodu nebo pronajmutí, a zavedení nových pružných kritérií pro užívání rádiového spektra. Při nevhodném uplatňování mohou mít některé podmínky používané za účelem podpory hospodářské soutěže jiné účinky; například limity pro využívání rádiového spektra a rezervace rádiového spektra mohou vytvořit umělý nedostatek, povinnosti velkoobchodního přístupu mohou při absenci tržní síly nepřiměřeně omezovat obchodní modely a omezení pro převody mohou znemožnit rozvoj sekundárních trhů. Proto je nezbytné a mělo by se důsledně provádět konzistentní a objektivní testování uložení takových podmínek z hlediska hospodářské soutěže. Užití takových opatření by se proto mělo zakládat na důkladném a objektivním posouzení trhu a podmínek hospodářské soutěže na trhu prováděném vnitrostátními regulačními a jinými příslušnými orgány. Příslušné vnitrostátní orgány by však měly vždy zajistit účinné a účelné využívání rádiového spektra a zabránit narušování hospodářské soutěže na základě hromadění představujícího protisoutěžní chování.

(134) V návaznosti na stanoviska RSPG může být přijetí společné lhůty pro povolení užívání pásma rádiového spektra, které bylo harmonizováno podle rozhodnutí č. 676/2002/ES, nezbytné k tomu, aby se zabránilo přeshraničnímu rušení, a zároveň prospěšné tím, že zajistí možnost plně využívat přínosů souvisejících technických harmonizačních opatření pro trhy se zařízeními a pro zavádění sítí a služeb s velmi vysokou kapacitou. Povolení užívání pásma rádiového spektra zahrnuje přidělení rádiového spektra na základě režimu všeobecného oprávnění nebo individuálních práv na užívání s cílem povolit užívání rádiového spektra, jakmile je dokončen postup přidělování. Aby bylo možné přidělit pásma rádiového spektra, může být nezbytné uvolnit pásmo obsazené jinými uživateli a odškodnit je. Uplatňování jednotné lhůty pro povolení užívání harmonizovaných pásem pro služby elektronických komunikací, a to i pro sítě 5G, by však mohlo být v konkrétním členském státě dotčeno problémy souvisejícími s nevyřešenými otázkami týkajícími se přeshraniční koordinace mezi členskými státy nebo se třetími zeměmi, složitostí zajištění technického přechodu stávajících uživatelů pásma, omezením využití pásma na základě cíle obecného zájmu, zajištěním národní bezpečnosti a obrany nebo vyšší mocí. V každém případě by měly členské státy přijmout veškerá opatření s cílem minimalizovat jakékoli prodlevy z hlediska zeměpisného pokrytí, načasování a rozsahu rádiového spektra. Členské státy by navíc měly mít možnost v případech, kdy je to s ohledem na jimi provedené posouzení relevantních okolností považováno za vhodné, požádat Unii o poskytnutí právní, politické a technické podpory při řešení otázek týkajících se koordinace rádiového spektra se zeměmi sousedícími s Unií, včetně kandidátských a přistupujících zemí, a to tak, aby dotčené členské státy mohly dostát svým závazkům podle práva Unie.

(135) Aby se do roku 2020 zajistila zvýšená koordinovaná dostupnost rádiového spektra v zájmu dosažení pevných a bezdrátových sítí s velmi vysokou rychlostí v kontextu 5G, RSPG identifikovala jako prioritní pásma vhodná pro splnění cílů akčního plánu pro 5G do roku 2020 pásma 3,4-3,8 GHz a 24,25-27,5 GHz. Za účelem dalších studií byla identifikována rovněž pásma 40,5-43,5 GHz a 66-71 GHz. Jako doplnění rozhodnutí (EU) 2017/899 Evropského parlamentu a Rady[1] je proto nezbytné zajistit, aby do dne 31. prosince 2020 byla pro pozemní systémy schopné poskytovat bezdrátové širokopásmové služby za harmonizovaných podmínek stanovených technickými prováděcími opatřeními přijatými v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES k dispozici pásma 3,4-3,8 GHz a 24,25-27,5 GHz nebo jejich části, jelikož tato pásma mají specifické vlastnosti z hlediska pokrytí a datové kapacity, které umožňují jejich vhodnou kombinaci pro splnění požadavků na sítě 5G. Členské státy by však mohly být dotčeny rušením, jež pravděpodobně vznikne ze strany třetích zemí, které v souladu s Radiokomunikačním řádem ITU identifikovaly tato pásma pro jiné služby, než jsou mezinárodní mobilní telekomunikace. To by mohlo mít vliv na povinnost dodržet společnou lhůtu pro provedení. Budoucí využívání pásma 26 GHz pro pozemní bezdrátové služby 5G bude zřejmě mimo jiné zaměřeno na městské a příměstské oblasti s přístupovými body, přičemž určitou míru zavedení těchto služeb lze předpokládat podél hlavních komunikací a železničních tratí ve venkovských oblastech. Nabízí se tak příležitost, aby mimo tyto zeměpisné oblasti bylo pásmo 26 GHz využíváno pro jiné služby než bezdrátové služby 5G, například pro komunikaci určenou specificky pro podniky nebo pro využití uvnitř budov, a aby tedy členské státy toto pásmo vymezily a zpřístupnily jej na základě nevýhradního užívání.

[1] Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/899 ze dne 17. května 2017 o využívání kmitočtového pásma 470–790 MHz v Unii (Úř. věst. 138, 25.5.2017, s. 131).

(136) Pokud poptávka po pásmu rádiového spektra převyšuje jeho dostupnost a členský stát následně dospěje k závěru, že práva na užívání rádiového spektra mají být omezena, měly by být uplatněny vhodné a transparentní postupy pro udělování takových práv s cílem zabránit jakékoliv diskriminaci a optimalizovat využití tohoto omezeného zdroje. Takové omezení by mělo být odůvodněné a přiměřené a mělo by mu předcházet důkladné posouzení tržních podmínek, při němž budou náležitě zohledněny celkové přínosy pro uživatele a cíle vnitrostátního a vnitřního trhu. Cíle jakýchkoliv omezení by měly být předem jasně vymezené. Při rozhodování o nejvhodnějším způsobu výběrového řízení by členské státy měly v souladu s koordinačními opatřeními přijatými na úrovni Unie včas a transparentním způsobem konzultovat se všemi zainteresovanými stranami odůvodnění, cíle a podmínky výběrového řízení. Členské státy by měly mít možnost mimo jiné využívat konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení pro přidělení rádiového spektra nebo pro číslovací zdroje s mimořádnou hospodářskou hodnotou. Při správě takových systémů by měly příslušné orgány zohledňovat cíle této směrnice. Pokud členský stát zjistí, že by v pásmu mohla být zpřístupněna další práva, měl by zahájit příslušný postup.

(137) Masivní růst poptávky po rádiovém spektru a poptávky koncových uživatelů po kapacitě bezdrátového širokopásmového připojení vyžaduje alternativní, doplňková řešení pro přístup zajišťující účinné využívání spektra, včetně bezdrátových přístupových systémů s nízkým výkonem a malým dosahem, jako jsou rádiové místní sítě (RLAN) a sítě buňkových přístupových bodů malého rozměru s malým výkonem. Takové doplňkové systémy bezdrátového přístupu, zejména veřejně přístupné přístupové body sítí RLAN, zvyšují přístup k internetu pro koncové uživatele a snižují zátěž mobilního provozu pro mobilní operátory. Sítě RLAN používají harmonizované rádiové spektrum bez nutnosti individuálního oprávnění nebo práva na užívání rádiového spektra. Většinu přístupových bodů sítí RLAN zatím využívají soukromí uživatelé jako místní bezdrátové prodloužení svého pevného širokopásmového připojení. Koncovým uživatelům by nemělo být bráněno v tom, aby v rámci svého internetového předplatného sdíleli přístup ke své síti RLAN s jinými uživateli, s cílem zvýšit počet dostupných přístupových míst, zejména v hustě osídlených oblastech, maximalizovat bezdrátovou datovou kapacitu prostřednictvím opětovného využívání rádiového spektra a vytvořit nákladově efektivní doplňkovou bezdrátovou širokopásmovou infrastrukturu přístupnou dalším koncovým uživatelům. Proto by měla být rovněž odstraněna zbytečná omezení pro zavádění a propojování přístupových bodů sítí RLAN.

(138) Veřejné orgány nebo poskytovatelé veřejných služeb, kteří používají sítě RLAN ve svých prostorách pro svůj personál, návštěvníky nebo klienty, aby jim například umožnili přístup ke službám elektronické veřejné správy (eGovernment) nebo k informacím o veřejné dopravě nebo řízení silniční dopravy, by mohly poskytovat přístup k těmto přístupovým bodům rovněž široké veřejnosti jako doplňkovou službu ke službám, které veřejnosti ve svých prostorách nabízejí, v rozsahu, který umožňují pravidla hospodářské soutěže a veřejných nabídkových řízení. Poskytování takového lokálního přístupu k sítím elektronických komunikací v rámci soukromého majetku nebo v omezeném veřejném prostoru nebo v jejich okolí na nekomerčním základě nebo jako doplňkové služby k jiné aktivitě, která na tomto přístupu nezávisí (například přístupové body k sítím RLAN zpřístupněné zákazníkům jiných obchodních aktivit nebo široké veřejnosti v daném prostoru), navíc může být podmíněno dodržováním podmínek a požadavků všeobecných oprávnění pro práva užívání rádiového spektra, avšak na jeho poskytovatele by se neměly vztahovat žádné podmínky ani požadavky všeobecných oprávnění vztahující se na poskytovatele veřejných sítí nebo služeb elektronických komunikací ani povinnosti související s koncovými uživateli nebo s propojením. Pro tyto poskytovatele by však měla nadále platit pravidla týkající se odpovědnosti stanovená ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES[1]. Objevují se další technologie, například LiFi, které doplní stávající možnosti sítí RLAN a bezdrátových přístupových bodů v oblasti rádiového spektra o optické viditelné světelné přístupové body a povedou ke vzniku hybridních místních sítí umožňujících optickou bezdrátovou komunikaci.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (směrnice o elektronickém obchodu) (Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s.1).

(139) Jelikož bezdrátové přístupové body s nízkým výkonem a s malým dosahem, jako jsou femtobuňky, pikobuňky, metrobuňky či mikrobuňky, mohou být velmi malé a využívají nenápadná zařízení podobná směrovačům pro domácí sítě RLAN, které nevyžadují žádná povolení nad rámec toho, co je pro užívání rádiového spektra nezbytné, a jelikož mají tyto přístupové body příznivý dopad na užívání rádiového spektra a na rozvoj bezdrátových komunikací, jakékoli omezení týkající se jejich zavádění by mělo být v maximální možné míře omezeno. Aby se usnadnilo zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem a aniž je tím dotčen jakýkoli použitelný požadavek týkající se správy rádiového spektra, členské státy by v důsledku výše uvedeného neměly zavádění těchto zařízení na budovách, které nejsou úředně chráněny jako součást vymezeného prostředí nebo vzhledem k jejich zvláštní architektonické nebo historické hodnotě, podmiňovat udělením individuálních povolení, s výjimkou případů, kdy je to odůvodněno veřejnou bezpečností. Za tímto účelem by jejich vlastnosti – například maximální velikost, hmotnost a emisní vlastnosti – měly být specifikovány na úrovni Unie tak, aby byly přiměřené pro zavádění v daném místě a aby se zajistila vysoká úroveň ochrany veřejného zdraví, jak je stanoveno v doporučení 1999/519/ES. V případě provozu bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem by se měl používat článek 7 směrnice 2014/53/EU. Tím nejsou dotčena práva soukromého vlastnictví stanovená v unijním nebo vnitrostátním právu. Postup pro zvažování žádostí o povolení by měl být zjednodušen a neměly by jím být dotčeny žádné obchodní dohody a veškeré související správní poplatky by měly být omezeny na správní náklady spojené se zpracováním žádosti. Postup posuzování žádosti o povolení by měl trvat co nejkratší dobu a v zásadě nejvýše čtyři měsíce.

(140) Veřejné budovy a další veřejnou infrastrukturu denně navštěvuje a využívá značný počet koncových uživatelů, kteří potřebují připojení za účelem využívání služeb elektronické správy, elektronické dopravy a dalších služeb. Další veřejná infrastruktura, jako například pouliční osvětlení či světelná dopravní signalizace, představuje mimo jiné i díky svému hustému výskytu cenná místa pro zavedení buňkových přístupových bodů malého rozměru. Aniž je dotčena možnost, aby příslušné orgány podmínily zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem udělením individuálních povolení vydaných předem, operátoři by měli mít právo na přístup k těmto veřejným místům, aby mohli odpovídajícím způsobem pokrýt poptávku. Členské státy by proto měly zajistit, aby tyto veřejné budovy a další veřejná infrastruktura byly zpřístupňovány za přiměřených podmínek pro zavádění buňkových přístupových bodů malého rozměru, a to s cílem doplnit směrnici 2014/61/EU, a aniž jsou dotčeny zásady stanovené v této směrnici. Směrnice 2014/61/EU uplatňuje funkční přístup a ukládá povinnosti přístupu k fyzické infrastruktuře pouze v případě, že se jedná o součást sítě nebo pokud ji vlastní nebo používá některý provozovatel sítě, takže řada budov vlastněných nebo používaných orgány veřejné správy je ponechána mimo oblast její působnosti. Naproti tomu stanovení specifické povinnosti není nutné v případě fyzické infrastruktury, jako jsou kabelovody nebo stožáry, používané pro inteligentní dopravní systémy, které jsou ve vlastnictví provozovatelů sítě (poskytovatelů dopravních služeb nebo poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací), a částí sloužících k uložení prvků sítě, které tak spadají do oblasti působnosti směrnice 2014/61/EU.

(141) Ustanovení této směrnice týkající se přístupu a propojení se vztahují na veřejné sítě elektronických komunikací. Na poskytovatele jiných než veřejných sítí elektronických komunikací se povinnosti podle této směrnice týkající se přístupu nebo propojení nevztahují s výjimkou případů, kdy při využívání přístupu k veřejným sítím mohou podléhat podmínkám stanoveným členskými státy.

(142) Pojem „přístup“ má mnoho významů, a je proto nutné přesně vymezit, v jakém smyslu se tento pojem používá v této směrnici, aniž je dotčeno jeho používání v ostatních právních aktech Unie. Operátor může vlastnit základní síť nebo zařízení, nebo si může některé z nich nebo všechny pronajmout.

(143) Na otevřeném a konkurenčním trhu by neměla existovat žádná omezení bránící podnikům ve sjednávání dohod o přístupu a propojování, zejména přeshraničních dohod, s výhradou pravidel hospodářské soutěže stanovených ve Smlouvě o fungování EU. V rámci úsilí o dosažení účinnějšího, skutečně celoevropského trhu s účinnou hospodářskou soutěží, s větším výběrem a konkurenčními službami pro koncové uživatele by měly podniky, které přijímají žádosti o přístup nebo propojení od jiných podniků, které musí dodržovat požadavky všeobecného oprávnění, aby mohly poskytovat sítě nebo služby elektronických komunikací pro veřejnost, v zásadě uzavírat takové dohody na komerčním základě a vyjednávat v dobré víře.

(144) Na trzích, na nichž přetrvávají velké rozdíly ve vyjednávacích pozicích mezi podniky a kde některé podniky jsou odkázány při dodávce svých služeb na infrastrukturu provozovanou jinými subjekty, je vhodné vytvořit předpisový rámec pro zajištění účinného fungování trhu. Pokud nejsou obchodní jednání úspěšná, měly by mít vnitrostátní regulační orgány pravomoc zajistit přístup, propojení a interoperabilitu služeb v zájmu koncových uživatelů za přiměřených podmínek. Mohou zejména zajistit spojení mezi koncovými body tím, že uloží přiměřené povinnosti podnikům, na které se vztahují požadavky všeobecného oprávnění a které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům. Kontrola přístupových prostředků může zahrnovat vlastnictví nebo kontrolu fyzického připojení (pevného nebo mobilního) ke koncovému uživateli nebo možnost změnit nebo zrušit státní číslo nebo čísla potřebná pro přístup ke koncovému bodu sítě koncového uživatele. O takový případ by šlo například tehdy, pokud by operátoři sítí nepřiměřeně omezovali koncovým uživatelům volbu přístupu k internetovým portálům a službám.

(145) S ohledem na zásadu nediskriminace by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit, aby všechny podniky, bez ohledu na jejich velikost a obchodní model, a ať již jsou vertikálně integrované, nebo oddělené, mohly využívat propojení za rozumných podmínek, s cílem poskytovat spojení mezi koncovými body a přístup k internetu.

(146) Vnitrostátní právní nebo správní opatření, která vážou podmínky pro přístup nebo propojení na činnosti strany, která žádá o propojení, zejména na rozsah jejích investic do infrastruktury sítě, a nikoli na vzájemné propojení nebo na poskytované služby přístupu, mohou způsobit narušení trhu, a mohou proto být neslučitelná s pravidly hospodářské soutěže.

(147) Operátoři sítí, kteří kontrolují přístup ke svým vlastním zákazníkům, tak činí na základě jednoznačně vyčleněných čísel nebo adres ze zveřejněného rozsahu čísel nebo adres. Ostatní operátoři sítí mají mít možnost zajišťovat provoz pro tyto zákazníky, a stejně tak mají mít možnost se přímo či nepřímo vzájemně propojovat. Je proto vhodné stanovit práva a povinnosti pro sjednávání propojení.

(148) Interoperabilita je přínosem pro koncové uživatele a je důležitým cílem tohoto předpisového rámce. Podpora interoperability je jedním z cílů vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů, jak je stanoví uvedený rámec. Zmíněný rámec rovněž ukládá Komisi zveřejňovat seznam norem nebo specifikací týkajících se poskytování služeb, technických rozhraní nebo síťových funkcí jako základ pro podporu harmonizace v elektronických komunikacích. Členské státy by měly podporovat používání zveřejněných norem nebo specifikací v míře, která je bezpodmínečně nezbytná k zajištění interoperability služeb a k rozšíření možností výběru pro uživatele.

(149) V současné době jak spojení mezi koncovými body, tak přístup k tísňovým službám závisí na tom, zda koncoví uživatelé používají interpersonální komunikační služby založené na číslech. Budoucí technologický vývoj nebo zvýšené využívání interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech by mohl vést k nedostatečné interoperabilitě mezi komunikačními službami. Důsledkem může být vznik závažných překážek pro vstup na trh a pro další inovace, což může vážně ohrozit účinné spojení mezi koncovými body koncových uživatelů.

(150) V případě výskytu takových problémů s interoperabilitou by Komise měla mít možnost požádat BEREC o zprávu, která by měla poskytnout faktické hodnocení situace na trhu na úrovni Unie i na úrovni členských států. Při maximálním zohlednění zprávy BEREC a dalších zjištěných skutečností a s přihlédnutím k dopadům na vnitřní trh by Komise měla rozhodnout, zda je nutný regulační zásah ze strany vnitrostátních regulačních nebo jiných příslušných orgánů. Pokud se Komise domnívá, že by vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány měly takový regulační zásah zvážit, měla by mít možnost přijmout prováděcí opatření upřesňující povahu a rozsah případných regulačních zásahů ze strany vnitrostátních regulačních nebo jiných příslušných orgánů, zejména včetně povinností zveřejnit relevantní informace a umožnit jejich používání, změny a další šíření danými orgány a jinými poskytovateli, a opatření s cílem uložit povinné používání norem nebo specifikací všem nebo určitým poskytovatelům.

(151) Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány by měly s ohledem na specifické vnitrostátní okolnosti posoudit, zda je případný zásah nutný a odůvodněný za účelem zajištění spojení mezi koncovými body, a pokud ano, uložit v souladu s prováděcími opatřeními Komise přiměřené povinnosti poskytovatelům interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech se značnou mírou pokrytí a využívání ze strany uživatelů. Pojem „značnou“ je třeba vykládat v tom smyslu, že zeměpisné pokrytí a počet koncových uživatelů v případě dotčeného poskytovatele představují kritické množství s ohledem na dosažení cíle spočívajícího v zajištění spojení mezi koncovými body u koncových uživatelů. Na poskytovatele s omezeným počtem koncových uživatelů nebo omezeným zeměpisným pokrytím, kteří by k dosažení tohoto cíle přispěli pouze nepatrně, by se obvykle tyto povinnosti týkající se interoperability vztahovat neměly.

(152) V situacích, kdy podniky nemají přístup ke schůdným alternativám k nereplikovatelnému elektrickému vedení, kabelům a přiřazeným zařízením uvnitř budov nebo až po první soustřeďovací nebo rozvodný bod, a za účelem podpory dosahování konkurenceschopných výsledků v zájmu koncových uživatelů by vnitrostátní regulační orgány měly mít pravomoc uložit povinnosti přístupu všem podnikům bez ohledu na to, zda jsou označeny jako podniky s významnou tržní silou. V této souvislosti by vnitrostátní regulační orgány měly zohlednit veškeré technické a ekonomické překážky pro budoucí replikaci sítí. Avšak vzhledem k tomu, že takové povinnosti mohou v některých případech působit rušivě, oslabovat investiční pobídky a mít za následek posílení postavení dominantních aktérů, měly by být ukládány pouze v případě, že jsou oprávněné a přiměřené jako prostředek k dosažení udržitelné hospodářské soutěže na relevantních trzích. Pouhý fakt, že již existuje více než jedna taková infrastruktura, by neměl být nutně vykládán tak, jako že její aktiva jsou replikovatelná. V nezbytných případech by podniky měly mít možnost opřít se v kombinaci s těmito povinnostmi přístupu rovněž o povinnosti poskytnout přístup k fyzické infrastruktuře podle směrnice 2014/61/EU. Veškeré povinnosti uložené vnitrostátním regulačním orgánem na základě této směrnice a rozhodnutí přijatá jinými příslušnými orgány podle směrnice 2014/61/EU k zajištění přístupu k fyzické infrastruktuře nebo k fyzické infrastruktuře až po přístupový bod by měly být v souladu.

(153) Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost ukládat podnikům v nezbytné míře povinnosti poskytnout přístup k zařízením uvedeným v příloze této směrnice, a to zejména k rozhraním pro aplikační programy (API) a elektronickým programovým průvodcům (EPG), s cílem zajistit pro koncové uživatele přístupnost nejen ke službám digitálního rozhlasového a televizního vysílání, ale i k souvisejícím přiřazeným službám. Tyto přiřazené služby by mohly zahrnovat služby týkající se programu, jež jsou koncipovány se specifickým cílem zlepšit přístupnost pro koncové uživatele se zdravotním postižením, a televizní služby s internetem týkající se programu.

(154) Je důležité, aby vnitrostátní regulační orgány při posuzování soustřeďovacího nebo rozvodného bodu, po který hodlají uložit povinnosti přístupu, zvolily bod v souladu s pokyny BEREC. Výběr bodu blíže koncovým uživatelům bude prospěšnější pro hospodářskou soutěž v oblasti infrastruktury a zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou. Tímto způsobem by vnitrostátní regulační orgán měl nejprve zvážit možnost výběru bodu nacházejícího se uvnitř budovy nebo v její těsné blízkosti. Může být odůvodněné rozšířit povinnosti přístupu k elektrickému vedení a kabelům i za první soustřeďovací nebo rozvodný bod, avšak omezit tyto povinnosti na body co nejbližší koncovým uživatelům, které jsou schopny hostit dostatečný počet koncových uživatelů, je-li prokázáno, že replikace čelí značným a nikoli dočasným fyzickým nebo ekonomickým překážkám, což vede k významným problémům v oblasti hospodářské soutěže nebo k tržním selháním na maloobchodní úrovni na úkor koncových uživatelů. K posouzení replikovatelnosti síťových prvků je zapotřebí přezkum trhu, který je odlišný od analýzy posuzující významnou tržní sílu, a vnitrostátní regulační orgán tak k uložení těchto povinností nemusí určit významnou tržní sílu. Na druhou stranu tento přezkum vyžaduje dostatečné ekonomické posouzení tržních podmínek s cílem zjistit, zda jsou splněna kritéria nezbytná pro uložení povinností za prvním soustřeďovacím nebo rozvodným bodem. Je pravděpodobnější, že takové rozšířené povinnosti přístupu budou nezbytné v zeměpisných oblastech, kde je z ekonomického hlediska zavedení alternativní infrastruktury riskantnější, například z důvodu nízké hustoty osídlení nebo omezeného počtu budov s více obytnými jednotkami.

Vysoká koncentrace domácností může být naopak známkou toho, že uložení těchto povinností je zbytečné. Vnitrostátní regulační orgány by měly rovněž zvážit, zda tyto povinnosti mohou posílit postavení podniků označených jako podniky s významnou tržní silou. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost uložit povinnosti přístupu k aktivním nebo virtuálním síťovým prvkům využívaným k poskytování služeb v rámci této infrastruktury, pokud by přístup k pasivním prvkům byl ekonomicky neefektivní nebo prakticky neproveditelný a pokud se vnitrostátní regulační orgán domnívá, že při absenci takového zásahu by byl účel povinnosti přístupu obcházen. S cílem zlepšit jednotnou regulační praxi v celé Unii by měla mít Komise možnost požádat vnitrostátní regulační orgán, aby vzal zpět své návrhy opatření rozšiřující povinnosti přístupu za prvním soustřeďovacím nebo rozvodným bodem, jestliže BEREC sdílí závažné pochybnosti Komise ohledně slučitelnosti návrhu opatření s právem Unie, a zejména s regulačními cíli stanovenými v této směrnici.

(155) V takových případech může být za účelem dodržení zásady proporcionality vhodné, aby vnitrostátní regulační orgány osvobodily od povinností přístupu za prvním soustřeďovacím nebo rozvodným bodem, který by měly tyto orgány určit, některé kategorie vlastníků nebo podniků s odůvodněním, že povinnost přístupu, která není podložena označením podniku jako podniku s významnou tržní silou, by mohla ohrozit jejich ekonomickou opodstatněnost, pokud jde o nedávno zavedené síťové prvky, a to zejména u malých místních projektů. Na podniky působící výhradně na velkoobchodním trhu by se takové povinnosti přístupu vztahovat neměly, pokud nabízejí účinný alternativní přístup k síti s velmi vysokou kapacitou na komerčním základě za spravedlivých, nediskriminačních a přiměřených podmínek, a to i pokud jde o cenu. Tuto výjimku by mělo být možné za stejných podmínek rozšířit i na další poskytovatele. Výjimka nemusí být vhodná v případě poskytovatelů, kteří jsou příjemci veřejného financování.

(156) Sdílení pasivní infrastruktury využívané při poskytování služeb bezdrátových elektronických komunikací v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže může být obzvláště užitečné pro maximalizaci připojení s velmi vysokou kapacitou v Unii, zejména v řidčeji osídlených oblastech, kde nelze provést replikaci a existuje riziko, že koncoví uživatelé nebudou mít k takovému připojení přístup. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány by měly mít výjimečně možnost v souladu s právními předpisy Unie uložit takové sdílení nebo zajištění lokalizovaného přístupu k roamingu, pokud je tato možnost jasně uvedena v původních podmínkách pro udělení práva na užívání spektra a pokud prokáží přínosy takového sdílení z hlediska překonání velmi závažných ekonomických nebo fyzických překážek, což se odráží ve velmi nedostatečném nebo neexistujícím přístupu k sítím nebo službám, a pokud přitom zohlední určité aspekty, zejména nutnost zajistit pokrytí podél hlavních dopravních komunikací, možnost výběru a vyšší kvalitu služeb pro koncové uživatele a také nutnost zachovat pobídky pro zavádění infrastruktury. V situaci, kdy koncoví uživatelé nemají příslušný přístup a sdílení pasivní infrastruktury samo o sobě k vyřešení této situace nepostačuje, by měly mít vnitrostátní regulační orgány možnost uložit povinnosti týkající se sdílení aktivní infrastruktury. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány si při tom zachovávají flexibilitu zvolit nejvhodnější povinnost sdílení nebo přístupu, která by měla být přiměřená a odůvodněná s ohledem na povahu zjištěného problému.

(157) Přestože je za určitých okolností vhodné, aby vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány ukládaly za účelem plnění cílů, jako je spojení mezi koncovými body sítě a interoperabilita služeb, povinnosti podnikům bez ohledu na jejich označení ve vztahu k významné tržní síle, je nutné zajistit, aby byly tyto povinnosti ukládány v souladu s předpisovým rámcem, a zejména s jeho oznamovacími postupy. Tyto povinnosti by měly být ukládány pouze v případě, že je to odůvodněno v zájmu dosažení cílů této směrnice a že jsou objektivně odůvodněné, transparentní, přiměřené a nediskriminační za účelem podpory účinnosti, udržitelné hospodářské soutěže, účinných investic a inovací, poskytují koncovým uživatelům maximální přínosy a jsou uloženy v souladu s příslušnými oznamovacími postupy.

(158) V zájmu překonání velmi závažných ekonomických nebo fyzických překážek bránících tomu, aby byly koncovým uživatelům poskytovány služby nebo sítě využívající rádiové spektrum, a tam, kde přetrvávají mezery v pokrytí mobilními službami, může být k odstranění těchto mezer zapotřebí přístup k pasivní infrastruktuře a její sdílení nebo v případech, kdy je to nedostačující, i sdílení aktivní infrastruktury nebo mohou být zapotřebí dohody o lokalizovaném přístupu k roamingu. Aniž jsou dotčeny povinnosti sdílení spojené s právy na užívání na základě jiných ustanovení této směrnice, a zejména opatření na podporu hospodářské soutěže, pokud vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány hodlají přijmout opatření s cílem uložit povinnosti sdílení pasivní infrastruktury nebo v případě, že pasivní přístup a sdílení nejsou dostačující, i povinnosti sdílení aktivní infrastruktury nebo uzavření dohod o lokalizovaném přístupu k roamingu, mohou však být rovněž vyzvány, aby zvážily možné riziko pro účastníky trhu v oblastech, kde služby nejsou poskytovány v dostatečné míře.

(159) Pravidla hospodářské soutěže nemusí sama o sobě vždy stačit k zajištění kulturní rozmanitosti a mediální plurality v oblasti digitální televize. Vývoj technologií a trhu si vynucuje pravidelné přezkoumávání povinností poskytovat podmíněný přístup za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek členským státem na jeho vnitrostátním trhu, zejména s cílem určit, zda je odůvodněné rozšířit povinnosti na elektronické programové průvodce (EPG) nebo rozhraní pro aplikační programy (API), v rozsahu, který je nezbytný pro zabezpečení přístupnosti koncovým uživatelům k určitým službám digitálního vysílání. Členské státy by měly mít možnost stanovit služby digitálního vysílání, ke kterým má být zajištěn koncovému uživateli přístup tím, že přijmou veškerá právní nebo správní opatření, která považují za nezbytná.

(160) Členské státy by rovněž měly mít možnost povolit svým vnitrostátním regulačním orgánům, aby přezkoumaly povinnosti týkající se podmíněného přístupu ke službám digitálního vysílání s cílem vyhodnotit na základě analýzy trhu, zda zrušit nebo změnit podmínky pro podniky, které nemají významnou tržní sílu na relevantním trhu. Takové zrušení nebo změna by neměly mít nepříznivý vliv na přístup koncových uživatelů k takovým službám nebo na perspektivy účinné hospodářské soutěže.

(161) Za jistých okolností jsou zapotřebí povinnosti ex ante, aby byl zajištěn rozvoj konkurenčního trhu, na němž panují podmínky podporující zavádění a využívání sítí a služeb s velmi vysokou kapacitou a maximalizaci výhod pro koncové uživatele. Definice významné tržní síly použitá v této směrnici je ekvivalentní pojmu dominantního postavení, jak je definován v judikatuře Soudního dvora.

(162) Dominantní postavení mohou společně zaujímat dva nebo více podniků nejen tehdy, když existují strukturální nebo jiné vazby mezi nimi, ale i tehdy, když struktura relevantního trhu vede ke koordinačním účinkům, tj. podporuje souběžné nebo spojené protisoutěžní chování na trhu.

(163) V zájmu zajištění udržitelné hospodářské soutěže je nezbytné, aby byly regulační povinnosti ex ante ukládány pouze na velkoobchodním trhu, na němž se nachází jeden nebo více podniků s významnou tržní silou a kde nápravná opatření podle unijního či vnitrostátního práva hospodářské soutěže nepostačují k řešení daného problému. Komise vypracovala v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže pokyny na úrovni Unie, kterými se budou řídit vnitrostátní regulační orgány při hodnocení účinnosti hospodářské soutěže na daném trhu a při posuzování významné tržní síly. Vnitrostátní regulační orgány by měly analyzovat, zda je trh určitého produktu nebo služby účinně konkurenční v dané zeměpisné oblasti, která může zahrnovat celé území dotyčného členského státu nebo jeho část nebo přilehlé části území členských států posuzovaných jako celek. Analýza účinné hospodářské soutěže by měla obsahovat analýzu toho, zda je trh perspektivně konkurenční, a tedy zda je případný nedostatek účinné hospodářské soutěže trvalým jevem. Pokyny by se měly zabývat i otázkou nově vznikajících trhů, na nichž by fakticky účastník s vedoucím postavením na trhu mohl mít značný podíl na trhu, ale nemohly by mu být ukládány nepřiměřené povinnosti. Komise by měla pokyny pravidelně přezkoumávat, zejména při příležitosti revize stávajících právních předpisů, s přihlédnutím k judikatuře Soudního dvora, ekonomickému myšlení a aktuálním zkušenostem s trhem, aby zajistila, že zůstanou na rychle se rozvíjejícím trhu aktuální. Vnitrostátní regulační orgány budou muset vzájemně spolupracovat, pokud se zjistí, že relevantní trh je nadnárodní.

(164) Při určování toho, zda má podnik významnou tržní sílu na určitém trhu, by měly vnitrostátní regulační orgány postupovat v souladu s právem Unie a v co nejvyšší míře zohledňovat pokyny Komise pro analýzu trhu a posuzování významné tržní síly.

(165) Vnitrostátní regulační orgány by měly vymezit relevantní zeměpisné trhy na svém území a měly by při tom v maximální míře zohlednit doporučení Komise o relevantních trzích produktů a služeb (dále jen „doporučení“) přijaté na základě této směrnice a rovněž přihlédnout k vnitrostátním a místním podmínkám. Proto by vnitrostátní regulační orgány měly provést alespoň analýzu trhů, které jsou uvedeny ve zmíněném doporučení, včetně těch, které již v daném národním nebo místním prostředí nejsou regulovány. Vnitrostátní regulační orgány by měly provést rovněž analýzu těch trhů, které ve zmíněném doporučení uvedeny nejsou, ale jsou regulovány v rámci území spadajícího do jejich pravomoci na základě dřívějších analýz, nebo analýzu dalších trhů, mají-li dostatečný důvod se domnívat, že mohou být splněna tři kritéria stanovená v této směrnici.

(166) Je-li to odůvodněné na základě vymezení zeměpisného trhu, lze vymezit rovněž nadnárodní trhy s přihlédnutím ke všem faktorům na straně nabídky i na straně poptávky v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže. Nejvhodnějším subjektem pro provedení takové analýzy je BEREC, které může čerpat z rozsáhlých kolektivních zkušeností vnitrostátních regulačních orgánů s vymezováním trhů na vnitrostátní úrovni. Při provádění analýzy potenciálních nadnárodních trhů by měly být zohledněny vnitrostátní okolnosti. Pokud jsou nadnárodní trhy vymezeny a vyžadují regulační zásah, měly by dotčené vnitrostátní regulační orgány spolupracovat na určení vhodného regulačního opatření, a to i během postupu oznamování Komisi. Stejným způsobem mohou spolupracovat i tehdy, pokud nadnárodní trhy vymezeny nejsou, avšak tržní podmínky na jejich území jsou dostatečně homogenní, aby se vyplatil koordinovaný regulační přístup, například z hlediska obdobných nákladů, tržních struktur nebo operátorů či v případě poptávky ze strany nadnárodních koncových uživatelů nebo srovnatelné poptávky.

(167) V některých případech jsou zeměpisné trhy vymezeny na národním nebo nižším než národním základě, například z důvodu národní nebo místní povahy zavádění sítí, která určuje hranice potenciální tržní síly podniků z hlediska velkoobchodní nabídky, avšak přesto existuje významná nadnárodní poptávka ze strany jedné nebo více kategorií koncových uživatelů. To může být zejména případ poptávky ze strany koncových uživatelů, jimiž jsou podniky s provozovnami na vícero místech v různých členských státech. Pokud není taková nadnárodní poptávka dostatečně pokryta ze strany dodavatelů, například pokud jsou rozptýleni podél národní hranice nebo místně, znamená to potenciální překážku pro vnitřní trh. Proto by BEREC mělo mít pravomoc udílet vnitrostátním regulačním orgánům pokyny ohledně společných regulačních přístupů, aby se zajistilo uspokojivé pokrytí nadnárodní poptávky, aby byl vytvořen základ pro interoperabilitu velkoobchodních přístupových produktů v celé Unii a aby byla umožněna větší účelnost a úspory z rozsahu navzdory roztříštěné nabídce. Pokyny BEREC by měly působit na rozhodování vnitrostátních regulačních orgánů při sledování cíle vnitřního trhu, když tyto orgány ukládají regulační povinnosti podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou na vnitrostátní úrovni, a poskytovat pokyny pro harmonizaci technických specifikací velkoobchodních přístupových produktů schopných uspokojit uvedenou určenou nadnárodní poptávku v zájmu vnitřního trhu.

(168) Cílem jakéhokoliv regulačního zásahu ex ante je prostřednictvím zajištění účinné a udržitelné hospodářské soutěže na maloobchodních trzích v konečném důsledku zajistit výhody pro koncové uživatele z hlediska ceny, kvality a možnosti výběru.
Je pravděpodobné, že vnitrostátní regulační orgány budou postupně moci považovat maloobchodní trhy za konkurenceschopné i bez uplatnění velkoobchodní regulace, a to zejména s ohledem na očekávaná zlepšení v oblasti inovací a hospodářské soutěže.

(169) Pro vnitrostátní regulační orgány je výchozím bodem pro vymezení velkoobchodních trhů, které připadají v úvahu pro regulaci ex ante, analýza odpovídajících maloobchodních trhů. Analýza účinné hospodářské soutěže na maloobchodní a velkoobchodní úrovni se provádí se zaměřením do budoucna v určitém časovém horizontu a na základě práva hospodářské soutěže, případně včetně příslušné judikatury Soudního dvora. Dojde-li se k závěru, že by určitý maloobchodní trh byl účinně konkurenční i při neuplatnění velkoobchodní regulace ex ante na odpovídajícím relevantním trhu nebo trzích, měl by vnitrostátní regulační orgán vyvodit závěr, že regulace na relevantní velkoobchodní úrovni již není potřebná.

(170) Během postupného přechodu na deregulované trhy budou stále běžnější obchodní dohody mezi operátory, včetně dohod o společných investicích a přístupu, a pokud budou udržitelné a budou zlepšovat dynamiku hospodářské soutěže, mohou podpořit závěr, že příslušný velkoobchodní trh nevyžaduje regulaci ex ante. Podobná logika by platila i naopak, v případě neočekávaného ukončení obchodních dohod na deregulovaném trhu. Analýza takových dohod by měla zohledňovat skutečnost, že perspektiva možné regulace může vlastníky sítí motivovat k uzavírání obchodních dohod. Aby bylo zajištěno, že při určování, zda daný trh vyžaduje regulaci ex ante, bude odpovídajícím způsobem zohledněn dopad regulace na souvisejících trzích, měly by vnitrostátní regulační orgány zajistit, aby analýza trhů byla prováděna koherentním způsobem a pokud možno ve stejném okamžiku, nebo alespoň co nejblíže po sobě.

(171) Při zvažování velkoobchodní regulace za účelem řešení problémů na maloobchodní úrovni by vnitrostátní regulační orgány měly zohlednit skutečnost, že velkoobchodní vstupy pro určitý maloobchodní trh může poskytovat více předcházejících velkoobchodních trhů a naopak, že jeden velkoobchodní trh může poskytovat velkoobchodní vstupy pro různé maloobchodní trhy. Kromě toho může být dynamika hospodářské soutěže na určitém trhu ovlivněna působením trhů, které jsou přilehlé, ale nejsou ve vertikálním vztahu, jako tomu může být například mezi některými trhy pevných a mobilních sítí. Vnitrostátní regulační orgány by takové posouzení měly provádět zvlášť pro každý z velkoobchodních trhů, u nichž se zvažuje regulace, a začít s nápravnými opatřeními pro přístup k civilní infrastruktuře, neboť taková nápravná opatření obvykle vedou k udržitelnější hospodářské soutěži, včetně hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury, a poté provést analýzu všech velkoobchodních trhů, u nichž připadá v úvahu regulace ex ante, za účelem posouzení, zda je pravděpodobné, že opatření bude vhodné k řešení problémů zjištěných v oblasti hospodářské soutěže na maloobchodní úrovni. Při rozhodování o konkrétním nápravném opatření, které má být uloženo, by vnitrostátní regulační orgány měly posoudit jeho technickou proveditelnost a provést analýzu nákladů a přínosů, s přihlédnutím k tomu, do jaké míry je vhodné k řešení problémů zjištěných v oblasti hospodářské soutěže na maloobchodní úrovni, a umožnit hospodářskou soutěž na základě diferenciace a technologické neutrality. Vnitrostátní regulační orgány by měly zvážit dopady uložení takových nápravných opatření, která, jsou-li proveditelná pouze u některých síťových topologií, by mohla odrazovat od zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou v zájmu koncových uživatelů.

(172) Aniž je dotčena zásada technologické neutrality, vnitrostátní regulační orgány by měly prostřednictvím uložených nápravných opatření poskytovat, pokud možno ještě před zavedením infrastruktury, pobídky motivující k budování flexibilní a otevřené síťové struktury, která by postupem času umožnila v pozdější fázi zmenšit zátěž, již uložená nápravná opatření představují, a omezit jejich složitost. V každém stadiu posuzování by vnitrostátní regulační orgán předtím, než určí, zda by mělo být podniku označenému jako podnik s významnou tržní silou uloženo další, více zatěžující nápravné opatření, měl určit, zda dotčený maloobchodní trh bude účinně konkurenční, a to rovněž se zohledněním jakýchkoli relevantních obchodních dohod nebo jiných okolností na velkoobchodním trhu, včetně dalších typů již platné regulace, jako jsou například povinnosti obecného přístupu k nereplikovatelným aktivům nebo povinnosti uložené podle směrnice 2014/61/EU, a regulačních opatření, která vnitrostátní regulační orgán již pokládá pro podnik označený jako podnik s významnou tržní silou za vhodné. Toto posuzování, jehož cílem je zajistit uložení pouze těch nejvhodnějších nápravných opatření, která jsou nezbytná k účinnému řešení případných problémů zjištěných v rámci analýzy trhu, nevylučuje možnost, že vnitrostátní regulační orgány zjistí, že nejméně rušivým způsobem řešení problémů je kombinace nápravných opatření, byť s různou intenzitou, a to v souladu se zásadou proporcionality. I když takové rozdíly nevedou k vymezení odlišných zeměpisných trhů, mohly by ospravedlnit diferenciaci vhodných nápravných opatření ukládaných s ohledem na odlišnou míru omezení hospodářské soutěže.

(173) Regulace ex ante uložená na velkoobchodní úrovni, která je v zásadě méně intervenční než regulace na maloobchodní úrovni, se považuje za dostačující pro řešení potenciálních problémů hospodářské soutěže na souvisejícím navazujícím maloobchodním trhu nebo trzích. Pokroky ve fungování hospodářské soutěže od zavedení regulačního rámce pro elektronické komunikace dokládá postupná deregulace maloobchodních trhů v celé Unii. Pravidla pro ukládání nápravných opatření ex ante podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou by měla být dále zjednodušena a měla by být pokud možno předvídatelnější. Proto by mělo převládat ukládání regulačních kontrol ex ante na základě označení podniku jako podniku s významnou tržní silou na velkoobchodních trzích.

(174) Pokud vnitrostátní regulační orgán zruší velkoobchodní regulaci, měl by stanovit přiměřenou oznamovací lhůtu, aby zajistil udržitelný přechod na deregulovaný trh. Při stanovování takového období by měl vnitrostátní regulační orgán přihlédnout ke stávajícím dohodám mezi poskytovateli přístupu a zájemci o přístup, které byly uzavřeny na základě uložených regulačních povinností. Tyto dohody konkrétně mohou poskytovat po stanovenou dobu smluvní právní ochranu pro zájemce o přístup. Vnitrostátní regulační orgán by měl rovněž zohlednit faktickou možnost účastníků trhu využívat jakékoliv nabídky týkající se komerčního velkoobchodního přístupu nebo společného investování, které mohou být na trhu k dispozici, a potřebu vyhnout se delšímu období případné regulatorní arbitráže. Přechodná opatření stanovená vnitrostátním regulačním orgánem by měla brát v potaz rozsah a načasování regulačního dohledu stávajících dohod po začátku oznamovací lhůty.

(175) Aby měli účastníci trhu jistotu, pokud jde o podmínky regulace, je nezbytné stanovit lhůtu pro přezkoumávání trhu. Analýzu trhu je třeba provádět pravidelně a v přiměřeném a vhodném časovém rámci. Pokud vnitrostátní regulační orgán analýzu trhu v rámci této lhůty neprovede, může tím ohrozit vnitřní trh a žádoucí účinek běžného řízení pro porušení povinností se nemusí dostavit včas. Dotčený vnitrostátní regulační orgán by měl mít případně možnost požádat BEREC o pomoc při provádění analýzy trhu. Tato pomoc by mohla mít například formu zvláštní pracovní skupiny složené ze zástupců ostatních vnitrostátních regulačních orgánů.

(176) Kvůli vysoké úrovni technologických inovací a velmi dynamickým trhům v odvětví elektronických komunikací je třeba na úrovni Unie rychle upravovat předpisy koordinovaným a harmonizovaným způsobem, neboť zkušenosti ukazují, že odlišnosti, které v oblasti provádění předpisového rámce mezi jednotlivými vnitrostátními regulačními orgány panují, mohou tvořit překážku na vnitřním trhu.

(177) V zájmu větší stability a předvídatelnosti regulačních opatření by však maximální období povolené mezi jednotlivými analýzami trhu mělo být prodlouženo ze tří na pět let za předpokladu, že změny na trhu v mezidobí nevyžadují novou analýzu. Při určování toho, zda vnitrostátní regulační orgán splnil svoji povinnost provést analýzu trhů a oznámil příslušný návrh opatření alespoň každých pět let, bude bráno jako začátek nového pětiletého cyklu pouze oznámení obsahující nové posouzení vymezení trhu a významné tržní síly. Pouhé oznámení nových nebo pozměněných regulačních nápravných opatření uložených na základě dřívější a neaktualizované analýzy trhu za splnění uvedené povinnosti považováno nebude. Samotná skutečnost, že vnitrostátní regulační orgán neplní povinnost provádět analýzu trhu v pravidelných intervalech stanovených touto směrnicí, by neměla být považována za důvod pro neplatnost nebo nepoužitelnost existujících povinností, které tento vnitrostátní regulační orgán na daném trhu uložil.

(178) Uložení zvláštní povinnosti podniku označenému jako podnik s významnou tržní silou nevyžaduje další analýzu trhu, vyžaduje však odůvodnění, že daná povinnost je vhodná a přiměřená s ohledem na povahu zjištěného problému na daném trhu a na souvisejícím maloobchodním trhu.

(179) Při posuzování přiměřenosti ukládaných povinností a podmínek zohlední vnitrostátní regulační orgány členského státu rozdílnou situaci hospodářské soutěže v různých částech tohoto členského státu, přičemž přihlédnou zejména k výsledkům zeměpisného mapování provedeného v souladu s touto směrnicí.

(180) Při posuzování, zda stanovit nápravná opatření v oblasti kontroly cen, a pokud ano, v jaké formě, by se měly vnitrostátní regulační orgány snažit umožnit spravedlivou návratnost investic pro investory, zejména u nových investičních projektů. Mohou se objevit především rizika související s investičními projekty specifickými pro nové přístupy k síti, které podporují produkty, po nichž je v době provedení investice nejistá poptávka.

(181) Přezkum povinností uložených podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou provedený v rámci analýzy trhu by měl vnitrostátním regulačním orgánům umožnit zohlednit dopad posledního vývoje na podmínky hospodářské soutěže, například dopad dobrovolných dohod nově uzavřených mezi podniky, jako jsou dohody o přístupu a o společných investicích, a umožnit tak flexibilitu, která je potřebná zvláště v souvislosti s delšími regulačními cykly. Podobná logika by měla platit i v případě neočekávaného porušení nebo ukončení obchodních dohod nebo v případě, že se jejich účinky takových dohod odchylují od analýzy trhu. Pokud k ukončení stávající dohody dojde na deregulovaném trhu, může být nutné provést novou analýzu trhu. Jestliže na trhu nedošlo k jediné významné změně, avšak trhy jsou dynamické, může být nezbytné provést analýzu trhu častěji než jednou za pět let, například nikoli dříve než každé tři roky, jak tomu bylo před dnem použitelnosti této směrnice. Trhy by měly být považovány za dynamické, jestliže je pravděpodobné, že se technologický vývoj a struktura poptávky koncových uživatelů budou vyvíjet takovým způsobem, že závěry analýzy přestanou být ve střednědobém časovém horizontu platné u významné skupiny zeměpisných oblastí nebo koncových uživatelů v rámci zeměpisného a výrobkového trhu, které vymezil vnitrostátní regulační orgán.

(182) Transparentnost podmínek pro přístup a propojení, včetně cen, slouží k urychlení jednání, zabránění sporům a k přesvědčení účastníků trhu o tom, že se služba neposkytuje za diskriminačních podmínek. Otevřenost a transparentnost technických rozhraní může být zvláště důležitá při zajišťování interoperability. Pokud vnitrostátní regulační orgán ukládá povinnosti zveřejnit informace, měl by mít možnost upřesnit i způsob, jakým se mají informace zpřístupnit, a stanovit, zda se poskytují bezplatně, přičemž zohlední povahu a účel dotyčných informací.

(183) Vzhledem k různorodosti síťových topologií, přístupových produktů a okolností na trhu, které se objevily od roku 2002, může být cílů přílohy II směrnice 2002/19/ES týkajících se zpřístupnění účastnického vedení a přístupových produktů pro poskytovatele digitálních televizních a rozhlasových služeb lépe a flexibilněji dosaženo prostřednictvím pokynů pro minimální kritéria pro referenční nabídku, které vypracuje BEREC a bude je pravidelně aktualizovat. Zmíněná příloha by proto měla být zrušena.

(184) Zásada nediskriminace zajišťuje, aby podniky s významnou tržní silou nenarušovaly hospodářskou soutěž, zejména pokud se jedná o vertikálně integrované podniky, které poskytují služby podnikům, s nimiž soutěží na navazujících trzích.

(185) Pro potírání diskriminačního jednání nesouvisejícího s cenami a předcházení takovému jednání je rovnocennost vstupů v zásadě nejjistějším způsobem, jak dosáhnout účinné ochrany proti diskriminaci. Na druhou stranu poskytování regulovaných velkoobchodních vstupů na základě rovnocennosti vstupů pravděpodobně přinese vyšší náklady na plnění povinností než jiné formy povinností nediskriminace. Tyto vyšší náklady na plnění povinností by měly být posuzovány podle přínosů silnější hospodářské soutěže na navazujících trzích a podle relevantnosti záruk nediskriminace v situacích, kdy podnik označený jako podnik s významnou tržní silou nepodléhá přímé regulaci cen. Vnitrostátní regulační orgány mohou zejména vzít v úvahu, že poskytování velkoobchodních vstupů prostřednictvím nových systémů na základě rovnocennosti vstupů pravděpodobněji povede k dostatečným čistým přínosům, a proto bude přiměřené, a to vzhledem k poměrně nižším přírůstkovým nákladům na plnění povinností za účelem zajištění toho, že nově budované systémy budou splňovat zásadu rovnocennosti vstupů. Na druhou stranu by vnitrostátní regulační orgány měly rovněž zvážit, zda jsou povinnosti pro dotčené podniky přiměřené, a za tímto účelem zohlednit například náklady na realizaci a možné odrazující účinky na zavádění nových systémů ve srovnání s jejich postupnou modernizací v případě, že by se na toto zavádění vztahovaly přísnější regulační povinnosti. V členských státech s velkým počtem malých podniků označených jako podniky s významnou tržní silou může být uložení rovnocennosti vstupů pro všechny tyto podniky nepřiměřené.

(186) Oddělené účetnictví umožňuje zviditelnění interních převodů cen a umožňuje vnitrostátním regulačním orgánům prověřovat v případě potřeby plnění povinností týkajících se nediskriminace. V tomto ohledu zveřejnila Komise doporučení 2005/698/ES[1].

(187) Inženýrské sítě, které mohou být hostitelem sítě elektronických komunikací, jsou klíčové pro úspěšné zavádění nových sítí kvůli vysokým nákladům na jejich zdvojování a významným úsporám, kterých je možno dosáhnout při opakovaném využití těchto sítí. Proto je kromě pravidel pro fyzickou infrastrukturu stanovených ve směrnici 2014/61/EU v situacích, kdy inženýrské sítě vlastní podnik označený jako podnik s významnou tržní silou, zapotřebí stanovit zvláštní nápravné opatření. Pokud inženýrské sítě existují a je možné je opakovaně využít, má dosažení účinného přístupu k těmto sítím vysoce pozitivní účinky na zavádění konkurenční infrastruktury, a proto je nutné zajistit, aby přístup k těmto aktivům bylo možné použít jako samostatné nápravné opatření pro zlepšení dynamiky hospodářské soutěže a dynamiky zavádění na jakémkoliv navazujícím trhu, které je třeba vzít v úvahu před tím, než se začne posuzovat potřeba uložit jakákoliv jiná potenciální nápravná opatření, a ne pouze jako doplňkové nápravné opatření pro jiné velkoobchodní produkty nebo služby nebo jako nápravné opatření omezené na podniky, které samy tyto jiné velkoobchodní produkty nebo služby využívají. Vnitrostátní regulační orgány by měly oceňovat starší opakovaně využitelné inženýrské sítě na základě regulační účetní hodnoty snížené o kumulované odpisy v okamžiku výpočtu, indexované vhodným cenovým indexem, například indexem maloobchodních cen, a s vyloučením aktiv, který byl zcela odepsán za dobu nejméně 40 let, avšak stále se užívá.

---

[1] Doporučení Komise 2005/698/ES ze dne 19. září 2005 o odděleném účetnictví a systémech nákladového účetnictví podle předpisového rámce pro elektronické komunikace (Úř. věst. L 266, 11.10.2005, s. 64).

(188) Při stanovování povinností souvisejících s přístupem do nových a rozvinutějších infrastruktur by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit, aby podmínky přístupu odrážely okolnosti přijímání odpovídajících investičních rozhodnutí a zohledňovaly mimo jiné zaváděcí náklady, očekávanou míru využívání nových produktů a služeb i předpokládané maloobchodní ceny. Vnitrostátní regulační orgány by navíc pro zajištění jistoty plánování pro investory měly být schopny případně stanovit podmínky pro přístup, které zůstanou po dobu příslušných období přezkumu beze změn. V případě, že je považováno za vhodné regulovat ceny, tyto podmínky mohou zahrnovat i ustanovení o cenách, které závisí na objemu nebo délce uzavřených smluv v souladu s právními předpisy Unie za předpokladu, že nemají diskriminační účinky. Jakékoli stanovené podmínky přístupu by měly zohledňovat potřebu zachování účinné hospodářské soutěže v oblasti poskytování služeb spotřebitelům a podnikům.

(189) Povinnost poskytnout přístup k infrastruktuře sítě lze odůvodnit jako prostředek k posilování hospodářské soutěže, ale vnitrostátní regulační orgány musí nalézt rovnováhu mezi právy vlastníka infrastruktury využívat svou infrastrukturu ve svůj vlastní prospěch a právy ostatních poskytovatelů služeb na přístup k zařízením nezbytným pro poskytování konkurenčních služeb.

(190) Na trzích, kde lze do budoucna očekávat vyšší počet přístupových sítí, budou koncoví uživatelé moci využívat výhod zlepšení kvality sítě díky hospodářské soutěži založené na infrastruktuře s větší pravděpodobností než na trzích, kde je k dispozici stále pouze jedna síť. Přiměřenost hospodářské soutěže, co se týče dalších parametrů, jako je cena a možnost výběru, bude pravděpodobně záviset na vnitrostátních a místních podmínkách hospodářské soutěže. Při posuzování přiměřenosti konkurence podle uvedených parametrů a při posuzování potřeby regulačního zásahu by vnitrostátní regulační orgány měly rovněž zvážit, zda je velkoobchodní přístup dostupný všem zájemcům z řad podniků za přiměřených obchodních podmínek umožňujících udržitelné konkurenceschopné výsledky pro koncové uživatele na maloobchodním trhu. Uplatňování obecných pravidel pro hospodářskou soutěž by na trzích, které se vyznačují udržitelnou a účinnou hospodářskou soutěží založenou na infrastruktuře, mělo být dostačující.

(191) Pokud jsou podnikům uloženy povinnosti, které od nich vyžadují, aby vyhověly přiměřeným žádostem o poskytnutí přístupu k prvkům sítě a přiřazeným zařízením a umožnily jejich využívání, mohou být takové žádosti zamítnuty pouze na základě objektivních kritérií, jako je technická proveditelnost nebo nutnost zachovat integritu sítě. Pokud je přístup zamítnut, měla by mít poškozená strana možnost zahájit v dané věci postup řešení sporu podle této směrnice. Od podniku, kterému byl uložen nařízený přístup, nelze požadovat, aby poskytoval druhy přístupu, jejichž poskytování není v jeho možnostech. Uložení nařízeného přístupu vnitrostátními regulačními orgány, které posiluje hospodářskou soutěž krátkodobě, by nemělo oslabit motivaci konkurentů investovat do alternativních zařízení, která dlouhodobě zajistí udržitelnější hospodářskou soutěž nebo vyšší výkonnost a větší přínos pro koncové uživatele. Například při výběru nejméně rušivého regulačního zásahu a v souladu se zásadou proporcionality by se mohly vnitrostátní regulační orgány rozhodnut, že povinnosti uložené podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou přezkoumají a že jakékoli předchozí rozhodnutí pozmění, mimo jiné tím, že zruší povinnosti nebo uloží či neuloží nové povinnosti přístupu, je-li to v zájmu uživatelů a udržitelné hospodářské soutěže v oblasti služeb. Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost ukládat technické a provozní podmínky poskytovatelům nebo příjemcům nařízeného přístupu v souladu s právem Unie. Zejména ukládání povinnosti plnit technické normy by mělo být v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.

(192) Regulace cen může být nezbytná, jestliže analýza trhu ukáže, že hospodářská soutěž na určitém trhu je neúčinná. Zejména podniky označené jako podniky s významnou tržní silou by se měly vyvarovat stlačování cen, v jehož důsledku rozdíl mezi jejich cenami pro koncové uživatele a cenami za propojení nebo přístup účtovanými konkurentům poskytujícím podobné služby pro koncové uživatele není odpovídající pro zajištění udržitelnosti hospodářské soutěže. Když vnitrostátní regulační orgán provádí kalkulaci nákladů na zavedení služby nařízené podle této směrnice, je žádoucí umožnit přiměřenou návratnost vloženého kapitálu, včetně přiměřených nákladů na pracovní sílu a nákladů na výstavbu, přičemž se upraví hodnota kapitálu tam, kde je to nezbytné pro zohlednění průběžného ocenění aktiv a účinnost provozu. Metoda úhrady nákladů by měla být přizpůsobena okolnostem a zohledňovat potřebu zvyšovat účinnost a podporovat udržitelnou hospodářskou soutěž a zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, a maximalizovat tak výhody pro koncového uživatele, a měla by zohledňovat potřebu předvídatelných a stabilních velkoobchodních cen, z čehož budou těžit všichni operátoři, kteří hodlají zavádět nové a zdokonalené sítě v souladu s doporučením Komise 2013/466/EU[1].

[1] Doporučení Komise 2013/466/EU ze dne 11. září 2013 o konzistentních povinnostech nediskriminace a metodikách výpočtu nákladů s cílem podpořit hospodářskou soutěž a zlepšit podmínky pro investice do širokopásmového připojení (Úř. věst. L 251, 21.9.2013, s. 13).

(193) Vzhledem k nejistotě ohledně toho, jak velká skutečně bude poptávka po poskytování širokopásmových služeb nové generace, je pro účely podpory účinných investic a inovací důležité povolit operátorům, kteří investují do nových nebo zmodernizovaných sítí, určitou míru cenové flexibility. Jsou-li zavedena dostatečná opatření na ochranu hospodářské soutěže, měly by mít vnitrostátní regulační orgány možnost se rozhodnout nezachovat nebo neuložit regulované velkoobchodní ceny za přístup k sítím příští generace. Konkrétněji, s cílem předejít neúměrně vysokým cenám na trzích, kde působí podniky označené jako podniky s významnou tržní silou, by cenovou flexibilitu měla doprovázet další opatření na ochranu hospodářské soutěže a zájmů koncových uživatelů, například striktní povinnosti nediskriminace, opatření pro zajištění technické a ekonomické replikovatelnosti navazujících produktů a prokazatelné omezení maloobchodních cen jako výsledek hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury, nebo ukotvení cen vyplývající z jiných regulovaných přístupových produktů, nebo obojí. Těmito opatřeními na ochranu hospodářské soutěže není dotčeno určení dalších okolností ze strany vnitrostátních regulačních orgánů, za nichž by bylo vhodné neukládat regulované přístupové ceny za některé velkoobchodní vstupy, například pokud by kvůli vysoké cenové elasticitě poptávky koncových uživatelů nebylo pro podniky označené jako podniky s významnou tržní silou ziskové účtovat ceny výrazně převyšující konkurenční úroveň, nebo pokud nižší hustota osídlení snižuje pobídky pro rozvoj sítí s velmi vysokou kapacitou a vnitrostátní regulační orgán zjistí, že účinný a nediskriminační přístup je zajištěn prostřednictvím povinností uložených v souladu s touto směrnicí.

(194) V případě, že vnitrostátní regulační orgán uloží povinnost zavést systém nákladového účetnictví s cílem podpořit regulaci cen, měl by mít možnost za předpokladu, že k tomu má nezbytné kvalifikované pracovníky, provést roční audit k zajištění dodržování systému nákladového účetnictví, nebo požádat o provedení takového auditu jiným kvalifikovaným subjektem, nezávislým na dotyčném podniku.

(195) Systém velkoobchodního účtování ukončení hlasových volání v Unii je založen na tom, že úhradu provádí síť volající strany. Z analýzy nahraditelnosti na straně poptávky a nabídky vyplývá, že v současnosti zatím nejsou ani v blízké budoucnosti nebudou na velkoobchodní úrovni žádné alternativy, které by mohly omezit stanovování poplatků za ukončení volání v dané síti. Vzhledem k obousměrnosti přístupu, která existuje na trzích s ukončením volání, patří mezi další případné problémy v oblasti hospodářské soutěže křížové subvencování mezi operátory. Tyto případné problémy v oblasti hospodářské soutěže jsou společné jak pro trhy s ukončením volání v pevných sítích, tak pro trhy s ukončením volání v mobilních sítích. Proto tedy s ohledem na možnosti a pobídky k výraznému zvýšení cen nad úroveň nákladů, jež operátoři provádějící ukončení mají, se za nejvhodnější zásah při řešení této záležitosti ve střednědobém horizontu považuje nákladová orientace. Dynamiku těchto trhů může budoucí tržní vývoj ovlivnit do takové míry, že regulace již nebude zapotřebí.

(196) S cílem snížit regulační zátěž při řešení problémů hospodářské soutěže v souvislosti s velkoobchodními službami ukončení hlasových volání jednotně v celé Unii by Komise měla prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci stanovit jednotnou maximální sazbu za ukončení hlasového volání v mobilních sítích a jednotnou maximální sazbu za ukončení hlasového volání v pevných sítích, jež budou platné pro celou Unii.

(197) Tato směrnice by měla stanovit podrobná kritéria a parametry, na jejichž základě budou hodnoty sazeb za ukončení hlasových volání stanovovány. V celé Unii dochází k neustálému poklesu sazeb za ukončení volání, přičemž se očekává, že sazby budou klesat i nadále. Pokud Komise stanoví maximální sazby za ukončení volání v prvním aktu v přenesené pravomoci, který přijme podle této směrnice, neměla by přihlížet k žádným bezdůvodným výjimečným odchylkám od tohoto trendu v jednotlivých členských státech.

(198) Vzhledem k současné nejistotě ohledně toho, jak velká skutečně bude poptávka po širokopásmových službách s velmi vysokou kapacitou, a rovněž k obecným úsporám z rozsahu a hustoty nabízejí dohody o společných investicích významné výhody ve formě sdílení nákladů a rizik a umožňují menším podnikům investovat za ekonomicky rozumných podmínek, a tím podporují udržitelnou dlouhodobou hospodářskou soutěž, a to i v oblastech, kde hospodářská soutěž založená na infrastruktuře nemusí být účinná. Tyto společné investice se mohou uskutečňovat v různých formách včetně spoluvlastnictví aktiv sítě nebo dlouhodobého sdílení rizik prostřednictvím spolufinancování či dohod o nákupu. Dohody o nákupu, které představující společnou investici, v tomto kontextu obnášejí nabytí specifických práv na kapacitu strukturální povahy, zahrnují určitou míru spolurozhodování a umožňují spoluinvestorům, aby v dlouhodobém horizontu účinně a udržitelně soutěžili na navazujících trzích, na nichž působí podnik označený jako podnik s významnou tržní silou. Oproti tomu pouhé obchodní dohody o přístupu, které jsou omezeny na pronájem kapacity, uvedeným právům vzniknout nedávají, a neměly by tudíž být považovány za společné investice.

(199) Jestliže podnik označený jako podnik s významnou tržní silou učiní za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek nabídku společné investice do sítí s velmi vysokou kapacitou sestávajících z optických prvků a s dosahem až do prostor koncových uživatelů nebo k základnové stanici, čímž poskytne různě velkým podnikům s různou finanční kapacitou příležitost stát se spoluinvestory do infrastruktury, měl by mít vnitrostátní regulační orgán možnost neuložit ve vztahu k dané nové síti s velmi vysokou kapacitou povinnosti podle této směrnice, pokud s daným podnikem uzavřel alespoň jeden potenciální spoluinvestor dohodu o společných investicích. Rozhodne-li se vnitrostátní regulační orgán, že určitou nabídku na společnou investici, která dosud nevyústila v dohodu, učiní závaznou a že neuloží další regulační povinnosti, může tak učinit za podmínky, že daná dohoda bude uzavřena dříve, než dané deregulační opatření nabude účinku. V případech, kdy je z technického hlediska prakticky nemožné zavést optické prvky až do prostor koncových uživatelů, měla by tatáž regulační úprava pokrývat i sítě s velmi vysokou kapacitou sestávající z optických prvků zavedených až do bezprostřední blízkosti těchto prostor, tedy až k jejich vnější struktuře.

(200) Rozhodne-li se vnitrostátní regulační orgán neuložit povinnosti, měl by tyto kroky učinit poté, co zajistí, že nabídky společné investice jsou v souladu s nezbytnými kritérii a byly učiněny v dobré víře. Diferencovaný regulační přístup k novým sítím s velmi vysokou kapacitou by měl být v rámci následných analýz trhu podrobován přezkumu, na jehož základě může být zejména po uplynutí určité doby zapotřebí regulační přístup upravit. Za řádně odůvodněných okolností by vnitrostátní regulační orgány měly mít možnost ohledně těchto nových síťových prvků uložit povinnosti, dospějí-li k závěru, že bez regulačního zásahu by některé trhy čelily významným problémům v oblasti hospodářské soutěže. Zejména v případě, že existuje více navazujících trhů, z nichž ne všechny nezbytně dosáhly téže úrovně hospodářské soutěže, by vnitrostátní regulační orgány mohly na podporu účinné hospodářské soutěže vyžadovat specifická asymetrická nápravná opatření, mimo jiné například na úzce specializovaných maloobchodních trzích, jako jsou produkty elektronických komunikací pro koncové uživatele z řad podniků. V zájmu zachování konkurenceschopnosti trhů by vnitrostátní regulační orgány měly rovněž zabezpečit práva zájemců o přístup, kteří se dané společné investice neúčastní. Tohoto cíle by mělo být dosaženo prostřednictvím zachování stávajících přístupových produktů, nebo budou-li starší síťové prvky časem odstraněny, prostřednictvím zavedení přístupových produktů s funkcemi a kvalitou, jež budou přinejmenším srovnatelné s prvky dříve dostupnými ve starší infrastruktuře, a to v obou případech na základě vhodného přizpůsobitelného mechanismu, jenž by byl vnitrostátním regulačním orgánem ověřen a nenarušoval by pobídky pro spoluinvestory.

(201) V zájmu posílení konsistentní regulační praxe v celé Unii by v případě, že vnitrostátní regulační orgány dojdou k závěru, že byly splněny podmínky pro společnou investici, měla Komise mít možnost vyžadovat, aby daný vnitrostátní regulační orgán vzal zpět své návrhy opatření, na jejichž základě buď neukládá povinnosti, nebo zasahuje regulačními povinnostmi s cílem řešit významné problémy v oblasti hospodářské soutěže, sdílí-li BEREC s Komisí závažné pochybnosti ohledně kompatibility návrhu opatření s právem Unie, a zejména s regulačními cíli stanovenými v této směrnici. V zájmu efektivity by měl mít vnitrostátní regulační orgán možnost předložit Komisi jediné oznámení o návrhu opatření, jež se vztahuje k programu společných investic splňujícímu příslušné podmínky. Neuplatní-li Komise svou pravomoc požadovat zrušení návrhu opatření, bylo by nepřiměřené, aby za nezměněných okolností podléhala jejímu rozhodnutí požadujícímu zrušení i následná zjednodušená oznámení o jednotlivých návrzích rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu na základě téhož programu, a to včetně dokladů o faktickém uzavření dohody přinejmenším s jedním spoluinvestorem. Kromě toho se nadále uplatňují povinnosti uložené podnikům bez ohledu na jejich označení jako podniků s významnou tržní silou podle této směrnice nebo podle směrnice 2014/61/EU. Povinnostmi souvisejícími s dohodami o společných investicích není dotčeno uplatňování práva Unie.

(202) Účelem funkčního oddělení, v jehož rámci se od vertikálně integrovaného podniku požaduje vytvoření hospodářsky oddělených jednotek, je zajistit, aby všichni operátoři na nižší úrovni distribučního řetězce, včetně divizí vertikálně integrovaného operátora na této nižší úrovni distribučního řetězce, získali zcela rovnocenné přístupové produkty. Funkční oddělení dokáže zlepšit podmínky hospodářské soutěže na několika relevantních trzích tím, že podstatně omezí podněty k diskriminaci a usnadní ověřování a prosazování povinností souvisejících s nediskriminací. Ve výjimečných případech by mělo být možné funkční oddělení využít jako odůvodněné nápravné opatření, pokud se trvale nedaří dosáhnout skutečné nediskriminace na několika dotčených trzích a existuje-li malá nebo žádná naděje, že se v oblasti infrastruktury vytvoří hospodářská soutěž v přiměřeném časovém období po uplatnění jednoho či několika nápravných opatření dříve považovaných za vhodná. Je však velmi důležité zajistit, aby uložení funkčního oddělení nadále motivovalo dotyčný podnik k investicím do své sítě a nevedlo k možným negativním dopadům na spotřebitele. Uložení funkčního oddělení vyžaduje koordinovanou analýzu všech různých relevantních trhů souvisejících s přístupovou sítí v souladu s postupem pro analýzu trhu. Při provádění analýzy trhu a navrhování jednotlivých rysů tohoto nápravného opatření by vnitrostátní regulační orgány měly věnovat zvláštní pozornost produktům, jež budou spravovány oddělenými hospodářskými jednotkami, a přihlédnout k rozsahu vybudované sítě a stupni technologického pokroku, který by mohl ovlivnit zastupitelnost pevných a bezdrátových sítí. Aby se předešlo narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu, měly by být návrhy na funkční oddělení předem schváleny Komisí.

(203) Provádění funkčního oddělení by nemělo bránit uplatňování náležitých koordinačních mechanismů mezi různými oddělenými hospodářskými jednotkami, které zajišťují, aby byla práva mateřské společnosti na dohled nad řízením a hospodařením chráněna.

(204) Pokud se vertikálně integrovaný podnik rozhodne převést podstatnou nebo celou část aktiv tvořících místní přístupovou síť nebo její podstatnou část tím, že ji prodá jiné právnické osobě s odlišnou vlastnickou strukturou nebo že vytvoří oddělenou hospodářskou jednotku zabývající se přístupovými produkty, měl by vnitrostátní regulační orgán posoudit dopad zamýšlené transakce, včetně jakýkoli závazků týkajících se přístupu nabídnutých tímto podnikem, na všechny stávající regulační povinnosti, jež jsou vertikálně integrovanému podniku uloženy pro zajištění slučitelnosti jakýchkoli nových ujednání s touto směrnicí. Dotčený vnitrostátní regulační orgán by měl provést novou analýzu trhů, na nichž oddělený subjekt působí, a podle potřeby mu uložit, zachovat, změnit nebo zrušit povinnosti. Za tímto účelem by měl mít vnitrostátní regulační orgán možnost požadovat od podniku informace.

(205) Na některých trzích je již dnes možné, že podniky označené jako podniky s významnou tržní silou mohou v rámci analýzy trhu nabídnout závazky, jejichž cílem bude řešit problémy v oblasti hospodářské soutěže identifikované vnitrostátním regulačním orgánem a jež vnitrostátní regulační orgán následně zohlední při rozhodování o vhodných regulačních povinnostech. Při rozhodování o nejvhodnějších nápravných opatřeních by měl být brán zřetel na jakýkoli nový vývoj na trhu. Povahou nabízených závazků jako takovou však, aniž jsou dotčena ustanovení o regulační úpravě společných investic, není omezena rozhodovací pravomoc udělená vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, pokud jde o ukládání nápravných prostředků podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou. V zájmu zvýšení transparentnosti a zabezpečení právní jistoty v Unii by měl být v této směrnici stanoven postup, podle něhož by podniky nabízely závazky a vnitrostátní regulační orgány by je hodnotily, přičemž by braly zřetel na názory účastníků trhu získané prostřednictvím tržního testu a ve vhodných případech by je pro podnik nabízející závazky učinily závaznými, jakož i vymahatelnými vnitrostátním regulačním orgánem. Pokud vnitrostátní regulační orgán neučinil závazky společných investic závaznými a nerozhodl se neuložit povinnosti, není uvedeným postupem dotčeno uplatňování postupu pro analýzu trhu a povinnost zavést vhodná a přiměřená nápravná opatření pro řešení identifikovaných selhání trhu.

(206) Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost učinit závazky zcela nebo částečně závaznými na určité období, jež by nemělo být delší než období, pro něž jsou nabídnuty, a to po provedení tržního testu prostřednictvím veřejné konzultace zainteresovaných stran. Byly-li závazky učiněny závaznými, měl by vnitrostátní regulační orgán ve své analýze trhu zvážit důsledky tohoto rozhodnutí a zohlednit je při volbě jednoho či více nejvhodnějších regulačních opatření. Vnitrostátní regulační orgány by měly učiněné závazky posoudit z hlediska udržitelnosti do budoucna, zejména při určování délky období, po něž je učiní závaznými, a měly by brát v potaz, jakou hodnotu přikládaly zúčastněné strany při veřejné konzultaci stabilním a předvídatelným podmínkám na trhu. Závazné závazky související s dobrovolným rozdělením ze strany vertikálně integrovaného podniku, který byl označen jako podnik s významnou tržní silou na jednom nebo více relevantních trzích, mohou zvýšit předvídatelnost a transparentnost daného procesu tím, že stanoví postup provedení plánovaného rozdělení, například poskytnutím prováděcího plánu s jasnými dílčími cíli a předvídatelnými důsledky, pokud některé dílčí cíle nebudou dodrženy.

(207) Součástí závazků může být jmenování správce provádějícího dohled, jehož totožnost a mandát by měl schválit vnitrostátní regulační orgán, a povinnost podniku, který tyto závazky nabízí, předkládat pravidelné zprávy o provádění.

(208) Vlastníci sítí, jejichž obchodní model je omezen na poskytování velkoobchodních služeb jiným subjektům, mohou přispívat k formování prosperujícího velkoobchodního trhu s příznivými dopady na hospodářskou soutěž na navazujícím maloobchodním trhu. Jejich obchodní model může být navíc přitažlivý pro potenciální finanční investory investující do stabilnějších aktiv infrastruktury s dlouhodobějšími vyhlídkami na zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou. Přítomnost podniku působícího pouze na velkoobchodním trhu však nutně nemusí vést k efektivní hospodářské soutěži na maloobchodních trzích a podniky působící pouze na velkoobchodním trhu mohou být označeny jako podniky s významnou tržní silou na trzích určitých produktů a na určitých zeměpisných trzích. Některá rizika pro hospodářskou soutěž vyplývající z chování podniků využívajících pouze velkoobchodní obchodní modely mohou být nižší než u vertikálně integrovaných podniků, jedná-li se o skutečný velkoobchodní model a neexistují-li žádné pobídky k rozlišování mezi navazujícími poskytovateli. Regulační opatření by tudíž měla být s ohledem na tuto skutečnost méně intervenční, avšak měla by zachovávat zejména možnost zavést povinnosti týkající se spravedlivého a přiměřeného stanovení cen. Na druhou stranu by vnitrostátní regulační orgány měly být schopny zasáhnout, pokud vznikly problémy týkající se hospodářské soutěže, které poškozují koncové uživatele. Podnik působící na velkoobchodním trhu, jenž poskytuje maloobchodní služby pouze uživatelům z řad podniků větším, než jsou malé a střední podniky, by měl být považován za podnik působící výhradně na velkoobchodním trhu.

(209) S cílem usnadnit migraci ze starších kovových sítí na sítě nové generace, která je v zájmu koncových uživatelů, by vnitrostátní orgány měly být schopny monitorovat vlastní iniciativy síťových operátorů v tomto ohledu a v nutných případech určit podmínky pro vhodný postup migrace, například prostřednictvím předchozího oznámení, transparentnosti a dostupnosti alternativního přístupového produktu přinejmenším srovnatelné kvality, jakmile dá vlastník sítě najevo, že zamýšlí a je připraven na modernizované sítě přejít. Aby se předešlo neodůvodněným zpožděním migrace, měly by mít vnitrostátní regulační orgány pravomoc zrušit přístupové povinnosti spojené s kovovou sítí poté, co byl stanoven vhodný postup migrace a bylo zajištěno dodržování podmínek a proces migrace ze starší infrastruktury. Vlastníci sítí by nicméně měli mít možnost vyřadit starší sítě z provozu. Zájemci o přístup, kteří migrují z přístupového produktu založeného na starší infrastruktuře na přístupový produkt založený na pokročilejší technologii nebo médiu, by měli mít možnost zmodernizovat svůj přístup k jakémukoli regulovanému produktu s vyšší kapacitou, nemělo by se to však od nich vyžadovat. V případě modernizace by zájemci o přístup měli dodržovat regulační podmínky pro přístup k přístupovému produktu s vyšší kapacitou, jak ve své analýze trhu stanovil vnitrostátní regulační orgán.

(210) Liberalizace odvětví telekomunikací a rostoucí hospodářská soutěž a rozšiřování možností výběru komunikačních služeb probíhají ruku v ruce se souběžnými opatřeními k vytvoření harmonizovaného předpisového rámce, který zajišťuje poskytování univerzální služby. Koncepce univerzální služby by se měla postupně vyvíjet tak, aby se v ní promítal technologický pokrok, vývoj trhu a změny v uživatelské poptávce.

(211) Podle článku 169 Smlouvy o fungování EU má Unie přispívat k ochraně spotřebitelů.

(212) Univerzální služba je „záchrannou sítí“, která má zajišťovat, aby přinejmenším určité minimální služby byly dostupné všem koncovým uživatelům a za cenu dostupnou pro spotřebitele, pokud absence takové dostupnosti znamená riziko sociálního vyloučení a neumožňuje občanům plné sociální a ekonomické zapojení do společnosti.

(213) Základní širokopásmové internetové připojení je v podstatě univerzálně dostupné v celé Unii a hojně využívané pro širokou škálu aktivit. Celková míra využívání je však nižší než dostupnost, jelikož stále existují ti, kdo nejsou připojeni z důvodů souvisejících s informovaností, náklady a dovednostmi a z vlastního rozhodnutí. Cenově dostupný přiměřený bezdrátový přístup k internetu získal zásadní význam pro společnost i pro širší ekonomiku. Je základem pro účast na digitální ekonomice a společnosti prostřednictvím základních on-line služeb.

(214) Základním požadavkem univerzální služby je zajistit, aby všichni spotřebitelé měli za dostupnou cenu přístup ke službám dostupného přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a k hlasovým komunikačním službám v pevném místě. Členské státy by rovněž měly mít možnost zajistit cenovou dostupnost služeb přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb poskytovaných občanům na cestách jiným způsobem než v pevném místě, pokud to považují za nutné pro plné zapojení spotřebitelů do společnosti a ekonomiky. V této souvislosti je třeba zvláště dbát na to, aby byl zajištěn rovnocenný přístup pro koncové uživatele se zdravotním postižením. Neměla by existovat žádná omezení týkající se technických prostředků, které umožňují použití drátových nebo bezdrátových technologií, jimiž se spojení zajišťuje, ani žádná další omezení týkající se kategorie poskytovatelů, kteří poskytují část povinností nebo všechny povinnosti univerzální služby.

(215) Rychlost přístupu k internetu, kterou má daný uživatel, závisí na řadě faktorů, mimo jiné na poskytovateli (poskytovatelích) internetového připojení i na dané aplikaci, pro kterou se přípojka využívá. Je na členských státech, aby se zohledněním zprávy BEREC o osvědčených postupech vymezily přiměřený širokopásmový přístup k internetu s ohledem na vnitrostátní podmínky a minimální šířku pásma využívanou většinou spotřebitelů v rámci území daného členského státu, a to s cílem umožnit na svém území odpovídající míru sociálního začlenění a zapojení do digitální ekonomiky a společnosti. Služba cenově dostupného přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu by měla vykazovat dostatečnou šířku pásma na podporu přístupu alespoň k minimálnímu souboru základních služeb, jež zohledňují služby využívané většinou koncových uživatelů, a na podporu jejich využívání. Za tímto účelem by Komise měla monitorovat vývoj ve využívání internetu s cílem identifikovat uvedené online služby využívané většinou koncových uživatelů v celé Unii a nezbytné pro sociální a ekonomické zapojení do společnosti, přičemž by měla jejich seznam odpovídajícím způsobem aktualizovat. Na jakoukoli službu přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu by se měly vztahovat požadavky práva Unie na přístup k otevřenému internetu, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/2120.

(216) Spotřebitelé by neměli být nuceni mít přístup ke službám, které nechtějí, a způsobilí spotřebitelé by proto měli mít možnost cenově dostupnou univerzální službu na základě žádosti omezit pouze na hlasové komunikační služby.

(217) Členské státy by měly mít možnost rozšířit opatření týkající se cenové dostupnosti a opatření týkající se kontroly výdajů na mikropodniky, malé a střední podniky a na neziskové organizace, splňují-li tyto subjekty příslušné podmínky.

(218) Vnitrostátní regulační orgány by měly být v koordinaci s jinými příslušnými orgány schopny sledovat vývoj a úroveň cen na trzích pro koncové uživatele u služeb, které spadají do povinností univerzální služby. Sledování mělo být prováděno způsobem, který nepředstavuje přílišnou administrativní zátěž ani pro vnitrostátní regulační orgány a jiné příslušné orgány, ani pro poskytovatele uvedených služeb.

(219) Dostupnou cenou se rozumí cena stanovená členskými státy na vnitrostátní úrovni s přihlédnutím ke zvláštním vnitrostátním podmínkám. Zjistí-li členské státy, že maloobchodní ceny za služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a za hlasové komunikační služby nejsou dostupné pro spotřebitele s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami včetně starších osob, koncových uživatelů se zdravotním postižením a spotřebitelů žijících ve venkovských či zeměpisně izolovaných oblastech, měly by přijmout patřičná opatření. Za tímto účelem by členské státy mohly dotčeným spotřebitelům poskytnout pro účely komunikace přímou podporu, jež by mohla být zahrnuta do dávek sociálního zabezpečení nebo mít například formu poukázek či přímých plateb určených uvedeným spotřebitelům. S ohledem na nutnost minimalizovat narušení trhu se může jednat o vhodnou alternativu. Místo toho nebo navíc by členské státy mohly požadovat od poskytovatelů těchto služeb, aby uvedeným spotřebitelům poskytli základní sazby nebo balíčky.

(220) Zajištění cenové dostupnosti může zahrnovat zvláštní sazby nebo balíčky pro uspokojování potřeb uživatelů s nízkými příjmy nebo uživatelů se zvláštními sociálními potřebami. Tyto nabídky by měly obsahovat pouze základní prvky, aby se předešlo narušení fungování trhu. Cenová dostupnost pro jednotlivé spotřebitele by měla být založena na jejich právu uzavřít smlouvu s poskytovatelem, dostupnosti čísla, stálém připojení ke službě a jejich schopnosti sledovat a ovlivňovat své výdaje.

(221) Vyžaduje-li členský stát od poskytovatelů, aby spotřebitelům s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami poskytli sazby nebo balíčky, jež se liší od sazeb a balíčků poskytovaných za běžných obchodních podmínek, měli by tyto sazby nebo balíčky poskytovat všichni poskytovatelé služeb přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb. V souladu se zásadou proporcionality by v důsledku požadavku, aby všichni poskytovatelé služeb přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb nabízeli sazby a balíčky, neměla těmto poskytovatelům ani členským státům vzniknout nadměrná administrativní či finanční zátěž. Prokáže-li členský stát na základě objektivního posouzení takovou nadměrnou administrativní nebo finanční zátěž, může výjimečně rozhodnout, že povinnost poskytnout zvláštní sazby či balíčky uloží pouze označeným poskytovatelům. V uvedeném objektivním posouzení by měl být brán ohled také na výhody, jež plynou spotřebitelům s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami z možnosti zvolit si poskytovatele, jakož i na výhody pro všechny poskytovatele, kteří jsou schopni využívat výhod plynoucích ze statusu poskytovatele univerzální služby. Pokud se členský stát ve výjimečných případech rozhodne, že povinnost poskytnout zvláštní sazby či balíčky uloží pouze označeným poskytovatelům, měl by zajistit, aby spotřebitelé s nízkými příjmy nebo se zvláštními potřebami měli možnost volby mezi poskytovateli nabízejícími sociální sazby. V určitých situacích však může dojít k tomu, že členské státy nebudou s to možnost volby mezi poskytovateli zaručit, například pokud v místě bydliště příjemce poskytuje služby pouze jediný podnik nebo pokud by poskytnutí možnosti volby znamenalo pro členský stát nadměrnou dodatečnou zátěž organizační a finanční povahy.

(222) Cenová dostupnost by již neměla být faktorem bránícím spotřebitelům v přístupu k minimálnímu souboru služeb v oblasti připojení. Právo uzavřít smlouvu s poskytovatelem by mělo znamenat, že by spotřebitelé, kterým by mohly být služby odepřeny, zejména spotřebitelé s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami, měli mít možnost uzavřít smlouvu o poskytování služby cenově dostupného přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb alespoň v pevném místě s jakýmkoliv poskytovatelem takových služeb v dané lokalitě nebo s označeným poskytovatelem, pokud se členský stát výjimečně rozhodl označit jednoho či více poskytovatelů, kteří mají dané sazby nebo balíčky poskytovat. Aby se minimalizovala finanční rizika, jako je neplacení účtů, měli by mít poskytovatelé možnost poskytovat tyto služby formou předplatného, na základě cenově dostupných individuálních předplacených jednotek.

(223) S cílem zajistit, aby občané byli dostupní prostřednictvím hlasových komunikačních služeb, by členské státy měly zajistit dostupnost čísla na přiměřenou dobu i během období, kdy hlasové komunikační služby nejsou využívány. Poskytovatelé by měli být schopni zavést mechanismy s cílem ověřit, zda mají spotřebitelé nadále zájem o zachování přístupu k tomuto číslu.

(224) Náhrady poskytovatelům poskytujícím takové služby za takových okolností nemusí vést k narušení hospodářské soutěže za předpokladu, že budou těmto poskytovatelům uhrazovány vzniklé zvláštní čisté náklady, a za předpokladu, že čisté náklady budou uhrazeny konkurenčně neutrálním způsobem.

(225) Aby bylo možné posoudit, zda jsou nutná opatření k zajištění cenové dostupnosti, vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány by měly být schopny sledovat vývoj a podrobnosti sazeb nebo balíčků pro spotřebitele s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami.

(226) Členské státy by měly zavést opatření, kterými podpoří vznik trhu pro cenově dostupné produkty a služby upravené pro spotřebitele se zdravotním postižením včetně zařízení vybavených pomocnými technologiemi. Toho lze dosáhnout mimo jiné odkazem na evropské normy nebo podporou plnění požadavků podle práva Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb. Členské státy by měly zavést vhodná opatření podle vnitrostátních okolností, což by členským státům poskytlo flexibilitu v přijímání zvláštních opatření, například pokud trh nenabízí cenově dostupné produkty a služby upravené pro spotřebitele se zdravotním postižením za běžných hospodářských podmínek. Mezi tato opatření by mohla patřit přímá finanční podpora určená koncovým uživatelům. Náklady pro spotřebitele se zdravotním postižením v případě přenosových služeb by měly být rovnocenné průměrné ceně hlasových komunikačních služeb podle článku 83.

(227) Přenosovými službami se rozumí služby, které umožňují obousměrnou komunikaci mezi vzdálenými koncovými uživateli různých způsobů komunikace (např. text, znaky, řeč) zajištěním konverze mezi těmito způsoby komunikace, obvykle prostřednictvím lidského operátora. Text v reálném čase je vymezen v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb a označuje formu textové konverzace v situacích z bodu do bodu nebo v rámci vícebodových konferencí, kdy je zadávaný text přenášen tak, že uživateli se komunikace jeví jako plynulá písmeno za písmenem.

(228) V případě datových komunikačních služeb s dostatečnou rychlostí přenosu dat umožňující přiměřený širokopásmový přístup k internetu jsou pevná připojení téměř všude dostupná a používá je většina občanů Unie. Pokrytí standardním pevným širokopásmovým připojením v Unii bylo v roce 2015 dostupné pro 97 % domácností s průměrnou mírou využívání 72 %, přičemž služby založené na bezdrátových technologiích mají ještě větší dosah. Mezi jednotlivými členskými státy však existují rozdíly v přístupnosti a cenové dostupnosti pevného širokopásmového připojení v městských a venkovských oblastech.

(229) Vedoucí úlohu při zajišťování dostupnosti širokopásmového přístupu k internetu se stále větší kapacitou musí hrát trh. V oblastech, kde by jej trh nezajistil, budou zřejmě jiné nástroje veřejné politiky na podporu dostupnosti přiměřeného širokopásmového přístupu k internetovému připojení v zásadě nákladově efektivnější a budou narušovat trh méně než povinnosti univerzální služby, například využívání finančních nástrojů, jako jsou nástroje dostupné v rámci fondu Evropského fondu pro strategické investice a Nástroje pro propojení Evropy, využívání veřejného financování z evropských strukturálních a investičních fondů, udělování práv na užívání rádiového spektra podmíněné povinností zajistit pokrytí s cílem podpořit zavádění širokopásmových sítí v méně obydlených oblastech a veřejné investice v souladu s pravidly Unie pro státní podporu.

(230) Pokud po řádném posouzení a zohlednění výsledků zeměpisného mapování budování sítí, který provede příslušný orgán, nebo nejnovějších informací dostupných členským státům před tím, než budou výsledky prvního zeměpisného mapování k dispozici, vyjde najevo, že v některých oblastech pravděpodobně ani trh ani mechanismy veřejného zásahu nezajistí pro koncové uživatele připojení umožňující poskytování služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu, jak je vymezena členskými státy, a hlasových komunikačních služeb v pevném místě, měly by mít členské státy možnost výjimečně určit různé poskytovatele nebo skupiny poskytovatelů těchto služeb v jednotlivých relevantních částech svého území. Kromě zeměpisného mapování by členské státy měly mít možnost použít v nezbytných případech jakékoli další podklady, aby zjistily, v jaké míře jsou v určitém pevném místě dostupné služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasové komunikační služby. Tyto další podklady by mohly zahrnovat údaje dostupné vnitrostátním regulačním orgánům na základě analýzy trhu a údaje shromážděné od uživatelů. Členské státy by měly mít možnost povinnosti univerzální služby na podporu dostupnosti služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu omezit na hlavní sídlo nebo bydliště koncového uživatele. Neměla by existovat žádná omezení týkající se technických prostředků, čímž by se umožnilo využití drátových nebo bezdrátových technologií, jimiž se zajišťují služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasové komunikační služby v pevném místě, ani žádná další omezení týkající se části povinností nebo všech povinností univerzální služby ukládaných podnikům.

(231) V souladu se zásadou subsidiarity je na členských státech, aby podle objektivních kritérií rozhodly, které podniky budou určeni k poskytování univerzální služby, přičemž se případně zohlední způsobilost a ochota podniků převzít všechny povinnosti univerzální služby nebo jen jejich část. To však nevylučuje možnost, aby členské státy v rámci postupu určování stanovily z důvodu účinnosti zvláštní podmínky, zahrnující mimo jiné sdružování zeměpisných oblastí či komponentů nebo stanovení minimálních lhůt pro určení.

(232) Náklady na zajištění dostupnosti připojení umožňujícího poskytování služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu, jak je určena v souladu s touto směrnicí, a hlasové komunikační služby v pevném místě za dostupnou cenu v rámci povinností univerzální služby by se měly odhadovat zejména na základě posouzení očekávané finanční zátěže pro poskytovatele a uživatele v odvětví elektronických komunikací.

(233) Požadavky na zajištění celostátního územního pokrytí uložené v rámci postupu určování poskytovatelů spíše některým podnikům v podávání žádostí o určení k poskytování univerzální služby předem zabrání nebo je od něj odradí. Určování poskytovatelů s povinností univerzální služby na příliš dlouhé nebo neomezené období by mohlo rovněž vést k tomu, že někteří poskytovatelé budou předem vyloučeni. Rozhodne-li se členský stát určit pro účely cenové dostupnosti jednoho či více poskytovatelů, mělo by být možné, aby se jednalo o jiné poskytovatele, než kteří byli určeni pro účely dostupnosti univerzální služby.

(234) Pokud se poskytovatel, který je výjimečně určen, aby poskytoval sazby nebo balíčky odlišné od těch, jež jsou poskytovány za běžných obchodních podmínek zjištěných v souladu s touto směrnicí, nebo aby v určitém pevném místě zajistil dostupnost služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu nebo hlasových komunikačních služeb v souladu s touto směrnicí, rozhodne veškerá svá aktiva tvořící místní přístupovou síť na území daného členského státu nebo jejich podstatnou část (z hlediska jeho povinnosti spojené s univerzální službou) odprodat samostatné právnické osobě náležející jinému vlastníkovi, měl by příslušný orgán posoudit dopad této transakce, aby zajistil nepřetržité plnění povinností univerzální služby na celém území daného státu nebo v jeho částech. Za tímto účelem by příslušný orgán, jenž povinnosti univerzální služby uložil, měl být poskytovatelem o tomto převodu informován předem. Posouzení příslušného orgánu by nemělo ovlivnit provedení transakce.

(235) S cílem zajistit stabilitu a podpořit postupný přechod by členské státy měly mít možnost pokračovat na svém území v zajišťování poskytování univerzálních služeb, jiných než služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasové komunikační služby, které na základě směrnice 2002/22/ES patří ke dni vstupu této směrnice v platnost mezi jejich povinnosti univerzální služby, a to za předpokladu, že takové nebo srovnatelné služby nejsou za běžných obchodních podmínek dostupné. Možnost pokračovat v poskytování veřejných telefonních automatů používajících mince, kreditní či debetní karty nebo předplacené karty včetně karet pro použití s kódy volby, účastnické seznamy a informační služby k účastnickým číslům v rámci univerzální služby, dokud se bude jevit, že jsou potřebné, by členským státům poskytla nezbytnou flexibilitu k řádnému zohlednění různých vnitrostátních podmínek. Může se jednat mimo jiné o zajištění veřejných telefonních automatů v hlavních místech vstupu do země, jako jsou letiště či vlaková a autobusová nádraží, a také na místech využívaných v nouzových situacích, jako jsou nemocnice, policejní stanice a nouzová dálniční stání, aby bylo možné uspokojit přiměřené potřeby koncových uživatelů, zejména koncových uživatelů se zdravotním postižením.

(236) Členské státy by měly sledovat situaci spotřebitelů z hlediska jejich využívání služeb přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb, a zejména z hlediska cenové dostupnosti. Cenová dostupnost služeb přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb souvisí s informacemi, které obdrží uživatelé ohledně výdajů za používání, jakož i relativních nákladů na používání v porovnání s jinými službami, a rovněž souvisí s jejich schopností kontrolovat výdaje. Cenovou dostupností se tedy rozumí poskytnutí práv spotřebitelům prostřednictvím povinností uložených poskytovatelům. Tyto povinnosti zahrnují určitou úroveň podrobného rozpisu účtů a možnost, aby spotřebitelé selektivně blokovali určitá volání (jako jsou volání s vysokou cenou za služby se zvýšenou sazbou), aby kontrolovali výdaje formou předplatného a aby započetli počáteční poplatky za připojení. Taková opatření si mohou vyžádat přezkum a změnu s ohledem na vývoj trhu. Podrobné rozpisy účtů týkajících se využívání přístupu k internetu by měly obsahovat pouze údaje o čase, trvání a objemu spotřeby během připojení, avšak nikoli o internetových stránkách nebo internetových koncových bodech, s nimiž bylo během připojení navázáno spojení.

(237) S výjimkou případů soustavného opožděného placení nebo neplacení účtů by měli být spotřebitelé, kteří mají nárok na cenově dostupné sazby, chráněni před okamžitým odpojením od sítě z důvodů nezaplacení účtu, a zejména v případě sporů o výši účtů za služby se zvýšenou sazbou by měli mít až do vyřešení sporu nadále přístup k základním hlasovým komunikačním službám a k minimální úrovni služby přístupu k internetu, kterou vymezí členské státy. Členské státy by měly mít možnost rozhodnout, že takový přístup může být nadále poskytován pouze v případě, že účastník nadále platí poplatky za pronájem účastnického vedení nebo poplatky za základní přístup k internetu.

(238) Pokud poskytování služeb přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb nebo poskytování jiných služeb v souladu s touto směrnicí vede při náležitém zohlednění nákladů a příjmů a rovněž nehmotných výhod plynoucích z poskytování těchto služeb k nespravedlivé zátěži pro poskytovatele, lze tuto nespravedlivou zátěž započítat do výpočtu čistých nákladů spojených s povinnostmi univerzální služby.

(239) Členské státy by měly v případě potřeby zavést mechanismy pro financování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby v těch případech, kdy je prokázáno, že tyto povinnosti lze plnit pouze se ztrátou nebo za čisté náklady, které spadají mimo běžné obchodní standardy. Je důležité zajistit, aby se výpočet čistých nákladů na povinnosti univerzální služby prováděl řádně a aby jakékoli financování bylo prováděno s minimálními rušivými dopady na trh a podniky, a bylo slučitelné s články 107 a 108 Smlouvy o fungování EU.

(240) Každý výpočet čistých nákladů na povinnosti univerzální služby by měl náležitě zohlednit náklady a výnosy, jakož i nehmotné výhody plynoucí z poskytování univerzální služby, ale neměl by bránit obecnému cíli zajistit, aby struktury cenových relací odrážely náklady. Jakékoli čisté náklady na povinnosti univerzální služby by se měly vypočítávat na základě transparentních postupů.

(241) Zohledněním nehmotných výhod se rozumí, že odhadované nepřímé peněžní výhody, které má podnik v důsledku svého postavení poskytovatele univerzální služby, by měly být odečteny od přímých čistých nákladů na povinnosti univerzální služby s cílem určit celkové náklady.

(242) Jestliže nějaká povinnost univerzální služby představuje nespravedlivou zátěž pro poskytovatele, je vhodné umožnit členským státům zavedení mechanismů pro účinnou úhradu čistých nákladů. Jednu z metod úhrady čistých nákladů na povinnosti univerzální služby představuje úhrada prostřednictvím veřejných finančních prostředků. Další metodou je rozdělení čistých nákladů na povinnosti univerzální služby mezi poskytovatele sítí a služeb elektronických komunikací. Členské státy by měly mít možnost financovat čisté náklady na různé prvky univerzální služby prostřednictvím různých mechanismů, nebo financovat čisté náklady na některé nebo všechny prvky z jednoho z uvedených mechanismů nebo kombinací obou. Přiměřený širokopásmový přístup k internetu představuje přínos nejen pro odvětví elektronických komunikací, ale rovněž pro digitální ekonomiku v širším slova smyslu a společnost jako celek. Poskytování připojení, které podporuje vysokou rychlost širokopásmového připojení, narůstajícímu počtu koncových uživatelů umožňuje těmto uživatelům využívat služby on-line, a aktivně se tak zapojit do digitální společnosti. Zajištění takových připojení na základě povinností univerzální služby slouží jak veřejnému zájmu, tak i zájmům poskytovatelů elektronických komunikací. Při výběru a koncipování mechanismů pro úhradu čistých nákladů by měly členské státy brát na uvedené skutečnosti zřetel.

(243) V případě úhrady nákladů na základě rozdělení čistých nákladů na povinnost univerzální služby mezi poskytovatele sítí a služeb elektronických komunikací by měly členské státy zajistit, aby byla metoda přidělování mezi poskytovateli založena na objektivních a nediskriminačních kritériích a aby byla v souladu se zásadou proporcionality. Tato zásada nebrání členským státům, aby udělovaly výjimky novým účastníkům trhu, kteří nedosáhli významné tržní účasti. Každý mechanismus financování by měl zajistit, aby účastníci trhu přispívali pouze na financování povinností univerzální služby, a nikoli na jiné činnosti, které nejsou s plněním povinností univerzální služby přímo spojeny. Mechanismy hrazení by měly respektovat zásady práva Unie, a zejména v případě mechanismů rozdělování zásady nediskriminace a proporcionality. Každý mechanismus financování by měl zajišťovat, aby uživatelé v jednom členském státě nepřispívali na náklady poskytování univerzální služby v jiném členském státě. Čisté náklady na povinnosti univerzální služby by mělo být možné rozdělit mezi všechny nebo některé specifikované skupiny poskytovatelů. Členské státy by měly zajistit, aby mechanismy rozdělování respektovaly zásady transparentnosti, co nejmenšího narušení trhu, nediskriminace a proporcionality. Co nejmenším narušením trhu se rozumí, že by se měly příspěvky uhrazovat způsobem, který co nejvíce minimalizuje dopad finanční zátěže na koncové uživatele, například co nejširším rozložením příspěvků.

(244) Poskytovatelé, kteří využívají výhod financování univerzální služby, by měli vnitrostátním regulačním orgánům poskytovat dostatečně podrobné údaje o zvláštních faktorech vyžadujících takové financování, aby byla jejich žádost odůvodněna. Systémy členských států pro výpočet nákladů a financování povinností univerzální služby by měly být oznámeny Komisi, aby ověřila slučitelnost se Smlouvou o fungování EU. Členské státy by měly zajistit skutečnou transparentnost a kontrolu nad částkami účtovanými k financování povinností univerzální služby. Výpočet čistých nákladů na poskytování univerzální služby by měl být založen na objektivní a transparentní metodice, aby bylo zajištěno nákladově nejefektivnější poskytování univerzální služby a podpořeny rovné podmínky pro účastníky trhu. K větší transparentnosti by mohlo přispět, kdyby byla metodika, která má být použita pro výpočet čistých nákladů na jednotlivé prvky univerzální služby, oznámena předem ještě před provedením výpočtu.

(245) Členským státům není dovoleno ukládat účastníkům trhu finanční příspěvky související s opatřeními, která nejsou součástí povinností univerzální služby. Jednotlivé členské státy mohou nadále libovolně ukládat zvláštní opatření (mimo rámec obsahu povinností univerzální služby) a financovat je v souladu s právem Unie, ale nikoli formou příspěvků od účastníků trhu.

(246) Za účelem účinné podpory volného pohybu zboží, služeb a osob v Unii by mělo být možné využívat některé vnitrostátní číslovací zdroje, zejména některá nezeměpisná čísla, exteritoriálním způsobem, tedy mimo území členského státu, kterým bylo číslo přiděleno. S ohledem na značné riziko podvodů v souvislosti s interpersonální komunikací by toto exteritoriální využívání mělo být povoleno pouze pro účely poskytování jiných služeb elektronických komunikací, než jsou interpersonální komunikační služby. Členské státy by měly zajistit prosazování příslušných vnitrostátních právních předpisů, zejména pravidel ochrany spotřebitelů a dalších pravidel týkajících se užívání číslovacích zdrojů, bez ohledu na to, kde byla práva na užívání udělena a kde jsou v rámci Unie číslovací zdroje užívány. Členské státy mají i nadále pravomoc uplatňovat své vnitrostátní právní předpisy na číslovací zdroje užívané na jejich vlastním území, a to i v případě, že byla práva udělena v jiném členském státě.

(247) Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány členských států, v nichž jsou užívány číslovací zdroje z jiného členského státu, nemají nad těmito číslovacími zdroji kontrolu. Z tohoto důvodu je vrcholně důležité, aby vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány členského státu, které udělují práva na exteritoriálního užívání, rovněž zajistily účinnou ochranu koncových uživatelů v členských státech, kde jsou daná čísla využívána. V zájmu zajištění účinné ochrany by vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány, které udělují práva na exteritoriální užívání, měly připojit podmínky v souladu touto směrnicí ohledně dodržování pravidel ochrany spotřebitele a dalších pravidel týkajících se používání číslovacích zdrojů v členských státech, kde budou dané zdroje užívány, ze strany poskytovatele.

(248) Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány členských států, v nichž jsou číslovací zdroje užívány, by měly mít možnost požádat vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány, které udělily práva na užívání číslovacích zdrojů, o pomoc při vymáhání svých pravidel. Opatření na vymáhání pravidel přijatá vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány, které udělily práva na užívání, by měla zahrnovat odrazující sankce, v případě závažného porušení konkrétně pak v podobě odnětí práva na exteritoriální užívání číslovacích zdrojů, jež byla dotčenému podniku udělena. Požadavky na exteritoriální užívání není dotčena pravomoc členských států zablokovat v individuálních případech přístup k číslům nebo službám, je-li to opodstatněno spácháním podvodu či zneužíváním. Exteritoriálním užíváním číslovacích zdrojů by neměla být dotčena pravidla Unie spojená s poskytováním roamingových služeb, včetně těch, která souvisejí s předcházením nezvyklému využívání nebo zneužívání roamingových služeb, jež podléhají regulaci maloobchodních cen a jež využívají regulovaných velkoobchodních roamingových sazeb. Členské státy by měly mít i nadále možnost uzavírat zvláštní dohody o exteritoriálním využívání číslovacích zdrojů se třetími zeměmi.

(249) Členské státy by měly prosazovat bezdrátové poskytování číslovacích zdrojů metodou OTA (over-the-air) pro usnadnění změny poskytovatele elektronických komunikací. Poskytování číslovacích zdrojů metodou OTA umožňuje přeprogramovat identifikátory komunikačních zařízení bez fyzického přístupu k těmto zařízením. Tato funkce se týká zejména služeb mezi stroji, to znamená služeb, které zahrnují automatizovaný přenos dat a informací mezi zařízeními nebo aplikacemi založenými na softwaru s omezenou lidskou interakcí nebo zcela automatizovanými. Poskytovatelé takových služeb mezi stroji nemusejí mít fyzický přístup ke svým zařízením z důvodu jejich využívání na odlehlých místech, nebo z důvodu velkého počtu zavedených zařízení nebo způsobu jejich využívání. S ohledem na rozvíjející se trh služeb mezi stroji a nových technologií by členské státy při prosazování poskytování metodou OTA měly usilovat o zajištění technologické neutrality.

(250) Pro podniky je nezbytný přístup k číslovacím zdrojům na základě transparentních, objektivních a nediskriminačních kritérií, aby si mohly konkurovat v odvětví elektronických komunikací. Členské státy by měly mít možnost udělovat práva na užívání číslovacích zdrojů podnikům jiným, než jsou poskytovatelé sítí nebo služeb elektronických komunikací s ohledem na rostoucí význam čísel pro různé služby internetu věcí. Všechny prvky národních číslovacích plánů by měly být spravovány vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány, včetně kódů uzlů používaných při síťovém adresování. Pokud je třeba harmonizovat číslovací zdroje v Unii na podporu rozvoje celoevropských služeb nebo přeshraničních služeb, zejména nových služeb mezi stroji, jako jsou například propojené automobily, a pokud by nebylo možné uspokojit poptávku na základě stávajících číslovacích zdrojů, může Komise přijmout prováděcí opatření za pomoci BEREC.

(251) Požadavek zveřejňovat rozhodnutí o udělení práv na užívání číslovacích zdrojů by mělo být možné splnit tím, že se tato rozhodnutí veřejně zpřístupní na internetových stránkách.

(252) Vzhledem ke zvláštním aspektům podávání zpráv o pohřešovaných dětech by členské státy měly nadále dodržovat závazek týkající se zajištění toho, aby dobře fungující služba pro podávání zpráv o pohřešovaných dětech byla na jejich území skutečně dostupná pod číslem „116000“. Členské státy by měly přijmout vhodná opatření s cílem zajistit dosažení dostatečné úrovně kvality služeb provozovaných pod číslem „116000“.

(253) Souběžně s číslem tísňové linky pro pohřešované děti „116000“ zajišťuje řada členských států pro děti rovněž přístup ke službě provozující poradenskou linku uzpůsobenou dětem, která na čísle „116111“ poskytuje pomoc dětem, které potřebují péči a ochranu. Tyto členské státy a Komise by měly zajistit, aby byli občané o existenci linky „116111“ informováni, zejména pak děti a vnitrostátní systémy ochrany dětí.

(254) Vnitřní trh má za následek, že koncoví uživatelé mají přístup ke všem číslům uvedeným v národních číslovacích plánech jiných členských států a přístup ke službám pomocí nezeměpisných čísel včetně služeb bezplatného volání a služeb se zvýšenou sazbou v rámci Unie, pokud se volaný koncový uživatel z ekonomických důvodů nerozhodl omezit přístup z určitých zeměpisných oblastí. Koncoví uživatelé by rovněž měli mít přístup k univerzálním mezinárodním bezplatným telefonním číslům (UIFN). Kromě objektivně odůvodněných případů, například při potírání podvodů nebo zneužití (například v souvislosti s některými službami se zvýšenou sazbou), kdy je číslo definováno pouze jako národní (například zkrácený národní kód), nebo kdy je to ekonomicky neuskutečnitelné, by přeshraniční přístup k číslovacím zdrojům a souvisejícím službám neměl být znemožněn. Sazby účtované stranám volajícím z oblasti mimo dotčený členský stát nemusí být stejné jako u těch stran, které volají z tohoto členského státu. Uživatelé by měli být předem úplně a jasně informováni o všech poplatcích spojených se službou bezplatného volání, například o poplatcích za mezinárodní volání u čísel dostupných přes standardní mezinárodní předvolby. Pokud poskytovatelé služeb elektronických komunikací zadržují výnosy z propojení či dalších služeb z důvodu podvodu nebo zneužívání, měly by členské státy zajistit, aby byly zadržené výnosy ze služeb pokud možno vráceny koncovým uživatelům, kteří byli příslušným podvodem nebo zneužíváním dotčeni.

(255) V souladu se zásadou proporcionality by se řada ustanovení této směrnice týkajících se práv koncových uživatelů neměla vztahovat na mikropodniky, které poskytují pouze interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech. Podle judikatury Soudního dvora je definici malého a středního podniku, která zahrnuje i mikropodniky, nutno vykládat restriktivně. K tomu, aby byly zahrnuty pouze podniky, které jsou skutečně nezávislými mikropodniky, je nezbytné posoudit strukturu mikropodniků, které tvoří hospodářskou skupinu, jejíž tržní síla je větší než tržní síla mikropodniku, a zajistit, aby definice mikropodniků nebyla obcházena čistě formálními prostředky.

(256) K dokončení jednotného trhu elektronických komunikací je rovněž potřeba odstranit překážky, které koncovým uživatelům brání v přeshraničním přístupu ke službám elektronických komunikací v celé Unii. Poskytovatelé služeb elektronických komunikací pro veřejnost by neměli koncovým uživatelům odmítat přístup k těmto službám nebo jej omezovat nebo je diskriminovat na základě státní příslušnosti nebo členského státu pobytu či usazení. Na základě objektivně odůvodnitelných rozdílů v nákladech a rizicích by však měla být možná diferenciace, která se neomezuje na opatření stanovená v nařízení (EU) č. 531/2012, pokud jde o zneužívání nebo nezvyklé využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb.

(257) Rozdílné provádění pravidel ochrany koncových uživatelů vytvořilo značné překážky pro vnitřní trh, které mají dopad jak na poskytovatele služeb elektronických komunikací, tak na konečné uživatele. Tyto překážky by měly být omezeny tím, že bude možné používat stejná pravidla zajišťující jednotnou úroveň ochrany v celé Unii. Přesná a úplná harmonizace práv koncových uživatelů zahrnutých do působnosti této směrnice by měla výrazně zvýšit právní jistotu koncových uživatelů i poskytovatelů služeb elektronických komunikací a měla by značně snížit překážky pro vstup na trh a zbytečné zatížení související s dodržováním pravidel v důsledku jejich roztříštěnosti. Úplná harmonizace napomůže překonání překážek fungování vnitřního trhu, které jsou důsledkem takových vnitrostátních ustanovení týkajících se práv koncových uživatelů, jež zároveň chrání vnitrostátní poskytovatele služeb před konkurencí z jiných členských států. Aby bylo dosaženo vysoké jednotné úrovně ochrany, mělo by být několik ustanovení týkajících se práv koncových uživatelů v této směrnici na základě osvědčených postupů v členských státech přiměřeným způsobem posíleno. Úplná harmonizace práv koncových uživatelů zvýší jejich důvěru ve vnitřní trh, jelikož budou při užívání služeb elektronických komunikací využívat výhod plynoucích ze stejně vysoké míry ochrany nejen ve svém členském státě, ale rovněž během pobytu, zaměstnání či cestování v jiných členských státech.

Úplná harmonizace by se měla týkat pouze záležitostí, na které se vztahují ustanovení této směrnice o právech koncových uživatelů. Neměly by jí tudíž být dotčeny vnitrostátní právní předpisy upravující ty aspekty ochrany koncových uživatelů včetně některých aspektů opatření pro transparentnost, na něž se tato ustanovení nevztahují. Například opatření související s povinnostmi v oblasti transparentnosti, na něž se tato směrnice nevztahuje, by měla být považována za slučitelná se zásadou úplné harmonizace, zatímco dodatečné požadavky týkající se otázek transparentnosti, na něž se tato směrnice vztahuje, jako je například zveřejňování informací, by měly být požadovány za neslučitelné. Kromě toho by členské státy měly mít možnost zachovat v platnosti či zavést vnitrostátní ustanovení týkající se aspektů, jež tato směrnice výslovně neupravuje, a to zejména za účelem řešení nově se objevujících otázek.

(258) Smlouvy jsou pro koncové uživatele důležitým nástrojem k zajištění transparentnosti informací a právní jistoty. Většina poskytovatelů služeb v konkurenčním prostředí bude uzavírat smlouvy se svými zákazníky z důvodů obchodní potřebnosti. Kromě této směrnice se na transakce se spotřebitelem, které se týkají sítí a služeb elektronických komunikací, použijí požadavky stávajících právních předpisů Unie na ochranu spotřebitele vztahující se na smlouvy, zejména směrnice Rady 93/13/EHS[1] a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU[2]. To, že jsou do této směrnice zahrnuty požadavky na informace, které mohou být požadovány také podle směrnice 2011/83/EU, by nemělo vést k duplicitnímu uvádění informací v rámci předsmluvních a smluvních dokumentů. Mělo by se mít za to, že poskytováním příslušných informací podle této směrnice, včetně případných preskriptivnějších či podrobnějších požadavků na informace, jsou splněny rovněž odpovídající požadavky podle směrnice 2011/83/EU.

---

1 Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, 21.4.1993, s. 29).

2 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES (Úř. věst. L 04, 22.11.2011, s. 64).

(259) Některá z ustanovení o ochraně konečného uživatele, která se vztahují a priori pouze na spotřebitele, tedy ustanovení o smluvních informacích, o maximální délce trvání smlouvy a o balíčcích, by měla být prospěšná nejen pro spotřebitele, nýbrž i pro mikropodniky a malé podniky a pro neziskové organizace, jak jsou vymezeny ve vnitrostátním právu. Vyjednávací pozice těchto kategorií podniků a organizací je srovnatelná s pozicí spotřebitelů, a tyto podniky by proto měly požívat stejné úrovně ochrany, ledaže se těchto práv výslovně zřeknou. Povinnosti týkající se smluvních informací stanovené touto směrnicí, včetně povinností stanovených směrnicí 2011/83/EU, na něž se v této směrnici odkazuje, by měly platit bez ohledu na to, zda je provedena jakákoli platba, a bez ohledu na výši platby, kterou má zákazník provést. Povinnosti týkající se smluvních informací, včetně povinností stanovených ve směrnici 2011/83/EU, by se měly automaticky vztahovat na mikropodniky, malé podniky a neziskové organizace, ledaže tyto podniky a organizace upřednostňují vyjednání individuálních smluvních podmínek s poskytovateli služeb elektronických komunikací. Na rozdíl od mikropodniků, malých podniků a neziskových organizací mají větší podniky obvykle větší vyjednávací sílu, a proto nejsou odkázány na stejné požadavky na smluvní informace jako spotřebitelé. Další ustanovení, například ustanovení o přenositelnosti čísla, která jsou důležitá rovněž pro větší podniky, by měla i nadále platit pro všechny koncové uživatele. Neziskové organizace jsou právnické osoby, které pro své vlastníky či členy nevytvářejí zisk. Neziskovými organizacemi jsou obvykle charitativní organizace nebo jiné typy organizací veřejného zájmu. Vzhledem ke srovnatelné situaci je legitimní přistupovat k těmto organizacím v rámci této směrnice stejným způsobem jako k mikropodnikům a malým podnikům, pokud jde o práva koncových uživatelů.

(260) Specifika odvětví elektronických komunikací vyžadují kromě horizontálních smluvních pravidel i omezený počet dodatečných ustanovení na ochranu koncových uživatelů. Koncoví uživatelé by měli být informováni mimo jiné o veškerých nabízených úrovních kvality služeb, podmínkách propagačních akcí a ukončení smlouvy, platných plánech sazeb a sazbách za služby, na které se vztahují zvláštní cenové podmínky. Tyto informace jsou relevantní pro poskytovatele veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných než přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji. Aniž jsou dotčena platná pravidla o ochraně osobních údajů, poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací by neměli podléhat povinnostem týkajícím se požadavků na informace v případě smluv, pokud daný poskytovatel a přidružené společnosti nebo osoby nedostávají žádnou odměnu přímo nebo nepřímo spojenou s poskytováním služeb elektronických komunikací, jako je tomu v případě vysoké školy poskytující návštěvníkům bezplatný přístup ke své síti Wi-Fi ve svých prostorách bez nároku na odměnu, a to ani ve formě platby od uživatelů, ani prostřednictvím zisků z reklamy.

(261) Aby koncoví uživatelé mohli učinit informovanou volbu, je zásadně důležité, aby požadované příslušné informace byly poskytnuty před uzavřením smlouvy, aby byly jasně a srozumitelně formulovány a aby byly obsaženy na trvalém nosiči, nebo není-li to možné a aniž je dotčena definice trvalého nosiče stanovená ve směrnici 2011/83/EU, v dokumentu, jejž poskytovatel zpřístupní a informuje o něm uživatele a jejž lze snadno stáhnout, otevřít a přečíst na zařízeních, která spotřebitelé běžně používají. V zájmu usnadnění volby by poskytovatelé také měli předkládat shrnutí základních smluvních podmínek. Pro lepší srovnatelnost a v zájmu snížení nákladů na dodržování povinností by měla Komise po konzultaci se BEREC přijmout vzor tohoto shrnutí smlouvy. Předsmluvně poskytované informace a shrnutí smlouvy za využití uvedeného vzoru by měly být nedílnou součástí konečné smlouvy. Shrnutí smlouvy by mělo být stručné a snadno čitelné a rozsahem by v ideálním případě nemělo přesahovat délku jedné strany formátu A4 nebo v případě, že součástí balíčku v rámci jedné smlouvy je více různých služeb, délku nejvýše tří stran formátu A4.

(262) Po přijetí nařízení (EU) 2015/2120 se ustanovení této směrnice, která se týkají podmínek omezování přístupu ke službám a aplikacím nebo jejich využívání, jakož i informací o formování provozu („traffic shaping“), stala bezpředmětnými a měla by být zrušena.

(263) Pokud jde o koncová zařízení, ve smlouvě se zákazníkem by měly být uvedeny informace o veškerých podmínkách, které poskytovatel klade na užívání těchto zařízení, jako je zablokování SIM karty u mobilních přístrojů, pokud takové podmínky nejsou vnitrostátním právem zakázány, a o veškerých poplatcích při ukončení smlouvy před nebo po uplynutí sjednané doby platnosti, včetně nákladů v případě, že si zákazník přeje zařízení ponechat. Pokud se koncový uživatel rozhodne ponechat si koncové zařízení, které bylo v okamžiku uzavření smlouvy součástí balíčku, případná náhrada by neměla překročit hodnotu tohoto zařízení *pro rata temporis* vyčíslenou na základě jeho hodnoty v okamžiku uzavření smlouvy nebo části poplatků za služby, kterou zbývá do ukončení smlouvy uhradit, podle toho, která z těchto dvou částek je nižší. Členské státy by měly mít možnost zvolit jiné metody výpočtu výše náhrady, je-li tato výše stejná nebo nižší než náhrada vypočítaná uvedeným způsobem. Poskytovatel by měl nejpozději v okamžiku vyplacení této náhrady bezplatně odstranit jakékoli omezení týkající se využívání koncového zařízení v jiných sítích.

(264) Aniž by byla dotčena základní povinnost poskytovatele týkající se bezpečnosti vyplývající z této směrnice, ve smlouvě by mělo být uvedeno, jaký typ opatření by poskytovatel učinil v případě bezpečnostního incidentu nebo při zjištění hrozby nebo zranitelnosti. Kromě toho by ve smlouvě měla být upřesněna veškerá ujednání o odškodnění a úhradě, která jsou k dispozici v případě, že poskytovatel na bezpečnostní incident nereaguje odpovídajícím způsobem, což zahrnuje i případ bezpečnostního incidentu oznámeného poskytovali, ke kterému dojde v důsledku známých bezpečnostních slabin softwaru či hardwaru, pro něž výrobce či vývojář vydal bezpečnostní opravu, kterou však poskytovatel služeb nepoužil, ani pro ně nepřijal žádné jiné vhodné protiopatření.

(265) Klíčovým prvkem na konkurenčních trzích s několika poskytovateli nabízejícími služby je pro spotřebitele dostupnost transparentních, aktuálních a srovnatelných informací o nabídkách a službách. Koncoví uživatelé by měli mít možnost snadného porovnání cen různých služeb nabízených na trhu na základě informací o cenách zveřejňovaných ve snadno dostupné formě. Aby bylo koncovým uživatelům umožněno ceny a služby snadno porovnávat, měly by příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány mít možnost požadovat od poskytovatelů služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb větší transparentnost ohledně informací (včetně sazeb, kvality služeb, podmínek týkajících se dodaných koncových nařízení a dalších vhodných údajů). Jakékoli takové požadavky by měly náležitě zohledňovat charakteristiky těchto sítí nebo služeb. Měly by rovněž zajistit, aby třetí osoby měly právo bezplatně využívat veřejně dostupné informace zveřejňované těmito podniky za účelem poskytování srovnávacích nástrojů.

(266) Koncoví uživatelé si často nejsou vědomi nákladů svého spotřebitelského chování nebo mají problémy s odhadem spotřebovaného objemu času nebo dat při využívání služeb elektronických komunikací. Je důležité poskytnout koncovým uživatelům možnost včas sledovat svou spotřebu, aby se zvýšila transparentnost a aby koncoví uživatelé měli nad svým rozpočtem v oblasti komunikací lepší kontrolu. Kromě toho by členské státy měly mít možnost zachovat nebo zavést ustanovení o omezeních spotřeby, která chrání koncové uživatele před neočekávanou výší fakturované částky, a to i pokud jde o služby se zvýšenou sazbou a další služby, na něž se vztahují zvláštní cenové podmínky. Příslušné orgány tak mohou vyžadovat, aby informace o těchto cenách byly poskytovány dříve než služby samotné, aniž by současně byla dotčena možnost, že členské státy v zájmu zajištění účinné ochrany koncových uživatelů zachovají či zavedou obecné povinnosti týkající se služeb se zvýšenou sazbou.

(267) Nezávislé srovnávací nástroje, jako jsou internetové stránky, jsou pro koncové uživatele účinným prostředkem k posouzení výhod různých poskytovatelů služeb přístupu k internetu a interpersonálních komunikačních služeb v případech, kdy jsou tyto služby poskytovány za přímou peněžní platbu, ať již opakovanou, nebo založenou na spotřebě, a k získání nestranných informací, zejména srovnáním cen, sazeb a parametrů kvality na jednom místě. Tyto nástroje by měly být na poskytovatelích služeb z provozního hlediska nezávislé a neměly by žádného poskytovatele služeb upřednostňovat ve výsledcích vyhledávání. Tyto nástroje by měly usilovat o to, aby jimi poskytované informace byly jasné a stručné a zároveň úplné a komplexní. Měly by rovněž mít za cíl zahrnovat co nejširší možnou škálu nabídek, aby poskytovaly reprezentativní přehled a pokryly významnou část trhu. Informace prezentované na takových nástrojích by měly být důvěryhodné, nestranné a transparentní. Koncoví uživatelé by měli být o dostupnosti takových nástrojů informováni. Členské státy by měly zajistit, aby koncoví uživatelé měli bezplatný přístup nejméně k jednomu takovému nástroji na svém příslušném území. Existuje-li v členském státě pouze jeden nástroj a tento nástroj ukončí provoz nebo přestane splňovat kritéria kvality, měl by členský stát zajistit, aby koncoví uživatelé měli na vnitrostátní úrovni v přiměřené době přístup k jinému srovnávacímu nástroji.

(268) Nezávislé srovnávací nástroje mohou být provozovány soukromými podniky nebo příslušnými orgány nebo v jejich zastoupení, měly by nicméně fungovat v souladu s vymezenými kritérii kvality, včetně požadavku poskytovat podrobné informace o jejich majitelích, poskytovat přesné a aktuální informace, uvádět čas poslední aktualizace, stanovit jasná, objektivní kritéria, z nichž bude srovnání vycházet, a zahrnovat širokou škálu nabídek, které pokrývají významnou část trhu. Členské státy by měly mít možnost stanovit, jak často musí provést přezkum srovnávacích nástrojů a aktualizovat informace, které koncovým uživatelům poskytují, přičemž je třeba zohlednit, jak často poskytovatelé služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb obecně aktualizují své informace o sazbách a o kvalitě.

(269) Aby bylo možné řešit otázky veřejného zájmu v souvislosti s používáním služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech a zároveň podporovat ochranu práv a svobod jiných osob, členské státy by měly mít možnost vypracovávat a šířit informace ve veřejném zájmu týkající se užívání takových služeb nebo šíření těchto informací zajišťovat s pomocí poskytovatelů uvedených služeb. Mělo by být možné, aby součástí těchto informací byly informace ve veřejném zájmu týkající se nejběžnějšího porušování práv a jeho právních důsledků, například porušování autorských práv, jiných nedovolených způsobů použití a šíření škodlivého obsahu a informace o způsobech ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti, například v důsledku zveřejnění osobních informací za určitých okolností, a před ohrožením soukromí a osobních údajů, a dostupnost uživatelsky přívětivého a konfigurovatelného softwaru nebo softwarových možností umožňujících ochranu dětí nebo zranitelných osob. Poskytování těchto informací lze koordinovat postupem spolupráce podle této směrnice. Tyto informace ve veřejném zájmu by měly být aktualizovány, kdykoli to bude nutné, a měly by být poskytovány snadno srozumitelnou formou, podle rozhodnutí jednotlivých členských států, a měly by být dostupné na internetových stránkách vnitrostátních orgánů. Členské státy by měly mít možnost poskytovatelům služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech uložit, aby tyto standardizované informace šířili mezi všemi svými zákazníky způsobem, jejž vnitrostátní veřejné orgány považují za vhodný. Šíření těchto informací by však nemělo pro poskytovatele představovat nadměrné zatížení. Pokud tomu tak je, členské státy by měly vyžadovat, aby se šíření těchto informací uskutečňovalo prostředky, které poskytovatelé využívají při komunikaci s koncovými uživateli v rámci běžného obchodního styku.

(270) Pokud v právních předpisech Unie chybí příslušná pravidla, posuzuje se zákonnost nebo škodlivost obsahu, aplikací a služeb podle vnitrostátního hmotného a procesního práva. Rozhodovat v souladu s náležitým postupem o tom, zda obsah, aplikace nebo služby jsou zákonné či škodlivé, je úkolem členských států, a nikoli poskytovatelů sítí nebo služeb elektronických komunikací. Touto směrnicí a směrnicí 2002/58/ES není dotčena směrnice 2000/31/ES, která mimo jiné obsahuje pravidlo „prostého přenosu“ vztahující se na poskytovatele zprostředkovatelských služeb, jejichž definice je v ní obsažena.

(271) Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány, nebo případně jiné příslušné orgány v koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány by měly být zmocněny sledovat kvalitu služeb a systematicky shromažďovat informace o kvalitě služeb nabízených poskytovateli služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb, pokud jsou tito poskytovatelé s to nabízet minimální úrovně kvality služeb, a to buď prostřednictvím kontroly přinejmenším některých prvků sítě, nebo na základě dohody o úrovni služeb uzavřené za tímto účelem, včetně kvality služeb poskytovaných koncovým uživatelům se zdravotním postižením. Tyto informace by měly být shromažďovány podle kritérií, která umožňují srovnávání mezi poskytovateli služeb a mezi členskými státy. Lze předpokládat, že poskytovatelé těchto služeb elektronických komunikací působící v konkurenčním prostředí zpřístupňují veřejnosti z důvodů obchodních výhod o svých službách přiměřené a aktuální informace. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány, nebo případně jiné příslušné orgány v koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány by měly být přesto schopny vyžadovat zveřejňování takových informací, pokud se ukáže, že takové informace nejsou ve skutečnosti veřejnosti dostupné. Závisí-li kvalita veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb na jakýchkoli vnějších faktorech, jako je například kontrola nad přenosem signálu či připojení k síti, vnitrostátní regulační orgány by v koordinaci s jinými příslušnými orgány měly mít možnost požadovat od poskytovatelů daných služeb, aby o této skutečnosti informovali své spotřebitele.

(272) Vnitrostátní regulační orgány by v koordinaci s jinými příslušnými orgány měly rovněž stanovit metody měření, které mají poskytovatelé služeb používat pro lepší srovnatelnost poskytovaných údajů. Pro lepší srovnatelnost v celé Unii a snížení nákladů na dodržování povinností by BEREC mělo přijmout pokyny k příslušným parametrům kvality služeb, které by vnitrostátní regulační orgány měly v koordinaci s jinými příslušnými orgány v nejvyšší možné míře zohlednit.

(273) Aby bylo možno plně využívat výhod konkurenčního prostředí, měli by spotřebitelé mít při výběru k dispozici všechny informace a možnost měnit poskytovatele, pokud je to v jejich nejlepším zájmu. Je nezbytné zajistit, aby tak mohli činit bez právních, technických či praktických překážek, jež mohou zahrnovat smluvní podmínky, postupy či poplatky. To nevylučuje možnost, aby poskytovatelé ve spotřebitelských smlouvách stanovily přiměřenou minimální dobu platnosti smlouvy v délce až 24 měsíců. Členské státy by nicméně měly mít možnost zachovat nebo zavést ustanovení stanovující kratší maximální dobu a umožnit spotřebitelům změnit své plány sazeb nebo ukončit smlouvu v průběhu smluvního období, aniž by jim vznikly dodatečné náklady, a to s ohledem na vnitrostátní podmínky, jako je například úroveň hospodářské soutěže a stabilita investic do sítí. Nezávisle na smlouvě o službách elektronických komunikací mohou spotřebitelé upřednostnit prodloužení lhůty pro úhradu fyzického připojení a využívat ji. Tyto závazky spotřebitelů mohou být důležitým faktorem pro usnadnění zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou až do prostor koncových uživatelů nebo v jejich blízkosti, a to i prostřednictvím systémů agregace poptávky, které umožní investorům snížit počáteční rizika při jejich zavádění. Práva spotřebitelů měnit poskytovatele služeb elektronických komunikací, jak stanoví tato směrnice, by však neměla být omezena lhůtami pro úhradu obsaženými ve smlouvách o fyzickém připojení a tyto smlouvy by neměly zahrnovat koncová zařízení nebo zařízení pro přístup k internetu, jako jsou telefony, routery a modemy. Členské státy by měly zajistit rovné zacházení se subjekty, včetně operátorů, které financují zavedení fyzického připojení s velmi vysokou kapacitou do prostor koncového uživatele, a to i v případech, kdy je toto financování realizováno prostřednictvím splátkové smlouvy.

(274) Smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací mohou být rovněž automaticky prodlužovány. V takových případech by koncoví uživatelé měli mít možnost svou smlouvu ukončit po vypršení doby trvání smlouvy, aniž by jim vznikly jakékoli náklady.

(275) Jakékoli změny smluvních podmínek navržené poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, jež nejsou ve prospěch koncových uživatelů, například v souvislosti s poplatky, sazbami, omezením objemu dat, rychlostí přenosu dat, pokrytím nebo zpracováním osobních údajů, by měly být považovány za oprávněný důvod k ukončení smlouvy ze strany koncového uživatele, aniž by mu vznikly jakékoli náklady, a to i v případě, že jsou tyto změny spojeny s určitými přínosy. Jakákoli změna smluvních podmínek ze strany poskytovatele by tudíž měla koncového uživatele opravňovat k ukončení smlouvy, ledaže je každá taková změna pro koncového uživatele sama o sobě přínosná nebo se jedná o změny čistě administrativní povahy (například změna adresy poskytovatele) a nemají na koncového uživatele žádný negativní dopad nebo jsou změny vyžadovány výlučně v důsledku legislativních či regulačních změn, jako jsou například nové požadavky na smluvní informace uložené unijními či vnitrostátními právními předpisy. O tom, zda je určitá změna pro uživatele pouze přínosná, by se mělo rozhodovat na základě objektivních kritérií. Právo na ukončení smlouvy by koncovému uživateli nemělo být přiznáno pouze za předpokladu, že je poskytovatel s to prokázat, že veškeré změny smlouvy jsou pro koncového uživatele pouze přínosné nebo že se jedná o změny čistě administrativní povahy, které nemají na koncového uživatele žádný negativní dopad.

(276) Jakékoli změny smluvních podmínek by měly být koncovým uživatelům oznámeny na trvalém nosiči. Jiní koncoví uživatelé než spotřebitelé, mikropodniky, malé podniky nebo neziskové organizace by práv na ukončení smlouvy v případě její změny neměli požívat, pokud se jedná o přenosové služby používané pro služby komunikace mezi stroji. Členské státy by měly mít možnost ve věci ukončení smlouvy stanovit zvláštní ochranná opatření pro koncové uživatele, pokud koncoví uživatelé změní místo svého pobytu. Ustanoveními o ukončení smlouvy by neměla být dotčena jiná ustanovení unijních či vnitrostátních právních předpisů týkající se důvodů, na jejichž základě může poskytovatel služby nebo koncový uživatel smlouvu ukončit nebo změnit smluvní podmínky.

(277) Možnost měnit poskytovatele je klíčovým předpokladem účinné hospodářské soutěže v konkurenčním prostředí. Dostupnost transparentních, přesných a včasných informací týkajících se změny by měla zvýšit důvěru koncových uživatelů ve změnu a vybídnout je k tomu, aby se stali aktivními účastníky hospodářské soutěže. Poskytovatelé služeb by měli zajistit kontinuitu služeb tak, aby koncoví uživatelé měli možnost změnit poskytovatele, aniž by jim hrozilo přerušení služby, a je-li to z technického hlediska proveditelné, umožnit změnu k datu, o které koncoví uživatelé požádají.

(278) Přenositelnost čísel je klíčovým faktorem usnadňujícím možnost výběru spotřebitelů a účinnou hospodářskou soutěž na konkurenčních trzích elektronických komunikací. Koncový uživatel, který o ni požádá, by měl mít možnost ponechat si svá čísla bez ohledu na poskytovatele služby a po omezenou dobu, kdy přechází od jednoho poskytovatele služby k druhému. Na poskytování této přenositelnosti mezi přípojkami k veřejné telefonní síti v pevných nebo jiných než pevných místech se tato směrnice nevztahuje. Členské státy by však měly mít možnost uplatňovat ustanovení pro přenos čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevných místech a mobilními sítěmi.

(279) Dopad přenositelnosti čísel je značně posílen, pokud existují transparentní informace o sazbách, a to jak pro koncové uživatele, kteří přenášejí svá čísla, tak i pro koncové uživatele, kteří volají účastníky, kteří svá čísla přenesli. Vnitrostátní regulační orgány by, je-li to proveditelné, měly usnadnit odpovídající transparentnost sazeb jako součást zavádění přenositelnosti čísel.

(280) Při zabezpečení nákladově orientovaného stanovování cen za propojení související s přenositelností čísel by vnitrostátní regulační orgány měly mít také možnost brát v úvahu ceny na srovnatelných trzích.

(281) Přenositelnost čísla zásadně usnadňuje volbu na straně spotřebitelů a efektivní hospodářskou soutěž na konkurenčních trzích elektronických komunikací a měla by být prováděna v nejkratší možné lhůtě tak, aby bylo telefonní číslo aktivováno a funkční do jednoho pracovního dne a koncový uživatel neztratil službu s číslem spojenou na déle než na jeden pracovní den od dohodnutého data. Právo na přenos čísla by mělo být přiznáno koncovému uživateli, který má s poskytovatelem příslušnou smlouvu (předplacenou nebo tarifní). V zájmu poskytování všech služeb na jednom místě, což by koncovému uživateli umožnilo zajištění hladkého přechodu od jednoho poskytovatele k jinému, by postup změny měl provést přejímající poskytovatel služeb elektronických komunikací pro veřejnost. Vnitrostátní regulační orgány nebo případně jiné příslušné orgány by měly mít možnost stanovit globální postup pro změnu poskytovatele a pro přenesení čísel, a to s přihlédnutím k vnitrostátním předpisům týkajícím se smluv a k technické proveditelnosti. Je-li to možné, měl by tento postup zahrnovat požadavek, aby byl převod dokončen metodou OTA („over-the-air“), ledaže si to koncový uživatel nepřeje. Zkušenost v některých členských státech prokázala, že existuje riziko, že koncoví uživatelé mohou být přepojeni, aniž by k tomu dali svůj souhlas. Ačkoli by tuto záležitost měly v prvé řadě řešit donucovací orgány, měly by být členské státy oprávněny zavést pro proces přepojení minimální přiměřená opatření, která jsou nezbytná pro minimalizaci takových rizik a k zajištění ochrany koncových uživatelů během celého procesu přepojení, a to včetně přiměřených sankcí. Tato opatření by však neměla snížit atraktivitu tohoto procesu pro koncové uživatele. Smluvní podmínky by neměly právo na přenos čísel omezovat.

(282) Aby bylo zajištěno, že změna poskytovatele a přenos čísla proběhnou ve lhůtách stanovených touto směrnicí, měly by členské státy upravit jednoduché a včasné odškodnění pro koncové uživatele ze stran poskytovatelů v případě nedodržení dohody mezi poskytovatelem a koncovým uživatelem. Tato opatření by měla být úměrná délce prodlení, s nímž byly podmínky dohody splněny. Koncoví uživatelé by měli být odškodněni přinejmenším za prodlení v aktivaci služby či přenosu čísla nebo za ztrátu služby, přesahuje-li takové prodlení či ztráta služby délku jednoho pracovního dne, a dále v případech, kdy poskytovatelé nedodrží dojednané termíny pro realizaci servisu či instalace. Doplňující odškodnění by mohlo probíhat rovněž ve formě automatického snížení úhrady v případě, kdy předávající poskytovatel musí nadále poskytovat své služby až do doby, kdy jsou aktivovány služby přijímajícího poskytovatele.

(283) Stále rozšířenější jsou balíčky zahrnující alespoň službu přístupu k internetu nebo veřejně dostupné interpersonální komunikační služby založené na číslech a další službu, jako jsou veřejně dostupné interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, lineární rozhlasové a televizní vysílání a služby komunikace mezi stroji nebo koncová zařízení, a staly se důležitým prvkem hospodářské soutěže. Pro účely této směrnice se má za to, že balíček existuje v situacích, kdy jsou jednotlivé prvky balíčku poskytovány či prodávány týmž poskytovatelem v rámci jedné smlouvy nebo na základě úzce související nebo spojené smlouvy. Ačkoli balíčky často poskytují spotřebitelům výhody, mohou přinášet komplikace či náklady při změně poskytovatele a zvyšují riziko smluvních závazků znemožňujících změnu poskytovatele. Pokud se na různé služby a koncová zařízení v rámci balíčku vztahují odlišná pravidla pro ukončení smlouvy a změnu poskytovatele nebo pro smluvní závazky ohledně získání koncových zařízení, je spotřebitelům prakticky bráněno ve změně na konkurenční nabídku, ať už pro celý balíček, nebo jeho část, čímž jsou omezována jejich práva stanovená touto směrnicí. Některá zásadní ustanovení této směrnice, která se týkají informací ve shrnutí smlouvy, transparentnosti, trvání a ukončení smlouvy a změny poskytovatele, by proto měla platit pro všechny prvky balíčku včetně koncových zařízení, dalších služeb, jako jsou digitální obsah nebo digitální služby, a služeb elektronických komunikací, které oblast působnosti uvedených ustanovení přímo nezahrnuje. Veškeré povinnosti koncových uživatelů vztahující se podle této směrnice na určitou službu elektronických komunikací poskytovanou či prodávanou samostatně by se na tuto službu měly vztahovat rovněž v případě, že je součástí balíčku přinejmenším spolu se službou přístupu k internetu nebo s veřejně dostupnou interpersonální komunikační službou založenou na číslech.

Další smluvní záležitosti, jako jsou nápravná opatření v případě nesouladu se smlouvou, by se měly řídit pravidly platnými pro příslušné prvky balíčku, například pravidly pro smlouvy na prodej zboží nebo poskytování digitálního obsahu. Z práva na ukončení jakéhokoli prvku balíčku, jenž obsahuje přinejmenším službu přístupu k internetu nebo veřejně dostupnou interpersonální komunikační službou založenou na číslech, před dohodnutou smluvní lhůtou z důvodu nesouladu nebo nedodání by však mělo pro spotřebitele vyplývat právo na ukončení všech prvků daného balíčku. V zájmu zachování jejich možnosti snadno změnit poskytovatele by spotřebitelé neměli být nuceni setrvat u jednoho poskytovatele tím, že se původní doba trvání smlouvy de facto smluvně prodlouží.

(284) Poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech mají povinnost zajistit přístup k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace. Za výjimečných okolností, konkrétně v důsledku technické neproveditelnosti, nemusejí být schopni poskytovat přístup k tísňovým službám nebo informacím o místě, kde se volající nachází, nebo ani jednu z těchto služeb. V takových případech by své zákazníky měli náležitě informovat ve smlouvě. Tito poskytovatelé by svým zákazníkům měli v první smlouvě a při jakýchkoli změnách v poskytování přístupu k tísňovým službám poskytnout srozumitelné a transparentní informace, například na fakturách, a aktualizovat je. Tyto informace by měly zahrnovat údaje o jakýchkoli omezeních týkajících se územního pokrytí, vyplývající z plánovaných technických parametrů provozu komunikační služby a dostupné infrastruktury. Pokud služba není poskytována prostřednictvím připojení, které je spravováno tak, aby zaručilo určitou kvalitu služeb, měly by být sdělovány rovněž údaje o míře spolehlivosti přístupu a spolehlivosti informací o místě, kde se volající nachází, v porovnání se službou, která je poskytována prostřednictvím takového připojení, s ohledem na současné technické normy a normy kvality a na parametry kvality služby stanovené podle této směrnice.

(285) Koncoví uživatelé by měli mít přístup k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace bezplatně a bez použití jakýchkoli platebních prostředků, z libovolného zařízení, které umožňuje interpersonální komunikační služby založené na číslech, a to i v případě využívání roamingových služeb v členském státě. Tísňové komunikace jsou prostředky komunikace, které nezahrnují pouze hlasové komunikační služby, ale rovněž textové zprávy, přenos zpráv, videohovory a jiné typy komunikace, například text v reálném čase, totální konverzační služby a přenosové služby. Členské státy by měly mít možnost s přihlédnutím ke kapacitám a technickému vybavení center tísňové komunikace (PSAP) rozhodnout, které interpersonální komunikační služby založené na číslech jsou vhodné pro tísňové služby, včetně možnosti zúžit tyto varianty na hlasové komunikační služby a jejich ekvivalent pro koncové uživatele se zdravotním postižením, nebo na základě dohody s vnitrostátními centry PSAP doplnit další varianty. Tísňová komunikace může být aktivována v zastoupení osoby prostřednictvím palubního systému tísňového volání eCall, jak je vymezen nařízením (EU) 2015/758.

(286) Členské státy by měly zajistit, aby poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech poskytovali spolehlivý a přesný přístup k tísňovým službám, při zohlednění vnitrostátních specifikací a kritérií a kapacit vnitrostátních center PSAP. Členské státy by měly zvážit schopnost center PSAP zajišťovat tísňovou komunikaci ve více než jednom jazyce. Pokud interpersonální komunikační služba založená na číslech není poskytována prostřednictvím připojení, které je spravováno tak, aby zaručilo určitou kvalitu služeb, nemusí být poskytovatel služby schopen zajistit, aby tísňová volání uskutečňovaná prostřednictvím jeho služby bylo směrováno do nejvhodnějšího centra PSAP se stejnou spolehlivostí. Pro takové poskytovatele nezávislé na sítích, tedy poskytovatele, kteří nejsou integrováni s poskytovatelem veřejné sítě elektronických komunikací, nemusí být poskytování informací o místě, kde se volající nachází, vždy technicky proveditelné. Členské státy by měly zajistit, aby normy zajišťující přesné a spolehlivé směrování na služby tísňového volání a spojení s nimi byly provedeny co nejdříve, aby poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, kteří jsou nezávislí na sítích, mohli plnit své povinnosti související s přístupem k tísňovým službám a informacím o místě, kde se volající nachází, na úrovni srovnatelné s úrovní vyžadovanou od jiných poskytovatelů takových komunikačních služeb. Pokud tyto normy a související systémy PSAP nejsou dosud zavedeny, mělo by být od interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, které jsou nezávislé na sítích, vyžadováno, aby poskytovaly přístup k tísňovým službám pouze způsobem, které je technicky proveditelný či hospodářsky únosný. Členský stát může například pověřit přijímáním tísňové komunikace jedno ústřední centrum PSAP. Tito poskytovatelé by měli nicméně koncové uživatele informovat, pokud není podporován přístup k jednotnému evropskému tísňovému číslu 112 nebo k informacím o místě, kde se volající nachází.

(287) V zájmu zlepšení podávání zpráv a měření výkonnosti ze strany členských států, pokud jde o přijímání a vyřizování tísňových volání, by Komise měla každé dva roky Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o účinnosti provádění jednotného evropského tísňového čísla 112.

(288) Členské státy by měly přijmout zvláštní opatření a zajistit, aby služby tísňového volání včetně jednotného evropského tísňového čísla 112 byly stejně dostupné i pro koncové uživatele se zdravotním postižením, zejména pro uživatele neslyšící, s poruchou sluchu, s poruchou řeči a hluchoslepé, a aby byly v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb. Tato opatření by mohla zahrnovat poskytnutí zvláštních koncových zařízení pro koncové uživatele se zdravotním postižením, pokud pro ně jiné způsoby komunikace nejsou vhodné.

(289) Je důležité zvýšit informovanost o jednotném evropském tísňovém čísle 112, aby se zlepšila úroveň ochrany a bezpečnosti občanů cestujících po Unii. Občané, kteří cestují do jiného členského státu, by proto měli být zejména prostřednictvím upozornění na mezinárodních autobusových nádražích, vlakových nádražích, v přístavech a na letištích a dále v telefonních seznamech, v informačních materiálech a vyúčtování pro koncové uživatele informováni o tom, že jednotné evropské tísňové číslo 112 mohou používat jako jednotné číslo tísňového volání v celé Unii. Ačkoli je poskytování těchto informací v prvé řadě povinností členských států, Komise by měla nadále podporovat a doplňovat iniciativy členských států na zvýšení informovanosti veřejnosti o jednotném evropském tísňovém čísle 112 a její míru pravidelně hodnotit.

(290) Informace o tom, kde se volající nachází, vztahující se na všechny tísňové komunikace zvyšují úroveň ochrany a bezpečnosti koncových uživatelů a napomáhají tísňovým službám při plnění jejich povinností za předpokladu, že vnitrostátní systém center PSAP zaručí předání tísňové komunikace a s ní spojených údajů dotyčným tísňovým službám. Přijetí a využití informací o místě, kde se volající nachází, mezi něž patří informace o místě, kde se volající nachází, získané na základě sítě, a jsou-li dostupné, rovněž podrobnější informace o místě, kde se volající nachází, získané na základě telefonního přístroje, by mělo být v souladu s příslušnými právními předpisy Unie pro zpracování osobních údajů a bezpečnostními opatřeními. Podniky, které poskytují lokalizaci na základě sítí, by měly tísňovým službám poskytovat informace o tom, kde se volající nachází, okamžitě po přepojení tohoto volání příslušné službě a bez ohledu na použitou technologii. Technologie lokalizace pomocí telefonu se však ukázaly být značně přesnější a nákladově efektivnější díky dostupnosti údajů poskytovaných evropskou službou pro pokrytí geostacionární navigací a družicovým systémem Galileo a dalšími globálními navigačními družicovými systémy, jakož i údajů o sítích Wi-Fi. Informace o tom, kde se volající nachází, získané na základě telefonu by proto měly doplňovat informace o místě, kde se volající nachází, získané na základě sítí i v případě, že je lokalizace pomocí telefonu být dostupná až po zahájení tísňové komunikace. Členské státy by měly zajistit, aby informace o tom, kde se volající nachází, získané na základě telefonu byly v případě, že jsou dostupné, zpřístupněny nejvhodnějšímu centru PSAP. To nemusí být vždy proveditelné, například není-li místo, kde se volající nachází, dohledatelné pomocí telefonu nebo prostřednictvím použité interpersonální komunikační služby nebo nelze-li potřebné informace získat z technických důvodů. Členské státy by měly dále zajistit, aby v případě, že je to proveditelné, mohla centra PSAP informace o tom, kde se volající nachází, získat a spravovat. Zjištění a přenos informací o místě, kde se volající nachází, by mělo být bezplatné jak pro koncového uživatele, tak pro orgán vedoucí tísňovou komunikaci bez ohledu na způsob zjištění, například prostřednictvím telefonu nebo sítě, a bez ohledu na způsob přenosu například hlasovým kanálem, prostřednictvím textových zpráv nebo na základě internetového protokolu.

(291) Aby bylo možné reagovat na technologický vývoj, pokud jde o přesné informace o tom, kde se volající nachází, rovnocenný přístup pro koncové uživatele se zdravotním postižením a směrování volání do nejvhodnějšího centra PSAP, měla by Komise být zmocněna přijímat prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci opatření nutná k zajištění kompatibility, interoperability, kvality, spolehlivosti a kontinuity tísňových komunikací v Unii, jako jsou ustanovení o působnosti vymezující úlohu různých stran v rámci komunikačního řetězce, například poskytovatelů interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, operátorů sítí a center PSAP, jakož i technických ustanovení stanovujících technické prostředky ke splnění těchto působnostních ustanovení. Těmito opatřeními by neměla být dotčena organizace tísňových služeb členských států.

(292) Potřebuje-li občan nacházející se v určitém členském státě kontaktovat tísňové služby v jiném členském státě, nemůže tak učinit, protože je možné, že tísňové služby nedisponují kontaktními informacemi ohledně tísňových služeb v jiných členských státech. Měla by proto být zavedena celounijní zabezpečená databáze čísel hlavní tísňové služby jednotlivých zemí. Za tímto účelem by BEREC měl vést zabezpečenou databázi čísel tísňových služeb členských států ve formátu E.164, nevede-li již takovou databázi jiná organizace, s cílem zajistit, aby tísňové služby v určitém členském státu mohly být kontaktovány tísňovými službami v jiném členském státě.

(293) V souvislosti s předáváním veřejných výstrah ohledně bezprostředních nebo vyvíjejících se závažných mimořádných situací a katastrof prostřednictvím služeb elektronických komunikací se vyvinuly navzájem odlišné vnitrostátní právní předpisy. V zájmu sblížení právních předpisů v uvedené oblasti by proto měla tato směrnice stanovit, že pokud jsou zavedeny systémy veřejné výstrahy, měli by poskytovatelé mobilních interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech předávat veřejné výstrahy všem dotčeným koncovým uživatelům. Za dotčené koncové uživatele by měli být považováni koncoví uživatelé, kteří se nacházejí v zeměpisných oblastech, jež by během doby, na niž se výstraha vztahuje, mohly být bezprostředními nebo vyvíjejícími se závažnými mimořádnými situacemi a katastrofami dotčeny, podle určení příslušných orgánů.

(294) Je-li zajištěna účinná dosažitelnost všech dotčených koncových uživatelů bez ohledu na jejich místo či členský stát pobytu a splňuje-li nejvyšší úroveň zabezpečení údajů, měly by mít členské státy možnost stanovit předávání veřejných výstrah prostřednictvím jiných veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb, než jsou mobilní interpersonální komunikační služby založené na číslech a jiné přenosové služby využívané pro vysílání, nebo prostřednictvím mobilních aplikací přenášených službami přístupu k internetu. S cílem informovat koncové uživatele vstupující do některého z členských států o existenci těchto dostupných systémů veřejné výstrahy by měl daný členský stát zajistit, aby uvedení koncoví uživatelé automaticky prostřednictvím textové zprávy, bez zbytečného prodlení a bezplatně obdrželi snadno pochopitelné informace o tom, jak obdržet veřejné výstrahy, a to i prostřednictvím mobilního koncového zařízení, na němž není aktivováno využívání služeb přístupu k internetu. Veřejné výstrahy, které nejsou předávány za využití mobilních interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, by měly být koncovým uživatelům předávány způsobem umožňujícím snadné přijetí. Pokud systém veřejných výstrah využívá aplikaci, nemělo by být nutné, aby se koncoví uživatelé přihlašovali nebo registrovali u orgánů nebo u poskytovatele dané aplikace. Lokalizační údaje o koncových uživatelích by měly být používány v souladu se směrnicí 2002/58/ES. Předávání veřejných výstrah by mělo být pro koncové uživatele bezplatné. V rámci svého přezkumu provádění této směrnice by Komise mohla rovněž posoudit, zda je možné v souladu s právem Unie a proveditelné zřídit jednotný celounijní systém veřejných výstrah s cílem upozornit veřejnost v případě bezprostředně hrozící nebo šířící se katastrofy nebo závažné mimořádné události napříč různými členskými státy.

(295) Členské státy by měly mít možnost určit, zda návrhy jiných systémů, než jsou systémy provozované prostřednictvím mobilních interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, jsou těmto službám skutečně rovnocenné, přičemž by měly v maximální míře zohlednit související pokyny BEREC. Tyto pokyny by měly být vypracovány po konzultaci s vnitrostátními orgány odpovědnými za centra PSAP, aby bylo zajištěno, že se na jejich vypracování budou podílet odborníci na řešení mimořádných situací a že orgány odpovědné za centra PSAP z různých členských států budou sdílet pojetí toho, co je zapotřebí pro zajištění úplného provedení těchto systémů veřejné výstrahy v rámci členských států, při současném zajištění účinné ochrany občanů Unie, kteří cestují do jiného členského státu.

(296) V souladu s cíli Listiny a s povinnostmi zakotvenými v Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením by měl předpisový rámec zajistit všem koncovým uživatelům, včetně koncových uživatelů se zdravotním postižením, starších osob a uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, snadný a rovnocenný přístup k vysoce kvalitním, cenově dostupným službám bez ohledu na to, kde v Unii mají místo pobytu. Prohlášení č. 22 připojené k závěrečnému aktu Amsterodamské smlouvy uvádí, že orgány Unie mají při vytváření opatření stanovených v článku 114 Smlouvy o fungování EU zohledňovat potřeby osob se zdravotním postižením.

(297) K zajištění toho, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením mohli podobně jako většina ostatních koncových uživatelů využívat výhod hospodářské soutěže a možnosti výběru poskytovatelů služeb, měly by příslušné orgány ve vhodných případech s ohledem na vnitrostátní podmínky a po konzultaci s koncovými uživateli se zdravotním postižením stanovit požadavky na ochranu spotřebitelů, pokud jde o koncové uživatele se zdravotním postižením, které musí poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací splnit. Může se mimo jiné jednat o požadavky ukládající poskytovatelům, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením mohli jejich služeb využívat za rovnocenných podmínek, včetně cen, sazeb a kvality, jaké jsou nabízeny ostatním koncovým uživatelům, bez ohledu na případné dodatečné náklady pro tyto poskytovatele. Další požadavky se mohou týkat velkoobchodních ujednání mezi poskytovateli. Aby se zabránilo nadměrnému zatížení pro poskytovatele služeb, měly by příslušné orgány ověřit, zda nelze cílů rovnocenného přístupu a možnosti volby dosáhnout bez takových opatření.

(298) Tato směrnice stanoví nové posílené požadavky k zajištění cenové dostupnosti a přístupnosti týkající se souvisejících koncových zařízení a specifických zařízení a specifických služeb pro koncové uživatele se zdravotním postižením, čímž doplňuje právo Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb. Příslušná povinnost členských států prosazovat dostupnost koncových zařízení pro uživatele se zdravotním postižením stanovená směrnicí 2002/22/ES je tedy bezpředmětná a měla by být zrušena.

(299) Účinná hospodářská soutěž se rozvinula v oblasti poskytování účastnických seznamů a informačních služeb o účastnických číslech mimo jiné podle článku 5 směrnice Komise 2002/77/ES[1]. V zájmu zachování této účinné hospodářské soutěže by všichni poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, kteří svým koncovým uživatelům přidělují čísla z číslovacího plánu, měli mít i nadále povinnost zpřístupnit příslušné informace spravedlivým, nákladově orientovaným a nediskriminačním způsobem.

(300) Koncoví uživatelé by měli být informováni o svém právu rozhodnout o tom, zda chtějí být vedeni v účastnickém seznamu. Poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech by při zpřístupňování údajů poskytovatelům informačních služeb o účastnických číslech měli rozhodnutí koncových uživatelů respektovat. Článek 12 směrnice 2002/58/ES zaručuje koncovým uživatelům právo na soukromí s ohledem na uvádění jejich osobních údajů ve veřejném účastnickém seznamu.

(301) Opatření na velkoobchodní úrovni zajišťující zahrnutí údajů koncových uživatelů do databází by měla být v souladu s opatřeními na ochranu osobních údajů podle nařízení (EU) 2016/679 a článku 12 směrnice 2002/58/ES. Mělo by být zavedeno nákladově orientované poskytování těchto údajů poskytovatelům služeb tak, aby členské státy mohly vytvořit centralizovaný mechanismus pro poskytování komplexních souhrnných informací poskytovatelům informačních služeb o účastnických číslech, a také by měl být poskytován přístup k síti za rozumných a transparentních podmínek, s cílem zajistit, aby koncoví uživatelé mohli plně využívat výhod hospodářské soutěže, která do velké míry umožnila odstranění regulace maloobchodu z těchto služeb a poskytovat informační služby o účastnických číslech za přiměřených a transparentních podmínek.

[1] Směrnice Komise 2002/77/ES ze dne 16. září 2002 o hospodářské soutěži na trzích sítí a služeb elektronických komunikací (Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21).

(302) Po zrušení povinnosti poskytování univerzální služby pro služby o účastnických číslech a vzhledem k existenci fungujícího trhu pro tyto služby není již právo na přístup k informačním službám o účastnických číslech nutné. Vnitrostátní regulační orgány by však měly mít i nadále možnost uložit podnikům, které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům, povinnosti a stanovit podmínky s cílem zachovat tento přístup a hospodářskou soutěž na tomto trhu.

(303) Koncoví uživatelé by měli mít zaručenu interoperabilitu u všech zařízení, která se prodávají v Unii a která slouží k příjmu rozhlasového vysílání v nových vozidlech kategorie M a k příjmu digitální televize. Členské státy by měly být schopny stanovit minimum harmonizovaných norem pro taková zařízení. Takové normy by mohly být občas přizpůsobeny podle vývoje technologií a trhu.

(304) Rozhodnou-li se členské státy přijmout v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535 opatření týkající se interoperability rádiových přijímačů určených pro spotřebitele, tyto přijímače by v zájmu zachování interoperability měly být schopny přijímat a reprodukovat rozhlasové služby poskytované prostřednictvím digitálního pozemního rozhlasového vysílání nebo sítí IP. Tímto způsobem může být rovněž zvýšena veřejná bezpečnost, neboť uživatelé budou moci využívat širší soubor technologií pro přístup k informacím o mimořádných událostech v členských státech a pro jejich získávání.

(305) Je žádoucí umožnit spotřebitelům dosáhnout u digitálních televizních přijímačů co nejširších možností připojení. Interoperabilita je rozvíjející se koncepce na dynamických trzích. Normalizační orgány by měly učinit vše pro to, aby bylo zajištěno, že se příslušné normy budou vyvíjet souběžně s dotyčnými technologiemi. Podobně je důležité zajistit, aby na digitálních televizních přijímačích byly konektory, které umožní přenos veškerých nezbytných prvků digitálního signálu, včetně zvukových a obrazových toků, informací o podmíněném přístupu, informací o službách, informací o rozhraních pro aplikační programy (API) a informací o ochraně před kopírováním. Tato směrnice by proto měla zajistit, aby operátoři sítí, poskytovatelé služeb nebo výrobci zařízení neomezovali funkčnost spojenou s konektory nebo do nich zabudovanou a aby se tato funkčnost nadále rozvíjela paralelně s technologickým vývojem. Pro zobrazení a prezentaci televizních služeb s internetem se vytváření společné normy prostřednictvím tržního mechanismu považuje za výhodu pro spotřebitele. Členské státy a Komise by měly mít možnost v souladu se Smlouvami přicházet s politickými iniciativami podporujícími tento vývoj.

(306) Ustanovení týkající se interoperability rozhlasových a televizních zařízení určených pro spotřebitele nebrání tomu, aby automobilové rádiové přijímače v nových vozidlech kategorie M byla schopna přijímat a reprodukovat rovněž rozhlasové služby poskytované prostřednictvím analogového pozemního rozhlasového vysílání a uvedená ustanovení rovněž nebrání členským státům v tom, aby zavedly povinnosti, kterými zajistí, aby digitální rádiové přijímače byly schopny přijímat a reprodukovat analogové pozemní rozhlasové vysílání.

(307) Aniž je dotčeno právo Unie, tato směrnice nebrání členským státům v přijímání technických předpisů týkajících se pozemních zařízení digitální televize s cílem připravit přechod spotřebitelů na nové normy pozemního vysílání a zabránit dodávkám zařízení, která nejsou v souladu s normami, jež mají být zavedeny.

(308) S ohledem na oprávněný veřejný zájem by měly členské státy být schopny stanovit přiměřené povinnosti ve veřejném zájmu podnikům, které podléhají jejich příslušnosti, ale takové povinnosti se mají ukládat pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení cílů obecného zájmu jasně vymezených členskými státy v souladu s právem Unie; musí být přiměřené a transparentní. Povinnosti ve veřejném zájmu by mělo být možné uplatnit na stanovené kanály rozhlasového a televizního vysílání a přiřazené služby, které poskytuje konkrétní poskytovatel mediálních služeb. Povinnosti uložené členskými státy musí být přijatelné, tj. přiměřené a transparentní z hlediska jasně vymezených cílů obecného zájmu. Členské státy by měly povinnosti ve veřejném zájmu, které ve svých vnitrostátních právních předpisech ukládají, objektivně zdůvodnit tak, aby tyto povinnosti byly transparentní, přiměřené a jasně vymezené. Povinnosti by měly být formulovány tak, aby dostatečně motivovaly k účinným investicím do infrastruktury.

(309) Povinnosti ve veřejném zájmu by měly být pravidelně, tj. alespoň jednou za pět let podrobeny přezkumu, aby odpovídaly aktuálnímu vývoji technologií a trhu a aby bylo zajištěno, že budou i nadále přiměřené cílům, jichž má být dosaženo. Tyto povinnosti s sebou mohou případně nést ustanovení o přiměřené úhradě, jež by měla být stanovena ve vnitrostátních právních předpisech. V takovém případě by měly vnitrostátní právní předpisy rovněž stanovit metodiku použitelnou pro výpočet patřičné úhrady. Tato metodika by měla zabránit nekonzistentnosti s nápravnými opatřeními týkajícími se přístupu, jež mohou vnitrostátní regulační orgány uložit poskytovatelům přenosových služeb používaných pro vysílání, kteří byli označeni jako poskytovatelé s významnou tržní silou V případech, kdy je ve smlouvě na dobu určitou podepsané před ... [datum vstupu této směrnice v platnost] stanovena jiná metodika, by však mělo být možné takovou metodiku po dobu trvání smlouvy nadále používat. Neexistují-li vnitrostátní ustanovení upravující úhradu, poskytovatelé rozhlasových a televizních vysílacích kanálů a poskytovatelé sítí elektronických komunikací používaných pro přenos těchto rozhlasových a televizních vysílacích kanálů by měli mít možnost dohodnout se na přiměřené úhradě smluvní cestou.

(310) Sítě a služby elektronických komunikací používané pro šíření rozhlasového nebo televizního vysílání pro veřejnost zahrnují kabelové, IPTV, družicové a zemské vysílací sítě. Mohou zahrnovat i jiné sítě, pokud jsou používány v takovém rozsahu, že jsou hlavním prostředkem pro příjem rozhlasového a televizního vysílání pro početně významnou skupinu koncových uživatelů. Povinnosti ve veřejném zájmu týkající se analogového přenosu televizního vysílání by měly být brány v úvahu pouze v případě, že by neexistencí těchto povinností vznikaly závažná narušení pro značný počet koncových uživatelů, nebo pokud pro určité televizní vysílací kanály neexistují žádné jiné možnosti přenosu. Povinnosti ve veřejném zájmu mohou zahrnovat přenos služeb určených zejména k tomu, aby umožnily rovnocenný přístup pro koncové uživatele se zdravotním postižením. Přiřazené služby tudíž zahrnují služby určené na zlepšení dostupnosti pro koncové uživatele se zdravotním postižením, například videotext, titulkování pro neslyšící či nedoslýchavé koncové uživatele, zvukový popis, mluvené titulky nebo tlumočení do znakového jazyka, a mohly by v nezbytných případech zahrnovat přístup k souvisejícím nezpracovaným datům. Vzhledem k tomu, že jsou ve stále větší míře poskytovány a využívány televizní služby s internetem a že elektronické programové průvodce pro volbu přenosu ze strany koncových uživatelů neztrácejí na významu, může být mezi povinnosti ve veřejném zájmu zahrnut přenos údajů týkajících se programu, které jsou nezbytné pro podporu funkcí televizní služby s internetem a elektronického programového průvodce. Mělo by být možné, aby takovéto údaje týkající se programu obsahovaly informace o obsahu programu a o způsobu přístupu k němu, avšak nikoli obsah daného programu jako takový.

(311) Zařízení pro identifikaci volajícího jsou na moderních telefonních ústřednách běžně přístupné, a služby s nimi spojené mohou být proto ve stále větším měřítku poskytovány s malými nebo nulovými náklady. Od členských států se nevyžaduje, aby ukládaly povinnosti poskytovat taková zařízení, jsou-li tato zařízení již přístupná. Směrnice 2002/58/ES chrání soukromí uživatelů z hlediska podrobného rozpisu účtů tím, že jim dává prostředky na ochranu jejich práva na soukromí, jestliže je zavedena identifikace volajícího. Rozvoj těchto služeb na celoevropském základě by byl prospěšný pro spotřebitele a je touto směrnicí podporován. Běžnou praxí poskytovatelů služeb přístupu k internetu je poskytnout zákazníkům e-mailovou adresu užívající jejich obchodní název nebo ochrannou známku. S cílem zajistit, aby koncoví uživatelé nebyli zablokováni v důsledku rizika, že při změně služeb přístupu k internetu ztratí přístup k e-mailům, by členské státy měly mít možnost uložit poskytovatelům těchto služeb povinnost, aby na žádost buď poskytli koncovým uživatelům přístup k jejich e-mailům nebo aby jejich e-maily zasílané na dotčenou e-mailovou adresu či adresy přeposílali jinam. Tato služba by měla být poskytována bezplatně a po dobu, kterou vnitrostátní regulační orgán považuje za vhodnou.

(312) Členské státy zveřejňováním informací zajistí, aby účastníci trhu a potenciální noví účastníci trhu znali svá práva a povinnosti a aby věděli, kde naleznou příslušné podrobné informace. Zveřejňování v úředním věstníku členského státu pomáhá zainteresovaným stranám v ostatních členských státech nalézt příslušné informace.

(313) S cílem zajistit účinnost a výkonnost celoevropského trhu elektronických komunikací by měla Komise sledovat a zveřejňovat informace o poplatcích, které mají vliv na stanovení cen pro koncové uživatele.

(314) Pro posouzení, zda je řádně uplatňováno právo Unie, potřebuje Komise vědět, které podniky byly označeny jako podniky s významnou tržní silou a jaké povinnosti uložily vnitrostátní regulační orgány účastníkům trhu. Kromě zveřejňování těchto informací na vnitrostátní úrovni je proto nezbytné, aby členské státy předkládaly tyto informace i Komisi. Pokud je od členských států požadováno, aby zasílaly informace Komisi, měly by mít možnost tak činit elektronickými prostředky, pokud byly dohodnuty odpovídající ověřovací postupy.

(315) V zájmu zohlednění vývoje trhu a sociálního a technologického vývoje včetně vývoje technických norem, v zájmu zvládnutí rizik pro bezpečnost sítí a služeb a za účelem zajištění účinného přístupu k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace by Komisi měla být svěřena pravomoc přijímat akty podle článku 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o stanovení jednotné maximální celounijní sazby za ukončení hlasových volání na trzích pevných a mobilních sítí, přijetí opatření spojených s tísňovými komunikacemi v Unii a úpravu příloh této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů[1]. Zejména s cílem zajistit rovnou účast na vypracování aktů v přenesené pravomoci Evropský parlament a Rada obdrží všechny dokumenty ve stejné době jako odborníci členských států a jejich odborníci mají soustavně přístup na schůze odborných skupin Komise zabývajících se přípravou aktů v přenesené pravomoci.

[1] Úř. věst L 123, 12.5.2016, s. 1.

(316) Pro zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice by Komisi měly být svěřeny prováděcí pravomoci k přijímání rozhodnutí týkajících se řešení škodlivého přeshraničního rušení mezi členskými státy; určení harmonizovaného nebo koordinovaného přístupu k řešení nekonzistentního uplatňování obecných regulačních přístupů vnitrostátními regulačními orgány při regulaci trhů elektronických komunikací, jakož i otázky přidělování čísel, včetně skupin čísel, přenositelnosti čísel a identifikátorů, systémů převodu čísel a adres a přístupu k tísňovým službám prostřednictvím evropského tísňového čísla 112; stanovení povinnosti provádět normy nebo specifikace nebo odstranění norem nebo specifikací z povinné části seznamu norem; přijetí technických a organizačních opatření k odpovídajícímu zvládnutí rizik pro bezpečnost sítí a služeb, jakož i okolností, formátu a postupů týkajících se oznamování bezpečnostních incidentů; stanovení příslušných podrobností týkající se obchodovatelných individuálních práv veřejně dostupných ve standardizovaném elektronickém formátu v době vytvoření uvedených práv; upřesnění fyzických a technických vlastností bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem; zmocnění vnitrostátního regulačního orgánu k uložení některých povinností přístupu či propojení podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou nebo zabránění těmto orgánům v jejich uložení; harmonizace zvláštních čísel nebo skupin čísel k vyřešení neuspokojené přeshraniční nebo celoevropské poptávky po číslovacích zdrojích; a stanovení šablony pro shrnutí smlouvy poskytované zákazníkům. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011[1].

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(317) Komise by měla mít možnost podle potřeby a při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC přijímat doporučení týkající se vymezení příslušných trhů produktů a služeb, oznámení v rámci postupu upevňování vnitřního trhu a harmonizovaného uplatňování ustanovení předpisového rámce.

(318) Komise by měla pravidelně přezkoumávat fungování této směrnice, zejména s ohledem na určování nutnosti změn zohledňujících měnící se technologické podmínky nebo podmínky na trhu.

(319) Při provádění přezkumu fungování této směrnice by měla Komise vyhodnotit, zda jsou s ohledem na vývoj trhu a s ohledem na hospodářskou soutěž a ochranu spotřebitele i nadále nezbytná ustanovení o zvláštní regulaci ex ante, nebo zda je nutné uvedená ustanovení změnit nebo zrušit. Jelikož se touto směrnicí zavádějí nové přístupy k regulaci odvětví elektronických komunikací, jako je možnost rozšířit uplatňování symetrických povinností za první soustřeďovací nebo rozvodný bod a regulační úprava společných investic, měla by být posouzení fungování těchto přístupů věnována zvláštní pozornost.

(320) Dosažení cílů této směrnice týkajících se práv koncových uživatelů může být ohroženo budoucím technologickým vývojem a vývojem na trhu, zejména změnami ve využívání různých služeb elektronických komunikací a ve schopnosti těchto služeb zajistit účinný přístup k tísňovým službám. BEREC by tudíž mělo tento vývoj v členských státech sledovat a pravidelně vydávat stanovisko zahrnující posouzení dopadu uvedeného vývoje na praktické uplatňování ustanovení této směrnice, která se týkají koncových uživatelů. Komise by s maximálním přihlédnutím ke stanovisku BEREC měla zveřejnit zprávu a předložit legislativní návrh, pokud to považuje za nezbytné v zájmu dosažení cílů této směrnice.

(321) Směrnice 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a článek 5 rozhodnutí č. 243/2012/EU by měly být zrušeny.

(322) Komise by měla sledovat přechod ze stávajícího rámce na rámec nový.

(323) Jelikož cíle této směrnice, totiž zavedení harmonizovaného a zjednodušeného rámce pro regulaci sítí elektronických komunikací, služeb elektronických komunikací, přiřazených zařízení a přiřazených služeb, podmínek udělování oprávnění pro sítě a služby, užívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů, přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a jejich vzájemného propojení a ochrany koncových uživatelů, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, avšak z důvodů rozsahu a účinků opatření jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanovena v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

(324) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech[1] zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.

[1] Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

(325) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s rušenými směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení totiž vyplývá z rušených směrnic.

(326) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátních právních předpisech a jejich použitelnosti podle přílohy XII části B,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

ČÁST I
RÁMEC
(OBECNÁ PRAVIDLA PRO ORGANIZACI ODVĚTVÍ)

HLAVA I
OBLAST PŮSOBNOSTI, CÍLE, DEFINICE

KAPITOLA I
PŘEDMĚT, CÍL A DEFINICE

Článek 1

Předmět, oblast působnosti a cíle

1. Tato směrnice vytváří harmonizovaný rámec pro regulaci sítí elektronických komunikací, služeb elektronických komunikací, přiřazených zařízení a přiřazených služeb a určitých aspektů koncových zařízení. Stanoví úkoly vnitrostátních regulačních orgánů a případně jiných příslušných orgánů a zavádí soubor postupů s cílem zajistit harmonizované uplatňování předpisového rámce v celé Unii.

2. Tato směrnice má tyto cíle:

a) zavést vnitřní trh v oblasti sítí a služeb elektronických komunikací, který vede k zavedení a využívání sítí s velmi vysokou kapacitou, dosažení udržitelné hospodářské soutěže, interoperability služeb elektronických komunikací, přístupnosti a bezpečnosti sítí a služeb a k výhodám pro koncové uživatele; a

b) zajistit poskytování cenově dostupných, veřejně dostupných služeb v dobré kvalitě v celé Unii prostřednictvím účinné hospodářské soutěže a možnosti výběru, řešit okolnosti, za nichž trh nenaplňuje uspokojivě potřeby koncových uživatelů, včetně osob se zdravotním postižením, aby měly přístup ke službám za stejných podmínek jako ostatní, a stanovit nezbytná práva koncových uživatelů.

3. Touto směrnicí nejsou dotčeny:

a) povinnosti uložené vnitrostátním právem na základě práva Unie nebo právem Unie, které se týkají služeb poskytovaných prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací;

b) opatření přijatá na úrovni Unie nebo na vnitrostátní úrovni v souladu s právem Unie se záměrem prosazovat cíle veřejného zájmu, zejména s ohledem na ochranu osobních údajů a soukromí, regulaci obsahu a audiovizuální politiku;

c) opatření přijatá členskými státy za účelem zajištění veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti, jakož i za účelem obrany;

d) nařízení (EU) č. 531/2012 a (EU) 2015/2120 a směrnice 2014/53/EU.

4. Komise, Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a příslušné orgány zajistí při zpracování osobních údajů soulad s pravidly Unie v oblasti ochrany údajů.

Článek 2

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

1) „sítí elektronických komunikací“ přenosové systémy, ať jsou založeny na trvalé infrastruktuře nebo centralizované správní kapacitě, či nikoli, a popřípadě i spojovací nebo směrovací zařízení a jiné prostředky, včetně neaktivních síťových prvků, které umožňují přenos signálů po vedení, rádiovými, optickými nebo jinými elektromagnetickými prostředky, včetně družicových sítí, pevných (okruhově nebo paketově komutovaných, včetně internetu) a mobilních sítí, sítí pro rozvod elektrické energie v rozsahu, v jakém jsou používány pro přenos signálů, sítí pro rozhlasové a televizní vysílání a sítí kabelové televize, bez ohledu na typ přenášené informace;

2) „sítí s velmi vysokou kapacitou“ buď síť elektronických komunikací, která zcela sestává z optických prvků přinejmenším do rozvodného bodu v obslužném místě, nebo síť elektronických komunikací, která je schopna za obvyklých podmínek v době špičky dosahovat podobné výkonnosti, pokud jde o dostupnou šířku pásma pro downlink a uplink, odolnost, parametry související s chybovostí a latenci a její kolísání. Výkonnost sítě lze považovat za podobnou bez ohledu na to, zda se vnímání ze strany koncového uživatele liší kvůli odlišným vlastnostem vyplývajícím z podstaty média, kterým je síť nakonec spojena s koncovým bodem sítě;

3) „nadnárodními trhy“ trhy určené v souladu s článkem 65, které pokrývají Unii nebo její podstatnou část a které se nacházejí ve více než jednom členském státě;

4) „službou elektronických komunikací“ služba obvykle poskytovaná za úplatu prostřednictvím sítí elektronických komunikací, která s výjimkou služeb poskytujících obsah přenášený prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávajících redakční dohled nad tímto obsahem zahrnuje tyto druhy služeb:

   a) „službu přístupu k internetu“ ve smyslu čl. 2 druhého pododstavce bodu 2 nařízení (EU) 2015/2120;

   b) „interpersonální komunikační službu“;

   c) služby spočívající zcela nebo převážně v přenosu signálů, například přenosové služby používané pro poskytování služby komunikace mezi stroji a pro vysílání;

5) „interpersonální komunikační službou“ služba obvykle poskytovaná za úplatu, která prostřednictvím sítí elektronických komunikací umožňuje přímou interpersonální a interaktivní výměnu informací mezi konečným počtem osob, kdy osoby, které komunikaci zahajují nebo se jí účastní, určují jejího/její příjemce a která nezahrnuje služby, které interpersonální a interaktivní komunikaci umožňují pouze jako nepodstatnou pomocnou funkci, která je ze své podstaty spjata s jinou službou;

6) „interpersonální komunikační službou založenou na číslech“ interpersonální komunikační služba, která je spojena s veřejně přidělenými číslovacími zdroji, tedy s číslem nebo čísly v národních či mezinárodních číslovacích plánech, nebo která umožňuje komunikaci s číslem či čísly v národních či mezinárodních číslovacích plánech;

7) „interpersonální komunikační službou nezávislou na číslech“ interpersonální komunikační služba, která není spojena s veřejně přidělenými číslovacími zdroji, tedy s číslem nebo čísly v národních či mezinárodních číslovacích plánech, nebo která neumožňuje komunikaci s číslem či čísly v národních či mezinárodních číslovacích plánech;

8) „veřejnou sítí elektronických komunikací“ síť elektronických komunikací, která slouží zcela nebo převážně k poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a která podporuje přenos informací mezi koncovými body sítě;

9) „koncovým bodem sítě“ fyzický bod, ve kterém je koncovému uživateli poskytován přístup k veřejné síti elektronických komunikací a který je v případě sítí zahrnujících komutaci nebo směrování určen určitou síťovou adresou, která může být spojena s číslem nebo jménem koncového uživatele;

10) „přiřazenými zařízeními“ ty přiřazené služby, fyzické infrastruktury a jiná zařízení nebo prvky související se sítí elektronických komunikací nebo službou elektronických komunikací, které umožňují nebo podporují poskytování služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo jsou toho schopny, a zahrnují budovy nebo vstupy do budov, elektrické vedení v budovách, antény, věže a jiné podpůrné konstrukce, kabelovody, potrubí, stožáry, vstupní šachty a rozvodné skříně;

11) „přiřazenou službou“ služba související se sítí elektronických komunikací nebo službou elektronických komunikací, která umožňuje nebo podporuje poskytování, samoobslužnou nebo automatickou aktivaci služeb prostřednictvím této sítě nebo služby nebo je toho schopna a zahrnuje systémy převodu čísel, či systémy nabízející rovnocenné funkce, systémy podmíněného přístupu a elektronické programové průvodce, jakož i jiné služby, například služby určení totožnosti, místa nebo přítomnosti;

12) „systémem podmíněného přístupu“ každé technické opatření, ověřovací systém nebo ujednání zajišťující přístup ke chráněné službě rozhlasového nebo televizního vysílání ve srozumitelné formě, podmíněný předplatným nebo jinou formou předchozího individuálního oprávnění;

13) „uživatelem“ fyzická nebo právnická osoba, která používá nebo žádá o veřejně dostupnou službu elektronických komunikací;

14) „koncovým uživatelem“ uživatel, který nezajišťuje veřejné sítě elektronických komunikací ani neposkytuje veřejně dostupné služby elektronických komunikací;

15) „spotřebitelem“ každá fyzická osoba, která používá nebo žádá o veřejně dostupnou službu elektronických komunikací pro účely nespadající do její obchodní, podnikatelské, řemeslné nebo profesní činnosti;

16) „zajišťováním sítě elektronických komunikací“ zřízení takové sítě, její provozování, dohled nad ní nebo její zpřístupnění;

17) „zařízením rozšiřujícím vlastnosti digitální televize“ přídavné zařízení určené pro připojení k televizoru nebo integrovaný digitální televizní přijímač, které umožňují příjem digitálních interaktivních televizních služeb;

18) „rozhraním pro aplikační programy“ neboli „API“ softwarová rozhraní mezi aplikacemi, poskytovaná provozovateli rozhlasového a televizního vysílání nebo poskytovateli služeb, a zařízení rozšiřující vlastnosti digitální televize, určená pro digitální televizní a rozhlasové služby;

19) „přidělením rádiového spektra“ určení daného pásma rádiového spektra pro využití jedním, popřípadě více druhy radiokomunikačních služeb podle stanovených podmínek;

20) „škodlivým rušením“ rušení, které ohrožuje funkčnost radionavigační služby nebo jiných bezpečnost zajišťujících radiokomunikačních služeb nebo které jinak vážně zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje radiokomunikační službu provozovanou v souladu s příslušnými mezinárodními právními předpisy, právními předpisy Unie nebo vnitrostátními právními předpisy;

21) „bezpečností sítí a služeb“ schopnost sítí a služeb elektronických komunikací odolávat s určitou spolehlivostí veškerým zásahům, které narušují dostupnost, autenticitu, integritu nebo důvěrnost těchto sítí a služeb, uchovávaných, předávaných nebo zpracovávaných dat nebo souvisejících služeb, které tyto sítě nebo služby elektronických komunikací nabízejí nebo které jsou jejich prostřednictvím přístupné;

22) „všeobecným oprávněním“ právní rámec zřízený členským státem v souladu s touto směrnicí, který zaručuje práva na zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a který stanoví zvláštní povinnosti pro tuto oblast, které se mohou vztahovat na všechny nebo na určité druhy sítí a služeb elektronických komunikací;

23) „bezdrátovým přístupovým bodem s malým dosahem“ zařízení pro bezdrátový přístup k síti malých rozměrů, s nízkým výkonem a malého dosahu, využívající licencované rádiové spektrum či bezlicenční rádiové spektrum nebo jejich kombinaci, které může být používáno jako součást veřejné sítě elektronických komunikací, které může být vybaveno jednou nebo více anténami s minimálním vizuálním dopadem a které umožňuje uživatelům bezdrátový přístup k sítím elektronických komunikací bez ohledu na použitou topologii sítě, ať už mobilní nebo pevnou;

24) „rádiovou místní sítí“ neboli „RLAN“ bezdrátový přístupový systém s nízkým výkonem a malým dosahem a s nízkým rizikem rušení s jinými podobnými systémy umístěnými v bezprostřední blízkosti jinými uživateli, který funguje na základě nevýhradního využívání harmonizovaného rádiového spektra;

25) „harmonizovaným rádiovým spektrem“ rádiové spektrum, pro jehož dostupnost a efektivní využívání byly stanoveny harmonizované podmínky prostřednictvím technických prováděcích opatření v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES;

26) „sdíleným využíváním rádiového spektra“ přístup dvou či více uživatelů k využívání týchž pásem rádiového spektra na základě stanoveného mechanismu sdílení, které je oprávněno na základě všeobecného oprávnění, individuálních práv na užívání rádiového spektra nebo jejich kombinace, včetně regulačních přístupů jako např. licencovaného sdíleného přístupu, který má usnadnit sdílené využívání pásma rádiového spektra, přičemž tento přístup podléhá závazné dohodě všech zúčastněných stran v souladu s pravidly pro sdílení uvedenými v jejich právech na užívání rádiového spektra, aby byly pro všechny uživatele zajištěny předvídatelné a spolehlivé mechanismy sdílení, aniž je dotčeno právo hospodářské soutěže;

27) „přístupem“ zpřístupnění zařízení nebo služeb jinému podniku na základě stanovených podmínek, výlučně nebo nevýlučně, za účelem poskytování služeb elektronických komunikací, včetně případů, kdy jsou použity k předávání služeb informační společnosti nebo služeb obsahu vysílání. Vztahuje se mimo jiné na: přístup k síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům, což může zahrnovat připojení zařízení pevnými nebo jinými než pevnými prostředky (zejména to zahrnuje přístup k účastnickému vedení a k zařízením a službám nezbytným k poskytování služeb prostřednictvím účastnického vedení); přístup k fyzické infrastruktuře včetně budov, kabelovodů a stožárů; přístup k příslušným softwarovým systémům včetně systémů podpory provozu; přístup k informačním systémům nebo databázím pro předběžné objednávání, zajišťování, objednávání, žádosti o údržbu a opravy a fakturaci; přístup k převodu čísel nebo k systémům nabízejícím funkci na stejné úrovni; přístup k pevným a mobilním sítím, zejména pro roaming; přístup k systémům podmíněného přístupu pro digitální televizní služby a přístup ke službám virtuálních sítí;

28) „propojením“ zvláštní druh přístupu zřízeného mezi operátory veřejných sítí prostřednictvím fyzického a logického spojení veřejných sítí elektronických komunikací užívaných týmž nebo jiným podnikem s cílem umožnit komunikaci uživatelům jednoho podniku s uživateli téhož nebo jiného podniku, nebo umožnit přístup ke službám poskytovaným jiným podnikem, pokud tyto služby poskytují zúčastněné strany nebo jiné strany, které mají přístup k síti;

29) „operátorem“ podnik, který zajišťuje nebo je oprávněn zajišťovat veřejnou síť elektronických komunikací nebo přiřazený prostředek;

30) „účastnickým vedením“ fyzické spojení využívané signály elektronických komunikací spojující koncový bod sítě s hlavním rozvaděčem nebo obdobným zařízením v pevné veřejné síti elektronických komunikací;

31) „voláním“ spojení uskutečněné prostřednictvím veřejně dostupné interpersonální komunikační služby, které umožňuje obousměrnou hlasovou komunikaci;

32) „hlasovou komunikační službou“ veřejně dostupná služba elektronických komunikací pro uskutečňování a přijímání, a to přímo či nepřímo, vnitrostátních nebo vnitrostátních a mezinárodních volání prostřednictvím jednoho či více čísel národního nebo mezinárodního číslovacího plánu;

33) „zeměpisným číslem“ číslo z národního číslovacího plánu, u kterého část číselné struktury obsahuje zeměpisný údaj používaný pro směrování volání na fyzické umístění koncového bodu sítě;

34) „nezeměpisným číslem“ číslo z národního číslovacího plánu, které není zeměpisným číslem, např. čísla mobilních telefonů, služeb bezplatného volání a služeb se zvýšenou sazbou;

35) „službami úplné konverzace“ služby multimediální konverzace v reálném čase, které umožňují obousměrný symetrický přenos pohyblivého obrazu, textu a hlasu v reálném čase mezi uživateli na dvou nebo více místech;

36) „centrem tísňové komunikace“ neboli „PSAP“ fyzické místo, kde je v rámci odpovědnosti veřejného orgánu nebo soukromé organizace uznané členským státem jako první přijata tísňová komunikace;

37) „nejvhodnějším centrem tísňové komunikace“ cPSAP zřízené odpovědnými orgány, které má vyřizovat tísňové komunikace z určité oblasti nebo tísňové komunikace určitého typu;

38) „tísňovou komunikací“ komunikace pomocí interpersonálních komunikačních služeb mezi koncovým uživatelem a centrem tísňové komunikace, jejímž cílem je požadovat a získat od tísňových služeb pomoc při mimořádných událostech;

39) „tísňovou službou“ služba uznaná jako taková členským státem, která v souladu s vnitrostátním právem poskytuje bezprostřední a rychlou pomoc v situacích, kdy je zejména přímo ohrožen život nebo zdraví, je přímo ohroženo zdraví nebo bezpečnost jednotlivce či veřejnosti, je přímo ohrožen soukromý nebo veřejný majetek či životní prostředí;

40) „informací o místě, kde se volající nachází“ v případě veřejné mobilní sítě zpracovaná data ať už pocházející ze síťové infrastruktury nebo z telefonního přístroje, která uvádějí zeměpisnou polohu mobilního koncového zařízení koncového uživatele, nebo v případě veřejné pevné sítě data uvádějící fyzickou adresu koncového bodu sítě;

41) „koncovým zařízením“ koncové zařízení ve smyslu čl. 1 bodu 1 směrnice Komise 2008/63/ES[1];

42) „bezpečnostním incidentem“ událost, která má skutečný nepříznivý dopad na bezpečnost sítí nebo služeb elektronických komunikací.

[1] Směrnice Komise 2008/63/ES ze dne 20. června 2008 o hospodářské soutěži na trhu s telekomunikačními koncovými zařízeními (Úř. věst. L 162, 21.6.2008, s. 20).

KAPITOLA II
CÍLE

Článek 3

Obecné cíle

1. Členské státy zajistí, aby při plnění regulačních úkolů uvedených v této směrnici přijímaly vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány veškerá přiměřená opatření, která jsou nezbytná a přiměřená k dosažení cílů stanovených v odstavci 2. Členské státy, Komise, Skupina pro politiku rádiového spektra (RSPG) a BEREC rovněž přispívají k dosažení těchto cílů.

   Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány v rámci svých pravomocí přispívají k provádění politik zaměřených na podporu svobody projevu a informací, kulturní a jazykové rozmanitosti, jakož i mediální plurality.

2. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány, jakož i BEREC, Komise a členské státy sledují v rámci této směrnice každý z těchto obecných cílů, které mají stejnou důležitost:

   a) podporují připojení a přístup všech občanů a podniků Unie k sítím s velmi vysokou kapacitou,, včetně pevných, mobilních a bezdrátových sítí a jejich využívání;

b) podporují hospodářskou soutěž při zajišťování sítí elektronických komunikací a přiřazených prostředků, včetně účinné hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury, a při poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených služeb;

c) přispívají k rozvoji vnitřního trhu tím, že odstraňují zbývající překážky při investicích do sítí elektronických komunikací, služeb elektronických komunikací, přiřazených prostředků a přiřazených služeb a jejich zajišťování a poskytování v celé Unii a usnadňují k tomu konvergentní podmínky, že vytvářejí společná pravidla a předvídatelné regulační přístupy, že upřednostňují účinné, efektivní a koordinované využívání radiového spektra, otevřené inovace, zřizování a rozvoj transevropských sítí, zajišťování, dostupnost a interoperabilitu celoevropských služeb a spojení mezi koncovými body;

d) prosazují zájmy občanů Unie tím, že zajišťují připojení a širokou dostupnost a využívání sítí s velmi vysokou kapacitou včetně pevných, mobilních a bezdrátových sítí a služeb elektronických komunikací; že na základě účinné hospodářské soutěže umožňují co největší prospěch, pokud jde o výběr, cenu a kvalitu, že zachovávají bezpečnost sítí a služeb; že zajišťují vysokou a jednotnou úroveň ochrany koncových uživatelů prostřednictvím potřebných odvětvových pravidel a že řeší potřeby určitých sociálních skupin, zejména koncových uživatelů se zdravotním postižením, starších koncových uživatelů nebo koncových uživatelů se zvláštními sociálními potřebami, například pokud jde o cenovou dostupnost a volbu a rovnocenný přístup pro koncové uživatele se zdravotním postižením.

3. Pokud Komise stanoví referenční úrovně a podává zprávy o účinnosti opatření členských států zaměřených na dosažení cílů podle odstavce 2, jsou Komisi v případě potřeby nápomocny členské státy, vnitrostátní regulační orgány, BEREC a RSPG.

4. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány při sledování cílů politik uvedených v odstavci 2 a upřesněných v tomto odstavci mimo jiné:

a) prosazují předvídatelnost regulace zajišťováním jednotného regulačního přístupu v průběhu příslušných období přezkumu a prostřednictvím vzájemné spolupráce, spolupráce s BEREC, s RSPG a s Komisí;

b) zajišťují, aby za podobných okolností nedocházelo k diskriminaci v přístupu k poskytovatelům sítí a služeb elektronických komunikací;

c) uplatňují právo Unie technologicky neutrálním způsobem, nakolik je to v souladu s dosažením cílů stanovených v odstavci 2;

d) podporují efektivní investice a inovace do nové a rozvinutější infrastruktury, a to i tím, že zajišťují, aby jakákoli povinnost přístupu řádně zohlednila rizika, která nese investující podnik, a umožňují různé dohody o spolupráci mezi investory a stranami, které usilují o přístup, aby se investiční rizika diverzifikovala, a přitom zajišťují, že je zachována hospodářská soutěž na trhu a dodržována zásada nediskriminace;

e) náležitě zohledňují různé podmínky týkající se infrastruktury, hospodářské soutěže, okolností koncových uživatelů, a zejména spotřebitelů v různých zeměpisných oblastech v rámci členského státu, včetně místní infrastruktury spravované fyzickými osobami bez nároku na zisk;

f) ukládají regulační povinnosti ex ante pouze v rozsahu nezbytném pro zajištění účinné a udržitelné hospodářské soutěže v zájmu koncových uživatelů, a tyto povinnosti zmírní nebo zruší, jakmile je tato podmínka splněna.

Členské státy dbají na to, aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány jednaly nestranným, objektivním, transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem.

Článek 4

Strategické plánování a koordinace politiky rádiového spektra

1. Členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí na strategickém plánování, koordinaci a harmonizaci využívání rádiového spektra v Unii v souladu s politikami Unie pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v oblasti elektronických komunikací. Za tímto účelem zohlední mimo jiné politiky Unie z hlediska hospodářského, bezpečnostního, zdravotního, kulturního, vědeckého, sociálního a technického a z hlediska veřejného zájmu a svobody projevu, jakož i různé zájmy společenství uživatelů rádiového spektra, s cílem optimalizovat využívání rádiového spektra a předcházet škodlivému rušení.

2. Vzájemnou spoluprací a spoluprací s Komisí členské státy podporují koordinaci přístupů k politice rádiového spektra v Unii a případně harmonizované podmínky týkající se dostupnosti a účinného využívání rádiového spektra, které jsou nezbytné pro vytvoření a fungování vnitřního trhu v oblasti elektronických komunikací.

3. Za účelem podpory strategického plánování a koordinace přístupů k politice rádiového spektra v Unii členské státy spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí v souladu s odstavcem 1, prostřednictvím RSPG a na vyžádání i s Evropským parlamentem a Radou, a to formou:

   a) vypracovávání osvědčených postupů o otázkách souvisejících s rádiovým spektrem za účelem provádění této směrnice;

   b) usnadňování koordinace mezi členskými státy za účelem provádění této směrnice a jiných právních předpisů Unie a za účelem přispívání k rozvoji vnitřního trhu;

   c) koordinování svých přístupů k přidělování rádiového spektra a vydávání oprávnění k jeho využívání a formou zveřejňování zpráv nebo stanovisek o otázkách souvisejících s rádiovým spektrem.

   BEREC se účastní v záležitostech týkajících jeho pravomocí, souvisejících s regulací trhu a hospodářskou soutěží ve vztahu k rádiovému spektru.

4. Komise může předkládat Evropskému parlamentu a Radě legislativní návrhy za účelem vytvoření víceletých programů politiky rádiového spektra, které stanoví politickou orientaci a cíle pro strategické plánování a harmonizaci využívání rádiového spektra v souladu s ustanoveními této směrnice, a rovněž za účelem uvolnění harmonizovaného rádiového spektra pro sdílené užívání nebo pro užívání bez individuálních práv, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko RSPG.

HLAVA II
INSTITUCIONÁLNÍ USPOŘÁDÁNÍ A SPRÁVA

KAPITOLA I
VNITROSTÁTNÍ REGULAČNÍ A JINÉ PŘÍSLUŠNÉ ORGÁNY

Článek 5

Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány

1. Členské státy zajistí, aby každý z úkolů, který je stanoven v této směrnici, byl plněn příslušným orgánem.

V rámci oblasti působnosti této směrnice jsou vnitrostátní regulační orgány odpovědné přinejmenším za tyto úkoly:

a) provádění regulace trhu ex ante, včetně uložení povinností v souvislosti s přístupem a propojením,

b) zajišťování řešení sporů mezi podniky,

c) provádění správy rádiového spektra nebo rozhodování či, pokud jsou tyto úkoly svěřeny jiným příslušným orgánům, poskytování poradenství ohledně prvků formujících trh a prvků souvisejících s hospodářskou soutěží v rámci vnitrostátních postupů souvisejících s právy na užívání rádiového spektra pro sítě a služby elektronických komunikací,

d) přispívání k ochraně práv koncových uživatelů v odvětví elektronických komunikací v případné koordinaci s jinými příslušnými orgány;

e) pečlivé posuzování a sledování otázek formování trhu a hospodářské soutěže z hlediska přístupu k otevřenému internetu;

f) posuzování nespravedlivé zátěže a výpočet čistých nákladů poskytování univerzální služby,

g) zajišťování přenositelnosti čísel mezi poskytovateli;

h) výkon každého jiného úkolu, jenž je podle této směrnice vyhrazen vnitrostátním regulačním orgánům.

Členské státy mohou vnitrostátním regulačním orgánům uložit jiné úkoly stanovené touto směrnicí a jinými právními předpisy Unie, zejména úkoly týkající se hospodářské soutěže na trhu nebo vstupu na trh, jako je udělování všeobecného oprávnění, a úkoly související s jakoukoli úlohou svěřenou BEREC. Pokud jsou tyto úkoly týkající se hospodářské soutěže na trhu nebo vstupu na trh uloženy jiným příslušným orgánům, usilují tyto orgány před přijetím rozhodnutí o konzultaci vnitrostátní regulační orgán. Za účelem přispění k plnění úkolů BEREC jsou vnitrostátní regulační orgány oprávněny shromažďovat nezbytné údaje a jiné informace od účastníků trhu.

Členské státy mohou vnitrostátním regulačním orgánům uložit další úkoly také na základě vnitrostátního práva, včetně vnitrostátních právních předpisů provádějících právo Unie.

Při provádění této směrnice do vnitrostátního práva podporují členské státy zejména stabilitu pravomocí vnitrostátních regulačních orgánů, pokud jde o přidělení úkolů vyplývajících z unijního regulačního rámce pro elektronické komunikace pozměněného v roce 2009.

2. Za účelem podpory regulační spolupráce uzavírají vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány téhož členského státu nebo různých členských států v případě potřeby vzájemné dohody o spolupráci.

3. Členské státy zveřejní úkoly, které mají plnit vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány, ve snadno přístupné formě, zejména pokud jsou úkoly uloženy několika subjektům. Členské státy popřípadě zajistí, aby ve věcech společného zájmu probíhaly konzultace a uskutečňovala se spolupráce mezi těmito orgány, a mezi těmito orgány a vnitrostátními orgány, kterým je uloženo uplatňování právních předpisů na ochranu hospodářské soutěže nebo právních předpisů na ochranu spotřebitele. Jestliže je k řešení takových záležitostí zmocněno více orgánů, zajistí členské státy, aby příslušné úkoly každého orgánu byly zveřejněny ve snadno přístupné formě.

4. Členské státy oznámí Komisi všechny vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány, kterým byly svěřeny úkoly podle této směrnice, a jejich odpovídající povinnosti, jakož i jejich případné změny.

Článek 6

Nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a jiných příslušných orgánů

1. Členské státy zaručí nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů a jiných příslušných orgánů tím, že zajistí, aby byly právně odlišeny a funkčně nezávislé na všech fyzických a právnických osobách, které zajišťují či poskytují sítě, zařízení nebo služby elektronických komunikací. Členské státy, které si ponechají ve svém vlastnictví podniky zajišťující sítě či poskytující nebo služby elektronických komunikací nebo kontrolu nad nimi, zajistí účinné strukturální oddělení regulační funkce od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány vykonávaly své pravomoci nestranně, transparentně a včas. Členské státy zajistí, aby uvedené orgány měly k provádění svěřených úkolů odpovídající technické, finanční a lidské zdroje.

Článek 7

Jmenování a odvolání členů vnitrostátních regulačních orgánů

1. Ředitel vnitrostátního regulačního orgánu, či případně členové kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, nebo jejich zástupci, jsou jmenováni na funkční období nejméně tří let z řad renomovaných osobností s profesními zkušenostmi na základě zásluh, schopností a zkušeností a v návaznosti na otevřené a transparentní výběrové řízení. Členské státy zajistí kontinuitu při rozhodování.

2. Členské státy zajistí, aby ředitel vnitrostátního regulačního orgánu, či případně členové kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, nebo jejich zástupci mohli být v průběhu funkčního období odvoláni pouze tehdy, pokud již nesplňují podmínky nezbytné pro výkon svých povinností, jež byly stanoveny vnitrostátními právními předpisy před jejich jmenováním.

3. Rozhodnutí o odvolání ředitele dotyčného vnitrostátního regulačního orgánu, či případně členů kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, se zveřejňuje v okamžiku odvolání. Odvolaný ředitel vnitrostátního regulačního orgánu, případně členové kolektivního orgánu plnícího jeho funkce, obdrží odůvodnění rozhodnutí. Není-li odůvodnění zveřejněno, zveřejní se na žádost dané osoby. Členské státy zajistí, aby uvedené rozhodnutí z hlediska skutkových i právních okolností podléhalo soudnímu přezkumu.

Článek 8

Politická nezávislost a odpovědnost vnitrostátních regulačních orgánů

1. Aniž je dotčen článek 10, jednají vnitrostátní regulační orgány nezávisle a objektivně, a to i při vypracování vnitřních postupů a organizování zaměstnanců, fungují transparentně a odpovědně v souladu s právem Unie a nevyžadují ani nepřijímají pokyny od jiného orgánu v souvislosti s plněním úkolů, jež jsou jim svěřeny podle vnitrostátních právních předpisů provádějících právo Unie. To nebrání dohledu v souladu s vnitrostátním ústavním právem. Pravomoc pozastavit platnost rozhodnutí nebo změnit rozhodnutí vnitrostátních regulačních orgánů mají pouze subjekty rozhodující o opravném prostředku zřízené v souladu s článkem 31.

2. Vnitrostátní regulační orgány každoročně mimo jiné podávají zprávu o trhu elektronických komunikací, o rozhodnutích, která vydají, o svých lidských a finančních zdrojích a jejich přidělování, jakož i o budoucích plánech. Jejich zprávy se zveřejňují.

Článek 9

Regulační způsobilost vnitrostátních regulačních orgánů

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly samostatné roční rozpočty a autonomii při nakládání s přiděleným rozpočtem. Tyto rozpočty se zveřejňují.

2. Aniž je dotčena povinnost zajistit, aby měly vnitrostátní regulační orgány k provádění svěřených úkolů odpovídající finanční a lidské zdroje, finanční autonomie nebrání dohledu či kontrole v souladu s vnitrostátním ústavním právem. Každá kontrola rozpočtu vnitrostátních regulačních orgánů se provádí transparentně a zveřejňuje se.

3. Členské státy rovněž zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány měly odpovídající finanční a lidské zdroje, jež jim umožní aktivně se účastnit a přispívat k činnosti BEREC.

Článek 10

Účast vnitrostátních regulačních orgánů v BEREC

1. Členské státy zajistí, aby cíle BEREC spočívající v podpoře větší koordinace a soudržnosti v oblasti regulace byly aktivně podporovány příslušnými vnitrostátními regulačními orgány.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační orgány při přijímání svých vlastních rozhodnutí pro své vnitrostátní trhy v nejvyšší míře zohlednily pokyny, stanoviska, doporučení, společné postoje, osvědčené postupy a metodiky přijaté BEREC.

Článek 11

Spolupráce s vnitrostátními orgány

Vnitrostátní regulační orgány, jiné příslušné orgány podle této směrnice a vnitrostátní orgány na ochranu hospodářské soutěže si vzájemně poskytují informace nezbytné pro uplatňování této směrnice. V souvislosti s výměnou informací se uplatňují předpisy Unie v oblasti ochrany údajů a přijímající orgán zajistí stejnou úroveň důvěrnosti jako orgán, který informaci poskytl.

KAPITOLA II
VŠEOBECNÉ OPRÁVNĚNÍ

ODDÍL 1
OBECNÁ ČÁST

Článek 12

Všeobecné oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací

1. Členské státy zajistí volnost v zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací s výhradou podmínek stanovených v této směrnici. Za tímto účelem nesmějí členské státy bránit podnikům v zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné z důvodů stanovených v čl. 52 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Každé takové omezení volnosti v zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací musí být řádně odůvodněno a oznámeno Komisi.

2. Zajišťování sítí elektronických komunikací nebo poskytování služeb elektronických komunikací jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech může podléhat pouze všeobecnému oprávnění, aniž jsou dotčeny zvláštní povinnosti uvedené v čl. 13 odst. 2 nebo práva na užívání uvedená v článcích 46 a 94.

3. Pokud se členský stát domnívá, že požadavek na oznamování je odůvodněný v případě podniků podléhajících všeobecnému oprávnění, může daný stát od těchto podniků požadovat pouze předložení oznámení vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo jinému příslušnému orgánu. Členský stát nesmí od těchto podniků požadovat získání výslovného rozhodnutí nebo jakéhokoliv jiného správního aktu vydaného takovým orgánem nebo jakýmkoli jiným orgánem před uplatněním práv vyplývajících z všeobecného oprávnění.

   Po oznámení, je-li požadováno, může podnik zahájit činnost, v případě potřeby s výhradou ustanovení o právech na užívání podle této směrnice.

4. Oznámení uvedené v odstavci 3 znamená pouze prohlášení fyzické nebo právnické osoby o úmyslu zahájit zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací učiněné vůči vnitrostátnímu regulačnímu nebo jinému příslušnému orgánu a předložení minimálních informací, které jsou nezbytné k tomu, aby umožnily BEREC a zmíněnému orgánu vést rejstřík nebo seznam poskytovatelů sítí nebo služeb elektronických komunikací. Tyto informace jsou omezeny na:

   a) název poskytovatele;

   b) právní postavení, právní formu a registrační číslo poskytovatele, je-li registrován v obchodním rejstříku nebo jiném podobném veřejném rejstříku v Unii;

   c) zeměpisnou adresu hlavního sídla poskytovatele v Unii, pokud existuje, a případně i jakékoli vedlejší pobočky v některém členském státě;

d) adresu internetových stránek poskytovatele spojených se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací, pokud takové stránky existují;

e) kontaktní osobu a kontaktní údaje;

f) stručný popis sítí či služeb, jejichž zajišťování či poskytování je zamýšleno;

g) dotyčný členský stát a

h) předpokládaný termín zahájení činnosti.

Členské státy nesmí ukládat žádné dodatečné nebo oddělené požadavky na oznamování.

S cílem sblížit požadavky na oznamování zveřejní BEREC pokyny týkající se vzoru pro oznámení a vede unijní databázi oznámení předaných příslušným orgánům. Za tímto účelem příslušné orgány bez zbytečného odkladu předají BEREC elektronickými prostředky každé obdržené oznámení. Oznámení předložená příslušným orgánům před … [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] se BEREC předají do … [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Článek 13

Podmínky spojené s všeobecným oprávněním a s právy na užívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů a zvláštní povinnosti

1. Všeobecné oprávnění pro zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a práva na užívání rádiového spektra a práva na užívání číslovacích zdrojů mohou podléhat pouze podmínkám uvedeným v příloze I. Tyto podmínky musí být nediskriminační, přiměřené a transparentní. V případě práv na užívání rádiového spektra musí tyto podmínky zajišťovat jeho efektivní a účelné využívání a musí být v souladu s články 45 a 51 a v případě práv na užívání číslovacích zdrojů musí být v souladu s článkem 94.

2. Zvláštní povinnosti, které lze uložit podnikům zajišťujícím sítě a poskytujícím služby elektronických komunikací podle čl. 61 odst. 1 a 5 a článků 62, 68 a 83 nebo těm, které jsou určeny k poskytování univerzální služby podle této směrnice, se právně oddělí od práv a povinností stanovených všeobecným oprávněním. V zájmu dosažení transparentnosti se kritéria a postupy pro ukládání takových zvláštních povinností jednotlivým podnikům uvádějí ve všeobecném oprávnění.

3. Všeobecné oprávnění obsahuje pouze podmínky, které jsou zvláštní pro dané odvětví a jsou stanoveny v částech A, B a C přílohy I, a neukládá opakovaně podmínky, které se vztahují na podniky na základě jiných vnitrostátních právních předpisů.

4. Členské státy neukládají opakovaně podmínky všeobecného oprávnění, pokud udělují právo na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů.

Článek 14

Prohlášení pro usnadnění výkonu práv
na instalování zařízení a práv na propojení

Na žádost podniku vydají příslušné orgány do jednoho týdne standardizovaná prohlášení, která v případě potřeby potvrdí, že podnik předložil oznámení podle čl. 12 odst. 3. Uvedená prohlášení podrobně uvedou, za jakých okolností má jakýkoli podnik, který zajišťuje sítě nebo poskytuje služby elektronických komunikací podle všeobecného oprávnění, právo požádat o práva na instalování zařízení, sjednat propojení a získat přístup nebo propojení, aby byl usnadněn výkon těchto práv například na jiných úrovních státní správy nebo vůči jiným podnikům. Taková prohlášení lze popřípadě vydat i jako automatickou odpověď na předložené oznámení uvedené v čl. 12 odst. 3.

ODDÍL 2
PRÁVA A POVINNOSTI TÝKAJÍCÍ SE VŠEOBECNÉHO OPRÁVNĚNÍ

Článek 15

Minimální seznam práv vyplývajících z všeobecného oprávnění

1. Podniky, na něž se vztahuje všeobecné oprávnění podle článku 12, mají právo:

   a) zajišťovat sítě a poskytovat služby elektronických komunikací;

b) domáhat se toho, aby jejich žádost o udělení nezbytných práv na instalování zařízení byla posouzena podle článku 43;

c) využívat rádiové spektrum v souvislosti se sítěmi a službami elektronických komunikací, s výhradou článků 13, 46 a 55;

d) domáhat se toho, aby jejich žádost o udělení nezbytných práv na užívání číslovacích zdrojů byla posouzena podle článku 94.

2. Jestliže takové podniky zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací veřejnosti, dává jim všeobecné oprávnění právo:

a) jednat o propojení s ostatními poskytovateli a popřípadě získat přístup k jiným poskytovatelům nebo propojení s jinými poskytovateli veřejných sítí elektronických komunikací a veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, které jsou v Unii předmětem všeobecného oprávnění v souladu s touto směrnicí;

b) dostat příležitost být označeny za podniky poskytující různé prvky univerzální služby nebo pokrytí různých částí území státu podle článku 86 nebo 87.

Článek 16

Správní poplatky

1. Jakékoli správní poplatky ukládané podnikům zajišťujícím sítě nebo poskytujícím služby elektronických komunikací na základě všeobecného oprávnění nebo kterým bylo uděleno právo na užívání:

   a) souhrnně pokrývají jen ty správní náklady, které vzniknou při řízení, kontrole a prosazování systému všeobecného oprávnění, práv na užívání a zvláštních povinností uvedených v čl. 13 odst. 2, které mohou zahrnovat náklady na mezinárodní spolupráci, harmonizaci a normalizaci, analýzu trhu, sledování plnění a na další kontrolu trhu, jakož i na regulační činnost zahrnující přípravu a prosazování sekundárního práva a správních rozhodnutí, jako jsou rozhodnutí o přístupu a propojení; a

   b) jsou ukládány jednotlivým podnikům objektivním, transparentním a přiměřeným způsobem, který minimalizuje dodatečné správní náklady a související poplatky.

   Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat správní poplatky na podniky, jejichž obrat je pod určitou prahovou hodnotou nebo které z hlediska svých činností nedosahují minimálního tržního podílu nebo mají jen velmi omezenou územní působnost.

2. Pokud vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány ukládají správní poplatky, zveřejní každoročně přehled svých správních nákladů a celkovou částku vybraných poplatků. Dojde-li k rozdílu mezi celkovou částkou poplatků a správními náklady, provedou se odpovídající úpravy.

Článek 17

Oddělené účetnictví a finanční zprávy

1. Členské státy požadují od podniků zajišťujících veřejné sítě elektronických komunikací nebo poskytujících veřejně dostupné služby elektronických komunikací, které mají zvláštní nebo výhradní práva na poskytování služeb v jiných odvětvích v tomtéž nebo jiném členském státě, aby:

   a) vedly oddělené účetnictví pro činnosti spojené se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací v míře, která by byla vyžadována, pokud by tyto činnosti byly prováděny právně nezávislými subjekty, tak aby byly určeny všechny položky nákladů a výnosů se základem pro jejich výpočet a s použitím podrobných metod přiřazování, které jsou spojené s takovými činnostmi, včetně podrobného rozpisu investičního majetku a strukturálních nákladů, nebo

   b) měly strukturálně oddělené činnosti, které jsou spojeny se zajišťováním sítí nebo poskytováním služeb elektronických komunikací.

   Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou uplatňovat požadavky uvedené v prvním pododstavci na podniky, jejichž roční obrat v činnostech, které jsou spojeny se sítěmi nebo službami elektronických komunikací v Unii, je nižší než 50 milionů EUR.

2. Pokud podniky zajišťující veřejné sítě elektronických komunikací nebo poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací nepodléhají požadavkům práva společností a nesplňují kritéria stanovená účetními pravidly podle práva Unie pro malé a střední podniky, vypracovávají své finanční zprávy, předkládají je k nezávislému auditu a zveřejňují je. Audit se provádí v souladu s příslušnými pravidly jednotlivých členských států a Unie.

První pododstavec tohoto odstavce se vztahuje i na oddělené účetnictví požadované podle odst. 1 prvního pododstavce písm. a).

ODDÍL 3
ZMĚNA A ODNĚTÍ

Článek 18

Změna práv a povinností

1. Členské státy zajistí, aby se mohla práva, podmínky a postupy týkající se všeobecných oprávnění, práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů nebo práv na instalování zařízení měnit pouze v objektivně odůvodněných případech a přiměřeným způsobem s tím, že se případně zohlední zvláštní podmínky týkající se převoditelných práv na užívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů.

2. Kromě případů, kdy jsou navrhovány pouze drobné změny, s nimiž držitel práv nebo všeobecného oprávnění souhlasil, se oznámení o záměru učinit takové změny podává odpovídajícím způsobem. Zainteresovaným stranám, včetně uživatelů a spotřebitelů, je poskytnuta dostatečná doba k vyjádření názorů na navrhované změny. Tato doba činí nejméně čtyři týdny, s výjimkou mimořádných okolností.

Změny se zveřejňují včetně odůvodnění.

Článek 19

Omezení nebo odnětí práv

1. Aniž je dotčen čl. 30 odst. 5 a 6, členské státy neomezí ani neodejmou práva na instalování zařízení ani práva na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů před uplynutím doby, na kterou byla udělena, s výjimkou odůvodněných případů podle odstavce 2 tohoto článku a případně v souladu s přílohou I a podle příslušných vnitrostátních předpisů týkajících se odškodnění za odejmutí práv.

2. V souladu s potřebou zajistit účinné a hospodárné využívání rádiového spektra či provádění technických prováděcích opatření přijatých podle článku 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES mohou členské státy umožnit omezení nebo odnětí práv na užívání rádiového spektra, včetně práv uvedených v článku 49 této směrnice, na základě předem stanovených a jasně definovaných postupů, a to v souladu se zásadami proporcionality a nediskriminace. V takových případech mohou být držitelé práv ve vhodných případech a v souladu s právem Unie a s příslušnými vnitrostátními předpisy odpovídajícím způsobem odškodněni.

3. Změna ve využívání rádiového spektra v důsledku uplatnění čl. 45 odst. 4 nebo 5 sama o sobě odnětí práva na užívání rádiového spektra neospravedlňuje.

4. Případný záměr omezit nebo odejmout práva na základě všeobecného oprávnění nebo individuální práva na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů bez souhlasu držitele práv podléhá konzultaci zúčastněných stran podle článku 23.

KAPITOLA III
POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ, MAPOVÁNÍ A MECHANISMUS KONZULTACÍ

Článek 20

Žádost o informace určená podnikům

1. Členské státy zajistí, aby podniky zajišťující sítě a poskytující služby elektronických komunikací, přiřazené prostředky nebo přiřazené služby poskytovali veškeré informace, včetně finančních informací, nezbytné k tomu, aby vnitrostátní regulační orgány, jiné příslušné orgány a BEREC zajistily shodu s ustanoveními této směrnice a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/....[1+]nebo s rozhodnutími či stanovisky přijatými na jejich základě. Vnitrostátní regulační orgány a případně i jiné příslušné orgány, je-li to nezbytné k plnění jejich úkolů, jsou zejména oprávněny od těchto podniků vyžadovat, aby poskytly informace týkající se budoucího rozvoje sítí nebo služeb, které by mohly mít dopad na velkoobchodní služby, které zpřístupňují konkurentům, jakož i informace o sítích elektronických komunikací a přiřazených prostředcích, které jsou rozčleněny na místní úrovni a jsou dostatečně podrobné, aby vnitrostátní regulační orgán mohl provádět zeměpisné mapování a určovat oblasti v souladu s článkem 22.

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/... ze dne ... o zřízení Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) a Agentury na podporu BEREC (Úřad BEREC), o změně nařízení (EU) 2015/2120 a o zrušení nařízení (ES) č. 1211/2009 (Úř. věst. L..., s. ...).

[+] Úř. věst.: vložte číslo nařízení uvedené v dokumentu PE-CONS 51/18 (2016/0286(COD)) a do poznámky pod čarou číslo, datum a odkaz na vyhlášení uvedeného nařízení v Úředním věstníku.

Pokud informace shromážděné v souladu s prvním pododstavcem nepostačují k tomu, aby mohly vnitrostátní regulační orgány, jiné příslušné orgány a BEREC vykonávat své regulační úkoly podle práva Unie, mohou být o tyto informace požádány jiné příslušné podniky působící v odvětví elektronických komunikací nebo odvětvích, jež s odvětvím elektronických komunikací úzce souvisejí.

Od podniků označených jako podniky s významnou tržní silou na velkoobchodních trzích může být rovněž vyžadováno předložení účetních údajů o maloobchodních trzích, jež jsou spojeny s těmito velkoobchodními trhy.

Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány mohou požadovat informace od jednotných informačních míst zřízených podle směrnice 2014/61/EU.

Každá žádost o informace musí být přiměřená plnění příslušného úkolu a musí být odůvodněná.

Podniky poskytnou požadované informace neprodleně a dodrží požadované lhůty a požadovanou míru podrobností.

2. Členské státy zajistí, aby po předložení odůvodněné žádosti vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány poskytovaly Komisi, po předložení odůvodněné žádosti, informace, které jsou pro ni nezbytné k plnění úkolů podle Smlouvy o fungování EU. Informace požadované Komisí musí být přiměřené plnění těchto úkolů. Pokud poskytnuté informace odkazují na informace, které byly předtím poskytnuty podniky na žádost uvedeného orgánu, musí být o tom tyto podniky informovány. Komise zpřístupní poskytnuté informace v nezbytném rozsahu jinému takovému orgánu v jiném členském státě, ledaže ji orgán, který informace poskytuje, výslovně a odůvodněně požádá, aby tak nečinila.

S výhradou požadavků uvedených v odstavci 3 zajistí členské státy, aby informace předložené jednomu orgánu mohly být zpřístupněny jinému takovému orgánu v tomtéž nebo jiném členském státě a BEREC na základě odůvodněné žádosti v případě, že je nezbytné umožnit oběma orgánům nebo BEREC, aby mohly plnit své povinnosti podle práva Unie.

3. Pokud vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán považuje informace shromážděné podle odstavce 1, včetně informací shromážděných v souvislosti se zeměpisným mapováním, za důvěrné podle právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů o obchodním tajemství, zajistí Komise, BEREC a jakékoli jiné dotčené orgány zachování takové důvěrnosti. Zachovávání této důvěrnosti nesmí bránit včasné výměně informací mezi příslušným orgánem, Komisí, BEREC a jakýmikoli jinými dotčenými příslušnými orgány pro účely přezkumu a sledování uplatňování této směrnice a dohledu nad ním.

4. Členské státy zajistí, aby v souladu s vnitrostátními právními předpisy o veřejném přístupu k informacím a při dodržení právních předpisů Unie a vnitrostátních právních předpisů o obchodním tajemství a ochraně osobních údajů vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány zveřejňovaly informace, které přispívají k otevřenému a konkurenčnímu trhu.

5. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány zveřejní podmínky veřejného přístupu k informacím uvedeného v odstavci 4, včetně postupů pro získání takového přístupu.

Článek 21

Požadované informace ve vztahu k všeobecnému oprávnění, právům na užívání a zvláštním povinnostem

1. Aniž jsou dotčeny jakékoli informace požadované podle článku 20 a povinnosti poskytovat informace a podávat zprávy podle vnitrostátních právních předpisů jiných než těch, které se týkají všeobecného oprávnění, mohou vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány od podniků požadovat poskytování informací ve vztahu k všeobecnému oprávnění, právům na užívání nebo zvláštním povinnostem uvedeným v čl. 13 odst. 2, které jsou přiměřené a objektivně odůvodněné, zejména pro účely:

   a) systematicky nebo případ od případu prováděného ověřování plnění podmínky 1 části A, podmínek 2 a 6 části D a podmínek 2 a 7 části E přílohy I a plnění povinností uvedených v čl. 13 odst. 2;

   b) případ od případu prováděného ověřování plnění podmínek uvedených v příloze I při obdržení stížnosti nebo pokud má příslušný orgán jiné důvody domnívat se, že podmínka není splněna, nebo v případě šetření příslušného orgánu z vlastního podnětu;

   c) předkládání žádostí o udělení práv na užívání a posuzování těchto žádostí;

   d) zveřejňování srovnávacích přehledů kvality a ceny služeb ve prospěch spotřebitelů;

   e) sestavování a vypracovávání přesně stanovených statistik, zpráv či studií;

f) provádění analýz trhu pro účely této směrnice, včetně údajů o navazujících nebo maloobchodních trzích přidružených k trhům, které jsou předmětem analýzy trhu, nebo s nimi souvisejících;

g) zabezpečení efektivního využívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů a jejich účelnou správu;

h) posuzování budoucího rozvoje sítí a služeb, jenž by mohl mít dopad na velkoobchodní služby poskytované konkurentům, na územní pokrytí, na připojení dostupné koncovým uživatelům nebo na určování oblastí podle článku 22;

i) provádění zeměpisných mapování;

j) odpovědi na odůvodněné žádosti BEREC o informace.

Informace uvedené v prvním pododstavci v písmenech a), b) a d) až j) nesmějí být požadovány před vstupem na trh, ani nesmějí být požadovány jako podmínka pro vstup na trh.

BEREC může vypracovat vzory žádostí o informace, je-li to potřebné pro usnadnění konsolidované prezentace a analýzy získaných informací.

2. Pokud jde o práva na užívání rádiového spektra, týkají se informace uvedené v odstavci 1 především účinného a efektivního využívání rádiového spektra, jakož i na dodržování jakýchkoli povinností týkajících se pokrytí a kvality služby spojených s právy na užívání rádiového spektra a jejich ověřování.

3. Pokud vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány požadují od podniků poskytování informací uvedených v odstavci 1, informují je o konkrétním účelu, ke kterému budou informace použity.

4. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány nepodávají opakovaně žádosti o informace, které již podalo BEREC podle článku 40 nařízení (EU) 2018/...[+], pokud BEREC obdržené informace těmto orgánům zpřístupnilo.

Článek 22

Zeměpisná mapování budování sítí

1. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány provedou zeměpisné mapování dosahu sítí elektronických komunikací umožňujících poskytování širokopásmového připojení (dále jen „širokopásmové sítě“) do … [pět let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté jej alespoň každé tři roky aktualizují.

Zeměpisné mapování sestává z mapování stávajícího zeměpisného dosahu širokopásmových sítí na jejich území, nutného pro plnění úkolů vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů podle této směrnice a pro provádění průzkumů požadovaných pro uplatňování pravidel státní podpory.

Zeměpisné mapování může rovněž zahrnovat prognózu na období stanovené příslušným orgánem týkající se dosahu širokopásmových sítí včetně sítí s velmi vysokou kapacitou na jejich území.

[+] Úř. věst.: vložte číslo nařízení obsažené v dokumentu PE-CONS 51/18 (2016/0286(COD)).

Tato prognóza obsahuje veškeré příslušné informace, včetně informací o zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou a o významných modernizacích či rozšířeních sítí na rychlost stahování alespoň 100 Mb/s, které plánují podniky či veřejné orgány. Za tímto účelem požadují vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány od podniků a veřejných orgánů, aby jim poskytovaly tyto informace v míře, v níž jsou dostupné a lze je poskytnout s přiměřeným úsilím.

Pokud jde o úkoly konkrétně přidělené touto směrnicí vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, rozhodne tento orgán, do jaké míry je vhodné spoléhat se zcela nebo zčásti na informace shromážděné v souvislosti s uvedenou prognózou

Pokud zeměpisné mapování neprovádí vnitrostátní regulační orgán, provede se ve spolupráci s ním v rozsahu, v jakém to může být relevantní pro plnění jeho úkolů.

Informace shromážděné v rámci zeměpisného mapování musí obsahovat podrobnosti odpovídající místní úrovni a zahrnovat dostatečné informace o kvalitě služby a jejích parametrech a je s nimi nakládáno v souladu s čl. 20 odst. 3.

2. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány mohou určit oblast s jasnými územními hranicemi, pro niž je na základě informací shromážděných podle odstavce 1 a na základě jakékoli prognózy vypracované podle téhož odstavce určeno, že po dobu trvání příslušné prognózy žádný podnik ani veřejný orgán nezavedl ani neplánuje zavést síť s velmi vysokou kapacitou, ani neplánuje významně modernizovat či rozšířit svoji síť na výkonnost o rychlosti stahování alespoň 100 Mb/s. Určené oblasti vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány zveřejní.

3. V určené oblasti mohou příslušné orgány vyzvat podniky a veřejné orgány, aby učinily prohlášení o svých záměrech budování sítí s velmi vysokou kapacitou během doby trvání příslušné prognózy. Pokud na základě této výzvy některý podnik nebo veřejný orgán takový záměr oznámí, příslušný orgán může požádat ostatní podniky a veřejné orgány, aby učinily prohlášení o svých záměrech budovat v určené oblasti sítě s velmi vysokou kapacitou nebo významně modernizovat či rozšířit své sítě na výkonnost o rychlosti stahování alespoň 100 Mb/s. Příslušný orgán upřesní, jaké informace musí být v těchto podáních uvedeny, aby se zajistila úroveň podrobností, jež je přinejmenším obdobná zvažované úrovni z každé prognózy podle odstavce 1. Na základě informací shromážděných podle odstavce 1 rovněž daný orgán informuje každý podnik nebo veřejný orgán, který o dané budování projeví zájem, zda určená oblast je či pravděpodobně bude pokryta sítí nové generace nabízející rychlosti stahování nižší než 100 Mb/s.

4. Opatření podle odstavce 3 se přijímají účinným, objektivním, transparentním a nediskriminačním postupem, ze kterého není žádný podnik předem vyloučen.

5. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány a místní, regionální a celostátní orgány odpovědné za přidělování veřejných prostředků na budování sítí elektronických komunikací, za navrhování vnitrostátních plánů na širokopásmové připojení, za vymezení povinností týkajících se pokrytí spojených s právy na užívání rádiového spektra a za ověřování dostupnosti služeb spadajících do povinnosti univerzální služby na jejich území zohlednily výsledky zeměpisného mapování a všech určených oblastí v souladu s odstavci 1, 2 a 3.

Členské státy zajistí, aby orgány, které zeměpisné mapování provádějí, poskytly uvedené výsledky s výhradou, že přijímající orgán zajistí stejnou úroveň důvěrnosti a ochrany obchodního tajemství jako orgán, který informaci poskytl, a informují strany, jež dané informace poskytly. Uvedené výsledky jsou na požádání a za stejných podmínek rovněž zpřístupněny BEREC a Komisi.

6. Pokud nejsou relevantní informace dostupné na trhu, příslušné orgány zajistí, aby údaje ze zeměpisných mapování, které nepodléhají obchodnímu tajemství, byly přímo dostupné v souladu se směrnicí 2003/98/ES, aby bylo možné je opakovaně použít. Uvedené orgány rovněž zpřístupní informační nástroje, které umožní koncovým uživatelům určit dostupnost připojení v různých oblastech, a to v té míře, v jaké to koncovým uživatelům pomůže při výběru operátora nebo poskytovatele služeb, pokud takové nástroje nejsou na trhu dostupné.

7. S cílem přispět k jednotnému uplatňování zeměpisných mapování a prognóz vydá BEREC, po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí a příslušnými vnitrostátními orgány, do … [18 měsíců po vstupu této směrnice v platnost] pokyny, jež by měly vnitrostátním regulačním nebo jiným příslušným orgánům pomoci s jednotným plněním jejich povinností podle tohoto článku.

Článek 23

Mechanismus konzultací a transparentnosti

1. S výjimkou případů, na které se vztahují články 26 nebo 27 nebo čl. 32 odst. 10, zajistí členské státy, aby v případě, že mají vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány v úmyslu přijmout opatření podle této směrnice, nebo v případě že mají v úmyslu stanovit omezení v souladu s čl. 45 odst. 4 a 5, která mají výrazný dopad na relevantní trh, byla zainteresovaným stranám poskytnuta příležitost vznést k návrhu opatření v přiměřené lhůtě připomínky, a to s ohledem na složitost problematiky a v každém případě - s výjimkou mimořádných okolností - ve lhůtě, která není kratší než 30 dnů.

2. Pro účely článku 35 informují příslušné orgány RSPG v okamžiku zveřejnění o jakémkoli návrhu opatření, který spadá do oblasti působnosti srovnávacího výběrového řízení nebo výběrového řízení na základě soutěže podle čl. 55 odst. 2 a souvisí s využitím rádiového spektra, pro něž byly stanoveny harmonizované podmínky technickými prováděcími opatřeními v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES s cílem umožnit jeho použití pro bezdrátové sítě a služby elektronických komunikací umožňující širokopásmové připojení (dále jen „bezdrátové širokopásmové sítě a služby“).

3. Vnitrostátní regulační orgány a jiné příslušné orgány zveřejní vnitrostátní pravidla pro konzultační postupy.

   Členské státy zajistí zřízení jednotného informačního místa, jehož prostřednictvím lze vstoupit do všech probíhajících konzultací.

4. Výsledky konzultačního postupu se veřejně zpřístupní, s výjimkou případů důvěrných informací podle unijních a vnitrostátních pravidel týkajících se obchodních tajemství.

Článek 24

Konzultace se zainteresovanými stranami

1. Členské státy ve vhodných případech zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány zohledňovaly názory koncových uživatelů, zejména spotřebitelů a koncových uživatelů se zdravotním postižením, výrobců a podniků, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací, v záležitostech týkajících se všech práv koncových uživatelů a spotřebitelů ohledně veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, včetně rovnocenného přístupu a možností volby pro koncové uživatele se zdravotním postižením, zejména pokud tyto služby mají výrazný dopad na trh.

   Členské státy zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány vytvořily konzultační mechanismus přístupný koncovým uživatelům se zdravotním postižením, který zajistí, že při jejich rozhodování o otázkách týkajících se práv koncových uživatelů a spotřebitelů v souvislosti s veřejně dostupnými službami elektronických komunikací budou náležitě zohledněny zájmy spotřebitelů v oblasti elektronických komunikací.

2. Zainteresované strany mohou podle pokynů vydaných příslušnými orgány v případné v koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány vytvářet mechanismy zahrnující spotřebitele, skupiny uživatelů a poskytovatele služeb, aby zlepšily obecnou kvalitu poskytování služeb, mimo jiné vyvíjením a sledováním kodexů chování a provozních norem.

3. Aniž jsou dotčena vnitrostátní pravidla, jež jsou v souladu s právními předpisy Unie prosazujícími cíle kulturní a mediální politiky, jako například kulturní a jazykovou rozmanitost a pluralitu médií, příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány mohou podporovat spolupráci mezi podniky zajišťujícími sítě nebo poskytujícími služby elektronických komunikací a odvětvími, jež mají zájem na podpoře zákonného obsahu v sítích a službách elektronických komunikací. Tato spolupráce může rovněž zahrnovat koordinaci informací ve veřejném zájmu poskytnutých podle čl. 103 odst. 4.

Článek 25

Mimosoudní řešení sporů

1. Členské státy zajistí, aby byl vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán, který je odpovědný za uplatňování článků 102 až 107 a článku 115 této směrnice, nebo alespoň jeden nezávislý subjekt s prokázanými odbornými znalostmi v oblasti uplatňování těchto článků, uveden na seznamu jako subjekt alternativního řešení sporů v souladu s čl. 20 odst. 2 směrnice 2013/11/EU s cílem řešit spory mezi poskytovateli a spotřebiteli, které vyplynou z této směrnice a které se týkají plnění smluv. Členské státy mohou přístup k postupům alternativního řešení sporů zajišťovaným tímto orgánem či subjektem rozšířit na jiné koncové uživatele, než jsou spotřebitelé, zejména na mikropodniky a malé podniky.

2. Aniž je dotčena směrnice 2013/11/EU, pokud se takové spory týkají účastníků sporů v různých členských státech, koordinují členské státy své úsilí s cílem vyřešit spor.

Článek 26

Řešení sporů mezi podniky

1. V případě sporu, který vznikl v souvislosti se stávajícími povinnostmi podle této směrnice mezi poskytovateli sítí nebo služeb elektronických komunikací v členském státě nebo mezi těmito podniky a jinými podniky v členském státě, v jejichž prospěch existuje povinnost přístupu nebo propojení, nebo mezi poskytovateli sítí nebo služeb elektronických komunikací v členském státě a poskytovateli přiřazených prostředků, vydá dotčený vnitrostátní regulační orgán na žádost kterékoli strany, a aniž je dotčen odstavec 2, závazné rozhodnutí řešící spor v nejkratším možném termínu na základě jasných a účinných postupů, nejpozději však - s výjimkou mimořádných okolností - do čtyř měsíců. Dotčený členský stát požaduje po všech stranách, aby plně spolupracovaly s vnitrostátním regulačním orgánem.

2. Členské státy mohou stanovit, že vnitrostátní regulační orgány odmítnou řešení sporu v případě, že existují jiné mechanismy, včetně mediace, které by lépe přispěly ke včasnému vyřešení sporu v souladu s cíli stanovenými v článku 3. Vnitrostátní regulační orgán o tom strany neprodleně informuje. Pokud se spor do čtyř měsíců nevyřeší a pokud nebyl předán soudu tou stranou, která usiluje o nápravu, vydá vnitrostátní regulační orgán na žádost kterékoli strany závazné rozhodnutí s cílem vyřešit spor v nejkratším možném termínu, nejpozději však do čtyř měsíců.

3. Při řešení sporu přijme vnitrostátní regulační orgán rozhodnutí směřující k dosažení cílů stanovených v článku 3. Jakékoli povinnosti, které uloží vnitrostátní regulační orgán podnikům při řešení sporu, musí být v souladu s touto směrnicí.

4. Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu se zpřístupní veřejnosti, a to s přihlédnutím k požadavkům na zachování obchodního tajemství. Vnitrostátní regulační orgán poskytne dotčeným stranám úplné odůvodnění rozhodnutí.

5. Postup uvedený v odstavcích 1, 3 a 4 nebrání žádné straně zahájit v dané věci soudní řízení.

Článek 27

Řešení přeshraničních sporů

1. V případě sporu v oblasti působnosti této směrnice mezi podniky z různých členských států se použijí odstavce 2, 3 a 4 tohoto článku. Uvedená ustanovení se nepoužijí na spory, které se týkají koordinace rádiového spektra podle článku 28.

2. Každá strana může předložit spor příslušnému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nebo příslušným vnitrostátním regulačním orgánům. Má-li spor vliv na obchod mezi členskými státy, příslušný vnitrostátní regulační orgán nebo vnitrostátní regulační orgány oznámí spor BEREC tak, aby byl spor uceleně vyřešen v souladu s cíli uvedenými v článku 3.

3. Pokud bylo takové oznámení učiněno, BEREC vydá stanovisko, v němž vyzve dotčený vnitrostátní regulační orgán nebo dotčené vnitrostátní regulační orgány, aby podnikly konkrétní kroky k řešení sporu nebo se zdržely jednání, a to v nejkratším možném termínu, nejpozději však - s výjimkou mimořádných okolností - do čtyř měsíců.

4. Předtím, než podniknou jakékoli kroky k řešení sporu, vyčkají příslušný vnitrostátní regulační orgán nebo příslušné vnitrostátní regulační orgány stanoviska BEREC. Jestliže za účelem zajištění hospodářské soutěže nebo ochrany zájmů koncových uživatelů existuje za mimořádných okolností naléhavá potřeba jednat, může jakýkoli příslušný vnitrostátní regulační orgán na žádost zúčastněných stran nebo z vlastní iniciativy přijmout předběžná opatření.

5. Všechny povinnosti, které vnitrostátní regulační orgán uloží podniku v rámci řešení sporu, musí být v souladu s touto směrnicí, musí v nejvyšší míře zohledňovat stanovisko vydané BEREC a musí být přijaty do jednoho měsíce od vydání tohoto stanoviska.

6. Postup uvedený v odstavci 2 nebrání žádné straně zahájit v dané věci soudní řízení.

Článek 28

Koordinace rádiového spektra mezi členskými státy

1. Členské státy a jejich příslušné orgány zajistí, aby bylo využívání rádiového spektra na jejich území spravováno tak, aby žádnému jinému členskému státu nebylo, především z důvodu přeshraničního škodlivého rušení mezi členskými státy, bráněno v tom, aby na svém území umožnil využívání harmonizovaného rádiového spektra v souladu s právem Unie.

Členské státy za tímto účelem přijmou veškerá nezbytná opatření, aniž jsou dotčeny jejich povinnosti podle mezinárodního práva a příslušných mezinárodních dohod, například Radiokomunikačního řádu ITU a regionálních dohod ITU o rádiovém vysílání.

2. Členské státy mezi sebou a případně i prostřednictvím RSPG spolupracují při přeshraniční koordinaci využívání rádiového spektra za účelem:

a) zajištění souladu s odstavcem 1;

b) řešení případného problému či sporu v souvislosti s přeshraniční koordinací či přeshraničním škodlivým rušením mezi členskými státy, jakož i se třetími zeměmi, které členským státům brání ve využívání harmonizovaného rádiového spektra na jejich území.

3. Každý dotčený členský stát může s cílem zajistit dodržování odstavce 1 požádat RSPG, aby v zájmu vyřešení jakéhokoli problému nebo sporu v souvislosti s přeshraniční koordinací nebo přeshraničním škodlivým rušením využila svého systému poradenství. RSPG může ve vhodných případech vydat stanovisko s návrhem koordinovaného řešení takového problému nebo sporu.

4. Pokud opatření uvedená v odstavcích 2 a 3 daný problém nebo spor nevyřešila, může Komise na žádost kteréhokoli dotčeného členského státu přijímat formou prováděcího aktu určeného členským státům dotčeným nevyřešenou otázkou škodlivého rušení rozhodnutí k vyřešení přeshraničního škodlivého rušení mezi dvěma či více členskými státy, které jim brání ve využívání harmonizovaného rádiového spektra na jejich území, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední každé stanovisko RSPG doporučující koordinované řešení podle odstavce 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

5. Unie poskytne na žádost kteréhokoli dotčeného členského státu právní, politickou a technickou podporu při řešení potíží s koordinací rádiového spektra se zeměmi sousedícími s Unií, včetně kandidátských a přistupujících zemí, a to tak, aby dotčené členské státy mohly dostát svým závazkům podle práva Unie. Při poskytování takové pomoci podporuje Unie provádění politik Unie.

HLAVA III
PROVÁDĚNÍ

Článek 29

Sankce

1. Členské státy stanoví pravidla týkající se sankcí, v nezbytných případech včetně pokut a předem stanovených nebo periodických sankcí jiné než trestněprávní povahy, za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice nebo jakéhokoli závazného rozhodnutí přijatého Komisí, vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány na základě této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k jejich uplatňování. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány jsou oprávněny tyto sankce ukládat v mezích vnitrostátního práva. Stanovené sankce musí být vhodné, účinné, přiměřené a odrazující.

2. V souvislosti s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 stanoví členské státy sankce pouze v případě, že podnik nebo veřejný orgán vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti poskytne zavádějící, chybné nebo neúplné informace.

Při stanovování výše pokut nebo periodických sankcí uložených podniku nebo veřejnému orgánu za to, že vědomě nebo z důvodu hrubé nedbalosti poskytly v souvislosti s postupem uvedeným v čl. 22 odst. 3 zavádějící, chybné nebo neúplné informace, se zohlední mimo jiné skutečnost, zda jednání podniku nebo veřejného orgánu mělo nepříznivý dopad na hospodářskou soutěž a zejména zda v rozporu s původně poskytnutou informací nebo jakoukoli její aktualizací daný podnik nebo veřejný orgán vybudoval, rozšířil nebo modernizoval síť nebo naopak síť nevybudoval a tuto změnu plánu objektivně nezdůvodnil.

Článek 30

Plnění podmínek všeobecného oprávnění nebo podmínek práv na užívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů a dodržování zvláštních povinností.

1. Členské státy zajistí, aby jejich dotčené příslušné orgány sledovaly plnění podmínek všeobecného oprávnění nebo práv na užívání rádiového spektra a číslovacích zdrojů, zvláštních povinností uvedených v čl. 13 odst. 2, jakož i povinnosti využívat rádiového spektra účinně a efektivně v souladu s článkem 4, čl. 45 odst. 1 a článkem 47, a na toto dodržování dohlížely.

Příslušné orgány mají pravomoc požadovat od podniků, na které se vztahuje všeobecné oprávnění nebo které mají práva na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů, aby v souladu s článkem 21 poskytly veškeré informace nutné pro ověření plnění podmínek všeobecného oprávnění, podmínek práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů, nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 13 odst. 2 nebo článku 47.

2. Pokud příslušný orgán zjistí, že podnik jednu nebo více podmínek všeobecného oprávnění nebo práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů nebo zvláštní povinnosti uvedené v čl. 13 odst. 2 neplní, oznámí tato zjištění danému podniku a poskytne mu možnost vyjádřit se v přiměřené lhůtě.

3. Příslušný orgán musí mít pravomoc vyžadovat, aby podnik porušování podmínek uvedené v odstavci 2 buď okamžitě, nebo v rámci přiměřené časové lhůty ukončil, a přijme vhodná a přiměřená opatření, aby plnění stanovených podmínek zajistil.

V tomto ohledu členské státy zmocní příslušné orgány k tomu, aby ukládaly:

a) ve vhodných případech odrazující finanční sankce, které mohou zahrnovat periodické sankce se zpětným účinkem; a

b) příkazy k ukončení nebo odložení poskytování služby nebo balíčku služeb, které by vedly k značnému narušení hospodářské soutěže, do dosažení souladu s přístupovými povinnostmi uloženými na základě analýzy trhu podle článku 67.

Příslušné orgány sdělí opatření a jejich odůvodnění dotyčnému podniku neprodleně a stanoví přiměřenou lhůtu, v níž má podnik opatření splnit.

4. Bez ohledu na odstavce 2 a 3 tohoto článku členské státy zmocní příslušný orgán k tomu, aby ve vhodných případech ukládal podnikům finanční sankce za neposkytnutí informací v souladu s povinnostmi uloženými podle čl. 21 odst. 1 prvního podstavce písm. a) nebo b) a článku 69 v přiměřené lhůtě, kterou stanovil příslušný orgán.

5. V případě závažného porušení nebo opakovaných porušení podmínek všeobecného oprávnění, práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 13 odst. 2 nebo čl. 47 odst. 1 nebo 2, ve kterém opatření přijatá za účelem dosažení jejich plnění, jak jsou uvedena v odstavci 3 tohoto článku, nejsou úspěšná, členské státy zmocní vnitrostátní regulační orgány, aby zabránily podniku v dalším zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací nebo aby pozastavily či odejmuly daná práva na užívání. Členské státy zmocní příslušný orgán k tomu, aby ukládal účinné, přiměřené a odrazující sankce. Tyto sankce lze uložit za dobu, po kterou porušení podmínek trvalo, i v případě, že toto porušení bylo následně napraveno.

6. Bez ohledu na odstavce 2, 3 a 5 tohoto článku může příslušný orgán přijmout naléhavá předběžná opatření k nápravě situace před přijetím konečného rozhodnutí, pokud má důkaz o porušení podmínek všeobecného oprávnění nebo podmínek práv na užívání rádiového spektra nebo číslovacích zdrojů nebo zvláštních povinností uvedených v čl. 13 odst. 2 nebo čl. 47 odst. 1 a 2, které představuje bezprostřední a vážné ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví nebo způsobí vážné hospodářské nebo provozní problémy ostatním poskytovatelům nebo uživatelům sítí nebo služeb elektronických komunikací nebo dalším uživatelům rádiového spektra. Příslušný orgán poskytne dotčenému podniku přiměřenou možnost vyjádřit se a navrhnout nápravu. Příslušný orgán může předběžná opatření, jež budou platná po dobu nejdéle tří měsíců, případně potvrdit, pokud však nebyly ukončeny postupy pro vymáhání plnění podmínek, mohou být tato opatření prodloužena až o další tři měsíce.

7. Podniky mají právo podat opravný prostředek proti opatřením přijatým podle tohoto článku v souladu s postupem uvedeným v článku 31.

Článek 31

Právo na opravný prostředek

1. Členské státy zajistí, aby na vnitrostátní úrovni existovaly účinné mechanismy, v jejichž rámci má každý uživatel nebo podnik zajišťující sítě nebo poskytující služby elektronických komunikací či přiřazené prostředky, který je dotčen rozhodnutím příslušného orgánu, právo podat opravný prostředek proti rozhodnutí k subjektu rozhodujícímu o opravném prostředku, který je nezávislý na zúčastněných stranách a je chráněn před vnějšími zásahy nebo politickým tlakem, jež by mohly ohrozit jeho nezávislé posuzování záležitostí, které mu jsou předkládány. Tento subjekt, kterým může být soud, musí mít příslušné odborné znalosti potřebné pro řádný výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby skutková podstata případu byla řádně posouzena.

   Pokud v souladu s vnitrostátními právními předpisy nejsou povolena předběžná opatření, do rozhodnutí o tomto opravném prostředku zůstává v platnosti rozhodnutí příslušného orgánu.

2. Pokud subjekt rozhodující o opravném prostředku uvedený v odstavci 1 nemá charakter soudu, odůvodní vždy své rozhodnutí písemně. Navíc v takovém případě podléhá jeho rozhodnutí soudnímu přezkumu ve smyslu článku 267 Smlouvy o fungování EU.

   Členské státy zajistí účinnost mechanismu pro opravné prostředky.

3. Členské státy shromažďují informace o hlavním předmětu opravných prostředků, počtu žádostí o opravný prostředek, délce řízení o opravném prostředku a o počtu rozhodnutí, kterými se povolují předběžná opatření. Členské státy tyto informace, jakož i rozhodnutí nebo rozsudky poskytnou na odůvodněnou žádost Komisi a BEREC.

HLAVA IV
POSTUPY TÝKAJÍCÍ SE VNITŘNÍHO TRHU

KAPITOLA I

Článek 32

Upevnění vnitřního trhu elektronických komunikací

1. Při plnění svých úkolů podle této směrnice vnitrostátní regulační orgány v nejvyšší míře zohlední cíle stanovené v článku 3.

2. Vnitrostátní regulační orgány přispívají k rozvoji vnitřního trhu tím, že spolupracují mezi sebou navzájem, s Komisí a s BEREC transparentním způsobem tak, aby zajistily jednotné uplatňování této směrnice ve všech členských státech. Za tímto účelem spolupracují zejména s Komisí a s BEREC na hledání těch typů nástrojů a nápravných opatření, které jsou nejvhodnější pro zvládání konkrétních situací na trhu.

3. Nestanoví-li doporučení nebo pokyny přijaté podle článku 34 jinak, a pokud již v nezbytných případech proběhla veřejná konzultace podle článku 23, vnitrostátní regulační orgán, který má v úmyslu přijmout opatření, jež:

a) spadá do oblasti působnosti článků 61, 64, 67, 68 nebo 83; a

b) které by mělo vliv na obchod mezi členskými státy,

zveřejní návrh opatření a sdělí jej současně Komisi, BEREC a vnitrostátním regulačním orgánům v ostatních členských státech spolu s odůvodněním v souladu s čl. 20 odst. 3. Vnitrostátní regulační orgány, BEREC a Komise mohou k návrhu opatření vznést do jednoho měsíce své připomínky. Tuto jednoměsíční lhůtu nelze prodloužit.

4. Návrh opatření uvedený v odstavci 3 tohoto článku se nepřijme po dobu dalších dvou měsíců, pokud je cílem daného opatření:

a) vymezit relevantní trh, který se liší od trhů, které jsou vymezeny v doporučení uvedeném v čl. 64 odst. 1; nebo

b) označit podnik za podnik mající buď samostatně nebo společně s jinými významnou tržní sílu podle čl. 67 odst. 3 nebo 4;

a pokud by toto opatření mělo vliv na obchod mezi členskými státy a Komise sdělila vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, že soudí, že návrh opatření by vytvořil překážku pro vnitřní trh, nebo má-li Komise vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Unie, a zejména s cíli uvedenými v článku 3. Tuto dvouměsíční lhůtu nelze prodloužit. V takovém případě Komise informuje BEREC a vnitrostátní regulační orgány o svých výhradách a tyto výhrady současně zveřejní.

5. BEREC vydá stanovisko k výhradám Komise uvedeným v odstavci 4, v němž uvede, zda se domnívá, že by návrh opatření měl být ponechán beze změny, změněn nebo vzat zpět, a případně učiní v tomto ohledu konkrétní návrhy.

6. Ve dvouměsíční lhůtě uvedené v odstavci 4 může Komise buď:

a) přijmout rozhodnutí, kterým se požaduje, aby dotčený vnitrostátní regulační orgán návrh opatření vzal zpět, nebo

b) přijmout rozhodnutí o stažení výhrad uvedených v odstavci 4.

Před přijetím rozhodnutí zohlední Komise v nejvyšší míře stanovisko BEREC.

K rozhodnutí uvedenému v prvním pododstavci písm. a) se připojí podrobná a objektivní analýza, v níž Komise uvede důvody pro svůj názor, že by návrh opatření neměl být přijat, a připojí konkrétní návrhy na jeho změnu.

7. Požaduje-li Komise ve svém rozhodnutí podle odst. 6 prvního pododstavce písm. a) tohoto článku, aby vnitrostátní regulační orgán návrh opatření vzal zpět, vnitrostátní regulační orgán návrh opatření pozmění nebo vezme zpět do šesti měsíců ode dne rozhodnutí Komise. Pokud je návrh opatření pozměněn, vnitrostátní regulační orgán uspořádá veřejnou konzultaci v souladu s článkem 23 a pozměněný návrh opatření oznámí Komisi v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

8. Dotčený vnitrostátní regulační orgán v nejvyšší možné míře zohlední připomínky ostatních vnitrostátních regulačních orgánů, BEREC a Komise a s výjimkou případů podle odstavce 4 a odst. 6 prvního pododstavce písm. a) může výsledný návrh opatření přijmout, přičemž jej sdělí Komisi.

9. Vnitrostátní regulační orgán sdělí Komisi a BEREC všechna přijatá konečná opatření, která spadají pod odst. 3 písm. a) a b).

10. Jestliže se vnitrostátní regulační orgán domnívá, že za účelem zajištění hospodářské soutěže a ochrany zájmů uživatelů existuje naléhavá potřeba jednat odchylně od postupu stanoveného v odstavcích 3 a 4, může za výjimečných okolností ihned přijmout přiměřená předběžná opatření. Tato opatření neprodleně sdělí s plným odůvodněním Komisi, ostatním vnitrostátním regulačním orgánům a BEREC. Rozhodnutí vnitrostátního regulačního orgánu učinit taková opatření trvalými nebo prodloužit dobu jejich použitelnosti podléhá odstavcům 3 a 4.

11. Vnitrostátní regulační orgán může vzít návrh opatření kdykoli zpět.

Článek 33

Postup jednotného uplatňování nápravných opatření

1. Pokud má zamýšlené opatření podle čl. 32 odst. 3 za cíl uložit podniku povinnost podle článků 61 nebo 67 ve spojení s články 69 až 76 a článkem 83 nebo takovou povinnost změnit či zrušit, může Komise v jednoměsíční lhůtě uvedené v čl. 32 odst. 3 oznámit dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu a BEREC důvody, proč se domnívá, že by navrhované opatření vytvořilo překážku pro vnitřní trh, nebo proč má vážné pochybnosti o jeho slučitelnosti s právem Unie. V takovém případě nebude návrh opatření přijat po další tři měsíce následující po oznámení Komise.

   Pokud k tomuto oznámení nedojde, může dotčený vnitrostátní regulační orgán tento návrh opatření přijmout, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední veškeré připomínky Komise, BEREC nebo ostatních vnitrostátních regulačních orgánů.

2. V tříměsíční lhůtě uvedené v odstavci 1 tohoto článku Komise, BEREC a dotčený vnitrostátní regulační orgán úzce spolupracují s cílem stanovit nejvhodnější a nejúčinnější opatření s ohledem na cíle stanovené v článku 3, přičemž náležitě zohlední názory účastníků trhu a potřebu zajistit vytvoření jednotné regulační praxe.

3. Do šesti týdnů od začátku tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 vydá BEREC stanovisko k oznámení Komise zmíněnému v odstavci 1, v němž uvede, zda se domnívá, že by navržené opatření mělo být změněno nebo vzato zpět, a případně učiní v tomto ohledu konkrétní návrhy. Toto stanovisko musí obsahovat odůvodnění a zveřejní se.

4. Pokud ve svém stanovisku BEREC sdílí vážné obavy Komise, bude úzce spolupracovat s dotčeným vnitrostátním regulačním orgánem s cílem nalézt nejvhodnější a nejúčinnější opatření. Před uplynutím tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 může vnitrostátní regulační orgán buď:

   a) změnit nebo vzít zpět svůj návrh opatření, přičemž v nejvyšší míře zohlední oznámení Komise uvedené v odstavci 1 a stanovisko BEREC; nebo

   b) ponechat návrh opatření beze změny.

5. Komise může do jednoho měsíce od uplynutí tříměsíční lhůty uvedené v odstavci 1 a poté, co v nejvyšší míře zohlední případné stanovisko BEREC:

   a) vydat doporučení, v němž požaduje, aby dotčený vnitrostátní regulační orgán změnil nebo vzal zpět návrh opatření, včetně příslušných konkrétních návrhů a s uvedením důvodů tohoto doporučení, zejména tehdy, pokud BEREC nesdílí vážné obavy Komise;

   b) přijmout rozhodnutí o stažení svých výhrad učiněných v souladu s odstavcem 1; nebo

c) v případě návrhů opatření podle čl. 61 odst. 3 druhého pododstavce nebo čl. 76 odst. 2 přijmout rozhodnutí, kterým se požaduje, aby dotčený vnitrostátní regulační orgán návrh opatření vzal zpět, pokud BEREC sdílí vážné obavy Komise, přičemž k rozhodnutí připojí podrobnou a objektivní analýzu, proč má Komise za to, že by navržené opatření nemělo být přijato, a konkrétní návrhy na změnu navrženého opatření, a to s výhradou postupu podle čl. 32 odst. 7, který se použije obdobně.

6. Do jednoho měsíce ode dne, kdy Komise vydá doporučení podle odst. 5 písm. a), nebo od stažení jejích výhrad podle odst. 5 písm. b) oznámí dotčený vnitrostátní regulační orgán Komisi a BEREC konečné opatření, které přijal.

Uvedenou lhůtu lze prodloužit, aby vnitrostátní regulační orgán mohl uskutečnit veřejnou konzultaci v souladu s článkem 23.

7. Pokud se vnitrostátní regulační orgán rozhodne, že navržené opatření na základě doporučení vydaného podle odst. 5 písm. a) nezmění ani nevezme zpět, toto své rozhodnutí odůvodní.

8. Vnitrostátní regulační orgán může vzít zpět návrh opatření v jakékoli fázi uvedeného postupu.

Článek 34

Prováděcí ustanovení

Po veřejné konzultaci a po konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány a při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC může Komise v souvislosti s článkem 32 přijmout doporučení nebo pokyny, které stanoví formu, obsah a míru podrobností, které musí být uvedeny v oznámení požadovaném v souladu s čl. 32 odst. 3, okolnosti, za nichž není oznámení vyžadováno, a výpočet lhůt.

KAPITOLA II
KONZISTENTNÍ PŘIDĚLOVÁNÍ RÁDIOVÉHO SPEKTRA

Článek 35

Proces vzájemného hodnocení

1. Pokud má vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán v úmyslu provést výběrové řízení podle čl. 55 odst. 2 v souvislosti s rádiovým spektrem, pro něž byly stanoveny harmonizované podmínky technickými prováděcími opatřeními v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES s cílem umožnit jeho využití pro bezdrátové širokopásmové sítě a služby, informuje v souladu s článkem 23 RSPG o každém návrhu opatření, které spadá do oblasti působnosti srovnávacího výběrového řízení nebo výběrového řízení na základě soutěže podle čl. 55 odst. 2, a uvede, zda požaduje, aby RSPG svolala fórum pro vzájemné hodnocení, případně v jakém termínu.

Je-li o to požádána, uspořádá RSPG fórum pro vzájemné hodnocení za účelem projednání předložených návrhů opatření a související výměny názorů a usnadní výměnu zkušeností a osvědčených postupů ohledně těchto návrhů opatření.

Fórum pro vzájemné hodnocení tvoří členové RSPG a pořádá ho zástupce RSPG, který mu také předsedá.

2. Nejpozději během veřejné konzultace vedené podle článku 23 může RSPG svolat fórum pro vzájemné hodnocení výjimečně z vlastní iniciativy při dodržení pravidel pro jeho uspořádání, a to za účelem výměny zkušeností a osvědčených postupů v souvislosti s návrhem opatření, které se týká výběrového řízení, jestliže se domnívá, že daný návrh opatření by významným způsobem narušil schopnost vnitrostátního regulačního orgánu nebo jiného příslušného orgánu dosáhnout cílů stanovených v článcích 3, 45, 46 a 47.

3. RSPG předem vymezí a zveřejní objektivní kritéria pro výjimečné svolání fóra pro vzájemné hodnocení.

4. V průběhu fóra pro vzájemné hodnocení poskytne vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán vysvětlení, jakým způsobem navrhované opatření:

   a) podporuje rozvoj vnitřního trhu, přeshraniční poskytování služeb, jakož i hospodářskou soutěž a maximalizuje výhody pro spotřebitele a celkově dosahuje cílů stanovených v článcích 3, 45, 46 a 47 této směrnice, jakož i v rozhodnutích č. 676/2002/ES a č. 243/2012/EU;

   b) zajišťuje účinné a efektivní využívání rádiového spektra; a

c) zajišťuje stabilní a předvídatelné investiční podmínky pro stávající i potenciální uživatele rádiového spektra při zavádění sítí pro poskytování služeb elektronických komunikací, které jsou závislé na rádiovém spektru.

5. Fórum pro vzájemné hodnocení je otevřeno dobrovolné účasti odborníků z jiných příslušných orgánů a z BEREC.

6. Fórum pro vzájemné hodnocení se svolává pouze jednou během celého postupu přípravy a konzultací na vnitrostátní úrovni v rámci jednoho výběrového řízení týkajícího se jednoho nebo více pásem rádiového spektra, nepožádá-li vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán o jeho další svolání.

7. Na žádost vnitrostátního regulačního nebo jiného příslušného orgánu, který o svolání fóra požádal, může RSPG přijmout zprávu o způsobu, jakým návrh opatření dosahuje cílů stanovených v odstavci 4, která zohlední názory vyjádřené na zasedání fóra pro vzájemné hodnocení.

8. RSPG zveřejní v únoru každého roku zprávu o návrzích opatření projednaných v souladu s odstavci 1 a 2. Zpráva uvede zaznamenané zkušenosti a osvědčené postupy.

9. V návaznosti na fórum pro vzájemné hodnocení a na žádost vnitrostátního regulačního nebo jiného příslušného orgánu, který o svolání fóra požádal, může RSPG k příslušnému návrhu opatření přijmout stanovisko.

Článek 36

Harmonizované přidělování rádiového spektra

Pokud bylo užívání rádiového spektra harmonizováno, byly dohodnuty přístupové podmínky a postupy a v souladu s mezinárodními dohodami a pravidly Unie byly vybrány podniky, kterým má být přiděleno rádiové spektrum, udělí členské státy právo na užívání takového rádiového spektra v souladu s výše uvedenými dohodami a pravidly. Za předpokladu, že jsou dodrženy všechny vnitrostátní podmínky spojené s právem na užívání dotyčného rádiového spektra v případě společného výběrového řízení, nestanoví členské státy žádné další podmínky, dodatečná kritéria nebo postupy, které by omezovaly, měnily nebo opožďovaly správné provedení společného přidělování tohoto rádiového spektra.

Článek 37

Společný autorizační postup udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra

Dva nebo více členských států mohou spolupracovat navzájem a s RSPG při zohlednění případného zájmu vyjádřeného účastníky trhu tím, že stanoví společné aspekty autorizačního postupu a případně rovněž společně povedou výběrové řízení na udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra.

Při vypracovávání společného autorizačního potupu mohou členské státy brát v úvahu následující kritéria:

a) jednotlivé vnitrostátní autorizační postupy jsou příslušnými orgány zahajovány a prováděny podle společně dohodnutého harmonogramu;

b) v postupu jsou případně stanoveny společné podmínky a postupy pro výběr a udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra mezi dotčenými členskými státy;

c) v postupu jsou případně stanoveny společné nebo srovnatelné podmínky, jež mají být spojeny s individuálními právy na užívání rádiového spektra mezi dotčenými členskými státy, díky nimž je mimo jiné možné uživatelům přidělovat obdobné bloky rádiového spektra;

d) postup zůstává bez časového omezení otevřen dalším členským státům, dokud nebude proveden.

Pokud navzdory zájmu vyjádřenému účastníky trhu nejednají členské státy společně, podají účastníkům trhu odůvodnění, v němž své rozhodnutí vysvětlí.

KAPITOLA III
HARMONIZAČNÍ POSTUPY

Článek 38

Harmonizační postupy

1. Pokud Komise zjistí, že by rozdílné provádění regulačních úkolů uvedených v této směrnici vnitrostátními regulačními nebo jinými příslušnými orgány mohlo vytvářet překážku pro vnitřní trh, může přijmout doporučení nebo s výhradou odstavce 3 tohoto článku přijmout formou prováděcího aktu rozhodnutí k zajištění harmonizovaného uplatňování této směrnice a ve snaze podpořit dosažení cílů uvedených v článku 3, přičemž v nejvyšší míře zohlední stanovisko BEREC nebo v relevantních případech stanovisko RSPG.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány při plnění svých úkolů v nejvyšší míře zohlednily doporučení uvedená v odstavci 1. Pokud se vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán rozhodne neřídit se doporučením, informuje o tom Komisi spolu s odůvodněním svého stanoviska.

3. Rozhodnutí přijatá podle odstavce 1 zahrnují pouze určení harmonizovaného nebo koordinovaného přístupu k řešení těchto záležitostí:

a) nekonzistentní uplatňování obecných regulačních přístupů vnitrostátními regulačními orgány při regulaci trhů elektronických komunikací při uplatňování článků 64 a 67, jehož výsledkem jsou překážky bránící vnitřnímu trhu; tato rozhodnutí se nevztahují na konkrétní oznámení vydaná vnitrostátními regulačními orgány na základě článku 32; v takovém případě Komise předloží návrh rozhodnutí pouze:

i) nejdříve dva roky po přijetí doporučení Komise, které se týká stejné problematiky, a

ii) s maximálním ohledem na stanovisko BEREC k důvodům pro přijetí takového rozhodnutí, které BEREC poskytne do tří měsíců od podání žádosti Komise;

b) otázky přidělování čísel, včetně skupin čísel, přenositelnosti čísel a identifikátorů, systémů převodu čísel a adres a přístupu k tísňovým službám prostřednictvím evropského tísňového čísla 112.

4. Prováděcí akty uvedené v odstavci 1 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

5. BEREC může z vlastního podnětu poskytnout Komisi poradenství týkající se toho, zda by mělo být přijato opatření podle odstavce 1.

6. Pokud Komise nepřijme doporučení ani rozhodnutí do jednoho roku ode dne, kdy BEREC přijalo stanovisko, podle něhož vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány plní regulační úkoly uvedené v této směrnici rozdílně a tyto rozdíly by mohly vytvořit překážky na vnitřním trhu, sdělí Evropskému parlamentu a Radě důvody, proč tak neučinila, a tyto důvody zveřejní.

Pokud Komise přijala doporučení podle odstavce 1, avšak nejednotné plnění úkolů vytvářející překážky na vnitřním trhu přetrvává i dva roky poté, Komise s výhradou odstavce 3 přijme rozhodnutí formou prováděcího aktu v souladu s odstavcem 4.

Pokud Komise nepřijme rozhodnutí během dalšího roku od přijetí doporučení na základě druhého pododstavce, sdělí Evropskému parlamentu a Radě důvody, proč tak neučinila, a tyto důvody zveřejní.

Článek 39

Normalizace

1. Komise vypracuje a zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* seznam nezávazných norem nebo specifikací sloužících jako základ pro podporu harmonizovaného zajišťování sítí a poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených prostředků a přiřazených služeb. V případě potřeby může Komise po konzultaci s výborem zřízeným směrnicí (EU) 2015/1535 požádat o to, aby byly evropskými normalizačními organizacemi (Evropským výborem pro normalizaci (CEN), Evropským výborem pro normalizaci v elektrotechnice (Cenelec) a Evropským institutem pro normalizaci v telekomunikacích (ETSI)) vypracovány normy.

2. Členské státy podporují používání norem nebo specifikací podle odstavce 1 pro poskytování služeb, technických rozhraní nebo síťových funkcí v míře nezbytně nutné k zajištění interoperability služeb, spojení mezi koncovými body, usnadnění změny poskytovatele a přenositelnosti čísel a identifikátorů a k rozšíření možností výběru pro uživatele.

   V případě, že nejsou normy nebo specifikace zveřejněny podle odstavce 1, podporují členské státy používání norem nebo specifikací přijatých evropskými normalizačními organizacemi.

Pokud takové normy nebo specifikace neexistují, podpoří členské státy uplatňování mezinárodních norem nebo doporučení přijatých Mezinárodní telekomunikační unií (ITU), Evropskou konferencí správ pošt a telekomunikací (CEPT), Mezinárodní organizací pro normalizaci (ISO) nebo Mezinárodní elektrotechnickou komisí (IEC).

V případě, že mezinárodní normy již existují, podporují členské státy evropské normalizační organizace v tom, aby tyto normy nebo jejich příslušné části používaly jako základ pro normy, které vypracovávají, s výjimkou případů, kdy by takové mezinárodní normy nebo jejich příslušné části byly neúčinné.

Pokud je to proveditelné, nesmí normy nebo specifikace uvedené v odstavci 1 nebo v tomto odstavci bránit v přístupu, který může být požadován podle této směrnice.

3. Pokud normy nebo specifikace podle odstavce 1 nebyly odpovídajícím způsobem provedeny, v důsledku čehož není možno zajistit interoperabilitu služeb v jednom nebo ve více členských státech, lze použití takových norem nebo specifikací učinit povinným podle postupu stanoveného v odstavci 4, v míře nezbytně nutné k zajištění takové interoperability a k rozšíření možností výběru pro uživatele.

4. Pokud má Komise v úmyslu učinit uplatňování určitých norem nebo specifikací povinným, zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* a vyzve všechny dotčené strany k předložení připomínek. Komise učiní uplatňování příslušných norem povinným prostřednictvím prováděcích aktů, a to tak, že je uvede jako závazné normy v seznamu norem nebo specifikací zveřejňovaném v *Úředním věstníku Evropské unie*.

5. Pokud se Komise domnívá, že normy nebo specifikace podle odstavce 1 již nepřispívají k poskytování harmonizovaných služeb elektronických komunikací nebo již neodpovídají potřebám spotřebitelů nebo brání technologickému rozvoji, vyjme je ze seznamu norem nebo specifikací podle odstavce 1.

6. Pokud se Komise domnívá, že normy nebo specifikace podle odstavce 4 již nepřispívají k poskytování harmonizovaných služeb elektronických komunikací nebo již neodpovídají potřebám spotřebitelů nebo brání technologickému rozvoji, vyjme tyto normy nebo specifikace prostřednictvím prováděcích aktů ze seznamu norem nebo specifikací podle odstavce 1.

7. Prováděcí akty uvedené v odstavcích 4 a 6 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

8. Tento článek se nevztahuje na žádné základní požadavky, specifikace rozhraní nebo harmonizované normy, na které se vztahuje směrnice 2014/53/EU.

HLAVA V
BEZPEČNOST

Článek 40

Bezpečnost sítí a služeb

1. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací přijali vhodná a přiměřená technická a organizační opatření k odpovídajícímu zvládnutí rizik pro bezpečnost sítí a služeb. S ohledem na současné technické možnosti tato opatření zajistí takovou úroveň bezpečnosti, která odpovídá míře existujícího rizika. Zejména se přijmou opatření, případně i včetně šifrování, s cílem předejít dopadu bezpečnostních incidentů na uživatele a na jiné sítě a služby nebo tento dopad minimalizovat.

   Agentura Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) usnadní v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 526/2013[1] koordinaci členských států s cílem zabránit rozdílným vnitrostátním požadavkům, jež mohou vytvářet bezpečnostní rizika a překážky pro vnitřní trh.

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 526/2013 ze dne 21. května 2013 o Agentuře Evropské unie pro bezpečnost sítí a informací (ENISA) a o zrušení nařízení (ES) č. 460/2004 (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 41).

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací oznámili bez zbytečného prodlení příslušnému orgánu jakýkoliv bezpečnostní incident s významným dopadem na provoz sítí nebo služeb.

Při posuzování významnosti dopadu bezpečnostního incidentu se v případě, že jsou k dispozici, zohlední zejména tyto parametry:

a) počet uživatelů ovlivněných bezpečnostním incidentem;

b) doba trvání bezpečnostního incidentu;

c) zeměpisný rozsah oblasti ovlivněné bezpečnostním incidentem;

d) rozsah, v němž je ovlivněno fungování sítě nebo služby;

e) rozsah dopadu na hospodářské a společenské činnosti.

Je-li to vhodné, informuje dotčený příslušný orgán příslušné orgány v jiných členských státech a ENISA. Dotčený příslušný orgán může informovat veřejnost nebo vyžadovat, aby tak poskytovatelé učinili, rozhodne-li, že zveřejnění bezpečnostního incidentu je ve veřejném zájmu.

Jednou za rok dotčený příslušný orgán předloží Komisi a ENISA souhrnnou zprávu o oznámeních obdržených a opatřeních přijatých v souladu s tímto odstavcem.

3. Členské státy zajistí, aby v případě zvláštní a významné hrozby bezpečnostního incidentu v rámci veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací poskytovatelé těchto sítí nebo služeb informovali své uživatele, kteří jsou touto hrozbou potenciálně dotčeni, o veškerých možných ochranných nebo nápravných opatřeních, jež mohou uživatelé učinit. Ve vhodných případech by poskytovatelé měli své uživatele informovat i o hrozbě samotné.

4. Tímto článkem nejsou dotčeny nařízení (EU) 2016/679 a směrnice 2002/58/ES.

5. Komise může přijmout prováděcí akty, ve kterých budou podrobně popsána technická a organizační opatření uvedená v odstavci 1, jakož i okolnosti, formát a postupy týkající se požadavků na oznámení podle odstavce 2, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko ENISA. Vycházejí v největším možném rozsahu z evropských a mezinárodních norem a nebrání členským státům v přijímání dalších požadavků za účelem plnění cílů stanovených v odstavci 1.

   Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

Článek 41

Provádění a prosazování

1. Za účelem provedení článku 40 členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vydat pro poskytovatele veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací závazné pokyny, včetně pokynů týkajících se opatření nezbytných pro nápravu bezpečnostního incidentu nebo pro zabránění jeho vzniku v případě, že byla identifikována významná hrozba, včetně lhůt pro provádění.

2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc vyžadovat od poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, aby:

   a) poskytli informace potřebné k posouzení bezpečnosti jejich sítí a služeb, včetně podkladů k bezpečnostní politice; a

   b) podrobili se bezpečnostnímu auditu provedenému kvalifikovaným nezávislým orgánem nebo příslušným orgánem a jeho výsledky poskytli příslušnému orgánu. Náklady na audit uhradí příslušný poskytovatel.

3. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly všechny pravomoci nezbytné k vyšetření případů nedodržení pokynů spolu s jejich dopady na bezpečnost sítí a služeb.

4. Členské státy zajistí, aby za účelem provedení článku 40 měly příslušné orgány oprávnění získat pomoc od bezpečnostního týmu typu CSIRT (Computer Security Incident Response Team; dále jen „tým CSIRT“), určeného podle článku 9 směrnice (EU) 2016/1148 v souvislosti se záležitostmi, které spadají mezi úkoly týmů CSIRT podle přílohy I bodu 2 uvedené směrnice.

5. Příslušné orgány ve vhodných případech a v souladu s vnitrostátními právními předpisy konzultují vnitrostátní donucovací orgány, příslušné orgány ve smyslu čl. 8 odst. 1 směrnice (EU) 2016/1148 a vnitrostátní orgány pro ochranu údajů a spolupracují s nimi.

ČÁST II
SÍTĚ

HLAVA I
VSTUP NA TRH A BUDOVÁNÍ

KAPITOLA I
POPLATKY

Článek 42

Poplatky za práva na užívání rádiového spektra a za práva na instalování zařízení

1. Členské státy mohou povolit příslušnému orgánu ukládat poplatky za práva na užívání rádiového spektra nebo za práva na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, přes něj nebo pod ním, která se využívají k zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací a přiřazených prostředků, což zajišťuje optimální využití těchto zdrojů. Členské státy zajistí, aby takové poplatky byly objektivně odůvodněné, transparentní, nediskriminační a přiměřené z hlediska jejich zamýšleného účelu, a vezmou v úvahu obecné cíle této směrnice.

2. Pokud jde o práva na užívání rádiového spektra, členské státy usilují o zajištění toho, aby příslušné poplatky byly stanoveny na úrovni zajišťující účinné přidělování a užívání rádiového spektra, a to mimo jiné i tím, že:

a) stanoví rezervní ceny jakožto minimální poplatky za práva na užívání rádiového spektra na základě zohlednění hodnoty těchto práv v případě jejich využití k alternativním účelům;

b) zohlední náklady související s podmínkami, jimiž jsou tato práva podmíněna, a

c) v nejvyšší možné míře uplatní způsoby plateb, které přímo navazují na dostupnost rádiového spektra k užívání.

KAPITOLA II
PŘÍSTUP K POZEMKŮM

Článek 43

Omezení vlastnických práv třetích osob

1. Členské státy zajistí, aby příslušný orgán při posuzování žádosti o udělení práv:

– na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat veřejné sítě elektronických komunikací, nebo

– na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, podniku oprávněnému zajišťovat neveřejné sítě elektronických komunikací,

postupoval takto:

a) jednal na základě jednoduchých, účinných, transparentních a veřejně dostupných postupů uplatňovaných nediskriminačním způsobem a neprodleně a v každém případě přijal rozhodnutí do šesti měsíců od podání žádosti, s výjimkou případů vyvlastnění, a

b) dodržoval zásady transparentnosti a nediskriminace při spojování podmínek s jakýmikoli takovými právy.

Postupy uvedené v písmenech a) a b) se mohou lišit podle toho, zda žadatel zajišťuje veřejné sítě elektronických komunikací, či nikoli.

2. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy si orgány veřejné moci nebo místní orgány ponechávají vlastnictví v podnicích, které zajišťují veřejné sítě elektronických komunikací nebo poskytují veřejně dostupné služby elektronických komunikací, nebo kontrolu nad nimi, existovalo účinné strukturální oddělení funkcí odpovědných za udílení práv uvedených v odstavci 1 od činností spojených s vlastnictvím nebo kontrolou.

Článek 44

Společné umístění a sdílení síťových prvků a přiřazených prostředků poskytovatelů sítí elektronických komunikací

1. Pokud operátor na základě vnitrostátního práva vykonal právo na instalování zařízení na veřejném nebo soukromém majetku, nad nebo pod ním, nebo využil výhod postupu pro vyvlastnění nebo využití majetku, příslušné orgány mohou za účelem ochrany životního prostředí, veřejného zdraví, veřejné bezpečnosti nebo z důvodu nutnosti splnit cíle územního plánování uložit povinnost společného umístění a sdílení síťových prvků a přiřazených prostředků instalovaných na tomto základě.

   Společné umístění a sdílení instalovaných síťových prvků a zařízení a sdílení majetku lze uložit pouze po uplynutí přiměřené lhůty k veřejné konzultaci, během níž musí být všem zainteresovaným stranám poskytnuta příležitost vyjádřit své názory, a pouze ve specifických oblastech, v nichž je toto sdílení považováno za nezbytné s ohledem na plnění cílů stanovených v prvním pododstavci. Příslušné orgány mohou uložit sdílení takových zařízení nebo majetku, včetně pozemků, budov, vstupů do budov, elektrického vedení v budovách, sloupů, antén, věží a jiných podpůrných konstrukcí, kabelovodů, potrubí, vstupních šachet a rozvodných skříní, nebo opatření pro usnadnění koordinace prací ve veřejném zájmu. Je-li to nezbytné, členský stát může určit vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán pro jeden či více z těchto úkolů:

   a) koordinování postupu podle tohoto článku,

b) působení jako jednotné informační místo,

c) stanovení pravidel pro rozdělení nákladů na sdílení zařízení nebo majetku a na koordinaci stavebních prací.

2. Opatření přijatá příslušným orgánem v souladu s tímto článkem musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřená. Je-li to nutné, jsou tato opatření prováděna v koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány.

KAPITOLA III
PŘÍSTUP K RÁDIOVÉMU SPEKTRU

ODDÍL 1
OPRÁVNĚNÍ

Článek 45

Správa rádiového spektra

1. Při řádném zohlednění skutečnosti, že rádiové spektrum je veřejným statkem závažného sociálního, kulturního a hospodářského významu, zajistí členské státy na svých územích účinnou správu rádiového spektra pro sítě a služby elektronických komunikací v souladu s články 3 a 4. Zajistí, aby se při přidělování rádiového spektra pro sítě a služby elektronických komunikací a vydávání všeobecných oprávnění nebo udělování individuálních práv na užívání takového rádiového spektra příslušnými orgány vycházelo z objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií příznivých pro hospodářskou soutěž.

   Při uplatňování tohoto článku jednají členské státy v souladu s příslušnými mezinárodními dohodami, včetně předpisů ITU o rádiovém vysílání a jiných dohod přijatých v rámci ITU použitelných pro rádiové spektrum, jako je dohoda dosažená na regionální radiokomunikační konferenci z roku 2006, a mohou brát v úvahu cíle veřejné politiky.

2. Členské státy podporují harmonizaci využívání rádiového spektra pro účely sítí a služeb elektronických komunikací v celé Unii v souladu s potřebou zajistit jejich účinné a efektivní využívání a s cílem získat výhody pro spotřebitele, jako jsou hospodářská soutěž, úspory z rozsahu a interoperabilita sítí a služeb. Postupují přitom v souladu s článkem 4 této směrnice a s rozhodnutím č. 676/2002/ES, mimo jiné:

a) zaváděním pokrytí svého vnitrostátního území a obyvatelstva bezdrátovým širokopásmovým připojením vysoké kvality a rychlosti, jakož i pokrytí hlavních vnitrostátních a evropských dopravních cest, včetně transevropské dopravní sítě podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013[1];

b) usnadněním rychlého rozvoje nových bezdrátových komunikačních technologií a aplikací v Unii, mimo jiné uplatněním meziodvětvového přístupu, je-li to na místě;

c) zajištěním předvídatelnosti a konzistentnosti způsobu udílení, obnovení, změny, omezování nebo odnímání práv na užívání rádiového spektra s cílem podporovat dlouhodobé investice;

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1315/2013 ze dne 11. prosince 2013 o hlavních směrech Unie pro rozvoj transevropské dopravní sítě a o zrušení rozhodnutí č. 661/2010/EU (Úř. věst. L 348, 20.12.2013, s. 1).

d) zajištěním prevence proti škodlivému rušení působícímu přeshraničně nebo v rámci státu v souladu s článkem 28, respektive 46, a přijetím preventivních a nápravných opatření za tímto účelem;

e) podporováním sdíleného využívání rádiového spektra mezi podobnými nebo rozdílnými druhy užívání rádiového spektra v souladu s právními předpisy o hospodářské soutěži;

f) uplatněním co nejvhodnějšího a nejméně zatěžujícího systému oprávnění v souladu s článkem 46 v zájmu maximalizace flexibility, sdílení a efektivity užívání rádiového spektra;

g) uplatňováním pravidel pro udělení, převod, obnovení, změnu a odejmutí práv na užívání rádiového spektra, která jsou jasně a transparentně stanovena s cílem zaručit jistotu, konzistentnost a předvídatelnost regulace;

h) usilováním o jednotnost a předvídatelnost v celé Unii, pokud jde o způsob, jakým je povolováno využívání rádiového spektra s ohledem na ochranu veřejného zdraví, při zohlednění doporučení 1999/519/ES.

Pro účely prvního pododstavce může Komise v rámci vypracovávání technických prováděcích opatření pro pásmo rádiového spektra podle rozhodnutí č. 676/2002/ES požádat RSPG, aby vydala stanovisko, v němž doporučí nejvhodnější režim nebo režimy udělování oprávnění pro užívání rádiového spektra v uvedeném pásmu nebo jeho částech. Komise případně může, při zohlednění uvedeného stanoviska v nejvyšší možné míře, přijmout doporučení s cílem podpořit soudržný přístup v Unii s ohledem na režim nebo režimy udělování oprávnění pro užívání tohoto pásma.

Pokud Komise zvažuje přijetí opatření v souladu s čl. 39 odst. 1, 4, 5 a 6, může RSPG požádat o stanovisko ohledně důsledků takových standardů či specifikací pro koordinaci, harmonizaci a dostupnost rádiového spektra. Komise při přijímání veškerých následných kroků v nejvyšší možné míře zohlední stanovisko RSPG.

3. V případě nedostatečné tržní poptávky po užívání pásma rádiového spektra mohou členské státy povolit alternativní užívání celého uvedeného pásma nebo jeho části, včetně stávajícího užívání, v souladu s odstavci 4 a 5 tohoto článku, pokud:

a) je zjištění nedostatečné tržní poptávky po užívání takového pásma založeno na veřejné konzultaci v souladu s článkem 23, včetně posouzení budoucí tržní poptávky;

b) toto alternativní užívání neznemožňuje ani neztěžuje dostupnost nebo užívání takového pásma v jiných členských státech a

c) dotčený členský stát náležitě zohlední dlouhodobou dostupnost nebo užívání takového pásma v Unii a úspory z rozsahu pro vybavení vyplývající z užívání harmonizovaného rádiového spektra v Unii.

Jakékoli rozhodnutí výjimečně umožnit alternativní užívání podléhá pravidelnému přezkumu a v každém případě je bezodkladně přezkoumáno na základě řádně odůvodněné žádosti potenciálního uživatele o užívání pásma podané příslušnému orgánu v souladu s technickým prováděcím opatřením. Členský stát informuje Komisi a ostatní členské státy o přijatém rozhodnutí, spolu s jeho odůvodněním, a o výsledku veškerých přezkumů.

4. Aniž je dotčen druhý pododstavec, členské státy zajistí, aby v rádiovém spektru, které je v jejich národním plánu přidělování kmitočtových pásem prohlášeno za dostupné pro služby elektronických komunikací v souladu s právem Unie, mohly být využity všechny typy technologií pro zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací.

Členské státy však mohou na typy technologií pro rádiové sítě a bezdrátový přístup používané pro služby elektronických komunikací uvalit přiměřená a nediskriminační omezení, je-li nezbytné:

a) zabránit škodlivému rušení,

b) ochránit veřejné zdraví proti elektromagnetickým polím, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední doporučení 1999/519/ES;

c) zajistit technickou kvalitu služby,

d) zajistit maximální sdílení rádiového spektra

e) zajistit účinné využití rádiového spektra; nebo

f) plnit cíl obecného zájmu v souladu s odstavcem 5.

5. Aniž je dotčen druhý pododstavec, členské státy zajistí, aby v rádiovém spektru, které je v jejich národním plánu přidělování kmitočtových pásem prohlášeno za dostupné pro služby elektronických komunikací v souladu s právem Unie, mohly být využity všechny typy služeb elektronických komunikací. Členské státy však mohou stanovit pro poskytované typy služeb elektronických komunikací přiměřená a nediskriminační omezení, která mohou v nezbytných případech zahrnovat i opatření ke splnění určité povinnosti vyplývající z Radiokomunikačního řádu ITU.

Opatření, jež vyžadují, aby služba elektronických komunikací byla poskytována v konkrétním pásmu dostupném pro služby elektronických komunikací, musí být odůvodněna plněním cíle obecného zájmu, jak je stanoven členskými státy v souladu s právem Unie, jímž může být mimo jiné například:

a) ochrana života a zdraví,

b) podpora sociální, regionální a územní soudržnosti,

c) předcházení neefektivnímu využívání rádiového spektra; nebo

d) podpora kulturní a jazykové rozmanitosti a plurality médií, například poskytováním služeb rozhlasového a televizního vysílání.

Opatření, které v konkrétním pásmu zakazuje poskytování jiné služby elektronických komunikací, lze stanovit pouze v případech odůvodněných potřebou chránit služby zajišťující ochranu života a zdraví. Členské státy rovněž mohou výjimečně takové opatření rozšířit s cílem plnit jiné cíle obecného zájmu, jak jsou stanoveny členskými státy v souladu s právem Unie.

6. Členské státy provádějí pravidelný přezkum nezbytnosti omezení a opatření uvedených v odstavcích 4 a 5 a výsledky těchto přezkumů zveřejní.

7. Omezení zavedená před 25. květnem 2011 musí být k ... [datum vstupu této směrnice v platnost] v souladu s odstavci 4 a 5.

Článek 46

Oprávnění k využívání rádiového spektra

1. Členské státy usnadní využívání rádiového spektra, včetně sdíleného užívání, v rámci všeobecných oprávnění a udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra omezí na situace, kde jsou taková práva nezbytná pro maximalizaci efektivního užívání vzhledem k poptávce, se zohledněním kritérií uvedených ve druhém pododstavci. Ve všech ostatních případech stanoví podmínky pro užívání rádiového spektra ve všeobecném oprávnění.

   Za tímto účelem členské státy rozhodnou o nejvhodnějším režimu pro povolování užívání rádiového spektra, přičemž zohlední:

   a) specifické vlastnosti dotčeného rádiového spektra;

   b) potřebu ochrany proti škodlivému rušení;

   c) případné vypracování spolehlivých podmínek pro sdílení rádiového spektra;

   d) potřebu zajistit technickou kvalitu komunikací nebo služby;

e) cíle obecného zájmu, jak jsou stanoveny členskými státy v souladu s právem Unie.

f) potřebu zajistit účinné využití rádiového spektra.

Při zvažování, zda vydat všeobecná oprávnění, nebo udělit individuální práva na užívání harmonizovaného rádiového spektra s ohledem na technická prováděcí opatření přijatá v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES, členské státy usilují o minimalizaci problémů škodlivého rušení, mimo jiné v případech sdíleného využívání rádiového spektra na základě kombinace všeobecného oprávnění a individuálních práv na užívání.

Ve vhodných případech členské státy zváží možnost povolit užíváni rádiového spektra na základě kombinace všeobecného oprávnění a individuálních práv na užívání, a to s ohledem na pravděpodobné účinky různých kombinací všeobecných oprávnění a individuálních práv na užívání a postupných transferů od jedné kategorie k jiné na hospodářskou soutěž, inovace a vstup na trh.

Členské státy se snaží minimalizovat omezení spojená s využíváním rádiového spektra tím, že vhodným způsobem zohledňují technická řešení na řízení škodlivého rušení tak, aby byl režim udělování oprávnění co nejméně zatěžující.

2. Při přijímání rozhodnutí podle odstavce 1 s cílem usnadnit sdílené využívání rádiového spektra příslušné orgány zajistí, aby podmínky pro sdílené využívání rádiového spektra byly jasně specifikovány. Tyto podmínky usnadní účinné užívání rádiového spektra, hospodářskou soutěž a inovace.

Článek 47

Podmínky spojené s individuálními právy na užívání rádiového spektra

1. Příslušné orgány stanoví podmínky spojené s individuálními právy na užívání rádiového spektra v souladu s čl. 13 odst. 1 způsobem, který zajistí optimální, nejúčinnější a nejefektivnější užívání rádiového spektra. Jakékoli takové podmínky jasně stanoví před přidělením nebo obnovením uvedených práv, včetně požadované úrovně užívání a možnosti splnit tento požadavek prostřednictvím obchodování nebo pronájmu, aby bylo zajištěno plnění uvedených podmínek v souladu s článkem 30. Podmínky spojené s obnovením práva na užívání rádiového spektra nesmí poskytovat nepřiměřené výhody stávajícím držitelům uvedených práv.

   Tyto podmínky upřesňují veškeré použitelné parametry, včetně lhůty pro výkon práv na užívání, při jejichž nesplnění by byl příslušný orgán oprávněn odejmout právo na užívání nebo uložit jiná opatření.

   Příslušné orgány včas a transparentním způsobem konzultují a informují zainteresované strany ohledně podmínek spojených s individuálními právy na užívání předtím, než tyto podmínky uloží. Předem určí kritéria pro posouzení toho, zda byly tyto podmínky splněny, a zainteresované strany o nich transparentně informují.

2. Příslušné orgány mohou při stanovení podmínek spojených s individuálními právy na užívání rádiového spektra stanovit, zejména v zájmu zajištění účinného a efektivního užívání rádiového spektra nebo podpory pokrytí, následující možnosti:

a) sdílení pasivní nebo aktivní infrastruktury, která závisí na rádiovém spektru, nebo rádiového spektra,

b) obchodní dohody o přístupu k roamingu,

c) společné zavádění infrastruktur pro poskytování sítí nebo služeb využívajících rádiové spektrum.

Příslušné orgány nesmí v podmínkách spojených s právy na užívání rádiového spektra sdílení rádiového spektra bránit. Na plnění podmínek spojených s užíváním stanovených podle tohoto odstavce ze strany podniků se nadále vztahuje právo hospodářské soutěže.

ODDÍL 2

PRÁVA NA UŽÍVÁNÍ

Článek 48

Udělení individuálních práv na užívání rádiového spektra

1. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání rádiového spektra, členské státy na požádání udělí taková práva každému podniku za účelem zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací v rámci všeobecného oprávnění uvedeného v článku 12, s výhradou článku 13, čl. 21 odst. 1 písm. c) a článku 55 a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto zdrojů v souladu s touto směrnicí.

2. Aniž jsou dotčena zvláštní kritéria a postupy stanovené členskými státy pro udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání s ohledem na plnění cílů obecného zájmu v souladu s právem Unie, individuální práva na užívání rádiového spektra se udělují prostřednictvím otevřených, objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených postupů a v souladu s článkem 45.

3. Výjimku z požadavku na otevřené postupy je možné použít v případech, kdy je udělení individuálních práv na užívání rádiového spektra poskytovatelům služeb obsahu rozhlasového nebo televizního vysílání nezbytné k plnění cíle obecného zájmu, jak je stanoven členskými státy v souladu s právem Unie.

4. Příslušné orgány posuzují žádosti o individuální práva na užívání rádiového spektra v rámci výběrových řízení vedených na základě objektivních, transparentních, přiměřených a nediskriminačních kritérií způsobilosti, která jsou stanovena předem a odrážejí podmínky, které mají být s těmito právy spojeny. Příslušné orgány mají možnost vyžádat si od žadatelů veškeré nezbytné informace, aby na základě uvedených kritérií posoudily schopnost žadatelů dané podmínky splnit. Pokud příslušný orgán dojde k závěru, že žadatel požadovanou schopnost nemá, vydá o tom řádně odůvodněné rozhodnutí.

5. Při udělování individuálních práv na užívání rádiového spektra stanoví členské státy, zda a za jakých podmínek může tato práva jejich držitel převádět nebo pronajímat. Použijí se články 45 a 51.

6. Příslušný orgán rozhodnutí o udělení individuálních práv na užívání rádiového spektra přijme, sdělí a zveřejní co nejdříve po obdržení úplné žádosti a v případě rádiového spektra prohlášeného za dostupné službám elektronických komunikací v jejich národním plánu přidělení kmitočtových pásem do šesti týdnů. Touto lhůtou není dotčen čl. 55 odst. 7 ani žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiového spektra nebo orbitálních poloh.

Článek 49

Doba platnosti práv

1. Pokud členské státy povolí užívání rádiového spektra prostřednictvím individuálních práv na užívání na omezenou dobu, zajistí, aby bylo právo na užívání uděleno na dobu, jež je přiměřená z hlediska sledovaných cílů v souladu s čl. 55 odst. 2, přičemž se řádně zohlední potřeba zajistit hospodářskou soutěž, jakož i zejména účinné a efektivní užívání rádiového spektra a podporovat inovace a efektivní investice, mimo jiné poskytnutím přiměřené doby na amortizaci investice.

2. Pokud členské státy udělují individuální práva na užívání rádiového spektra, pro něž byly stanoveny harmonizované podmínky technickými prováděcími opatřeními v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES s cílem umožnit jeho využívání pro služby bezdrátové širokopásmové elektronické komunikace (dále jen „bezdrátové širokopásmové služby“), na omezenou dobu, zajistí pro držitele práv předvídatelnost regulace na alespoň na 20 let s ohledem na podmínky investování do infrastruktury, jež je závislá na využívání takového rádiového spektra, a to při zohlednění požadavků uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Tento článek podléhá v příslušných případech změně podmínek spojených s uvedenými právy na užívání v souladu s článkem 18.

   Členské státy za tímto účelem zajistí, aby byla uvedená práva platná po dobu alespoň 15 let a aby v případě potřeby v zájmu souladu s prvním pododstavcem zahrnovala možnost přiměřeného prodloužení této doby v souladu s podmínkami stanovenými v tomto odstavci.

Členské státy zpřístupní obecná kritéria pro prodloužení doby trvání práv na užívání transparentním způsobem všem zainteresovaným stranám ještě před udělením práv na užívání, a to v rámci podmínek stanovených v čl. 55 odst. 3 a 6. Tato obecná kritéria se vztahují k:

a) potřebě zajistit účinné a efektivní užívání dotyčného rádiového spektra, cílům stanoveným v čl. 45 odst. 2 písm. a) a b) nebo k potřebě plnit cíle obecného zájmu týkající se zajištění bezpečnosti života, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo obrany; nebo

b) potřebě zajistit nenarušenou hospodářskou soutěž.

Nejpozději dva roky před uplynutím původní doby platnosti individuálního práva na užívání provede příslušný orgán objektivní a do budoucna zaměřené posouzení obecných kritérií stanovených pro prodloužení platnosti uvedeného práva na užívání s ohledem na čl. 45 odst. 2 písm. c). Pokud příslušný orgán nezahájil kontrolní akci pro nedodržení podmínek práv na užívání podle článku 30, platnost práva na užívání prodlouží, ledaže usoudí, že by toto prodloužení nebylo v souladu s obecnými kritérii stanovenými v písmenech a) a b) třetího pododstavce tohoto odstavce.

Na základě uvedeného posouzení oznámí příslušný orgán držiteli práva, zda platnost jeho práva na užívání bude prodloužena.

Pokud platnost prodloužena nebude, příslušný orgán uplatní článek 48 pro udělení práv na užívání daného konkrétního pásma rádiového spektra.

Veškerá opatření podle tohoto odstavce musí být přiměřená, nediskriminační, transparentní a odůvodněná.

Odchylně od článku 23 mají zainteresované strany příležitost vznést připomínky ke každému navrhovanému opatření podle tohoto odstavce třetího a čtvrtého pododstavce po dobu alespoň tří měsíců.

Tímto odstavcem není dotčeno uplatňování článků 19 a 30.

Při stanovování poplatků za práva na užívání přihlédnou členské státy k mechanismu uvedenému v tomto odstavci.

3. Členské státy se mohou odchýlit od odstavce 2 tohoto článku, je-li to řádně odůvodněné, v případě:

a) omezených zeměpisných oblastí, ve kterých je přístup k vysokorychlostním sítím velmi nedostatečný nebo neexistující, a je-li to nezbytné ke splnění cílů čl. 45 odst. 2;

b) konkrétních krátkodobých projektů;

c) experimentálního využívání;

d) využití rádiového spektra, které se může v souladu s čl. 45 odst. 4 a 5 uplatnit zároveň s bezdrátovými širokopásmovými službami; nebo

e) alternativního užívání rádiového spektra podle čl. 45 odst. 3.

4. Členské státy mohou upravit dobu platnosti práv na užívání stanovenou v tomto článku, aby zajistily, že doba platnosti práv v jednom nebo několika pásmech skončí současně.

Článek 50

Obnovení individuálních práv na užívání harmonizovaného rádiového spektra

1. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány přijmou rozhodnutí o obnovení individuálních práv na užívání harmonizovaného rádiového spektra včas před skončením platnosti uvedených práv s výjimkou případů, kdy byla možnost obnovení výslovně vyloučena v okamžiku přidělení. Uvedené orgány za tímto účelem posuzují potřebu obnovení buď z vlastní iniciativy, nebo na žádost držitele práva a ve druhém jmenovaném případě ne dříve než pět let před skončením platnosti dotčených práv. Tím nejsou dotčena ustanovení o obnovení použitelná na stávající práva.

2. Při přijímání rozhodnutí podle odstavce 1 tohoto článku zváží příslušné orgány mimo jiné tyto aspekty:

   a) splnění cílů článku 3, čl. 45 odst. 2 a čl. 48 odst. 2, jakož i cílů veřejného pořádku podle práva Unie nebo vnitrostátního práva;

   b) provedení technického prováděcího opatření přijatého v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES;

   c) přezkum řádného plnění podmínek spojených s dotčeným právem;

d) potřebu podporovat hospodářskou soutěž, případně předcházet jejímu narušení, v souladu s článkem 52;

e) potřebu zefektivnit využití rádiového spektra s ohledem na technologický nebo tržní vývoj;

f) potřebu zabránit závažnému narušení služeb.

3. Při posuzování možného obnovení individuálních práv na užívání harmonizovaného rádiového spektra, pro něž je počet práv na užívání omezený, podle odstavce 2 tohoto článku, příslušné orgány postupují otevřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem a mimo jiné:

a) poskytnou všem zainteresovaným stranám příležitost vyjádřit své názory prostřednictvím veřejné konzultace v souladu s článkem 23 a

b) jasně uvedou důvody pro takové možné obnovení.

Při rozhodování, zda obnovit práva na užívání nebo uspořádat nové výběrové řízení za účelem udělení práv na užívání podle článku 55, vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány zohlední jakékoli důkazy vyplývající z konzultace podle tohoto odstavce prvního pododstavce, které dokládají tržní poptávku ze strany podniků jiných než těch, které jsou držiteli práv na užívání rádiového spektra v dotčeném pásmu.

4. Rozhodnutí o obnovení individuálních práv na užívání harmonizovaného rádiového spektra může být spojeno s přezkumem s nimi spojených poplatků a ostatních podmínek. Je-li to na místě, mohou vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány poplatky za práva na užívání upravit v souladu s článkem 42.

Článek 51

Převod či pronájem individuálních práv na užívání rádiového spektra

1. Členské státy zajistí, aby podniky mohly převádět na jiné podniky nebo jim pronajímat individuální práva na užívání rádiového spektra.

   Členské státy mohou určit, že se tento odstavec nepoužije v případě, kdy individuální právo podniku na užívání rádiového spektra bylo původně uděleno bezplatně nebo přiřazeno za účelem vysílání.

2. Členské státy zajistí, aby záměr podniku převést nebo pronajmout práva na užívání rádiového spektra a jejich skutečný převod byly v souladu s vnitrostátními postupy oznámeny příslušnému orgánu a zveřejněny. V případě harmonizovaného rádiového spektra musí být každý takový převod s tímto harmonizovaným využíváním v souladu.

3. Členské státy umožní převod nebo pronájem práv na užívání rádiového spektra, pokud jsou zachovány původní podmínky spojené s právy na užívání. Aniž je dotčena potřeba zabránit narušení hospodářské soutěže, zejména v souladu s článkem 52, členské státy:

   a) uplatní na převody a pronájmy co nejméně zatěžující postup;

   b) neodmítnou pronájem práv na užívání rádiového spektra, pokud se pronajímatel zaváže, že bude nadále ručit za splnění původních podmínek spojených s právy na užívání;

   c) neodmítnou převod práv na užívání rádiového spektra, pokud neexistuje zřejmé riziko, že nový držitel není schopen splnit původní podmínky práva na užívání;

Jakékoli správní poplatky uložené podnikům v souvislosti se zpracováním žádosti o převod nebo pronájem práv na užívání rádiového spektra musí být v souladu s článkem 16.

Ustanoveními prvního pododstavce písm. a), b) a c) není dotčena pravomoc členských států kdykoli vynucovat splnění podmínek spojených s právem na užívání vůči pronajímateli i nájemci v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy.

Příslušné orgány převod nebo pronájem práv na užívání rádiového spektra usnadňují tím, že včas posoudí veškeré žádosti o úpravu podmínek spojených s danými právy a tím, že zajistí, aby tato práva nebo příslušné rádiové spektrum byly v nejvyšší možné míře odděleny nebo rozděleny.

S ohledem na veškeré převody nebo pronájmy práv na užívání rádiového spektra příslušné orgány zveřejní příslušné podrobnosti týkající se obchodovatelných individuálních práv veřejně dostupných ve standardizovaném elektronickém formátu v době vytvoření uvedených práv a uvedené údaje uchovávají po celou dobu existence práv.

Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž upřesní zmíněné příslušné podrobnosti.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

Článek 52

Hospodářská soutěž

1. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány při rozhodování o udělení, změně nebo obnovení práv na užívání rádiového spektra pro sítě a služby elektronických komunikací v souladu s touto směrnicí prosazují účinnou hospodářskou soutěž a předcházejí narušení hospodářské soutěže na vnitřním trhu.

2. Když členské státy udělují, mění nebo obnovují práva na užívání rádiového spektra, mohou jejich vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány na doporučení vnitrostátního regulačního orgánu přijmout vhodná opatření, mezi něž patří:

   a) omezení množství pásem rádiového spektra, k nimž jsou jakémukoli podniku udělována práva na užívání, nebo za odůvodněných okolností spojení tohoto práva na užívání s podmínkami, jako je poskytování velkoobchodního přístupu či vnitrostátního nebo regionálního roamingu v některých pásmech nebo v některých skupinách pásem s podobnými vlastnostmi;

   b) vyhrazení určité části pásma či skupiny pásem rádiového spektra pro přidělení novým subjektům, je-li to vhodné a odůvodněné s ohledem na konkrétní situaci na vnitrostátním trhu;

   c) odmítnutí udělení nových práv na užívání rádiového spektra nebo povolení nových využití rádiového spektra v určitých pásmech nebo spojení udělení nových práv na užívání rádiového spektra či povolení nových využití rádiového spektra s podmínkami s cílem zabránit narušení hospodářské soutěže jakýmkoli přidělením, převodem nebo hromaděním práv na užívání;

d) zahrnutí podmínek zakazujících převod práv na užívání rádiového spektra, jež nepodléhají kontrole fúzí na úrovni Unie ani členského státu, nebo uložení podmínek pro jejich převod, pokud by tyto převody pravděpodobně měly za následek významné narušení hospodářské soutěže;

e) změna stávajících práv v souladu s touto směrnicí, pokud je to nezbytné za účelem nápravy ex post narušení hospodářské soutěže, k němuž došlo převodem nebo hromaděním práv na užívání rádiového spektra.

Vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány zohledňují tržní podmínky a dostupné referenční hodnoty a ve svém rozhodnutí vycházejí z objektivního a do budoucna zaměřeného posouzení podmínek hospodářské soutěže na trhu, z posouzení toho, zda jsou taková opatření nezbytná k udržení nebo dosažení účinné hospodářské soutěže, a pravděpodobného účinku takových opatření na stávající a budoucí investice účastníků trhu, zejména v případě zavádění sítí. Zohlední přitom přístup k analýze trhu stanovený v čl. 67 odst. 2.

3. Při uplatňování odstavce 2 tohoto článku vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány jednají v souladu s postupy stanovenými v článcích 18, 19, 23 a 35.

ODDÍL 3
POSTUPY

Článek 53

Koordinované načasování přidělení

1. Členské státy spolupracují za účelem koordinace využívání harmonizovaného rádiového spektra pro sítě a služby elektronických komunikací v Unii s náležitým zohledněním různých situací na vnitrostátních trzích. Součástí této spolupráce může být stanovení jednoho, popřípadě několika společných termínů, do nichž má být povoleno využívání konkrétního harmonizovaného rádiového spektra.

2. Pokud byly technickými prováděcími opatřeními v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES stanoveny harmonizované podmínky s cílem umožnit využívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové sítě a služby, umožní členské státy užívání tohoto rádiového spektra co nejdříve a nejpozději do 30 měsíců po přijetí daného opatření, nebo co nejdříve po zrušení jakéhokoli rozhodnutí umožnit výjimečně alternativní užívání podle čl. 45 odst. 3 této směrnice. Tímto ustanovením není dotčeno rozhodnutí (EU) 2017/899 ani právo Komise navrhovat z vlastní iniciativy legislativní akty.

3. Členský stát může prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 2 tohoto článku u konkrétního pásma za těchto okolností:

a) v rozsahu odůvodněném omezením využívání daného pásma na základě cíle obecného zájmu uvedeného v čl. 45 odst. 5 písm. a) nebo d);

b) v případě nevyřešených otázek týkajících se přeshraniční koordinace, jejichž výsledkem je škodlivé rušení se třetími zeměmi, pokud dotčený členský stát požádal o případnou pomoc Unie podle čl. 28 odst. 5;

c) zajištění národní bezpečnosti a obrany; nebo

d) zásah vyšší moci.

Členský stát provede přezkum prodloužení lhůty nejméně každé dva roky.

4. Členský stát může prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 2 u určitého pásma v nezbytném rozsahu a až o 30 měsíců v případě:

a) nevyřešených otázek týkajících se přeshraniční koordinace, jejichž výsledkem je škodlivé rušení mezi členskými státy, pokud dotčený členský stát včas přijme všechna nezbytná opatření podle čl. 28 odst. 3 a 4;

b) potřeby zajistit technický přechod stávajících uživatelů daného pásma, přičemž tento přechod bude složitý.

5. V případě prodloužení lhůty podle odstavců 3 a 4 dotčený členský stát včas informuje ostatní členské státy a Komisi s uvedením důvodů.

Článek 54

Koordinované načasování přidělení konkrétních pásem 5G

1. Pokud jde o pozemní systémy schopné poskytovat bezdrátové širokopásmové služby, členské státy do 31. prosince 2020 přijmou, pokud je to nezbytné k usnadnění zavádění sítí 5G, veškerá vhodná opatření s cílem:

   a) nově uspořádat pásmo 3,4–3,8 GHz a umožnit využívání dostatečně širokých úseků tohoto pásma;

   b) umožnit užívání alespoň 1 GHz v pásmu 24,25–27,5 GHz, pokud je jasně prokázána tržní poptávka a absence závažných překážek, které by bránily přechodu stávajících uživatelů pásma nebo uvolnění pásma.

2. Členské státy mohou nicméně v odůvodněných případech prodloužit lhůtu stanovenou v odstavci 1 tohoto článku v souladu s čl. 45 odst. 3 nebo čl. 53 odst. 2, 3 nebo 4.

3. Opatření přijatá podle odstavce 1 tohoto článku musí vyhovovat harmonizovaným podmínkám stanoveným technickými prováděcími opatřeními v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES.

Článek 55

Postup pro omezení počtu práv na užívání, která mají být udělena pro užívání rádiového spektra

1. Aniž je dotčen článek 53, pokud členský stát dospěje k závěru, že právo na využívání rádiového spektra nelze upravit všeobecným oprávněním, a pokud zvažuje omezení počtu práv na užívání, která mají být udělena pro rádiové spektrum, tento stát mimo jiné:

   a) jasně uvede důvody pro omezení práv na užívání, zejména vezme náležitě v úvahu potřebu maximalizovat výhody pro uživatele a usnadnit rozvoj hospodářské soutěže a dané omezení případně pravidelně nebo na základě důvodné žádosti dotčených podniků přezkoumá;

   b) poskytne všem zainteresovaným stranám, včetně uživatelů a spotřebitelů, příležitost vyjádřit své názory na jakékoli omezení prostřednictvím veřejné konzultace v souladu s článkem 23.

2. Pokud členský stát dojde k závěru, že počet práv na užívání je třeba omezit, jasně stanoví a odůvodní cíle sledované v rámci konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení podle tohoto článku, a je-li to možné, tyto cíle kvantifikuje, přičemž náležitě zohlední potřebu plnit cíle vnitrostátního a vnitřního trhu. Cíle definující konkrétní výběrové řízení, které může členský stát stanovit, se kromě podpory hospodářské soutěže omezují na jednu nebo několik těchto položek:

   a) podpora pokrytí;

b) zajištění požadované kvality služeb;

c) podpora efektivního využívání rádiového spektra, mimo jiné zohledněním podmínek spojených s právem na užívání a výše poplatků;

d) podpora inovací a rozvoje podnikání.

Vnitrostátní regulační orgán nebo jiný příslušný orgán jasně vymezí a odůvodní volbu výběrového řízení, včetně případné předběžné fáze pro přístup k výběrovému řízení. Rovněž jasně sdělí výsledek případného souvisejícího posouzení soutěžní, technické a hospodářské situace na trhu a uvede důvody pro možné použití a výběr opatření podle článku 35.

3. Členské státy zveřejní každé rozhodnutí o zvoleném výběrovém řízení a související pravidla s jasným uvedením důvodů. Rovněž zveřejní podmínky, jež mají být spojeny s právem na užívání.

4. Po stanovení výběrového řízení členský stát vyzve k předkládání žádostí o udělení práv na užívání.

5. Pokud členský stát dospěje k závěru, že lze udělit další práva na užívání rádiového spektra nebo kombinaci všeobecného oprávnění a individuálních práv k užívání, zveřejní tento závěr a zahájí proces udělení takových práv.

6. Pokud je třeba omezit udělování práv na užívání rádiového spektra, udělují členské státy tato práva na základě výběrových kritérií a výběrového řízení, jež musí být objektivní, transparentní, nediskriminační a přiměřené. Tato výběrová kritéria berou náležitě v úvahu cíle a požadavky článků 3, 4, 28 a 45.

7. Pokud mají být použita konkurenční nebo srovnávací výběrová řízení, mohou členské státy prodloužit maximální lhůtu šesti týdnů uvedenou v čl. 48 odst. 6 o dobu, která bude nutná pro zajištění spravedlivých, přiměřených, otevřených a transparentních postupů pro všechny zainteresované strany, nejdéle však o osm měsíců a při dodržení případného konkrétního harmonogramu stanoveného podle článku 53.

   Těmito lhůtami nejsou dotčeny žádné platné mezinárodní dohody týkající se užívání rádiového spektra a koordinace družic.

8. Tímto článkem není dotčen převod práv na užívání rádiového spektra podle článku 51.

KAPITOLA IV
ZAVÁDĚNÍ A UŽÍVÁNÍ ZAŘÍZENÍ PRO BEZDRÁTOVÉ SÍTĚ

Článek 56

Přístup k rádiovým místním sítím

1. Příslušné orgány umožní poskytování přístupu k veřejné síti elektronických komunikací prostřednictvím rádiových místních sítí, jakož i užívání harmonizovaného rádiového spektra pro toto poskytování, a to pouze na základě použitelných podmínek všeobecného oprávnění týkajících se užívání rádiového spektra, jak je uvedeno v čl. 46 odst. 1.

   Pokud toto poskytování není součástí hospodářské činnosti nebo má doplňkovou povahu ve vztahu k hospodářské činnosti nebo veřejné službě, které nejsou závislé na přenosu signálů na uvedených sítích, nepodléhá žádný podnik, veřejný orgán nebo koncový uživatel, kteří takový přístup poskytují, žádnému všeobecnému oprávnění pro zajišťování sítí nebo poskytování služeb elektronických komunikací podle článku 12, povinnostem souvisejícím s právy koncových uživatelů podle hlavy II části III ani povinnostem propojovat své sítě podle čl. 61 odst. 1.

2. Použije se článek 12 směrnice 2000/31/ES.

3. Příslušné orgány nebrání poskytovatelům veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací v poskytování přístupu veřejnosti k jejich sítím prostřednictvím rádiových místních sítí, které mohou být umístěny v prostorách koncových uživatelů, pokud jsou dodrženy použitelné podmínky pro všeobecné oprávnění a byl poskytnut předchozí informovaný souhlas koncového uživatele.

4. Příslušné orgány v souladu zejména s čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) 2015/2120 zajistí, aby poskytovatelé veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jednostranně neomezovali koncové uživatele ani jim nebránili v:

   a) přistupování k rádiovým místním sítím poskytovaným třetími stranami podle svého výběru; nebo

   b) umožňování recipročního nebo širšího přístupu jiným koncovým uživatelům k sítím těchto poskytovatelů prostřednictvím rádiových místních sítí, mimo jiné na základě iniciativ třetích stran, v jejichž rámci jsou agregovány a veřejně zpřístupňovány rádiové místní sítě různých koncových uživatelů.

5. Příslušné orgány neomezují koncové uživatele v umožňování přístupu jiným koncovým uživatelům, ať již recipročně či jinak, k jejich rádiovým místním sítím, mimo jiné na základě iniciativ třetích stran, v jejichž rámci jsou tyto rádiové místní sítě různých koncových uživatelů agregovány a veřejně zpřístupňovány, ani jim v tom nebrání.

6. Příslušné orgány nepatřičně neomezují poskytování přístupu k rádiovým místním sítím veřejnosti:

a) subjekty veřejného sektoru nebo ve veřejných prostorách v blízkosti prostor obsazených těmito subjekty veřejného sektoru nebo v jejich bezprostřední blízkosti, pokud má toto poskytování doplňkovou povahu k veřejným službám poskytovaným v uvedených prostorách;

b) iniciativami nevládních organizací nebo subjektů veřejné moci, v jejichž rámci jsou agregovány a reciprocně nebo šířeji zpřístupňovány rádiové místní sítě různých koncových uživatelů, mimo jiné rádiové místní sítě zpřístupňované veřejnosti v souladu s písmenem a), je-li to na místě.

Článek 57

Zavádění a provoz bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem

1. Příslušné orgány nepatřičně neomezují zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem. Členské státy se snaží zajistit, aby veškerá pravidla, jimiž se řídí zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem, byla vnitrostátně slučitelná. Taková pravidla se zveřejňují ještě před jejich uplatněním.

Příslušné orgány zejména nepodmíní zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem splňujících vlastnosti stanovené podle odstavce 2 jakémukoli zvláštnímu povolení pro územní plánování nebo jinému zvláštnímu předchozímu povolení.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce mohou příslušné orgány požadovat povolení k zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem na budovách nebo místech architektonické, historické nebo přírodní hodnoty chráněných podle vnitrostátního práva nebo případně z důvodu veřejné bezpečnosti. Na udělování těchto povolení se vztahuje článek 7 směrnice 2014/61/EU.

2. Komise prostřednictvím prováděcích aktů specifikuje fyzické a technické vlastnosti jako maximální velikost, hmotnost a případně výkon bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem,.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

První takový akt se přijme do 30. června 2020.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny základní požadavky stanovené ve směrnici 2014/53/EU ani použitelný režim udělování oprávnění pro užívání příslušného rádiového spektra.

4. Členské státy v příslušných případech uplatňováním postupů přijatých v souladu se směrnicí 2014/61/EU zajistí, aby provozovatelé měli právo na přístup k veškeré fyzické infrastruktuře spravované celostátními, regionálními nebo místními veřejnými orgány, která je technicky způsobilá k tomu, aby mohla být hostitelem bezdrátového přístupového bodu s malým dosahem, nebo která je nezbytná pro připojení těchto přístupových bodů k páteřní síti, včetně městského mobiliáře, jako jsou sloupy veřejného osvětlení, značky a ukazatele, světelná signalizace, billboardy, zastávky autobusů a tramvají či stanice metra. Veřejné orgány vyhoví každé přiměřené žádosti o přístup za spravedlivých, přiměřených, transparentních a nediskriminačních podmínek, které jsou zveřejněny na jednotném informačním místě.

5. Aniž jsou dotčeny jakékoli obchodní dohody, nepodléhá zavedení bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem žádným poplatkům nebo platbám přesahujícím správní poplatky v souladu s článkem 16.

Článek 58

Technické předpisy týkající se elektromagnetických polí

Na veškeré návrhy opatření členských států, která by ve vztahu k zavádění bezdrátových přístupových bodů s malým dosahem zaváděla jiné požadavky v oblasti elektromagnetických polí, než jsou požadavky podle doporučení 1999/519/ES, se použijí postupy stanovené směrnicí (EU) 2015/1535.

HLAVA II
PŘÍSTUP

KAPITOLA I
OBECNÁ USTANOVENÍ, ZÁSADY PŘÍSTUPU

Článek 59

Obecný rámec pro přístup a propojení

1. Členské státy zajistí, aby neexistovala žádná omezení, která by bránila podnikům v jednom členském státě nebo v různých členských státech ve vzájemném sjednávání dohod týkajících se technických a obchodních ujednání ohledně přístupu nebo propojení v souladu s právem Unie. Podnik žádající o přístup nebo propojení nemusí mít oprávnění k vykonávání činnosti v členském státě, v němž se přístup či propojení požaduje, jestliže neposkytuje služby a neprovozuje síť v daném členském státě.

2. Aniž je dotčen článek 114, nezachovávají členské státy právní nebo správní opatření, která zavazují podniky, aby při poskytování přístupu nebo propojení nabízeli odlišné podmínky pro různé podniky za rovnocenné služby, nebo opatření, která ukládají povinnosti, které nesouvisí se skutečně poskytovanými službami přístupu a propojení, aniž jsou dotčeny podmínky stanovené v příloze I.

Článek 60

Práva a povinnosti podniků

1. Operátoři veřejných sítí elektronických komunikací mají právo, a jsou-li požádáni jiným podnikem, který je k tomu oprávněn v souladu s článkem 15, i povinnost sjednat vzájemné propojení za účelem poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, aby bylo zajištěno poskytování a interoperabilita služeb v celé Unii. Operátoři nabídnou přístup a propojení jiným podnikům za smluvních podmínek slučitelných s povinnostmi uloženými vnitrostátním regulačním orgánem podle článků 61, 62 a 68.

2. Aniž je dotčen článek 21, vyžadují členské státy, aby podniky, které získají informace od jiných podniků před sjednáním dohod o přístupu nebo propojení, v průběhu jejich sjednávání nebo poté, využívaly tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovaly důvěrnost sdělovaných nebo uchovávaných informací. Získané informace nesmějí uvedené podniky sdělit žádné jiné straně, zejména jiným oddělením, dceřiným podnikům nebo obchodním partnerům, kterým by takové informace mohly přinést konkurenční výhodu.

3. Členské státy mohou stanovit, že jednání musí být vedena prostřednictvím neutrálních zprostředkovatelů, pokud to vyžadují podmínky hospodářské soutěže.

KAPITOLA II
PŘÍSTUP A PROPOJENÍ

Článek 61

Pravomoci a odpovědnosti
vnitrostátních regulačních a jiných příslušných orgánů
ve vztahu k přístupu a propojení

1. Při uskutečňování cílů stanovených v článku 3 vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány v případě odst. 2 prvního pododstavce písm. b) a c) tohoto článku podporují a v případě potřeby zajišťují v souladu s touto směrnicí odpovídající přístup a propojení, jakož i interoperabilitu služeb a plní své úkoly způsobem, který podporuje efektivitu, udržitelnou hospodářskou soutěž, zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou, efektivní investice a inovace a koncovým uživatelům přináší co nejvyšší výhody.

   Poskytují pokyny a zveřejňují postupy nutné k získání přístupu a propojení, aby z uložených povinností měly prospěch malé a střední podniky a operátoři s omezeným zeměpisným dosahem.

2. Aniž jsou dotčena opatření, která mohou být přijata vůči podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou v souladu s článkem 68, vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány v případě písmen b) a c) tohoto pododstavce mají zejména možnost uložit:

a) v míře, která je nezbytná k zabezpečení spojení mezi koncovými body, povinnosti těm podnikům, na něž se vztahuje všeobecné oprávnění a které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům, v odůvodněných případech rovněž povinnost propojovat jejich sítě, kde tomu tak ještě není;

b) v odůvodněných případech a v nezbytné míře povinnosti podnikům, na něž se vztahuje všeobecné oprávnění a které kontrolují přístup ke koncovým uživatelům, s cílem zajistit interoperabilitu jejich služeb;

c) v odůvodněných případech, pokud je vzhledem k absenci interoperability mezi interpersonálními komunikačními službami ohroženo spojení mezi koncovými body koncových uživatelů a v míře, která je nezbytná k zabezpečení spojení mezi koncovými body koncových uživatelů, povinnosti příslušným poskytovatelům interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech se značnou mírou pokrytí a využívání ze strany uživatelů, s cílem zajistit interoperabilitu jejich služeb;

d) v míře, která je nezbytná k zabezpečení přístupu koncových uživatelů ke službám digitálního rozhlasového a televizního vysílání a souvisejícím doplňkovým službám stanoveným členským státem, povinnosti operátorům povinnosti poskytovat za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek přístup k dalším zařízením uvedeným v příloze II části II.

Povinnosti uvedené v prvním pododstavci písm. c) lze uložit pouze:

i) v míře nezbytné k zajištění interoperability interpersonálních komunikačních služeb, přičemž mohou zahrnovat přiměřené povinnosti pro poskytovatele těchto služeb zveřejnit a povolit používání, změny a další šíření relevantních informací orgány a dalšími poskytovateli nebo používat a provádět normy nebo specifikace uvedené v čl. 39 odst. 1 nebo jakékoli jiné relevantní evropské nebo mezinárodní normy,

ii) pokud Komise po konzultaci s BEREC a při nejvyšším možném zohlednění jeho stanoviska zjistila zřetelnou hrozbu pro spojení mezi koncovými body koncových uživatelů v celé Unii nebo v alespoň třech členských státech a přijala prováděcí opatření specifikující povahu a rozsah veškerých povinností, které mohou být uloženy.

Prováděcí opatření uvedená ve druhém pododstavci bodu ii) se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

3. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, vnitrostátní regulační orgány mohou na základě oprávněné žádosti zejména uložit povinnosti poskytnout přístup k elektrickému vedení, kabelům a přiřazeným prostředkům uvnitř budov nebo až po první soustřeďovací nebo rozvodný bod, jak určí vnitrostátní regulační orgán, pokud je tento bod umístěn mimo budovu. V případech odůvodněných tím, že replikace těchto síťových prvků by byla ekonomicky neefektivní nebo prakticky neproveditelná, mohou být tyto povinnosti uloženy poskytovatelům sítí elektronických komunikací nebo majitelům elektrického vedení a kabelů, pokud tito vlastníci nejsou sami poskytovateli sítí elektronických komunikací. Uložené podmínky přístupu mohou zahrnovat specifická pravidla ohledně přístupu k takovým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům a přiřazeným službám, transparentnosti a nediskriminace a ohledně rozdělení nákladů na přístup, jež se v případě potřeby upraví, aby zohledňovaly rizikové faktory.

Pokud vnitrostátní regulační orgán s případným přihlédnutím k povinnostem vyplývajícím z jakékoli relevantní analýzy trhu dojde k závěru, že povinnosti uložené v souladu s prvním pododstavcem dostatečným způsobem neřeší značné a nikoli dočasné ekonomické nebo fyzické překážky replikace, z nichž vyplývá stávající nebo nově vznikající tržní situace, která významným způsobem omezuje přínosy hospodářské soutěže ve prospěch koncových uživatelů, může rozšířit uložení takových přístupových povinností za spravedlivých a přiměřených podmínek za první soustřeďovací nebo rozvodný bod až po bod, který určí za nejbližší ke koncovým uživatelům a který je schopen hostit dostatečný počet připojení koncových uživatelů, aby byl pro subjekty usilující o účinný přístup z komerčního hlediska životaschopný. Při určování rozsahu rozšíření za první soustřeďovací nebo rozvodný bod vnitrostátní regulační orgán v nejvyšší možné míře zohlední příslušné pokyny BEREC. Je-li to odůvodněné z technického či ekonomického hlediska, mohou vnitrostátní regulační orgány uložit aktivní nebo virtuální přístupové povinnosti.

Vnitrostátní regulační orgány neuloží poskytovatelům sítí elektronických komunikací povinnosti v souladu s druhým pododstavcem, pokud rozhodnou, že:

a) poskytovatel má vlastnosti uvedené v čl. 80 odst. 1 a dává jakémukoli podniku za spravedlivých, nediskriminačních a přiměřených podmínek k dispozici schůdné a podobné alternativní prostředky pro spojení s koncovými uživateli prostřednictvím přístupu k síti s velmi vysokou kapacitou. Vnitrostátní regulační orgány mohou tuto výjimku rozšířit na další poskytovatele, kteří za spravedlivých, nediskriminačních a přiměřených podmínek nabízejí přístup k síti s velmi vysokou kapacitou; nebo

b) uložení povinností by narušilo ekonomickou nebo finanční schůdnost zavedení nových sítí, zejména menšími místními projekty.

Odchylně od třetího pododstavce písm. a) mohou vnitrostátní regulační orgány poskytovatelům sítí elektronických komunikací, kteří splňují kritéria stanovená v uvedeném písmeni, uložit povinnosti, pokud je dotčená síť financována z veřejných prostředků.

Do … [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] BEREC v zájmu podpory jednotného uplatňování tohoto odstavce zveřejní pokyny, v nichž stanoví příslušná kritéria pro určení:

a) prvního soustřeďovacího nebo rozvodného bodu;

b) bodu za prvním soustřeďovacím nebo rozvodným bodem schopného hostit dostatečný počet připojení koncových uživatelů s cílem umožnit efektivnímu podniku překonat zjištěné závažné překážky pro replikaci;

c) toho, které budování sítě lze považovat za nové;

d) toho, které projekty lze považovat za malé; a

e) toho, které ekonomické nebo fyzické překážky replikace jsou značné a nikoli dočasné.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 2, členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly pravomoc v souladu s právem Unie a za předpokladu, že žádnému podniku nejsou zpřístupněny žádné funkční a podobné alternativní prostředky pro přístup ke koncovým uživatelům za spravedlivých a přiměřených podmínek, uložit podnikům, které zajišťují nebo jsou oprávněny zajišťovat sítě elektronických komunikací, povinnosti související se sdílením pasivní infrastruktury nebo povinnosti uzavírat lokalizované dohody o přístupu k roamingu, a to v obou případech za podmínky, že je to přímo nezbytné pro místní poskytování služeb, které využívají rádiové spektrum. Příslušné orgány mohou uvedené povinnosti uložit za předpokladu, že tato možnost byla jednoznačně stanovena při udělování práv na užívání rádiového spektra, a pokud jsou odůvodněny tím, že v oblasti, která je předmětem těchto povinností, naráží tržně motivované budování infrastruktury pro poskytování sítí nebo služeb závislých na užívání rádiového spektra na nepřekonatelné ekonomické nebo fyzické překážky, a proto má přístup koncových uživatelů k sítím nebo službám značné nedostatky nebo vůbec neexistuje. Za podmínek, kdy přístup a sdílení pasivní infrastruktury k vyřešení této situace samy o sobě nestačí, mohou vnitrostátní regulační orgány uložit povinnosti týkající se sdílení aktivní infrastruktury.

Příslušné orgány zohlední:

a) potřebu maximalizovat připojení v celé Unii, podél hlavních dopravních tras a v určitých územních oblastech, jakož i možnost výrazně zvýšit výběr a dosáhnout vyšší kvality služeb pro koncové uživatele;

b) zajištění účinného využití rádiového spektra;

c) technickou proveditelnost sdílení a s ním spojených podmínek;

d) stav hospodářské soutěže v oblasti infrastruktury i v oblasti služeb;

e) technologické inovace;

f) převažující potřebu podporovat pobídku hostitele, aby infrastrukturu vůbec zavedl.

V případě řešení sporů mohou příslušné orgány tomu, kdo má prospěch z povinnosti sdílení nebo přístupu, mimo jiné uložit povinnost sdílet rádiové spektrum s poskytovatelem infrastruktury v příslušné oblasti.

5. Povinnosti a podmínky uložené v souladu s odstavci 1 až 4 tohoto článku musí být objektivní, transparentní, přiměřené a nediskriminační a uplatňují se v souladu s postupy podle článků 23, 32 a 33. Vnitrostátní regulační a jiné příslušné orgány, které takové povinnosti a podmínky uložily, posoudí jejich výsledky do pěti let od přijetí předchozího opatření přijatého ve vztahu k týmž podnikům a posoudí, zda by bylo vhodné je s ohledem na vývoj podmínek zrušit nebo změnit. Uvedené orgány oznámí výsledek svého posouzení v souladu s postupy podle článků 23, 32 a 33.

6. Pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku zajistí členské státy, aby byl vnitrostátní regulační orgán zmocněn k provedení zásahu z vlastního podnětu, je-li to odůvodněné pro zajištění politických cílů podle článku 3, v souladu s touto směrnicí a zejména s postupy podle článků 23 a 32.

7. S cílem přispět k jednotné definici umístění koncových bodů sítě ze strany vnitrostátních regulačních orgánů BEREC po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí do ... [18 měsíců po dni vstupu této směrnice v platnost] přijme pokyny ke společným přístupům k identifikaci koncového bodu sítě v různých topologiích sítí. Vnitrostátní regulační orgány uvedené pokyny při definování umístění koncových bodů sítě v nejvyšší možné míře zohledňují.

Článek 62

Systémy podmíněného přístupu a jiná zařízení

1. Členské státy zajistí, aby se ve vztahu k podmíněnému přístupu uplatňovaly na služby digitální televize a rozhlasu vysílané pro diváky a posluchače v Unii bez ohledu na prostředky přenosu podmínky stanovené v části I přílohy II.

2. Zjistí-li vnitrostátní regulační orgán na základě analýzy trhu provedené v souladu s čl. 67 odst. 1, že jeden nebo více podniků nemá na relevantním trhu významnou tržní sílu, může změnit nebo zrušit podmínky pro tyto podniky v souladu s postupy podle článků 23 a 32, avšak pouze do té míry, aby:

   a) taková změna nebo zrušení nepříznivě neovlivnily dostupnost pro koncové uživatele k rozhlasovému a televiznímu vysílání a vysílání kanálů a služeb určených v souladu s článkem 114 a

   b) takovou změnou nebo zrušením podmínek nebyly nepříznivě ovlivněny vyhlídky na účinnou hospodářskou soutěž na trzích:

      i) služeb digitálního televizního a rozhlasového vysílání pro koncové uživatele a

      ii) systémů podmíněného přístupu a jiných přiřazených prostředků.

   Strany dotčené takovou změnou nebo zrušením podmínek jsou vyrozuměny s dostatečným předstihem.

3. Podmínkami uplatňovanými podle tohoto článku není dotčena pravomoc členských států ukládat povinnosti týkající se způsobu prezentace elektronických programových průvodců a podobných seznamů a orientačních pomůcek.

4. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou členské státy umožnit svému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, aby co nejdříve po ... [den vstupu této směrnice v platnost] a poté pravidelně prováděl přezkum podmínek uplatňovaných v souladu s tímto článkem provedením analýzy trhu v souladu s čl. 67 odst. 1 s cílem posoudit, zda zachovat, změnit nebo zrušit uplatňované podmínky.

KAPITOLA III
ANALÝZA TRHU A VÝZNAMNÁ TRŽNÍ SÍLA

Článek 63

Podniky s významnou tržní silou

1. V případě, že tato směrnice vyžaduje od vnitrostátních regulačních orgánů, aby určily v souladu s postupem podle článku 67, zda podniky disponují významnou tržní silou, použije se odstavec 2 tohoto článku.

2. Podnik je považován za podnik s významnou tržní silou, pokud má buď samostatně nebo ve spojení s jinými podniky postavení odpovídající dominantnímu postavení, tedy postavení takové ekonomické síly, která mu umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na konkurentech, zákaznících a v konečném důsledku i na spotřebitelích.

   Zejména při posuzování, zda jsou dva nebo více podniků ve společném dominantním postavení na trhu, postupují vnitrostátní regulační orgány v souladu s právem Unie a v nejvyšší míře zohledňují pokyny pro analýzu trhu a posuzování významné tržní síly, které Komise zveřejňuje podle článku 64.

3. Pokud podnik disponuje významnou tržní silou na určitém trhu, lze jej rovněž označit jako podnik s významnou tržní silou na úzce souvisejícím trhu, pokud vazby mezi oběma trhy umožňují přenesení tržní síly z určitého trhu na úzce související trh, čímž se posiluje tržní síla daného podniku. V důsledku toho je možno v souladu s články 69, 70, 71 a 74 na úzce souvisejícím trhu použít nápravná opatření, která tomuto přenesení tržní síly zabrání.

Článek 64

Postup pro určení a vymezení trhů

1. Po veřejné konzultaci zahrnující i vnitrostátní regulační orgány a při nejvyšším možném zohlednění stanoviska BEREC přijme Komise doporučení o relevantních trzích produktů a služeb (dále jen „doporučení“). Doporučení určí ty trhy produktů a služeb v rámci odvětví elektronických komunikací, jejichž vlastnosti mohou odůvodňovat uložení regulačních povinností stanovených touto směrnicí, aniž jsou dotčeny trhy, které lze vymezit v určitých případech podle práva hospodářské soutěže. Komise vymezí trhy v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže.

   Komise zahrne trhy produktů a služeb do doporučení, pokud na základě pozorování celkových trendů v Unii zjistí, že je splněno každé ze tří kritérií uvedených v čl. 67 odst. 1.

   Komise provede přezkum doporučení do ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté v pravidelných intervalech.

2. Po konzultaci s BEREC Komise zveřejní pokyny pro analýzu trhu a hodnocení významné tržní síly (dále jen „pokyny k VTS“), které jsou v souladu s příslušnými zásadami práva hospodářské soutěže. Pokyny k VTS zahrnují pokyny pro vnitrostátní regulační orgány ohledně použití konceptu významné tržní síly za specifických okolností regulace trhů elektronických komunikací ex ante, a to s přihlédnutím ke třem kritériím uvedeným v čl. 67 odst. 1.

3. Vnitrostátní regulační orgány vymezí relevantní trhy podle situace v konkrétním členském státě, zejména relevantní zeměpisné trhy na svém území, v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže a mimo jiné se zohledněním míry hospodářské soutěže v rámci infrastruktury v těchto oblastech, přičemž v nejvyšší míře zohlední doporučení a pokyny k VTS. Vnitrostátní regulační orgány v příslušných případech zohlední rovněž výsledky zeměpisného mapování provedeného v souladu s čl. 22 odst. 1. Před vymezením trhů, které se liší od trhů, jež jsou označeny v doporučení, použijí postupy uvedené v článcích 23 a 32.

Článek 65

Postup pro určení nadnárodních trhů

1. Jestliže Komise nebo alespoň dva dotčené vnitrostátní regulační orgány předloží odůvodněnou žádost včetně podpůrných důkazů, BEREC provede analýzu potenciálního nadnárodního trhu. Po konzultaci se zúčastněnými stranami a poté, co v nejvyšší možné míře zohlední analýzu provedenou BEREC, může Komise přijmout rozhodnutí určující v souladu se zásadami práva hospodářské soutěže nadnárodní trhy, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední doporučení a pokyny k VTS přijaté v souladu s článkem 64.

2. V případě nadnárodních trhů, které jsou určeny v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, provedou dotčené vnitrostátní regulační orgány společně analýzu trhu, přičemž v nejvyšší míře zohlední pokyny k VTS a rozhodnou společným postupem o uložení, ponechání v platnosti, změně nebo zrušení regulačních povinností uvedených v čl. 67 odst. 4. Dotčené vnitrostátní regulační orgány společně oznámí Komisi návrh svých opatření týkajících se analýzy trhu a případných regulačních povinností podle článků 32 a 33.

Dva nebo více vnitrostátních regulačních orgánů mohou společně oznámit návrh svých opatření týkajících se analýzy trhu a případných regulačních povinností rovněž v případě absence nadnárodních trhů, pokud se domnívají, že tržní podmínky v jejich příslušných jurisdikcích jsou dostatečně homogenní.

Článek 66

Postup pro určení nadnárodní poptávky

1. BEREC provede analýzu nadnárodní poptávky ze strany koncových uživatelů po produktech a službách, jež jsou v Unii poskytovány na jednom nebo více trzích uvedených v doporučení, pokud od Komise nebo od alespoň dvou dotčených vnitrostátních regulačních orgánů obdrží odůvodněnou žádost s doklady, v níž se uvádí, že na straně poptávky existuje vážný problém, který je nutné řešit. BEREC může tuto analýzu provést také v případě, že od účastníků trhu obdrží odůvodněnou žádost s dostatečnými doklady a že se domnívá, že na straně poptávky existuje vážný problém, který je nutné řešit. Analýzou BEREC nejsou dotčena případná zjištění nadnárodních trhů v souladu s čl. 65 odst. 1 ani případná zjištění zeměpisných trhů na vnitrostátním nebo nižším než celostátním základě učiněná vnitrostátními regulačními orgány v souladu s čl. 64 odst. 3.

   Uvedená analýza nadnárodní poptávky ze strany koncových uživatelů může zahrnovat produkty a služby dodávané na trzích produktů nebo služeb, jež byly jedním nebo více vnitrostátními regulačními orgány určeny rozdílným způsobem při zohlednění vnitrostátních okolností, pokud jsou uvedené produkty a služby zaměnitelné s produkty a službami dodávanými na jednom z trhů uvedených v doporučení.

2. Dospěje-li BEREC k závěru, že existuje nadnárodní poptávka ze strany koncových uživatelů, že je významná a není dostatečně uspokojena dodávkami poskytovanými na komerčním nebo regulovaném základě, pak po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí vydá pro vnitrostátní regulační orgány pokyny ke společným přístupům za účelem uspokojení určené nadnárodní poptávky, včetně případů, kdy ukládají nápravná opatření v souladu s článkem 68, je-li to na místě. Vnitrostátní regulační orgány při výkonu svých regulačních úkolů ve své jurisdikci v nejvyšší míře zohledňují tyto pokyny. Tyto pokyny mohou poskytnout základ pro interoperabilitu velkoobchodních přístupových produktů v celé Unii a mohou zahrnovat pokyny pro harmonizaci technických specifikací velkoobchodních přístupových produktů schopných uspokojit uvedenou určenou nadnárodní poptávku.

Článek 67

Postup pro analýzu trhu

1. Vnitrostátní regulační orgány rozhodnou, zda určitý relevantní trh definovaný v souladu s čl. 64 odst. 3 odůvodňuje uložení regulačních povinností stanovených v této směrnici. Členské státy zajistí, aby tato analýza byla případně provedena ve spolupráci s vnitrostátními orgány na ochranu hospodářské soutěže. Vnitrostátní regulační orgány při provádění uvedené analýzy v nejvyšší možné míře zohledňují pokyny k VTS a dodržují postupy uvedené v článcích 23 a 32.

   Lze mít za to, že trh odůvodňuje uložení regulačních povinností stanovených v této směrnici, pokud jsou splněna všechna následující kritéria:

   a) jsou přítomny značné a nikoli dočasné strukturální, právní nebo regulační překážky vstupu;

b) existuje struktura trhu, která v daném časovém horizontu nesměřuje k účinné hospodářské soutěži, a to s ohledem na stav hospodářské soutěže z pohledu infrastruktury a dalších faktorů, které stojí za překážkami vstupu;

c) právo hospodářské soutěže je samo o sobě nedostatečné k tomu, aby adekvátně řešilo zjištěná selhání trhu.

Pokud vnitrostátní regulační orgán provádí analýzu trhu, která je zahrnuta v doporučení, má za to, že podmínky druhého pododstavce písm. a), b) a c) jsou splněny, ledaže vnitrostátní regulační orgán určí, že jedno nebo více uvedených kritérií ve specifických vnitrostátních okolnostech splněno není.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgán provádí analýzu trhu požadovanou podle odstavce 1, zvažuje vývoj z perspektivy zaměřené do budoucna za absence regulace uložené na uvedeném relevantním trhu podle tohoto článku a zohlední všechny následující aspekty:

a) tržní vývoj ovlivňující pravděpodobnost směřování daného relevantního trhu k účinné hospodářské soutěži;

b) veškeré relevantní konkurenční tlaky na velkoobchodní i na maloobchodní úrovni, bez ohledu na to, zda jsou za zdroje těchto tlaků považovány sítě elektronických komunikací, služby elektronických komunikací, nebo jiné druhy služeb nebo aplikací, jež jsou z pohledu koncového uživatele srovnatelné, a bez ohledu na to, zda jsou tyto tlaky součástí relevantního trhu;

c) jiné druhy regulace nebo uložených opatření, které mají v průběhu relevantního období vliv na relevantní trh nebo související maloobchodní trh nebo trhy, mimo jiné včetně povinností uložených v souladu s články 44, 60 a 61;

d) regulaci uloženou na jiných relevantních trzích na základě tohoto článku.

3. Pokud vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že určitý relevantní trh neodůvodňuje uložení regulačních povinností v souladu s postupem uvedeným v odstavcích 1 a 2 tohoto článku, nebo pokud nejsou splněny podmínky stanovené v odstavci 4 tohoto článku, neuloží nebo nezachová žádné zvláštní regulační povinnosti v souladu s článkem 68. V případech, kdy jsou zvláštní regulační povinnosti pro odvětví již uloženy v souladu s článkem 68, orgán takové povinnosti ukládané podnikům na relevantním trhu zruší.

Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby strany dotčené tímto zrušením povinností o něm byly předem vyrozuměny v přiměřené době vymezené rovnováhou mezi potřebou zajistit udržitelný přechod pro příjemce těchto povinností a koncové uživatele, výběr koncových uživatelů a skutečnost, že regulace nebude pokračovat déle, než je nutné. Při stanovení uvedené doby mohou vnitrostátní regulační orgány určit zvláštní podmínky a výpovědní doby ve vztahu ke stávajícím dohodám o přístupu.

4. Pokud vnitrostátní regulační orgán zjistí, že je na relevantním trhu odůvodněno uložení regulačních povinností v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku, určí podle článku 63 veškeré podniky, které mají samostatně nebo ve spojení s jinými podniky významnou tržní sílu na daném relevantním trhu. Vnitrostátní regulační orgán těmto podnikům uloží vhodné zvláštní regulační povinnosti v souladu s článkem 68, nebo pokud tyto povinnosti již existují, ponechá je v platnosti nebo je změní, pokud má za to, že by za absence uvedených povinností nebyl výsledek pro koncové uživatele účinně konkurenční.

5. Opatření přijatá podle odstavců 3 a 4 tohoto článku podléhají postupům uvedeným v článcích 23 a 32. Vnitrostátní regulační orgány provedou analýzu relevantního trhu a informují o příslušném návrhu opatření v souladu s článkem 32:

   a) do pěti let od přijetí předchozího opatření, pokud vnitrostátní regulační orgán definoval relevantní trh a určil, které podniky mají významnou tržní sílu; tuto pětiletou lhůtu je možno výjimečně prodloužit až o jeden rok, oznámí-li vnitrostátní regulační orgán Komisi nejpozději čtyři měsíce před skončením daného pětiletého období prodloužení této lhůty s odůvodněním a Komise do jednoho měsíce od oznámení tohoto prodloužení proti němu nevznese námitky;

   b) do tří let od přijetí revidovaného doporučení o relevantních trzích v případě trhů, jež dosud nebyly oznámeny Komisi; nebo

   c) do tří let od přistoupení v případě členských států, které nově přistoupily k Unii.

6. Pokud vnitrostátní regulační orgán neprovede svou analýzu relevantního trhu určeného v doporučení ve lhůtě stanovené v odstavci 5 tohoto článku nebo pokud se domnívá, že ji v této lhůtě neprovede, poskytne BEREC na žádost o pomoc dotčenému vnitrostátnímu regulačnímu orgánu pomoc při dokončení analýzy konkrétního trhu a konkrétních povinností, které je třeba uložit. S touto pomocí oznámí dotčený vnitrostátní regulační orgán návrh opatření Komisi v souladu s článkem 32 do šesti měsíců od lhůty stanovené v odstavci 5 tohoto článku.

KAPITOLA IV
NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ TÝKAJÍCÍ SE PŘÍSTUPU, UKLÁDANÁ PODNIKŮM S VÝZNAMNOU TRŽNÍ SILOU

Článek 68

Ukládání, změna nebo rušení povinností

1. Členské státy zajistí, aby byly vnitrostátní regulační orgány zmocněny ukládat povinnosti stanovené v článcích 69 až 74 a 76 až 81.

2. Pokud je podnik na základě analýzy trhu provedené v souladu s článkem 67 označen jako podnik s významnou tržní silou na určitém trhu, vnitrostátní regulační orgány mu podle potřeby uloží jakékoli z povinností uvedených v článcích 69 až 74 a článcích 76 a 80. V souladu se zásadou proporcionality zvolí vnitrostátní regulační orgán nejméně rušivý způsob řešení problémů určených v rámci analýzy trhu.

3. Vnitrostátní regulační orgány uloží povinnosti uvedené v článcích 69 až 74 a článcích 76 a 80 pouze podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, aniž jsou dotčeny:

   a) články 61 a 62,

   b) články 44 a 17 této směrnice, podmínka 7 v části D přílohy I, jak je uplatněna na základě čl. 13 odst. 1 této směrnice, články 97 a 106 této směrnice a příslušná ustanovení směrnice 2002/58/ES obsahující povinnosti pro podniky jiné než podniky označené jako podniky s významnou tržní silou, nebo

   c) potřeba dodržet mezinárodní závazky.

   Za výjimečných okolností, pokud vnitrostátní regulační orgán hodlá uložit podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou jiné povinnosti týkající se přístupu nebo propojení než ty, které jsou stanoveny v článcích 69 až 74 a článcích 76 a 80, předloží žádost Komisi.

Komise v nejvyšší míře zohlední stanovisko BEREC a přijme formou prováděcího aktu rozhodnutí, kterým zmocní vnitrostátní regulační orgán k přijetí takových opatření nebo v přijetí takových opatření vnitrostátnímu regulačnímu orgánu zabrání.

Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 118 odst. 3.

4. Povinnosti uložené v souladu s tímto článkem:

a) vycházejí z povahy problému zjištěného vnitrostátním regulačním orgánem v rámci analýzy trhu, a je-li to na místě, s ohledem na to, že byla podle článku 66 identifikována nadnárodní poptávka;

b) jsou přiměřené, pokud možno s ohledem na náklady a přínosy;

c) jsou odůvodněné s ohledem na cíle stanovené v článku 3 a

d) ukládají se po konzultaci v souladu s články 23 a 32.

5. V souvislosti s potřebou dodržet mezinárodní závazky, uvedenou v odstavci 3 tohoto článku, oznámí vnitrostátní regulační orgány Komisi rozhodnutí uložit, změnit nebo zrušit povinnosti podniků v souladu s postupem podle článku 32.

6. Vnitrostátní regulační orgány zváží dopad nového vývoje na trhu ovlivňujícího dynamiku hospodářské soutěže, například ve vztahu k obchodním dohodám včetně dohod o společných investicích.

Pokud tento vývoj není dostatečně významný pro to, aby bylo nutno provést novou analýzu trhu v souladu s článkem 67, vnitrostátní regulační orgán neprodleně posoudí, zda je nezbytné provést přezkum povinností uložených podnikům označeným jako podniky s významnou tržní silou a pozměnit některé z předchozích rozhodnutí, mimo jiné zrušením některých povinností nebo uložením povinností nových, s cílem zajistit, aby tyto povinnosti i nadále splňovaly podmínky stanovené v odstavci 4 tohoto článku. Takové změny jsou uloženy pouze po konzultacích v souladu s články 23 a 32.

Článek 69

Povinnost transparentnosti

1. Vnitrostátní regulační orgány mohou v souladu s článkem 68 uložit v souvislosti s propojením nebo přístupem povinnosti týkající se transparentnosti vyžadující, aby podniky zveřejnily určité informace, jako jsou účetní informace, ceny, technické specifikace, charakteristiky sítě a jejich očekávaný vývoj, jakož i smluvní podmínky pro zajišťování a využívání sítě, včetně veškerých podmínek pozměňujících přístup ke službám a aplikacím nebo jejich využívání, především co se týče migrace ze starší infrastruktury, pokud jsou tyto podmínky členskými státy povoleny v souladu s právem Unie.

2. Zejména pokud má podnik povinnosti nediskriminace, mohou vnitrostátní regulační orgány po tomto podniku požadovat, aby zveřejnil referenční nabídku, která je dostatečně členěná tak, aby zajistila, že se od podniků nepožaduje platit za zařízení, která nejsou nezbytná pro požadovanou službu. Nabídka obsahuje popis příslušných nabídek rozdělených na složky podle potřeb trhu a souvisejících smluvních podmínek včetně cen. Vnitrostátní regulační orgán může mimo jiné nařídit změny v referenčních nabídkách s cílem prosadit povinnosti uložené touto směrnicí.

3. Vnitrostátní regulační orgány mohou přesně vymezit informace, které mají být zpřístupněny, požadovanou úroveň jejich podrobnosti a způsob zveřejnění.

4. S cílem přispět k jednotnému uplatňování povinností v oblasti transparentnosti vydá BEREC po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí do … [jeden rok po vstupu této směrnice v platnost] pokyny k minimálním kritériím pro referenční nabídku a přezkoumá je, kdykoli to bude nezbytné v zájmu jejich přizpůsobení vývoji technologií a trhu. Při stanovení těchto minimálních kritérií BEREC sleduje cíle uvedené v článku 3 a zohledňuje potřeby příjemců povinností přístupu a koncových uživatelů, kteří jsou aktivní ve více než jednom členském státě, jakož i veškeré pokyny BEREC, v nichž je určena nadnárodní poptávka v souladu s článkem 66, a jakékoli související rozhodnutí Komise.

Pokud má podnik povinnosti podle článku 72 nebo 73 ohledně velkoobchodního přístupu k síťové infrastruktuře, zajistí vnitrostátní regulační orgány bez ohledu na odstavec 3 tohoto článku zveřejnění referenční nabídky, která v nejvyšší možné míře zohledňuje pokyny BEREC obsahující minimální kritéria pro referenční nabídku, v příslušných případech stanoví klíčové ukazatele výkonnosti spolu s odpovídajícími úrovněmi služeb a bedlivě sledují a zajišťují jejich dodržování. Kromě toho mohou vnitrostátní regulační orgány v případě potřeby předem stanovit související finanční sankce v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem.

Článek 70

Povinnosti nediskriminace

1. Vnitrostátní regulační orgán může v souladu s článkem 68 ukládat povinnosti nediskriminace ve vztahu k propojení nebo přístupu.

2. Povinnosti nediskriminace zejména zajistí, aby podnik uplatňoval rovnocenné podmínky za rovnocenných okolností vůči ostatním poskytovatelům, kteří poskytují rovnocenné služby, a aby poskytoval služby a informace ostatním za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v jaké je poskytuje pro své vlastní služby nebo pro služby svého dceřiného podniku nebo partnerů. Vnitrostátní regulační orgány mohou tomuto podniku uložit povinnosti dodávat přístupové produkty a služby všem podnikům, včetně tohoto podniku samotného, ve stejných lhůtách a za stejných smluvních podmínek, včetně podmínek týkajících se úrovně cen a služeb, a prostřednictvím stejných systémů a procesů, aby byla zajištěna rovnocennost přístupu.

Článek 71

Povinnost odděleného účetnictví

1. Vnitrostátní regulační orgán může v souladu s článkem 68 ukládat povinnosti vedení odděleného účetnictví ve vztahu k určitým činnostem týkajícím se propojení nebo přístupu.

   Zejména může vnitrostátní regulační orgán od vertikálně integrovaného podniku požadovat, aby zajistil transparentnost svých velkoobchodních cen a interních převodních cen mimo jiné proto, aby bylo zajištěno dodržování povinnosti nediskriminace podle článku 70, nebo aby bylo v případě potřeby zabráněno nekalému křížovému financování. Vnitrostátní regulační orgány mohou stanovit formát a účetní metodiku, která se má používat.

2. Aniž je dotčen článek 20, jsou s cílem usnadnit ověření dodržování povinností transparentnosti a nediskriminace vnitrostátní regulační orgány oprávněny požadovat, aby byly na jejich žádost předkládány účetní záznamy, včetně údajů o výnosech získaných od třetích stran. Vnitrostátní regulační orgány mohou zveřejnit informace, které by přispěly k rozvoji otevřeného a konkurenčního trhu při dodržení unijních a vnitrostátních pravidel pro obchodní tajemství.

Článek 72

Přístup k inženýrským stavbám

1. Vnitrostátní regulační orgán může v souladu s článkem 68 ukládat podnikům povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o přístup k inženýrským stavbám a jejich využívání, mimo jiné včetně budov nebo vstupů do budov, kabelů v budovách včetně elektrického vedení, antén, věží a jiných podpůrných konstrukcí, stožárů, sloupů, kabelovodů, potrubí, inspekčních komor, vstupních šachet a rozvodných skříní, v situacích, kdy vnitrostátní regulační orgán na základě analýzy trhu usoudí, že odepření přístupu nebo přístup poskytnutý za nepřiměřených podmínek, které mají podobný účinek, by zabránily vzniku udržitelného konkurenčního trhu a nebyly by v zájmu koncového uživatele.

2. Vnitrostátní regulační orgány mohou podniku uložit povinnost poskytnout přístup v souladu s tímto článkem bez ohledu na to, zda jsou aktiva dotčená touto povinností součástí relevantního trhu v souladu s analýzou trhu, pokud je tato povinnost nezbytná a přiměřená pro splnění cílů článku 3.

Článek 73

Povinnosti přístupu k určitým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům a jejich využívání

1. Vnitrostátní regulační orgán může v souladu s článkem 68 ukládat podnikům povinnost vyhovět přiměřeným žádostem o přístup k určitým síťovým prvkům a přiřazeným prostředkům a o jejich využívání, pokud se vnitrostátní regulační orgán domnívá, že by odmítnutí přístupu nebo nepřiměřené smluvní podmínky a podmínky s podobným účinkem bránily vývoji trvalého konkurenčního trhu na maloobchodní úrovni a nebyly by v zájmu koncového uživatele.

   Vnitrostátní regulační orgány mohou od podniků mimo jiné požadovat, aby:

   a) poskytovaly třetím stranám patřičný přístup k určitým fyzickým síťovým prvkům a k přiřazeným prostředkům a, aby třetím stranám umožnily jejich využívání, včetně ničím nezatíženého přístupu k účastnickému vedení a jeho úseku;

   b) poskytovaly třetím stranám přístup k určitým aktivním nebo virtuálním síťovým prvkům a službám;

   c) vyjednávaly v dobré víře s podniky, které žádají o přístup;

   d) dodatečně nerušily již poskytnutý přístup k zařízením;

   e) určité služby poskytovaly za velkoobchodních podmínek za účelem jejich dalšího prodeje třetími stranami;

f) poskytovaly otevřený přístup k technickým rozhraním, protokolům nebo k jiným klíčovým technologiím, které jsou nepostradatelné pro interoperabilitu služeb nebo služeb virtuálních sítí;

g) poskytovaly společné umístění nebo jiné formy sdílení přiřazených prostředků;

h) poskytovaly určité služby potřebné k zajištění interoperability služeb mezi koncovými uživateli nebo roamingu v mobilních sítích;

i) poskytovaly přístup systémům provozní podpory nebo podobným softwarovým systémům nezbytným k zajištění korektní hospodářské soutěže při poskytování služeb;

j) propojovaly sítě nebo zařízení sítě;

k) poskytovaly přístup k přiřazeným službám, například ke službám určení totožnosti, místa nebo přítomnosti.

Vnitrostátní regulační orgány mohou tyto povinnosti ještě spojit s podmínkami týkajícími se spravedlnosti, přiměřenosti a včasnosti.

2. Při zvažování vhodnosti uložení některé z možných zvláštních povinností uvedených v odstavci 1 tohoto článku, a zejména při hodnocení, v souladu se zásadou proporcionality, zda a jak tyto povinnosti mají být uloženy, vnitrostátní regulační orgány posoudí, zda by k řešení zjištěného problému v zájmu koncových uživatelů nebyly postačující jiné formy přístupu pro velkoobchodní vstupy na stejném nebo na souvisejícím velkoobchodním trhu. Toto posouzení zahrnuje nabídky obchodního přístupu, regulovaný přístup podle článku 61 nebo stávající či plánovaný regulovaný přístup k jiným velkoobchodním vstupům podle tohoto článku. Vnitrostátní regulační orgány zváží zejména tyto faktory:

a) technickou a ekonomickou životaschopnost využití nebo instalace konkurenčních zařízení s ohledem na tempo vývoje trhu s přihlédnutím k povaze a druhu dotyčného propojení nebo přístupu, včetně životaschopnosti dalších přístupových produktů poskytovaných na vyšší úrovni distribučního řetězce, jako například přístup ke kabelovodům;

b) očekávaný technologický vývoj ovlivňující koncepci a správu sítě;

c) potřebu zajistit technologickou neutralitu, která stranám umožní koncipovat a spravovat své vlastní sítě;

d) proveditelnost poskytování nabízeného přístupu, s ohledem na dostupnou kapacitu;

e) počáteční investice majitele zařízení s přihlédnutím ke všem veřejným investicím a rizikům této investice se zvláštním ohledem na investice do sítí s velmi vysokou kapacitou a míru rizika spojenou s těmito sítěmi;

f) potřebu dlouhodobé ochrany hospodářské soutěže se zvláštním zřetelem na ekonomicky účinnou hospodářskou soutěž v oblasti infrastruktury a na inovativní obchodní modely, které podporují udržitelnou hospodářskou soutěž, jako například modely založené na společných investicích do sítí;

g) případně veškerá příslušná práva duševního vlastnictví;

h) poskytování celoevropských služeb.

Zvažuje-li vnitrostátní regulační orgán v souladu s článkem 68 uložení povinností na základě článku 72 nebo na základě tohoto článku, posoudí, zda by z hlediska podpory hospodářské soutěže a ochrany zájmů koncových uživatelů nebylo přiměřeným prostředkem uložení povinností pouze podle článku 72.

3. Vnitrostátní regulační orgány mohou při ukládání povinnosti podniku poskytovat přístup v souladu s tímto článkem stanovit technické a provozní podmínky, které musí poskytovatel přístupu nebo příjemci takového přístupu splnit tam, kde je to nezbytné pro zajištění běžného provozu sítě. Povinnosti dodržovat určité technické normy nebo specifikace musí být v souladu s normami a specifikacemi stanovenými v souladu s článkem 39.

Článek 74

Regulace cen a povinnost nákladového účetnictví

1. V případech, kdy z analýzy trhu vyplývá, že v důsledku nedostatku účinné hospodářské soutěže by mohl dotyčný podnik udržovat ceny na neúměrně vysoké úrovni nebo stlačovat ceny v neprospěch koncových uživatelů, může vnitrostátní regulační orgán v souladu s článkem 68 ukládat povinnosti týkající se úhrady nákladů a regulace cen, včetně nákladové orientace cen a povinnosti týkající se systémů nákladového účetnictví, za poskytování určitých druhů propojení nebo přístupu.

   Při určování toho, zda by byly vhodné povinnosti regulace cen, vnitrostátní regulační orgány zohledňují potřebu podporovat hospodářskou soutěž a dlouhodobé zájmy koncových uživatelů související se zaváděním a využíváním sítí příští generace, a především sítí s velmi vysokou kapacitou. Zejména za účelem podpory investic podniku, a to i do sítí nové generace, přihlédnou vnitrostátní regulační orgány k investicím provedeným podnikem. Pokud vnitrostátní regulační orgány považují povinnost regulace cen za vhodnou, umožní podniku přiměřenou návratnost odpovídajícího použitého kapitálu s přihlédnutím ke všem rizikům specificky spojeným s investičním projektem nových sítí.

   Vnitrostátní regulační orgány zváží možnost neuložit nebo nezachovat povinnosti podle tohoto článku, pokud určí, že existuje prokazatelné omezení maloobchodních cen a že všechny povinnosti uložené v souladu s články 69 až 73, zejména včetně případného testu ekonomické replikovatelnosti uloženého v souladu s článkem 70, zajišťují účinný a nediskriminační přístup.

Pokládají-li vnitrostátní regulační orgány za vhodné uložit na přístup ke stávajícím síťovým prvkům povinnost regulace cen, zohlední rovněž přínosy předvídatelných a stabilních velkoobchodních cen při zajišťování účinného vstupu na trh a dostatečných pobídek pro všechny podniky, aby zaváděli nové a zdokonalené sítě.

2. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby jakýkoli mechanismus pro úhradu nákladů nebo nařízená cenová metodika sloužily k podpoře zavádění nových a zdokonalených sítí, účinnosti a udržitelné hospodářské soutěže a maximalizaci udržitelných výhod pro koncové uživatele. V této souvislosti mohou vnitrostátní regulační orgány přihlédnout rovněž ke stávajícím cenám na srovnatelných konkurenčních trzích.

3. Pokud má podnik povinnost nákladově orientovat své ceny, spočívá důkazní břemeno toho, že ceny odrážejí skutečné náklady, včetně přiměřené míry návratnosti investic, na dotyčném podniku. Za účelem výpočtu nákladů na účinné poskytování služeb mohou vnitrostátní regulační orgány použít metody nákladového účetnictví, které nejsou závislé na metodách používaných podnikem. Vnitrostátní regulační orgány mohou od podniku požadovat, aby poskytl úplné odůvodnění svých cen, a popřípadě mohou požadovat úpravu cen.

4. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby v případě, kdy je nařízen systém nákladového účetnictví na podporu cenové regulace, byl zveřejněn popis systému nákladového účetnictví, který uvádí alespoň hlavní kategorie, podle kterých se seskupují náklady, a pravidla používaná pro rozdělení nákladů. Dodržování systému nákladového účetnictví ověřuje kvalifikovaný nezávislý subjekt, který každoročně zveřejní prohlášení o dodržování systému.

Článek 75

Sazby za ukončení volání

1. Do 31. prosince 2020 Komise, s přihlédnutím v nejvyšší možné míře ke stanovisku BEREC, přijme akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 117, jímž se doplňuje tato směrnice stanovením jednotné maximální sazby za ukončení hlasového volání v mobilní síti po celé Unii a jednotné maximální sazby za ukončení hlasového volání v pevné síti po celé Unii (společně dále jen „celounijní sazby za ukončení hlasového volání“), které se uloží každému poskytovateli služeb v oblasti ukončení hlasového volání v mobilní síti a v pevné síti v kterémkoli členském státě.

   Za tímto účelem Komise:

   a) dodržuje zásady, kritéria a parametry stanovené v příloze III;

   b) při prvním stanovení celounijních sazeb za ukončení hlasového volání vezme v úvahu vážený průměr efektivních nákladů v pevných a mobilních sítích stanovený v souladu se zásadami uvedenými v příloze III, uplatňovanými v celé Unii.

      Celounijní sazby za ukončení hlasového volání stanovené v prvním aktu v přenesené pravomoci nesmí být vyšší než nejvyšší ze sazeb platných ve všech členských státech šest měsíců před přijetím daného aktu v přenesené pravomoci, po veškerých nezbytných úpravách zohledňujících výjimečné vnitrostátní okolnosti;

c) vezme v úvahu celkový počet koncových uživatelů v každém členském státě, aby zajistila správné vážení maximálních sazeb za ukončení hlasového volání, jakož i vnitrostátní okolnosti, které mají za následek výrazné rozdíly mezi členskými státy;

d) zohlední tržní informace poskytnuté BEREC, vnitrostátními regulačními orgány nebo přímo podniky zajišťujícími sítě a poskytujícími služby elektronických komunikací; a

e) zváží, zda není zapotřebí umožnit přechodné období v délce nejvýše 12 měsíců, jež by umožnilo v členských státech provést přizpůsobení, je-li to nezbytné na základě dříve stanovených sazeb.

2. S přihlédnutím v nejvyšší možné míře ke stanovisku BEREC Komise provede každých pět let přezkum aktu v přenesené pravomoci přijatého podle tohoto článku a při každé této příležitosti na základě kritérií uvedených v čl. 67 odst. 1 zváží, zda je stanovení celounijních sazeb za ukončení hlasového volání i nadále nezbytné. Rozhodne-li se Komise na základě přezkumu podle tohoto odstavce nestanovit maximální sazbu za ukončení hlasového volání v pevné síti nebo maximální sazbu za ukončení hlasového volání v mobilní síti nebo žádnou z těchto sazeb, mohou vnitrostátní regulační orgány provést analýzy trhu na trzích s ukončením hlasového volání v souladu s článkem 67 s cílem posoudit, zda je nezbytné stanovit regulační povinnosti. Stanoví-li některý vnitrostátní regulační orgán na základě uvedené analýzy na relevantním trhu nákladově orientované sazby za ukončení volání, dodržuje při tom zásady, kritéria a parametry stanovené v příloze III a jeho návrh opatření podléhá postupům uvedeným v článcích 23, 32 a 33.

3. Vnitrostátní regulační orgány bedlivě sledují uplatňování celounijních sazeb za ukončení hlasového volání a zajišťují jejich dodržování ze strany poskytovatelů služeb v oblasti ukončení hlasových volání. Vnitrostátní regulační orgány mohou kdykoli požadovat, aby poskytovatel služeb v oblasti ukončení hlasových volání změnil svou sazbu uplatňovanou ve vztahu k jiným podnikům, pokud tato sazba není v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 1. O uplatňování tohoto článku vnitrostátní regulační orgány každoročně podávají zprávu Komisi a BEREC.

Článek 76

Regulační zacházení s novými síťovými prvky sítí s velmi vysokou kapacitou

1. Podniky, které byly označeny jako podniky s významnou tržní silou v rámci jednoho nebo několika příslušných trhů v souladu s článkem 67 této směrnice, mohou nabídnout závazky v souladu s postupem podle článku 79 a s výhradou druhého pododstavce tohoto odstavce s cílem otevřít zavedení nové sítě s velmi vysokou kapacitou, sestávající z optických prvků a s dosahem až do prostor koncových uživatelů nebo k základnové stanici, společným investicím, například nabídkou spoluvlastnictví nebo dlouhodobého sdílení rizika prostřednictvím spolufinancování či dohod o nákupu opravňujících k nabytí specifických práv strukturální povahy ze strany jiných poskytovatelů sítí nebo služeb elektronických komunikací.

Při posuzování těchto závazků vnitrostátní regulační orgán zejména určí, zda nabídka společných investic splňuje všechny tyto podmínky:

a) je otevřená kdykoli během doby životnosti sítě jakémukoli poskytovateli služeb nebo sítí elektronických komunikací,

b) umožnila by dalším spoluinvestorům, kteří jsou poskytovateli služeb nebo sítí elektronických komunikací, aby se účinným a udržitelným způsobem dlouhodobě účastnili hospodářské soutěže v rámci navazujících trhů, v nichž je aktivní podnik označený jako podnik s významnou tržní silou, na základě podmínek, které zahrnují:

   i) spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky umožňující přístup k plné kapacitě sítě v rozsahu, který je předmětem společných investic;

   ii) flexibilitu, pokud jde o hodnotu a načasování účasti každého spoluinvestora;

   iii) možnost takovou účast v budoucnosti zvýšit; a

   iv) reciproční práva udělená spoluinvestory po zavedení infrastruktury, která byla předmětem společných investic;

c) je podnikem zveřejněna v dostatečném předstihu, a pokud podnik nemá vlastnosti uvedené v čl. 80 odst. 1, alespoň 6 měsíců před zahájením zavádění nové sítě; toto období může být s ohledem na vnitrostátní okolnosti prodlouženo;

d) zájemcům o přístup, kteří se společných investic neúčastní, je od počátku dostupná stejná kvalita, rychlost, podmínky a pokrytí koncových uživatelů, jaké byly dostupné před zavedením, spolu s mechanismem přizpůsobení v průběhu času potvrzeným vnitrostátním regulačním orgánem s ohledem na vývoj na souvisejících maloobchodních trzích, který zachovává pobídky pro účast na společných investicích; takový mechanismus zajistí, aby zájemci o přístup měli přístup k prvkům sítě s velmi vysokou kapacitou současně a na základě transparentních a nediskriminačních podmínek, jež patřičně odrážejí stupně rizika podstoupeného příslušnými spoluinvestory v různých stádiích zavádění a zohledňují situaci v oblasti hospodářské soutěže na maloobchodních trzích;

e) splňuje přinejmenším kritéria stanovená v příloze IV a je učiněna v dobré víře.

2. Jestliže vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že s přihlédnutím k výsledkům tržního testu provedeného v souladu s čl. 79 odst. 2 splňuje nabízený závazek ke společné investici podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, učiní závazek závazným v souladu s čl. 79 odst. 3 a neuloží žádné další povinnosti podle článku 68, pokud jde o prvky nové sítě s velmi vysokou kapacitou, které jsou předmětem tohoto závazku, pokud alespoň jeden potenciální spoluinvestor uzavřel dohodu o společné investici s podnikem označeným jako podnik s významnou tržní silou;

Prvním pododstavcem není dotčena regulační úprava okolností, které nesplňují podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku, s přihlédnutím k výsledkům jakéhokoli tržního testu provedeného v souladu s čl. 79 odst. 2, avšak mají dopad na hospodářskou soutěž a jsou zohledněny pro účely článků 67 a 68.

Odchylně od prvního pododstavce tohoto odstavce může vnitrostátní regulační orgán za řádně odůvodněných okolností uložit, zachovat nebo upravit nápravná opatření v souladu s články 68 až 74, pokud jde o nové sítě s velmi vysokou kapacitou, s cílem řešit významné problémy v oblasti hospodářské soutěže na konkrétních trzích, pokud vnitrostátní regulační orgán stanoví, že vzhledem k specifickým vlastnostem těchto trhů by tyto problémy s hospodářskou soutěží nebyly jinak řešeny.

3. Vnitrostátní regulační orgány průběžně sledují dodržování podmínek stanovených v odstavci 1 a mohou požadovat, aby jim podnik označený jako podnik s významnou tržní silou poskytoval každoroční prohlášení o dodržování požadavků.

Tímto článkem není dotčena pravomoc vnitrostátního regulačního orgánu přijmout rozhodnutí podle čl. 26 odst. 1 v případě vzniku sporu mezi podniky v souvislosti s dohodou o společné investici, kterou tento orgán pokládá za dohodu splňující podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

4. BEREC po konzultaci zúčastněných stran a v úzké spolupráci s Komisí zveřejní pokyny s cílem podpořit jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 a kritéria stanovená v příloze IV ze strany vnitrostátních regulačních orgánů.

Článek 77

Funkční oddělení

1. Dojde-li vnitrostátní regulační orgán k závěru, že odpovídajícími povinnostmi uloženými podle článků 69 až 74 nebylo dosaženo účinné hospodářské soutěže a že existují významné a přetrvávající problémy či tržní selhání v souvislosti s velkoobchodním poskytováním některých přístupových produktů na trh, může mimořádně v souladu s čl. 68 odst. 3 druhým pododstavcem uložit vertikálně integrovaným podnikům povinnost svěřit činnosti spojené s velkoobchodním poskytováním přístupových produktů nezávisle provozované hospodářské jednotce.

   Tato hospodářská jednotka dodává přístupové produkty a služby všem podnikům, včetně dalších hospodářských jednotek v rámci mateřského podniku, ve stejných lhůtách a za stejných smluvních podmínek, včetně podmínek týkajících se úrovně cen a služeb, a prostřednictvím stejných systémů a procesů.

2. V případech, kdy má vnitrostátní regulační orgán v úmyslu uložit povinnost funkčního oddělení, předloží Komisi žádost, která obsahuje:

   a) zjištění potvrzující závěry vnitrostátního regulačního orgánu podle odstavce 1;

   b) odůvodněné posouzení, z kterého vyplývá, že je jen malá nebo žádná vyhlídka, že bude v přiměřené době nastolena účinná a udržitelná hospodářská soutěž v oblasti infrastruktury;

c) analýzu očekávaného dopadu na vnitrostátní regulační orgán, na podnik, obzvláště na zaměstnance odděleného podniku, na celé odvětví elektronických komunikací a na motivaci investovat do něj, zejména pokud jde o potřebu zajistit sociální a územní soudržnost, jakož i dopadu na další zúčastněné subjekty, zejména očekávaného dopadu na hospodářskou soutěž a možných výsledných dopadů na spotřebitele;

d) analýzu důvodů prokazujících, že tato povinnost by byla nejlepším způsobem zvýšení účinnosti nápravných opatření zaměřených na řešení zjištěných problémů v oblasti hospodářské soutěže nebo selhávání trhů.

3. Návrh opatření musí obsahovat následující prvky:

a) přesnou povahu a úroveň oddělení, uvádějící zejména právní postavení oddělené hospodářské jednotky;

b) údaje o aktivech oddělené hospodářské jednotky a o produktech nebo službách, které bude tato jednotka poskytovat;

c) ujednání o řízení, která zajišťují nezávislost zaměstnanců oddělené hospodářské jednotky, a odpovídající motivační strukturu;

d) pravidla pro zajištění dodržování povinností;

e) pravidla pro zajištění transparentnosti provozních postupů, zejména ve vztahu k dalším zúčastněným stranám;

f) program sledování pro zajištění dodržování povinností, včetně zveřejnění výroční zprávy.

Poté, co Komise vydá své rozhodnutí o návrhu opatření v souladu s čl. 68 odst. 3, vnitrostátní regulační orgán provede koordinovanou analýzu různých trhů, které se vztahují k přístupové síti, v souladu s postupem stanoveným článkem 67. Na základě této analýzy vnitrostátní regulační orgán uloží, zachová, změní nebo zruší povinnosti v souladu s postupy uvedenými v článcích 23 a 32 této směrnice.

4. Podnik, jemuž bylo uloženo funkční oddělení, může podléhat kterékoliv z povinností uvedených v článcích 69 až 74 na jakémkoliv konkrétním trhu, na němž je označen jako podnik s významnou tržní silou v souladu s článkem 67, nebo jakýmkoliv jiným povinnostem, jejichž uložení Komise schválila v souladu s čl. 68 odst. 3.

Článek 78

Dobrovolné oddělení vertikálně integrovaného podniku

1. Pokud mají podniky označené jako podniky s významnou tržní silou na jednom nebo více relevantních trzích v souladu s článkem 67 v úmyslu převést svá aktiva tvořící místní přístupovou síť nebo jejich podstatnou část na samostatnou právnickou osobu s odlišnou vlastnickou strukturou, nebo založit oddělenou hospodářskou jednotku, která bude poskytovat všem maloobchodním poskytovatelům i svým vlastním maloobchodním divizím rovnocenné přístupové produkty, informují o tom vnitrostátní regulační orgán nejméně tři měsíce předem.

Tyto podniky také informují vnitrostátní regulační orgán o každé změně tohoto záměru, jakož i o konečném výsledku procesu oddělení.

Uvedené podniky mohou rovněž nabízet závazky týkající se podmínek přístupu, které se mají uplatňovat na jejich síť v průběhu období realizace a po realizaci navržené formy oddělení, s cílem zajistit účinný a nediskriminační přístup třetích stran. Nabídka závazků musí být dostatečně podrobná, a to včetně načasování realizace a doby trvání, aby vnitrostátní regulační orgán mohl provést své úkoly v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Tyto závazky mohou trvat nad rámec maximálního období pro přezkum trhu stanoveného v čl. 67 odst. 5.

2. Vnitrostátní regulační orgán posoudí dopad zamýšlené transakce, případně společně s nabízenými závazky, na stávající regulační povinnosti podle této směrnice.

Za tímto účelem vnitrostátní regulační orgán provede analýzu různých trhů, které se vztahují k přístupové síti, v souladu s postupem stanoveným článkem 67.

Vnitrostátní regulační orgán zohlední případné závazky nabídnuté podnikem, zejména s ohledem na cíle stanovené v článku 3. Přitom vnitrostátní regulační orgán konzultuje třetí strany v souladu s článkem 23; zejména ty třetí strany, které jsou zamýšlenou transakcí přímo dotčeny.

Na základě své analýzy vnitrostátní regulační orgán uloží, zachová, změní nebo zruší povinnosti v souladu s postupy uvedenými v článcích 23 a 32, a je-li to na místě, uplatní článek 80. Ve svém rozhodnutí může vnitrostátní regulační orgán stanovit, že dané závazky jsou zcela nebo zčásti závazné. Odchylně od čl. 67 odst. 5 může vnitrostátní regulační orgán stanovit, že dané závazky jsou zcela nebo zčásti závazné po celou dobu, po kterou jsou nabízeny.

3. Aniž je dotčen článek 80, právně nebo provozně oddělená hospodářská jednotka, která je označena jako podnik s významnou tržní silou na určitém trhu v souladu s článkem 67, může podle případu podléhat kterékoliv z povinností uvedených v článcích 69 až 74 nebo jakýmkoliv jiným povinnostem, jejichž uložení Komise schválila v souladu s čl. 68 odst. 3, pokud jsou nabízené závazky nedostatečné pro splnění cílů stanovených v článku 3.

4. Vnitrostátní regulační orgán sleduje provádění závazků nabídnutých podniky, jejichž závaznost stanovil v souladu s odstavcem 2 tohoto článku, a po uplynutí doby, pro kterou byly původně nabídnuty, zváží jejich prodloužení.

Článek 79

Postup týkající se závazků

1. Podniky označené jako podniky s významnou tržní silou mohou vnitrostátnímu regulačnímu orgánu nabídnout závazky týkající se podmínek přístupu nebo společných investic, které se budou vztahovat na jejich sítě, a to mimo jiné v souvislosti s:

   a) dohodami o spolupráci relevantními pro posouzení vhodných a přiměřených povinností podle článku 68;

   b) společnými investicemi do sítí s velmi vysokou kapacitou podle článku 76; nebo

   c) účinným a nediskriminačním přístupem pro třetí strany podle článku 78, a to jak v průběhu prováděcího období dobrovolného oddělení ze strany vertikálně integrovaného podniku, tak po provedení navrhované formy oddělení.

   Nabídka závazků musí být dostatečně podrobná, a to rovněž pokud jde o načasování a rozsah jejich provádění a dobu jejich trvání, aby vnitrostátnímu regulačnímu orgánu umožnil provést hodnocení v souladu s odstavcem 2 tohoto článku. Tyto závazky mohou přesahovat období pro provedení analýzy trhu stanovené v čl. 67 odst. 5.

2. V zájmu posouzení případných závazků nabízených podnikem podle odstavce 1 tohoto článku vnitrostátní regulační orgán kromě případů, kdy takové závazky zjevně nesplňují jednu nebo více příslušných podmínek nebo kritérií, provede tržní test, týkající se zejména nabízených podmínek, provedením veřejné konzultace zainteresovaných stran, zejména třetích stran, jež jsou přímo dotčeny. Potenciální spoluinvestoři nebo zájemci o přístup mohou poskytnout názory o souladu nabízených závazků s podmínkami stanovenými v článcích 68, 76 nebo případně 78 a mohou navrhnout změny.
Pokud jde o závazky nabízené podle tohoto článku, vnitrostátní regulační orgán bere při posuzování povinností podle čl. 68 odst. 4 ohled zejména na:

a) důkazy týkající se spravedlivé a přiměřené povahy nabízených závazků,

b) otevřenost závazků pro všechny účastníky trhu,

c) včasnou dostupnost přístupu za spravedlivých, přiměřených a nediskriminačních podmínek, včetně přístupu k sítím s velmi vysokou kapacitou, před zahájením poskytování souvisejících maloobchodních služeb, a

d) celkovou přiměřenost nabízených závazků co do umožnění udržitelné hospodářské soutěže v rámci navazujících trhů a usnadnění kooperativního zavádění a využívání sítí s velmi vysokou kapacitou v zájmu koncových uživatelů.

S přihlédnutím ke všem názorům vyjádřeným v rámci konzultace a do té míry, do jaké tyto názory reprezentují různé zúčastněné strany, sdělí vnitrostátní regulační orgán podniku označenému jako podnik s významnou tržní silou své předběžné závěry ohledně toho, zda nabízené závazky splňují cíle, kritéria a postupy stanovené v tomto článku a v článcích 68, 76 nebo případně 78, a dále sdělí, za jakých podmínek může zvážit stanovení závaznosti těchto závazků. Podnik může svoji počáteční nabídku přehodnotit s cílem zohlednit předběžné závěry vnitrostátního regulačního orgánu a v zájmu splnění kritérií stanovených v tomto článku a v článcích 68, 76 nebo případně 78.

3. Aniž je dotčen čl. 76 odst. 2 první pododstavec, může vnitrostátní regulační orgán vydat rozhodnutí, na základě něhož se závazky stanou zcela nebo zčásti závaznými.

Odchylně od čl. 67 odst. 5 může vnitrostátní regulační orgán stanovit, že některé nebo všechny závazky jsou závazné pro konkrétní období, přičemž se může jednat o celé období, pro které jsou nabízeny, a v případě závazků ke společné investici, které byly učiněny závaznými podle čl. 76 odst. 2 prvního pododstavce, stanoví jejich závaznost na dobu alespoň sedmi let.

S výhradou článku 76 není tímto článkem dotčeno uplatňování postupu pro analýzu trhu podle článku 67 a ukládání povinností podle článku 68.

Pokud vnitrostátní regulační orgán stanovil závaznost závazků podle tohoto článku, posoudí podle článku 68 důsledky takového rozhodnutí pro vývoj trhu a vhodnost případných povinností, které uložil podle uvedeného článku nebo článků 69 až 74 nebo které by bez uvedených závazků jinak měl v úmyslu uložit. Při oznamování příslušného návrhu opatření podle článku 68 v souladu s článkem 32 připojí vnitrostátní regulační orgán k oznamovanému návrhu opatření rozhodnutí o závazcích.

4. Vnitrostátní regulační orgán sleduje dodržování závazků, jejichž závaznost stanovil v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, dohlíží na ně a zajišťuje soulad s nimi stejným způsobem, jakým činí v případě povinností uložených podle článku 68, a po uplynutí počáteční doby závaznosti těchto závazků zváží její prodloužení. Pokud vnitrostátní regulační orgán dospěje k závěru, že podnik nedodržel závazky, jejichž závaznost byla stanovena v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, může takovému podniku uložit sankce v souladu s článkem 29. Aniž je dotčen postup pro zajištění souladu pro zvláštní povinnosti podle článku 30, vnitrostátní regulační orgán může znovu posoudit povinnosti uložené v souladu s čl. 68 odst. 6.

Článek 80

Podniky působící výhradně na velkoobchodním trhu

1. Vnitrostátní regulační orgán, jenž podnik, který není přítomen na žádném maloobchodním trhu se službami elektronických komunikací, označí v souladu s článkem 67 jako podnik s významnou tržní silou na jednom nebo několika velkoobchodních trzích, zváží, zda má uvedený podnik tyto vlastnosti:

   a) všechny společnosti a obchodní útvary v rámci daného podniku, všechny společnosti, jež jsou kontrolovány, avšak nikoli nezbytně zcela vlastněny stejným konečným vlastníkem, a každý akcionář, který je s to podnik kontrolovat, mají činnosti – stávající a plánované do budoucna – pouze na velkoobchodních trzích se službami elektronických komunikací, a nemají proto činnosti na žádném maloobchodním trhu se službami elektronických komunikací poskytovanými koncovým uživatelům v Unii;

   b) daný podnik není vázán exkluzivní dohodou nebo dohodou, která fakticky představuje exkluzivní dohodu, k obchodování s jediným a odděleným podnikem vykonávajícím činnost na navazujících trzích, jenž je aktivní na jakémkoli maloobchodním trhu se službami elektronických komunikací poskytovanými koncovým uživatelům.

2. Pokud vnitrostátní regulační orgán dojde k závěru, že podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku jsou splněny, může uvedenému podniku uložit pouze povinnosti podle článků 70 a 73 nebo povinnosti související se spravedlivým a přiměřeným stanovením cen, pokud jsou opodstatněny na základě analýzy trhu zahrnující prognostické posouzení očekávaného chování podniku označeného jako podnik s významnou tržní silou.

3. Vnitrostátní regulační orgán provede kdykoli přezkum povinností uložených podniku v souladu s tímto článkem, dojde-li k závěru, že podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku již nejsou splněny, a podle potřeby uplatní články 67 až 74. Podniky bez zbytečného prodlení informují vnitrostátní regulační orgán o každé změně okolností týkajících se odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku.

4. Vnitrostátní regulační orgán rovněž provede přezkum povinností uložených podniku v souladu s tímto článkem, pokud na základě doložených podmínek, které daný podnik nabízí svým zákazníkům na navazujících trzích, tento orgán dojde k závěru, že vznikly nebo pravděpodobně vzniknou soutěžní problémy poškozující koncové uživatele, jež vyžadují uložení jedné nebo více povinností stanovených v článcích 69, 71, 72 nebo 74 nebo změnu povinností uložených v souladu s odstavcem 2 tohoto článku.

5. Uložení povinností a jejich přezkum v souladu s tímto článkem probíhá v souladu s postupy uvedenými v článcích 23, 32 a 33.

Článek 81

Migrace ze starší infrastruktury

1. Podniky, jež byly označeny jako podniky s významnou tržní silou na jednom nebo několika relevantních trzích v souladu s článkem 67, oznámí vnitrostátnímu regulačnímu orgánu předem a včas, kdy plánují vyřadit z provozu části sítě, na něž se vztahují povinnosti podle článků 68 až 80, včetně starší infrastruktury nezbytné k provozu kovové sítě nebo tyto části nahradit novou infrastrukturou.

2. Vnitrostátní regulační orgán zajistí, aby proces vyřazení z provozu nebo nahrazení zahrnoval transparentní harmonogram a podmínky, včetně vhodné výpovědní doby pro účely přechodu, a stanoví dostupnost alternativních produktů přinejmenším srovnatelné kvality poskytujících přístup k modernizované síťové infrastruktuře zastupující nahrazené prvky, je-li to nezbytné k ochraně hospodářské soutěže a práv koncových uživatelů.

Pokud jde o aktiva navržená k vyřazení z provozu nebo k nahrazení, může vnitrostátní regulační orgán dané povinnosti zrušit poté, co se přesvědčí o tom, že poskytovatel přístupu:

a) vytvořil vhodné podmínky pro migraci, včetně zpřístupnění alternativního přístupového produktu přinejmenším srovnatelné kvality umožňujícího žadatelům o přístup pokrytí týchž koncových uživatelů, jak tomu bylo za použití starší infrastruktury, a

b) dodržel podmínky a proces, které oznámil vnitrostátnímu regulačnímu orgánu v souladu s tímto článkem.

Toto zrušení se provádí v souladu s postupy podle článků 23, 32 a 33.

3. Tímto článkem není dotčena dostupnost regulovaných produktů, které vnitrostátní regulační orgán ukládá použít u modernizované síťové infrastruktury v souladu s postupy podle článků 67 a 68.

Článek 82

Pokyny BEREC pro sítě s velmi vysokou kapacitou

BEREC po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí do … [dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost] vydá pokyny týkající se kritérií, jež musí síť splňovat, aby byla považována za síť s velmi vysokou kapacitou, zejména pokud jde o dostupnou šířku pásma pro downlink a uplink, odolnost, parametry související s chybovostí a latenci a její kolísání. Vnitrostátní regulační orgány tyto pokyny v co nejvyšší míře zohledňují. BEREC tyto pokyny nejpozději ke dni 31. prosince 2025 aktualizuje a poté je aktualizuje pravidelně.

KAPITOLA V
REGULATORNÍ KONTROLA SLUŽEB PRO KONCOVÉ UŽIVATELE

Článek 83

Regulatorní kontrola služeb pro koncové uživatele

1. Členské státy mohou zajistit, aby vnitrostátní regulační orgány uložily podnikům určeným jako podniky s významnou tržní silou na daném trhu pro koncové uživatele v souladu s článkem 63 odpovídající regulační povinnosti, pokud:

   a) na základě analýzy trhu provedené v souladu s článkem 67 vnitrostátní regulační orgán rozhodne, že daný trh pro koncové uživatele určený v souladu s článkem 64 není účinně konkurenční, a

b) vnitrostátní regulační orgán dojde k závěru, že povinnosti uložené podle článků 69 až 74 by nevedly k dosažení cílů stanovených v článku 3.

2. Povinnosti uložené podle odstavce 1 tohoto článku vycházejí z povahy identifikovaného problému a jsou přiměřené a odůvodněné s ohledem na cíle stanovené v článku 3. Uložené povinnosti mohou zahrnovat požadavky, aby určené podniky neúčtovaly neúměrně vysoké ceny, nebránily vstupu na trh ani neomezovaly hospodářskou soutěž stanovením dravých cen, neoprávněně neupřednostňovaly určité koncové uživatele ani neodůvodněně nevázaly služby. Na ochranu zájmů koncových uživatelů při současné podpoře účinné hospodářské soutěže mohou vnitrostátní regulační orgány u takových podniků uplatňovat odpovídající opatření na dodržování horních cenových rozsahů pro koncové uživatele, opatření na kontrolu jednotlivých sazeb nebo opatření s ohledem na orientaci sazeb podle nákladů nebo cen na srovnatelných trzích.

3. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby v případě, že podnik podléhá regulaci sazeb pro koncové uživatele nebo jiným příslušným kontrolám pro koncové uživatele, byly zavedeny nezbytné a vhodné systémy nákladového účetnictví. Vnitrostátní regulační orgány mohou stanovit formát a účetní metodiku, která se má používat. Dodržování systému nákladového účetnictví je ověřováno kvalifikovaným nezávislým subjektem. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby bylo každoročně zveřejňováno prohlášení o dodržování.

4. Aniž jsou dotčeny články 85 a 88, nepoužijí vnitrostátní regulační orgány u zeměpisného trhu nebo trhu koncových uživatelů mechanismy regulace trhu pro koncové uživatele podle odstavce 1 tohoto článku, pokud jsou přesvědčeny, že existuje účinná hospodářská soutěž.

ČÁST III
SLUŽBY

HLAVA I
POVINNOSTI UNIVERZÁLNÍ SLUŽBY

Článek 84

Cenově dostupná univerzální služba

1. Členské státy zajistí, aby všichni spotřebitelé na jejich území měli s ohledem na specifické vnitrostátní podmínky přístup k cenově dostupné službě přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a k cenově dostupným hlasovým komunikačním službám v kvalitě specifikované na jejich území, včetně připojení potřebného pro dané služby, a to v pevném místě.

2. Členské státy kromě toho mohou zajistit rovněž cenovou dostupnost služeb podle odstavce 1, které nejsou poskytovány v pevném místě, pokud to považují za nutné pro zajištění plného sociálního a ekonomického zapojení spotřebitelů do společnosti.

3. Každý členský stát s ohledem na vnitrostátní podmínky a minimální šířku pásma využívanou většinou spotřebitelů v rámci území daného členského státu a s přihlédnutím ke zprávě BEREC o osvědčených postupech vymezí službu přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu pro účely odstavce 1 s cílem zajistit šířku pásma nezbytnou pro sociální a ekonomické zapojení do společnosti. Služba přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu musí být schopna poskytovat nezbytné širokopásmové připojení na podporu přinejmenším minimálního souboru služeb stanoveného v příloze V.

S cílem přispět k jednotnému uplatňování tohoto článku BEREC do ... [18 měsíců po vstupu této směrnice v platnost] vypracuje po konzultaci zúčastněných stran, v úzké spolupráci s Komisí a s přihlédnutím k dostupným údajům Komise (Eurostatu) zprávu o osvědčených postupech členských států, aby podpořilo vymezení služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu podle prvního pododstavce. Tato zpráva je pravidelně aktualizována s ohledem na technický pokrok a změny způsobu, jakým spotřebitelé služby využívají.

4. Na žádost spotřebitele může být připojení uvedené v odstavci 1 a případně v odstavci 2 omezeno tak, aby podporovalo pouze služby hlasových komunikací.

5. Členské státy mohou rozšířit oblast působnosti tohoto článku na mikropodniky a malé a střední podniky a neziskové organizace jakožto koncové uživatele.

Článek 85

Poskytování cenově dostupné univerzální služby

1. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány sledují zejména s ohledem na vnitrostátní ceny a příjmy spotřebitelů vývoj a úroveň maloobchodních cen u služeb uvedených v čl. 84 odst. 1, které jsou dostupné na trhu.

2. Jestliže členské státy s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám stanoví, že maloobchodní ceny za služby uvedené v čl. 84 odst. 1 nejsou dostupné, neboť brání spotřebitelům s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami v přístupu k těmto službám, přijmou opatření, aby zajistily cenovou dostupnost služeb přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a služeb hlasových komunikací pro tyto spotřebitele alespoň v pevném místě.

   Za tímto účelem členské státy mohou buď zajistit, aby byla takovým spotřebitelům poskytována podpora pro účely komunikace, nebo mohou vyžadovat, aby poskytovatelé těchto služeb nabízeli uvedeným spotřebitelům sazby nebo balíčky odlišné od těch, jež jsou poskytovány za běžných obchodních podmínek, nebo mohou přijmout obě tato opatření. Za tím účelem mohou členské státy vyžadovat, aby takoví poskytovatelé uplatňovali jednotné sazby, včetně zeměpisného zprůměrování, na celém území.

Za výjimečných okolností, a to zejména v případě, že by uložení povinností podle druhého pododstavce tohoto odstavce všem poskytovatelům vedlo k prokazatelné nadměrné administrativní nebo finanční zátěži pro poskytovatele nebo členský stát, může členský stát výjimečně rozhodnout, že povinnost nabízet tyto zvláštní sazby a balíčky omezí pouze na určené podniky. Na tato určení se obdobně použije článek 86. Pokud členský stát určuje podniky, zajistí, aby všichni spotřebitelé s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami mohli využívat výhod vyplývajících z možnosti výběru mezi podniky nabízejícími sazby, které řeší jejich potřeby, ledaže je zajištění takové možnosti výběru nemožné nebo by vytvářelo nadměrnou další organizační nebo finanční zátěž.

Členské státy zajistí, aby spotřebitelé, kteří mají na takovéto sazby nebo balíčky nárok, měli právo uzavřít smlouvu buď s poskytovatelem služeb uvedených v čl. 84 odst. 1, nebo s podnikem určeným v souladu s tímto odstavcem, a aby jim po přiměřenou dobu zůstalo k dispozici jejich číslo a aby se zamezilo bezdůvodnému odpojení služby.

3. Členské státy zajistí, aby podniky poskytující spotřebitelům s nízkými příjmy nebo se zvláštními sociálními potřebami zvláštní sazby nebo balíčky podle odstavce 2 průběžně poskytovaly vnitrostátním regulačním orgánům a jiným příslušným orgánům podrobné informace o těchto nabídkách. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány zajistí, aby podmínky, za nichž podniky poskytují zvláštní sazby nebo balíčky podle odstavce 2, byly zcela transparentní a byly zveřejňovány a uplatňovány v souladu se zásadou nediskriminace. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány mohou požadovat, aby takové zvláštní sazby nebo balíčky byly změněny nebo zrušeny.

4. Členské státy s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám zajistí, aby byla spotřebitelům se zdravotním postižením poskytována podpora a byla případně přijata jiná zvláštní opatření, s cílem zajistit cenovou i všeobecnou dostupnost souvisejících koncových zařízení a zvláštního vybavení a zvláštních služeb, které zlepšují rovnocenný přístup, a to v případě nutnosti i služeb úplné konverzace a přenosových služeb.

5. Při uplatňování tohoto článku usilují členské státy o minimalizaci narušení trhu.

6. Členské státy mohou rozšířit oblast působnosti tohoto článku na mikropodniky a malé a střední podniky a neziskové organizace jakožto koncové uživatele,

Článek 86

Dostupnost univerzální služby

1. Pokud členský stát s přihlédnutím k výsledkům zeměpisného mapování provedeného v souladu s čl. 22 odst. 1, jsou-li k dispozici, a v případě potřeby k jakýmkoli dalším důkazům zjistil, že nelze zajistit dostupnost služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby v pevném místě za běžných obchodních podmínek ani prostřednictvím jiných možných nástrojů veřejné politiky na celém území státu nebo v jeho různých částech, může uložit příslušné povinnosti univerzální služby s cílem uspokojit veškeré přiměřené žádosti koncových uživatelů o přístup k těmto službám v relevantních částech svého území.

2. Členské státy stanoví nejúčinnější a nejvhodnější přístup, kterým zajistí dostupnost služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby v pevném místě, přičemž respektují zásady objektivity, transparentnosti, nediskriminace a proporcionality. Členské státy usilují o minimalizaci narušení trhu, zejména o minimalizaci poskytování služeb za takové ceny nebo za takových podmínek, které se liší od běžných obchodních podmínek, a současně chrání veřejný zájem.

3. Pokud se členské státy rozhodnou uložit povinnosti, aby pro koncové uživatele zajistily dostupnost služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby, mohou určit jeden nebo více podniků, které zaručí tuto dostupnost na celém území státu. Členské státy mohou k poskytování služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb v pevném místě nebo k pokrytí různých částí území státu určit různé podniky nebo skupiny podniků.

4. Pokud členské státy určí podniky k zajištění dostupnosti služeb v souladu s odstavcem 3 tohoto článku na celém území státu nebo jeho části, učiní tak prostřednictvím účinného, objektivního, transparentního a nediskriminačního mechanismu určování, přičemž žádný podnik není předem zbaven možnosti být určen. Takovéto metody určování zajistí, aby služba přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasové komunikační služby v pevném místě byly poskytovány nákladově efektivním způsobem, a mohou být využívány jako prostředek k určování čistých nákladů na povinnost univerzální služby v souladu s článkem 89.

5. Hodlá-li podnik určený v souladu s odstavcem 3 tohoto článku převést všechna svá aktiva tvořící místní přístupovou síť nebo jejich podstatnou část na jinou právnickou osobu s odlišnou vlastnickou strukturou, předem a včas informuje vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán, aby tento orgán mohl posoudit vliv zamýšlené transakce na poskytování služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby v pevném místě. Vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán může uložit, změnit nebo zrušit konkrétní povinnosti v souladu s čl. 13 odst. 2.

Článek 87

Status stávajících univerzálních služeb

Členské státy mohou nadále zajišťovat všeobecnou a cenovou dostupnost služeb jiných než služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby v pevném místě, které byly v platnosti před …[den vstupu této směrnice v platnost], jestliže je s přihlédnutím k vnitrostátním podmínkám zjištěna potřebnost takovýchto služeb. Jestliže členské státy určují na celém území státu nebo jeho části podniky, které mají tyto služby poskytovat, použije se článek 86. Financování těchto povinností musí být v souladu s článkem 90.

Členské státy provedou přezkum povinností uložených podle tohoto článku do …[tři roky po vstupu této směrnice v platnost] a poté vždy po třech letech.

Článek 88

Kontrola výdajů

1. Členské státy zajistí, aby při poskytování doplňkových zařízení a služeb překračujících rámec těch, které jsou uvedeny v článku 84, stanovovali poskytovatelé služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb v souladu s články 84 až 87 smluvní podmínky takovým způsobem, aby koncový uživatel nebyl povinen platit za doplňková zařízení nebo služby, které pro požadovanou službu nejsou nezbytné nebo nejsou vyžadovány.

2. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu a hlasových komunikačních služeb uvedených v článku 84, kteří poskytují služby podle článku 85, nabízeli příslušná zvláštní zařízení a služby stanovené v příloze VI části A s cílem umožnit spotřebitelům sledovat a kontrolovat výdaje. Členské státy zajistí, aby tito poskytovatelé zavedli systém s cílem předcházet bezdůvodnému odpojení hlasových komunikačních služeb nebo služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu u spotřebitelů, jak je uvedeno v článku 85, včetně vhodného mechanismu pro kontrolu toho, zda zájem o využívání dané služby nadále trvá.

Členské státy mohou rozšířit oblast působnosti tohoto odstavce na mikropodniky a malé a střední podniky a neziskové organizace jakožto koncové uživatele.

3. Každý členský stát zajistí, aby příslušný orgán nemusel trvat na uplatňování požadavků odstavce 2 na celém území členského státu nebo jeho části, pokud je tento orgán přesvědčen, že tyto doplňkové služby jsou široce dostupné.

Článek 89

Náklady na povinnosti univerzální služby

1. Pokud mají vnitrostátní regulační orgány za to, že poskytování služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby podle článků 84, 85 a 86 nebo pokračování stávajících univerzálních služeb podle článku 87 může pro poskytovatele těchto služeb, kteří požadují náhradu, představovat nespravedlivou zátěž, vypočítají čisté náklady takového poskytování.

Za tímto účelem vnitrostátní regulační orgány:

a) vypočítají čisté náklady na povinnost univerzální služby, přičemž zohlední jakoukoli tržní výhodu, která vyplyne pro poskytovatele služby přiměřeného širokopásmového přístupu k internetu vymezené v souladu s čl. 84 odst. 3 a hlasové komunikační služby podle článků 84, 85 a 86 nebo pokračování stávajících univerzálních služeb podle článku 87, v souladu s přílohou VII; nebo

b) použijí čisté náklady na poskytování univerzální služby, které byly zjištěny v rámci mechanismu určování podle čl. 86 odst. 4.

2. Audit nebo ověření účetnictví nebo jiných informací sloužících jako základ pro výpočet čistých nákladů na povinnosti univerzální služby podle odst. 1 druhého pododstavce písm. a) provádí vnitrostátní regulační orgán nebo subjekt nezávislý na zúčastněných stranách a schvaluje vnitrostátní regulační orgán. Výsledky výpočtu nákladů a závěry auditu musí být veřejně přístupné.

Článek 90

Financování povinností univerzální služby

1. Pokud vnitrostátní regulační orgány na základě výpočtu čistých nákladů podle článku 89 zjistí, že poskytovatel je zatížen nespravedlivou zátěží, rozhodnou členské státy na žádost dotčeného poskytovatele o provedení jednoho nebo obou následujících opatření:

a) zavedení mechanismu náhrady zjištěných čistých nákladů takovému poskytovateli z veřejných prostředků za transparentních podmínek;

b) rozdělení čistých nákladů na povinnosti univerzální služby mezi poskytovatele sítí a služeb elektronických komunikací.

2. Pokud jsou čisté náklady rozdělovány podle odst. 1 písm. b) tohoto článku, zavedou členské státy mechanismus rozdělování spravovaný vnitrostátním regulačním orgánem nebo subjektem nezávislým na příjemcích, který je pod dohledem vnitrostátního regulačního orgánu. Financovány mohou být pouze čisté náklady zjištěné podle článku 89, které se vztahují k povinnostem stanoveným v článcích 84 až 87.

Mechanismus rozdělování respektuje zásady transparentnosti, minimálního narušení trhu, nediskriminace a proporcionality v souladu se zásadami stanovenými v příloze VII části B. Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat příspěvky od podniků, jejichž obrat na vnitrostátním trhu nedosahuje stanoveného limitu.

Veškeré poplatky související s rozdělováním nákladů na povinnosti univerzální služby musí být rozčleněny a určeny pro každý podnik samostatně. Podnikům, které neposkytují služby na území členského státu, který zavedl mechanismus rozdělování, nemohou být takové poplatky ukládány ani od nich nesmějí být vybírány.

Článek 91

Transparentnost

1. Pokud mají být vypočteny čisté náklady na povinnosti univerzální služby podle článku 89, zajistí vnitrostátní regulační orgány, aby byly zásady pro výpočet čistých nákladů, včetně podrobných údajů o metodice, která má být použita, veřejně dostupné.

Pokud je zaveden mechanismus rozdělování čistých nákladů na povinnosti univerzální služby podle čl. 90 odst. 2, zajistí vnitrostátní regulační orgány, aby zásady rozdělování nákladů a náhrad čistých nákladů byly veřejně dostupné.

2. S výhradou unijních a vnitrostátních pravidel o obchodním tajemství vnitrostátní regulační orgány zveřejňují výroční zprávu, ve které jsou uvedeny podrobnosti o vypočítaných nákladech na povinnosti univerzální služby a určeny příspěvky všech zapojených podniků, včetně veškerých případných tržních výhod, které mohly vzniknout podnikům na základě povinností univerzální služby stanovených v článcích 84 až 87.

Článek 92

Povinné doplňkové služby

Členské státy mohou rozhodnout o veřejné dostupnosti služeb, které doplňují služby zahrnuté do povinností univerzální služby podle článků 84 až 87, na svém území. V takovém případě nesmí být předepsán mechanismus náhrad, na kterém by se podílely určité podniky.

HLAVA II
ČÍSLOVACÍ ZDROJE

Článek 93

Číslovací zdroje

1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány řídily udělování práv na užívání všech národních číslovacích zdrojů a správu národních číslovacích plánů a aby poskytly odpovídající číslovací zdroje pro poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací. Členské státy zajistí, aby byly zavedeny objektivní, transparentní a nediskriminační postupy pro udělování práv na užívání národních číslovacích zdrojů.

2. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány mohou rovněž udělit práva na užívání číslovacích zdrojů z národních číslovacích plánů pro poskytování zvláštních služeb podnikům jiným, než jsou poskytovatelé sítí nebo služeb elektronických komunikací, jestliže jsou k dispozici odpovídající číslovací zdroje k uspokojení poptávky v současnosti i v dohledné budoucnosti. Tyto podniky prokáží svou schopnost spravovat číslovací zdroje a plnit jakékoli relevantní požadavky stanovené podle článku 94. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány mohou pozastavit další udělování práv na užívání číslovacích zdrojů takovýmto podnikům, jestliže se prokáže, že existuje riziko vyčerpání číslovacích zdrojů.

S cílem přispět k jednotnému uplatňování tohoto odstavce přijme BEREC po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí do... [18 měsíců po vstupu této směrnice v platnost] pokyny ke společným kritériím pro posuzování schopnosti spravovat číslovací zdroje a rizika vyčerpání číslovacích zdrojů.

3. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány zajistí, aby byly národní číslovací plány a postupy uplatňovány způsobem, který všem poskytovatelům veřejně dostupných služeb elektronických komunikací a podnikům způsobilým v souladu s odstavcem 2 zaručí rovné zacházení. Členské státy zejména zajistí, aby podnik, jemuž bylo uděleno právo na užívání číslovacích zdrojů, nediskriminoval jiné poskytovatele služeb elektronických komunikací, pokud jde o číslovací zdroje používané pro přístup k jejich službám.

4. Každý členský stát zajistí, aby vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány daly k dispozici skupinu nezeměpisných čísel, které se mohou využívat pro poskytování služeb elektronických komunikací jiných, než jsou interpersonální komunikační služby, a to na celém území Unie, aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 531/2012 a čl. 97 odst. 2 této směrnice. Pokud byla v souladu s odstavcem 2 tohoto článku udělena práva na užívání číslovacích zdrojů podnikům jiným, než jsou poskytovatelé sítí nebo služeb elektronických komunikací, použije se tento odstavec na zvláštní služby, k jejichž poskytování byla daná práva udělena.

Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány zajistí, aby podmínky uvedené v příloze I části E, které mohou být spojeny s právy na užívání číslovacích zdrojů využívaných pro poskytování služeb mimo členský stát, jemuž patří daný kód země, a jejich vymáhání byly stejně přísné jako podmínky a jejich vymáhání platné pro služby poskytované v rámci členského státu, jemuž patří daný kód země, v souladu s touto směrnicí. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány rovněž zajistí v souladu s čl. 94 odst. 6, aby poskytovatelé využívající číslovací zdroje s daným kódem země v jiných členských státech dodržovali vnitrostátní pravidla pro ochranu spotřebitele a další vnitrostátní pravidla týkající se užívání číslovacích zdrojů, která jsou platná v těch členských státech, kde jsou dané číslovací zdroje využívány. Touto povinností nejsou dotčeny donucovací pravomoci příslušných orgánů těchto členských států.

Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány mohou BEREC požádat o pomoc při koordinaci svých činností tak, aby se zajistila účinná správa číslovacích zdrojů s právem na exteritoriální užívání v rámci Unie.

S cílem usnadnit vnitrostátním regulačním nebo jiným příslušným orgánům monitorování dodržování požadavků tohoto odstavce zřídí BEREC databázi týkající se číslovacích zdrojů s právem na exteritoriální užívání v rámci Unie. Za tímto účelem předají vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány příslušné informace BEREC. Pokud vnitrostátní regulační orgán nepřidělí číslovací zdroje s právem na exteritoriální užívání v rámci Unie, příslušný orgán odpovědný za jejich přidělení nebo správu konzultuje vnitrostátní regulační orgán.

5. Členské státy zajistí, aby kód 00 byl standardním přístupovým kódem pro mezinárodní spojení. Pro užívání interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech mezi sousedícími přeshraničními lokalitami členských států může být vytvořen nebo zachován zvláštní režim.

   Členské státy se mohou dohodnout na sdílení společného číslovacího plánu pro všechny nebo pro konkrétní kategorie čísel.

   Koncoví uživatelé dotčení takovými režimy nebo dohodami musí být plně informováni.

6. Aniž je dotčen článek 106, členské státy v případech, kdy je to technicky proveditelné, podporují poskytování metodou OTA („over-the-air“), aby usnadnily změnu poskytovatelů sítí nebo služeb elektronických komunikací koncovými uživateli, zejména pokud jde o poskytovatele a koncové uživatele služeb komunikace mezi stroji.

7. Členské státy zajistí, aby byly zveřejněny národní číslovací plány a všechny následné dodatky nebo změny k nim, přičemž výjimky jsou možné pouze z důvodů národní bezpečnosti.

8. Členské státy podporují harmonizaci zvláštních čísel nebo skupin čísel v rámci Unie, jestliže to podporuje jak fungování vnitřního trhu, tak rozvoj celoevropských služeb. Je-li to nezbytné k vyřešení neuspokojené přeshraniční nebo celoevropské poptávky po číslech, Komise při maximálním zohlednění stanoviska BEREC přijme prováděcí akty harmonizující zvláštní čísla nebo číselné rozsahy.

Uvedené prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

Článek 94

Postup pro udělování práv na užívání číslovacích zdrojů

1. Pokud je nezbytné udělit individuální práva na užívání číslovacích zdrojů, vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány na požádání udělí taková práva každému podniku za účelem zajišťování sítí elektronických komunikací nebo poskytování služeb elektronických komunikací, na něž se vztahuje všeobecné oprávnění uvedené v článku 12, s výhradou článku 13 a čl. 21 odst. 1 písm. c) a jakýchkoli jiných pravidel, která zajišťují účinné využití těchto číslovacích zdrojů v souladu s touto směrnicí.

2. Práva na užívání číslovacích zdrojů se udělují prostřednictvím otevřených, objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených postupů.

   Při udělování práv na užívání číslovacích zdrojů stanoví vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány, zda a za jakých podmínek může tato práva jejich držitel převádět.

   Pokud vnitrostátní regulační orgány nebo jiné příslušné orgány udělí práva na užívání číslovacích zdrojů na omezenou dobu, délka této doby je přiměřená dotyčné službě z hlediska sledovaného cíle, přičemž se řádně zohlední potřeba poskytnout přiměřenou dobu na amortizaci investice.

3. Vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán přijme rozhodnutí o udělení práv na užívání číslovacích zdrojů co nejdříve po obdržení úplné žádosti, a u číslovacích zdrojů, jež byly přiděleny pro zvláštní účely v rámci národního číslovacího plánu, do tří týdnů. Tato rozhodnutí se zveřejní.

4. Pokud vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány po konzultaci se zainteresovanými stranami v souladu s článkem 23 rozhodnou, že se mají práva na užívání číslovacích zdrojů mimořádné ekonomické hodnoty udělovat cestou konkurenčních nebo srovnávacích výběrových řízení, mohou vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány prodloužit lhůtu tří týdnů uvedenou v odstavci 3 tohoto článku až o další tři týdny.

5. Vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány neomezí počet individuálních práv na užívání, která mají být udělena, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro zajištění účinného využití číslovacích zdrojů.

6. Pokud práva na užívání číslovacích zdrojů zahrnují jejich extrateritoriální využívání v rámci Unie v souladu s čl. 93 odst. 4, připojí vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán k těmto právům na užívání zvláštní podmínky tak, aby zajistil dodržování všech příslušných vnitrostátních pravidel na ochranu spotřebitele a vnitrostátních právních předpisů týkajících se užívání číslovacích zdrojů, které jsou platné v členských státech, kde jsou číslovací zdroje využívány.

Na žádost vnitrostátního regulačního nebo jiného příslušného orgánu členského státu, kde jsou číslovací zdroje využívány, poukazující na porušení příslušných pravidel na ochranu spotřebitele nebo vnitrostátních právních předpisů týkajících se využívání číslovacích zdrojů daného členského státu, vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán toho členského státu, v němž byla práva na užívání číslovacích zdrojů udělena, vymáhá splnění podmínek připojených podle prvního pododstavce tohoto odstavce v souladu s článkem 30, ve vážných případech mimo jiné i odebráním práv na extrateritoriální užívání číslovacích zdrojů udělených dotyčnému podniku.

BEREC usnadňuje a koordinuje výměnu informací mezi příslušnými orgány jednotlivých dotčených členských států a zajišťuje vhodnou koordinaci práce mezi nimi.

7. Tento článek se použije rovněž v případě, že vnitrostátní regulační nebo jiný příslušný orgán udělí v souladu s čl. 93 odst. 2 práva na užívání číslovacích zdrojů podnikům jiným, než jsou poskytovatelé sítí nebo služeb elektronických komunikací.

Článek 95

Poplatky za práva na užívání číslovacích zdrojů

Členské státy mohou vnitrostátním regulačním nebo jiným příslušným orgánům povolit ukládat poplatky za práva na užívání číslovacích zdrojů tak, aby odrážely potřebu zajistit optimální využití těchto zdrojů. Členské státy zajistí, aby takové poplatky byly objektivně odůvodněné, transparentní, nediskriminační a přiměřené z hlediska jejich zamýšleného účelu, a vezmou v úvahu cíle stanovené v článku 3.

Článek 96

Tísňová linka pro pohřešované děti a poradenská tísňová linka pro děti

1. Členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé měli bezplatný přístup k službě provozující tísňovou linku pro oznamování případů pohřešovaných dětí. Tato tísňová linka je dostupná na čísle 116000.

2. Členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením měli v maximální možné míře přístup ke službám poskytovaným na čísle 116000. Opatření přijatá v zájmu usnadnění přístupu koncových uživatelů se zdravotním postižením k těmto službám při cestách do jiných členských států vycházejí z příslušných norem nebo specifikací stanovených v souladu s článkem 39.

3. Členské státy přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby orgán nebo podnik, jemuž bylo číslo 116000 přiděleno, vyčlenil na provozování tísňové linky nezbytné zdroje.

4. Členské státy a Komise zajistí, aby koncoví uživatelé byli odpovídajícím způsobem informováni o existenci a používání služeb poskytovaných na číslech 116000 a případně 116111.

Článek 97

Přístup k číslům a službám

1. Členské státy zajistí, že v případě, kdy je to ekonomicky proveditelné, kromě případů, kdy se volaný koncový uživatel rozhodl z obchodních důvodů omezit přístup volajících, kteří se nacházejí ve vymezených zeměpisných oblastech, vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány přijmou veškerá potřebná opatření k zaručení toho, aby koncoví uživatelé měli:

   a) přístup ke službám s využitím nezeměpisných čísel v Unii a mohli tyto služby využívat a

   b) přístup ke všem číslům poskytovaným v Unii, bez ohledu na technologii a zařízení používaná operátorem, včetně čísel z národních číslovacích plánů členských států a univerzálních mezinárodních bezplatných čísel (UIFN).

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány mohly v individuálních případech od poskytovatelů veřejných sítí elektronických komunikací nebo veřejně dostupných služeb elektronických komunikací vyžadovat zablokování přístupu k číslům či službám, je-li to opodstatněno spácháním podvodu či zneužíváním, a aby v takových případech mohly od poskytovatelů služeb elektronických komunikací vyžadovat zadržení výnosů z příslušného propojení či dalších služeb.

HLAVA III
PRÁVA KONCOVÝCH UŽIVATELŮ

Článek 98

Výjimka pro některé mikropodniky

Tato hlava se s výjimkou článků 99 a 100 nepoužije na mikropodniky poskytující interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, ledaže poskytují i jiné služby elektronických komunikací.

Členské státy zajistí, aby byli koncoví uživatelé o výjimce podle prvního pododstavce informováni dříve, než s mikropodnikem, na který se takový výjimka vztahuje, uzavřou smlouvu.

Článek 99

Nediskriminace

Poskytovatelé sítí či služeb elektronických komunikací neuplatní vůči koncovým uživatelům žádné odlišné požadavky ani všeobecné podmínky pro přístup k těmto sítím či službám nebo pro jejich užívání, jež by byly založeny na důvodech souvisejících se státní příslušností koncového uživatele, s jeho místem pobytu nebo s jeho místem usazení, pokud takové odlišné zacházení není objektivně opodstatněné.

Článek 100

Záruky ochrany základních práv

1. Vnitrostátní opatření týkající se přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání prostřednictvím sítí elektronických komunikací respektují Listinu základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a obecné zásady práva Unie.

2. Jakékoliv opatření, které se týká přístupu koncových uživatelů ke službám a aplikacím nebo jejich využívání prostřednictvím sítí elektronických komunikací a které by mohlo vést k omezení uplatňování práv a svobod uznávaných Listinou, může být přijato pouze v případě, že je stanoveno zákonem a respektuje tato práva a svobody, je přiměřené a nezbytné a skutečně odpovídá cílům obecného zájmu, které uznává právo Unie, nebo potřebě ochrany práv a svobod druhého v souladu s čl. 52 odst. 1 Listiny a s obecnými zásadami práva Unie, včetně práva na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces. Tato opatření tak mohou být přijata pouze při náležitém zohlednění zásady presumpce neviny a práva na soukromí. Uvedeným opatřením musí předcházet spravedlivé a nestranné řízení, zahrnující právo dotyčné osoby nebo dotyčných osob být vyslechnuta nebo vyslechnuty, s výhradou potřeby příslušných podmínek a procesních opatření ve skutečně naléhavých případech v souladu s Listinou.

Článek 101

Úroveň harmonizace

1. Členské státy ve svých vnitrostátních právních předpisech neponechají ani do nich nezařadí ustanovení na ochranu koncových uživatelů, která by se odchylovala od článků 102 až 115, a to ani přísnější či méně přísná ustanovení, která by zaručovala jinou úroveň ochrany, není-li v této hlavě stanoveno jinak.

2. Do … [3 roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] mohou členské státy nadále používat přísnější vnitrostátní ustanovení na ochranu spotřebitele, která se odchylují od ustanovení uvedených v článcích 102 až 115, pokud byla tato ustanovení v platnosti k …[den vstupu této směrnice v platnost] a pokud jsou případná omezení fungování vnitřního trhu, která z nich vyplývají, přiměřená cíli ochrany spotřebitele.

   Členské státy do ... [12 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] oznámí Komisi všechna vnitrostátní ustanovení, jež mají být uplatňována na základě tohoto odstavce.

Článek 102

Požadavky na informace u smluv

1. Předtím, než spotřebitel začne být vázán smlouvou či jakoukoli obdobnou nabídkou, poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných, než jsou přenosové služby v sítích používaných pro poskytování služby komunikace mezi stroji, poskytnou informace uvedené v článcích 5 a 6 směrnice 2011/83/EU, a navíc informace stanovené v příloze VIII této směrnice v rozsahu, v jakém se vztahují k jimi poskytované službě.

   Informace se poskytují jednoduchým a srozumitelným způsobem na trvalém nosiči ve smyslu čl. 2 bodu 10 směrnice 2011/83/EU, nebo ve formě dokumentu zpřístupněného poskytovatelem, který lze snadno stáhnout, není-li poskytnutí na trvalém nosiči možné. Poskytovatel koncového uživatele výslovně upozorní na to, že daný dokument je k dispozici a že je důležité si jej stáhnout pro účely dokumentace, pozdějšího použití a reprodukce v nezměněné podobě.

   Informace se na žádost poskytují ve formátu přístupném pro koncové uživatele se zdravotním postižením v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb.

2. Informace uvedené v odstavcích 1, 3 a 5 se poskytují též koncovým uživatelům, jimiž jsou mikropodniky, malé podniky nebo neziskové organizace, ledaže se výslovně zřekly nároku na uplatnění všech nebo některých těchto ustanovení.

3. Poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných, než jsou přenosové služby používané pro poskytování služeb komunikace mezi stroji, poskytnou spotřebitelům stručné a snadno čitelné shrnutí smlouvy. Toto shrnutí uvádí hlavní prvky požadavků na informace v souladu s odstavcem 1. Tyto hlavní prvky zahrnují alespoň:

a) název, adresu a kontaktní údaje poskytovatele, a v případě, že se liší, kontaktní informace pro podávání stížností;

b) hlavní charakteristiky každé poskytované služby;

c) příslušné ceny za aktivaci služeb elektronických komunikací a za jakékoli pravidelné platby či poplatky související s používáním v případě, že je služba poskytována za přímou peněžní platbu;

d) délku trvání smlouvy a podmínky pro obnovení a ukončení smlouvy;

e) rozsah, v němž jsou produkty a služby určeny pro koncové uživatele se zdravotním postižením;

f) pokud jde o služby přístupu k internetu, přehled informací požadovaných podle čl. 4 odst. 1 písm. d) a e) nařízení (EU) 2015/2120.

Do … [12 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] Komise po konzultaci s BEREC přijme prováděcí akty, jimiž stanoví šablonu pro shrnutí smlouvy, kterou mají poskytovatelé použít ke splnění svých povinností podle tohoto odstavce.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 118 odst. 4.

Poskytovatelé podléhající povinnostem podle odstavců 1 až 4 do této šablony pro shrnutí smlouvy řádně vyplní požadované informace a poskytnou shrnutí smlouvy zdarma spotřebitelům, před uzavřením smlouvy, a to i u smluv uzavíraných na dálku. Je-li z objektivních technických důvodů nemožné poskytnout shrnutí smlouvy v daném okamžiku, je poskytnuto neprodleně poté a smlouva vstupuje v platnost poté, co koncový uživatel po obdržení shrnutí smlouvy potvrdí svůj souhlas.

4. Informace uvedené v odst. 1 a 3 tvoří nedílnou součást smlouvy a bez výslovného souhlasu smluvních stran je nelze měnit.

5. Jsou-li služby přístupu k internetu nebo veřejně dostupné interpersonální komunikační služby účtovány na základě času či objemu spotřeby, jejich poskytovatelé nabízejí spotřebitelům funkci sledování a kontroly využívání každé z účtovaných služeb. Tato funkce zahrnuje včasný přístup k informacím o úrovni spotřeby služeb zahrnutých do plánu sazeb. Poskytovatelé zejména upozorní spotřebitele před dosažením limitu spotřeby, jak jej stanovily příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány a který je zahrnut v jejich plánu sazeb, jakož i při úplném vyčerpání určité služby zahrnuté v jejich plánu sazeb.

6. Členské státy mohou ve svých vnitrostátních právních předpisech zachovat nebo do nich zavést ustanovení vyžadující od poskytovatelů, aby poskytovali dodatečné informace o úrovni spotřeby a dočasně zabránili dalšímu využívání příslušných služeb, pokud je přesažen finanční nebo objemový limit stanovený příslušným orgánem.

7. Členské státy mohou zachovat či zavést vnitrostátní právní předpisy týkající se aspektů, jež tento článek neupravuje, a to zejména za účelem řešení nově se objevujících záležitostí.

Článek 103

Transparentnost, srovnávání nabídek a zveřejňování informací

1. Příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány zajistí, že v případě, kdy poskytovatelé služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb spojují poskytování těchto služeb s určitými podmínkami, zveřejní všichni takoví poskytovatelé nebo samotný příslušný orgán v případné koordinaci s vnitrostátním regulačním orgánem informace uvedené v příloze IX, a to přehledným, vyčerpávajícím a strojově čitelným způsobem a ve formátu přístupném pro koncové uživatele se zdravotním postižením v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb. Tyto informace jsou pravidelně aktualizovány. Příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány mohou stanovit další požadavky týkající se toho, v jaké formě se tyto informace mají zveřejňovat. Tyto informace se na žádost poskytují před jejich zveřejněním příslušnému orgánu a případně vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

2. Příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány zajistí, aby koncoví uživatelé měli bezplatný přístup nejméně k jednomu nezávislému nástroji srovnání, který jim umožní porovnávat a posuzovat různé služby přístupu k internetu a veřejně dostupné interpersonální komunikační služby založené na číslech a případně veřejně dostupné interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech z hlediska:

   a) cen a sazeb služeb poskytovaných za opakované nebo s používáním související přímé peněžní platby, a

   b) kvality poskytované služby, je-li nabízena minimální kvalita služby nebo je-li podnik povinen takové informace zveřejnit podle článku 104.

3. Srovnávací nástroj uvedený v odstavci 2 musí:

   a) být provozně nezávislý na poskytovatelích daných služeb, čímž se zajistí, že se těmto poskytovatelům dostane ve výsledcích vyhledávání rovného zacházení;

   b) jasně uvádět majitele a provozovatele srovnávacího nástroje;

   c) stanovit jasná a objektivní kritéria, z nichž bude porovnání vycházet;

   d) používat jednoduché a jednoznačné formulace;

   e) poskytovat přesné a aktuální informace a uvádět čas poslední aktualizace;

f) být otevřený jakémukoli poskytovali služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb, zpřístupňovat důležité informace a obsahovat širokou škálu nabídek, jež pokrývá významnou část trhu, a v případě, že zobrazené informace nepředstavují úplný přehled trhu, obsahovat zřetelné prohlášení v tomto smyslu předtím, než se zobrazí výsledky;

g) nabízet účinný postup pro nahlášení nesprávných informací;

h) obsahovat možnost srovnání cen, sazeb a kvality poskytovaných služeb mezi nabídkami dostupnými pro spotřebitele a – požadují-li to členské státy – mezi těmito nabídkami a standardními veřejně dostupnými nabídkami pro jiné koncové uživatele.

Srovnávací nástroje, které splňují požadavky písmen a) až h), jsou na žádost poskytovatele nástroje certifikovány příslušnými orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány.

Třetí osoby mají právo bezplatně a v otevřených datových formátech využívat informace zveřejněné poskytovateli služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech za účelem zpřístupnění těchto nezávislých srovnávacích nástrojů.

4. Členské státy mohou vyžadovat, aby poskytovatelé služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, nebo obou druhů služeb, ve vhodných případech bezplatně předávali stávajícím i novým koncovým uživatelům informace ve veřejném zájmu, a to s využitím týchž prostředků, jež běžně používají pro komunikaci s koncovými uživateli. V takovém případě jsou tyto informace poskytovány příslušnými veřejnými orgány ve standardizovaném formátu a obsahují mimo jiné tyto prvky:

   a) nejobvyklejší způsoby, jimiž jsou služby přístupu k internetu a veřejně dostupné interpersonální komunikační služby založené na číslech využívány k účasti na protiprávní činnosti nebo k šíření škodlivého obsahu, zejména pokud může dojít k poškození práv a svobod jiných osob, včetně porušení práv na ochranu údajů, autorských a souvisejících práv, a jejich právní důsledky; a

   b) způsoby ochrany před ohrožením osobní bezpečnosti, soukromí a osobních údajů při užívání služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech.

Článek 104

Kvalita služeb přístupu k internetu

a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb

1. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány mohou od poskytovatelů služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb požadovat, aby zveřejňovali úplné, srovnatelné, spolehlivé, uživatelsky vstřícné a aktuální informace pro koncové uživatele o kvalitě svých služeb, pokud řídí alespoň některé prvky sítě buď přímo, nebo prostřednictvím příslušné dohody o úrovni služeb, a o opatřeních přijatých s cílem zajistit rovnocenný přístup i pro koncové uživatele se zdravotním postižením. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány mohou rovněž požadovat, aby poskytovatelé veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb informovali spotřebitele o tom, zda kvalita služeb, které poskytují, závisí na vnějších faktorech, jako je například kontrola nad přenosem signálu či připojení k síti.

   Tyto informace se na žádost poskytují před jejich zveřejněním vnitrostátnímu regulačnímu orgánu a případně jiným příslušným orgánům.

   Opatření zaměřená na zajištění kvality služeb musí splňovat nařízení (EU) 2015/2120.

2. Vnitrostátní regulační orgány v koordinaci s jinými příslušnými orgány a při maximálním zohlednění pokynů BEREC stanoví parametry kvality služby, které mají být měřeny, a příslušné metody měření, jakož i obsah a formu informací, které mají být zveřejněny, a způsob, jakým mají být informace zveřejněny, a to včetně případných mechanismů pro certifikaci kvality. Popřípadě se použijí parametry, definice a metody měření uvedené v příloze X.

S cílem přispět k jednotnému uplatňování tohoto odstavce a přílohy X přijme BEREC po konzultaci se zúčastněnými stranami a v úzké spolupráci s Komisí do … [18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] pokyny s podrobnými údaji o významných parametrech kvality služeb, včetně parametrů významných pro koncové uživatele se zdravotním postižením, k příslušným metodám měření, k obsahu a formátu zveřejňování informací a k mechanismům pro certifikaci kvality.

Článek 105

Délka trvání smluv a jejich ukončování

1. Členské státy zajistí, aby podmínky a postupy ukončování smluv neodrazovaly od změny poskytovatele služeb a aby smlouvy uzavírané mezi spotřebiteli a poskytovateli veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech a přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji, nestanovily smluvní období přesahující 24 měsíců. Členské státy mohou přijmout nebo ponechat v platnosti ustanovení, která nařizují kratší maximální délku trvání smluvních závazků.

Tento odstavec se nepoužije na dobu délky trvání smluv o splátkách, kde spotřebitel ve zvláštní smlouvě souhlasil se splátkovými platbami výhradně za zavedení fyzického připojení, zejména k sítím pro připojení s velmi vysokou kapacitou. Splátkové smlouvy o zavedení fyzického připojení nezahrnují koncová zařízení, jako jsou routery a modemy, a nesmí bránit spotřebitelům ve výkonu jejich práv na základě tohoto článku.

2. Odstavec 1 se použije rovněž na koncové uživatele, jimiž jsou mikropodniky, malé podniky nebo neziskové organizace, ledaže výslovně souhlasily s tím, že se zříkají nároku na uplatnění těchto ustanovení.

3. Jestliže smlouva nebo vnitrostátní právní předpisy stanoví automatické prodlužování smlouvy na dobu určitou na služby elektronických komunikací, jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech a přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji, členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé měli po takovémto prodloužení smlouvy právo tuto smlouvu kdykoli ukončit s nejvýše jednoměsíční výpovědní lhůtou, stanovenou členskými státy, aniž by těmto uživatelům vznikly jakékoli náklady kromě poplatků za využívání služby v průběhu výpovědní lhůty. Předtím, než se smlouva automaticky prodlouží, informují poskytovatelé koncové uživatele důrazným způsobem a včas a na trvalém nosiči o konci smluvního závazku a o způsobech, jak lze smlouvu vypovědět. Kromě toho poskytovatelé koncovým uživatelům současně podají radu ohledně nejlepších sazeb za jejich služby. Radu ohledně nejlepších sazeb dávají poskytovatelé koncovým uživatelům alespoň jednou ročně.

4. Koncoví uživatelé mají právo ukončit smlouvu, aniž by jim vznikly jakékoli další náklady, když jsou vyrozuměni o změnách smluvních podmínek navrhovaných poskytovatelem veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných, než jsou interpersonální komunikační služby nezávislé na číslech, nejsou-li navrhované změny výhradně přínosné pro koncové uživatele, nejsou-li čistě správní povahy a s neutrálními dopady na koncového uživatele, nebo nejsou-li přímo uložené právem Unie či vnitrostátním právem.

   Poskytovatelé vyrozumí koncové uživatele o veškerých změnách smluvních podmínek nejméně jeden měsíc předem a zároveň je informují o jejich právu ukončit smlouvu, aniž by jim vznikly jakékoli další náklady, jestliže s novými podmínkami nesouhlasí. Právo ukončit smlouvu je možné uplatnit do jednoho měsíce po oznámení. Členské státy mohou tuto lhůtu prodloužit až o tři měsíce. Členské státy zajistí, aby oznámení bylo provedeno jasným a srozumitelným způsobem na trvalém nosiči.

5. Za základ pro použití prostředků nápravy, které má spotřebitel k dispozici podle vnitrostátních právních předpisů, včetně práva ukončit smlouvu bez jakýchkoli nákladů, se považuje jakákoli významná trvající či často se opakující odchylka skutečného plnění služby elektronických komunikací, jiné než služba přístupu k internetu a interpersonální komunikační služba nezávislá na číslech, od plnění uvedeného ve smlouvě.

6. V případě, kdy má v souladu s touto směrnicí, jinými ustanoveními práva Unie či vnitrostátního práva koncový uživatel právo ukončit smlouvu o poskytování veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, jiných než interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, před koncem dohodnutého smluvního období, neukládá se koncovému uživateli žádná náhrada, kromě náhrady za dotované koncové zařízení, které si ponechá.

Pokud se koncový uživatel rozhodne ponechat si koncové zařízení, které bylo součástí smlouvy v okamžiku jejího uzavření, výše jakékoli náhrady nesmí překročit poměrnou část hodnoty tohoto zařízení dohodnutou v okamžiku uzavření smlouvy nebo části poplatků za služby, kterou zbývá uhradit do ukončení smlouvy, podle toho, která z těchto dvou částek je nižší.

Členské státy mohou předepsat jiné metody výpočtu výše odškodnění, pokud podle těchto metod výše odškodnění nepřesáhne odškodnění vypočtené v souladu s druhým pododstavcem.

Poskytovatel v okamžiku, který stanoví členské státy, nejpozději však po vyplacení odškodnění bezplatně odstraní jakoukoli podmínku omezující využívání koncového zařízení v jiných sítích.

7. Pokud jde o přenosové služby používané pro poskytování služeb komunikace mezi stroji, mohou práva uvedená v odstavcích 4 a 6 požívat pouze koncoví uživatelé, kteří jsou spotřebiteli, mikropodniky, malými podniky nebo neziskovými organizacemi.

Článek 106

Změna poskytovatele a přenositelnost čísel

1. V případě, že koncový uživatel mění poskytovatele služeb přístupu k internetu, poskytnou mu dotčení poskytovatelé před touto změnou a v jejím průběhu odpovídající informace a zajistí kontinuitu služeb přístupu k internetu, není-li to technicky nemožné. Přijímající poskytovatel zajistí, aby k aktivaci služby přístupu k internetu došlo v nejkratší možné době k datu a ve lhůtě výslovně dohodnuté s koncovým uživatelem. Předávající poskytovatel nadále poskytuje své služby přístupu k internetu za stejných podmínek až do doby, kdy jsou aktivovány služby přístupu k internetu přijímajícího poskytovatele. Přerušení poskytování služby během změny poskytovatele nepřesáhne jeden pracovní den.

   Vnitrostátní regulační orgány zajistí efektivnost a jednoduchost změny poskytovatele pro koncového uživatele.

2. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé s čísly z národního číslovacího plánu měli právo si na žádost v souladu s přílohou VI částí C ponechat svá čísla nezávisle na podniku, který službu poskytuje.

3. Ukončí-li koncový uživatel smlouvu, členské státy zajistí, aby si koncový uživatel mohl ponechat právo na přenesení čísla národního číslovacího plánu k jinému poskytovateli po dobu nejméně jednoho měsíce po ukončení smlouvy, ledaže se koncový uživatel tohoto práva vzdá.

4. Vnitrostátní regulační orgány zajistí, aby stanovování cen mezi poskytovateli v souvislosti s poskytováním přenositelnosti čísel bylo nákladově orientované a aby se koncových uživatelů netýkalo žádné přímé zpoplatnění.

5. Přenesení čísel a jejich následná aktivace se provedou v nejkratší možné lhůtě k datu výslovně dohodnutému s koncovým uživatelem. Koncoví uživatelé, kteří uzavřeli smlouvu o přenesení čísla k novému poskytovateli, musí mít v každém případě toto číslo aktivované do jednoho pracovního dne od data dohodnutého s koncovým uživatelem. V případě, že je postup přenesení čísla neúspěšný, předávající poskytovatel reaktivuje číslo a související služby koncového uživatele, a to až do doby, než dojde k úspěšnému přenesení čísla. Předávající poskytovatel nadále poskytuje své služby za stejných podmínek až do doby, kdy jsou aktivovány služby přijímajícího poskytovatele. Přerušení poskytování služby během změny poskytovatele a přenesení čísla v žádném případě nepřesáhne jeden pracovní den. Operátoři, jejichž přístupové sítě nebo zařízení používá buď předávající, nebo přijímající poskytovatel, případně oba, zajistí, že nedojde k přerušení poskytování služby, jímž by se postup změny poskytovatele a přenesení čísla zdržel.

6. Postup změny poskytovatele a přenesení čísla stanovený v odstavcích 1 a 5 vede přijímající poskytovatel a přijímající i předávající poskytovatel spolupracují v dobré víře. Postupy změny poskytovatele a přenesení čísla nezdrží ani nezneužijí, ani neuskuteční přenesení čísla či změnu poskytovatele bez výslovného souhlasu koncových uživatelů. Smlouvy koncových uživatelů s předávajícím poskytovatelem se s ukončením postupu změny poskytovatele automaticky ukončí.

Vnitrostátní regulační orgány mohou stanovit podrobnosti postupu pro změnu poskytovatele a přenesení čísel, a to s přihlédnutím k vnitrostátním předpisům týkajícím se smluv, k technickému rozvoji a k tomu, že je třeba zachovat kontinuitu služby pro koncové uživatele. Je-li to technicky proveditelné, tyto podrobnosti zahrnují požadavek, aby byl převod dokončen metodou OTA („over-the-air“), nepožádá-li koncový uživatel o jinou metodu. Vnitrostátní regulační orgány rovněž přijmou příslušná opatření zajišťující, aby byli koncoví uživatelé v průběhu celého postupu změny poskytovatele a přenesení čísla přiměřeně informováni a chráněni a aby nedocházelo k převedení k jinému poskytovateli proti jejich vůli.

Předávající poskytovatelé vrátí spotřebitelům využívajícím předplacených služeb na jejich žádost veškerý zůstatek. Za proplacení zůstatku může být požadován poplatek pouze tehdy, stanoví-li tak smlouva. Tento případný poplatek musí být přiměřený a úměrný skutečným nákladům, které předávajícímu poskytovateli vznikly při proplácení zůstatku.

7. Členské státy stanoví pravidla pro sankce pro případ nedodržení povinností poskytovatelů stanovených tímto článkem, včetně zpoždění nebo zneužití přenesení čísla ze strany poskytovatelů či jejich jménem.

8. Členské státy stanoví pravidla pro snadné a včasné odškodnění koncových uživatelů ze strany poskytovatelů pro případ nedodržení povinností poskytovatelů stanovených tímto článkem, jakož i pro případy zpoždění nebo zneužití postupů přenesení čísla a změny poskytovatele a nedodržení dohodnutých termínů opravy a instalace.

9. Navíc k informacím vyžadovaným podle přílohy VIII členské státy zajistí, aby byli koncoví uživatelé odpovídajícím způsobem informování o právu na odškodnění podle odstavců 7 a 8.

Článek 107

Nabídka balíčku služeb

1. Jestliže balíček služeb nebo balíček služeb a koncového zařízení nabízený spotřebiteli obsahuje alespoň službu přístupu k internetu nebo veřejně dostupnou interpersonální komunikační službu založenou na číslech, použijí se čl. 102 odst. 3, čl. 103 odst. 1, článek 105 a čl. 106 odst. 1 na všechny složky balíčku, a to s nezbytnými úpravami i na ty složky, na které by se uvedená ustanovení jinak nevztahovala.

2. Pokud má spotřebitel podle práva Unie nebo vnitrostátního práva v souladu s právem Unie právo ukončit kteroukoli složku balíčku uvedenou v odstavci 1 před dohodnutou smluvní lhůtou z důvodu nesouladu se smlouvou nebo neplnění smluvních závazků, členské státy stanoví, že spotřebitel má právo ukončit smlouvu ve vztahu ke všem složkám daného balíčku.

3. Případné uzavření smlouvy týkající se doplňkových služeb nebo koncového zařízení, které poskytuje či distribuuje tentýž poskytovatel služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, neprodlužuje původní dobu trvání smlouvy, k níž se služby či koncové zařízení přidávají, pokud s tím spotřebitel při uzavírání smlouvy o doplňkových službách nebo koncovém zařízení výslovně nevyjádřil svůj souhlas.

4. Odstavce 1 a 3 se použijí rovněž na koncové uživatele, jimiž jsou mikropodniky, malé podniky nebo neziskové organizace, ledaže výslovně souhlasily s tím, že se zcela nebo částečně zříkají nároku na uplatnění těchto ustanovení.

5. Členské státy mohou rovněž uplatnit odstavec 1 ve vztahu k jiným ustanovením této hlavy.

Článek 108

Dostupnost služeb

Členské státy přijmou veškerá nezbytná opatření k zajištění co možná nejlepší dostupnosti hlasových komunikačních služeb a služeb přístupu k internetu poskytovaných prostřednictvím veřejných sítí elektronických komunikací v případě katastrofického selhání sítě nebo v případech zásahu vyšší moci. Členské státy zajistí, aby poskytovatelé hlasových komunikačních služeb přijali veškerá nezbytná opatření k zajištění nepřetržitého přístupu k tísňovým službám a nepřetržitého přenosu varování pro veřejnost.

Článek 109

Tísňová komunikace a jednotné evropské tísňové číslo

1. Členské státy zajistí, aby všichni koncoví uživatelé služeb uvedených v odstavci 2, včetně uživatelů veřejných telefonních automatů, měli bezplatně a bez nutnosti použít jakékoli platební prostředky přístup k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace s použitím jednotného evropského tísňového čísla 112, jakož i jakéhokoli vnitrostátního tísňového čísla určeného členskými státy.

Členské státy podporují přístup k tísňovým službám prostřednictvím jednotného evropského tísňového čísla 112 ze sítí elektronických komunikací, které nejsou veřejně dostupné, ale umožňují volání do veřejných sítí, zejména pokud podnik odpovědný za danou síť neposkytuje jiný, snadný přístup k tísňové službě.

2. Členské státy po konzultaci s vnitrostátními regulačními orgány a tísňovými službami a poskytovateli služeb elektronických komunikací zajistí, aby poskytovatelé veřejně dostupné interpersonální komunikační služby založené na číslech, pokud tyto služby umožňují koncovým uživatelům volání na čísla v národním nebo mezinárodním číslovacím plánu, poskytovaly přístup k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace s nejvhodnějším centrem PSAP.

3. Členské státy zajistí, aby veškerá tísňová komunikace na jednotné evropské tísňové číslo 112 byla přiměřeně zodpovězena a vyřízena způsobem nejlépe odpovídajícím vnitrostátní organizaci záchranných systémů. Tato tísňová komunikace je přijímána a vyřizována alespoň tak rychle a účinně jako tísňová komunikace na národní číslo či čísla tísňových služeb, pokud se tato čísla stále používají.

4. Do … [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každé dva roky podá Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o účinnosti používání jednotného evropského tísňového čísla 112.

5. Členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením měli k tísňovým službám přístup dostupný prostřednictvím tísňové komunikace, který je rovnocenný s přístupem dostupným ostatním koncovým uživatelům, v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb. Komise a vnitrostátní regulační nebo jiné příslušné orgány přijmou vhodná opatření k zajištění toho, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením měli při cestách v jiném členském státě přístup k tísňovým službám za rovnocenných podmínek jako ostatní koncoví uživatelé, je-li to možné, a to bez předchozí registrace. Účelem těchto opatření je zajistit interoperabilitu mezi všemi členskými státy a v nejvyšší možné míře vychází z evropských norem nebo specifikací stanovených v souladu s článkem 39. Tato opatření nebrání členským státům v přijetí dalších požadavků směřujících k plnění cílů stanovených tímto článkem.

6. Členské státy zajistí, aby informace o tom, kde se volající nachází, byly zpřístupněny nejvhodnějšímu centru PSAP neprodleně po zahájení tísňové komunikace. Tyto informace zahrnují informace o místě, kde se volající nachází, získané ze sítě, a jsou-li dostupné, také informace o tom, kde se volající nachází, získané z telefonního přístroje. Členské státy zajistí, aby zjištění a předání informací o místě, kde se volající nachází, bylo pro koncového uživatele i pro centrum PSAP bezplatné, a to pro veškerou tísňovou komunikaci na jednotné evropské tísňové číslo 112. Členské státy mohou tuto povinnost rozšířit rovněž na tísňovou komunikaci na další národní tísňová čísla. Příslušné regulační orgány stanoví v případě potřeby a po konzultaci s BEREC kritéria přesnosti a spolehlivosti poskytovaných informací o tom, kde se volající nachází.

7. Členské státy zajistí, aby koncoví uživatelé byli odpovídajícím způsobem informováni o existenci a používání jednotného evropského tísňového čísla 112 a jeho vlastnostech zajišťujících dostupnost, mimo jiné prostřednictvím iniciativ konkrétně zaměřených na osoby cestující mezi členskými státy, a na koncové uživatele se zdravotním postižením. Tyto informace jsou poskytovány v přístupných formátech, které zohledňují problém různých druhů zdravotního postižení. Komise opatření členských států podporuje a doplňuje.

8. Za účelem zajištění účinného přístupu k tísňovým službám prostřednictvím tísňové komunikace na jednotném evropském tísňovém čísle 112 v členských státech přijme Komise po konzultaci s BEREC akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 117, jimiž se doplňují odstavce 2, 5 a 6 tohoto článku ohledně opatření nezbytných pro zajištění slučitelnosti, interoperability, kvality, spolehlivosti a kontinuity tísňové komunikace v Unii, pokud jde o řešení týkající se informací o místě, kde se volající nachází, přístupu pro koncové uživatele se zdravotním postižením a směrování na nejvhodnější centrum PSAP. První z těchto aktů v přenesené pravomoci se přijme do ... [čtyři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

   Přijetím těchto aktů v přenesené pravomoci není dotčena ani ovlivněna organizace tísňových služeb, která zůstává ve výlučné pravomoci členských států.

   BEREC vede databázi čísel E.164 tísňových služeb členských států s cílem zajistit, aby tyto služby byly schopny vzájemně se kontaktovat mezi členskými státy, pokud tuto databázi nevede jiná organizace.

Článek 110

Systém veřejné výstrahy

1. Do ... [42 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] členské státy zajistí, aby v případě, že jsou zavedeny systémy veřejné výstrahy ohledně bezprostředních nebo vyvíjejících se závažných mimořádných situací a katastrof, poskytovatelé mobilních interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech předávali veřejné výstrahy dotčeným koncovým uživatelům.

2. Bez ohledu na odstavec 1 mohou členské státy stanovit, že veřejné výstrahy se předávají prostřednictvím veřejně dostupných služeb elektronických komunikací, které nejsou službami uvedenými v odstavci 1 ani službami rozhlasového nebo televizního vysílání, nebo prostřednictvím mobilní aplikace využívající služby přístupu k internetu za podmínky, že daný systém veřejné výstrahy je stejně účinný, pokud jde o pokrytí a schopnost dosáhnout koncové uživatele včetně těch, kteří jsou v dotčené oblasti přítomni pouze dočasně, přičemž se v nejvyšší možné míře zohlednění pokyny BEREC. Veřejné výstrahy musí být pro koncové uživatele snadné obdržet.

   Do ... [18 měsíců ode dne vstupu této směrnice v platnost] a po konzultaci orgánů odpovědných za centra PSAP vydá BEREC pokyny, jak posoudit, zda jsou systémy veřejné výstrahy podle tohoto odstavce rovnocenné účinnosti systémů uvedených v odstavci 1.

Článek 111

Rovnocenný přístup a možnost volby pro koncové uživatele se zdravotním postižením

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány stanovily požadavky, které mají poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací zajistit v zájmu toho, aby koncoví uživatelé se zdravotním postižením:

   a) měli přístup ke službám elektronických komunikací, včetně souvisejících smluvních informací poskytovaných podle článku 102, který je rovnocenný přístupu většiny koncových uživatelů, a

   b) měli stejnou možnost výběru mezi podniky a službami, jakou má většina koncových uživatelů.

2. Při přijímání opatření uvedených v odstavci 1 členské státy podporují dodržování příslušných norem nebo specifikací stanovených v souladu s článkem 39.

Článek 112

Informační služba o účastnických číslech

1. Členské státy zajistí, aby všichni poskytovatelé interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, kteří přidělují čísla z číslovacího plánu, vyhověli všem oprávněným žádostem o zpřístupnění příslušných informací ve smluveném formátu a za podmínek, které jsou spravedlivé, objektivní, nákladově orientované a nediskriminační, s cílem poskytovat veřejně dostupné informační služby o účastnických číslech a poskytovat účastnické seznamy.

2. Vnitrostátní regulační orgány mají pravomoc podnikům, které kontrolují přístup koncových uživatelů k informačním službám o účastnických číslech, ukládat povinnosti a podmínky v souladu s článkem 61. Tyto povinnosti a podmínky jsou objektivní, spravedlivé, nediskriminační a transparentní.

3. Členské státy neponechají v platnosti žádná regulační omezení, která by bránila koncovým uživatelům v jednom členském státě v přímém přístupu k informační službě o účastnických číslech v druhém členském státě prostřednictvím hlasového volání či textové zprávy, a přijmou opatření k zajištění tohoto přístupu v souladu s článkem 97.

4. Tento článek se použije s výhradou požadavků právních předpisů Unie o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména článku 12 směrnice 2002/58/ES.

Článek 113

Interoperabilita automobilových rádiových přijímačů, rádiových přijímačů určených pro spotřebitele a zařízení digitální televize určených pro spotřebitele

1. Členské státy zajistí interoperabilitu automobilových rádiových přijímačů a zařízení digitální televize určených pro spotřebitele v souladu s přílohou XI.

2. Členské státy mohou přijmout opatření s cílem zajistit interoperabilitu jiných rádiových přijímačů určených pro spotřebitele, přičemž omezí dopad na trh přijímačů rádiového vysílání nízké hodnoty a zajistí, aby se tato opatření nevztahovala na výrobky, u nichž je rádiový přijímač čistě doplňkové povahy, jako jsou například chytré telefony, a na zařízení používaná radioamatéry.

3. Členské státy vyzývají poskytovatele digitálních televizních služeb, aby ve vhodných případech zajistili, že zařízení digitální televize, jež svým koncovým uživatelům poskytují, jsou interoperabilní, tak aby v případech, kdy je to technicky proveditelné, bylo možné zařízení digitální televize použít i u jiných poskytovatelů digitálních televizních služeb.

Aniž je dotčen čl. 5 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU[1], členské státy zajistí, aby při ukončení své smlouvy měli koncoví uživatelé možnost prostřednictvím bezplatného a snadného postupu zařízení digitální televize vrátit, ledaže poskytovatel prokáže, že dané zařízení je plně interoperabilní s digitálními televizními službami jiných poskytovatelů včetně těch, k nimž daný koncový uživatel přešel.

U zařízení digitální televize, která jsou v souladu s harmonizovanými normami, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo s jejich částmi, se má za to, že splňují požadavek interoperability stanovený v druhém pododstavci, na který se uvedené normy nebo jejich části vztahují.

[1] Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

Článek 114

Povinnosti ve veřejném zájmu

1. Členské státy mohou uložit přiměřené povinnosti ve veřejném zájmu ohledně přenosu určeného rozhlasového a televizního vysílání a souvisejících doplňkových služeb, zejména služeb v oblasti dostupnosti, aby byl umožněn vhodný přístup koncovým uživatelům se zdravotním postižením, a v oblasti dat na podporu služeb televize s internetem a elektronických programových průvodců; tyto povinnosti mohou uložit podnikům ve své příslušnosti, které zajišťují sítě elektronických komunikací a poskytují služby elektronických komunikací používané pro veřejné šíření rozhlasového či televizního vysílání, pokud tyto sítě a služby využívá významný počet koncových uživatelů jako hlavní prostředek pro příjem rozhlasového a televizního vysílání. Uvedené povinnosti se ukládají pouze tehdy, jsou-li nezbytně nutné k dosažení cílů obecného zájmu jasně vymezených každým členským státem, a musí být přiměřené a transparentní.

2. Do ... [jeden rok ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každých pět let členské státy přezkoumají povinnosti uvedené v odstavci 1, ledaže takový přezkum provedly během předchozích čtyř let.

3. Pravomoc členských států stanovit odpovídající případné úhrady, pokud jde o opatření přijatá v souladu s tímto článkem, není dotčena ani odstavcem 1 tohoto článku ani čl. 59 odst. 2, přičemž musí být současně zajištěno, aby za obdobných okolností neexistovala žádná diskriminace ve vztahu k poskytovatelům sítí a služeb elektronických komunikací. Pokud je stanoveno poskytnutí úhrady, členské státy zajistí, aby tato povinnost byla jasně vymezena ve vnitrostátním právu, případně včetně kritérií výpočtu této úhrady. Členské státy rovněž zajistí, aby byla úhrada poskytována přiměřeným a transparentním způsobem.

Článek 115

Poskytování doplňkových služeb

1. Aniž je dotčen čl. 88 odst. 2, členské státy zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány měly možnost vyžadovat od všech poskytovatelů služeb přístupu k internetu nebo veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, aby bezplatně zpřístupnili všechny nebo některé doplňkové služby uvedené v příloze VI části B, pokud je to technicky proveditelné, a všechny nebo některé doplňkové služby uvedené v příloze VI části A.

2. Při uplatňování odstavce 1 mohou členské státy jít nad rámec seznamu doplňkových služeb v částech A a B přílohy VI, s cílem zajistit vyšší míru ochrany spotřebitele.

3. Členský stát se může rozhodnout neuplatňovat na celém svém území nebo jeho části odstavec 1, pokud po zohlednění názorů zainteresovaných stran dospěje k názoru, že přístup k těmto službám je dostatečný.

Článek 116

Úprava příloh

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 117, jimiž se mění přílohy V, VI, IX, X a XI s cílem přizpůsobit je technickému a společenskému vývoji nebo změnám v poptávce na trhu.

ČÁST IV
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 117

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článcích 75, 109 a 116 je svěřena Komisi na dobu pěti let od … [den vstupu této směrnice v platnost]. Komise vyhotoví zprávu o přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článcích 75, 109 a 116 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článků 75, 109 a 116 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 118

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor (Komunikační výbor). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. V případě prováděcích aktů uvedených v čl. 28 odst. 4 druhém pododstavci je Komisi nápomocen Výbor pro rádiové spektrum zřízený čl. 3 odst. 1 rozhodnutí č. 676/2002/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá člen výboru. V tomto případě předseda svolá v přiměřené lhůtě zasedání výboru.

4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011 s ohledem na článek 8 uvedeného nařízení.

Má-li být o stanovisku výboru rozhodnuto písemným postupem, ukončuje se tento postup bez výsledku, pokud o tom ve lhůtě pro vydání stanoviska rozhodne předseda výboru nebo pokud o to požádá člen výboru. V tomto případě předseda svolá v přiměřené lhůtě zasedání výboru.

Článek 119

Výměna informací

1. Komise poskytne Komunikačnímu výboru veškeré příslušné informace o výsledku pravidelných konzultací se zástupci operátorů sítí, poskytovatelů služeb, uživatelů, spotřebitelů, výrobců a odborů, jakož i s třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi.

2. Komunikační výbor, s ohledem na politiku Unie v oblasti elektronických komunikací, podporuje výměnu informací mezi členskými státy navzájem a mezi členskými státy a Komisí o situaci a vývoji regulačních činností týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací.

Článek 120

Zveřejňování informací

1. Členské státy zajistí, aby byly veřejně zpřístupněny aktuální informace týkající se provádění této směrnice takovým způsobem, který všem zainteresovaným stranám zajistí snadný přístup k daným informacím. Členské státy zveřejní ve vnitrostátním úředním věstníku oznámení, v němž uvedou, jak a kde jsou informace zveřejňovány. První takové oznámení se zveřejní do [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté se oznámení zveřejňuje při každé změně informací, které jsou v něm obsaženy.

2. Členské státy předloží Komisi kopii všech takových oznámení ke dni jejich zveřejnění. Komise případně předá tyto informace Komunikačnímu výboru.

3. Členské státy zajistí, aby byly veškeré příslušné informace o právech, podmínkách, postupech, poplatcích a rozhodnutích týkajících se všeobecných oprávnění, práv na užívání a práv na instalování zařízení zveřejňovány a aktualizovány vhodným způsobem tak, aby všem zainteresovaným stranám byl poskytnut snadný přístup k takovým informacím.

4. Pokud jsou informace uvedené v odstavci 3, zejména informace týkající se postupů a podmínek spojených s právy na instalování zařízení, spravovány na různých úrovních státní správy, příslušný orgán při zohlednění nákladů s tím spojených vynaloží veškeré přiměřené úsilí v zájmu vytvoření uživatelsky vstřícného přehledu veškerých takových informací, včetně informací o příslušných úrovních státní správy a příslušných orgánech, s cílem usnadnit předkládání žádostí o udělení práva na instalování zařízení.

5. Členské státy zajistí zveřejňování určitých povinností uložených podnikům podle této směrnice spolu s určením trhů produktů a služeb a zeměpisných trhů. S výhradou potřeby ochrany obchodního tajemství zajistí, aby aktuální informace byly veřejně dostupné tak, aby všechny zainteresované strany měly snadný přístup k těmto informacím.

6. Členské státy poskytují Komisi informace, které zveřejňují podle odstavce 5. Komise zpřístupní tyto informace ve snadno přístupné formě a popřípadě předá informace Komunikačnímu výboru.

Článek 121

Oznamování a sledování

1. Do … [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté při každé změně oznámí vnitrostátní regulační orgány Komisi názvy podniků určených jako podniky mající povinnosti univerzální služby podle čl. 85 odst. 2, článku 86 nebo 87.

2. Vnitrostátní regulační orgány oznámí Komisi názvy podniků označených jako podniky s významnou tržní silou pro účely této směrnice a povinnosti uložené těmto podnikům podle této směrnice. Jakékoli změny ovlivňující povinnosti uložené podnikům nebo týkající se podniků dotčených touto směrnicí se neprodleně oznamují Komisi.

Článek 122

Postupy pro přezkum

1. Do … [sedm let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každých pět let Komise přezkoumá fungování této směrnice a podá zprávu Evropskému parlamentu a Radě.

V těchto přezkumech se vyhodnotí zejména dopady čl. 61 odst. 3 a článků 76, 78 a 79 na trh a otázka, zda pravomoc k zásahu ex ante a jiné pravomoci k zásahu podle této směrnice postačují k tomu, aby vnitrostátním regulačním orgánům umožňovaly reagovat na nekonkurenční oligopolní tržní struktury a zajistit, aby i nadále na trzích elektronických komunikací probíhala hospodářská soutěž ku prospěchu koncových uživatelů.

Za tímto účelem může Komise požadovat od členských států informace, které musí být poskytnuty bez zbytečného odkladu.

2. Do … [sedm let ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každých pět let Komise přezkoumá rozsah univerzální služby, zejména s cílem předložit Evropskému parlamentu a Radě návrh na změnu nebo nové vymezení rozsahu.

Při tomto přezkumu se přihlédne k sociálnímu, hospodářskému a technologickému vývoji a zohlední se mimo jiné mobilita a rychlost přenosu dat s ohledem na převládající technologie používané většinou koncových uživatelů. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o výsledku přezkumu.

3. Do … [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každé tři roky BEREC vydá stanovisko k vnitrostátnímu uplatňování a fungování všeobecného oprávnění a o jejich dopadu na fungování vnitřního trhu.

Komise může při maximálním zohlednění stanoviska BEREC vydat zprávu o uplatňování části I kapitoly II hlavy II a přílohy I a může předložit legislativní návrh na změnu uvedených ustanovení, pokud to považuje za nutné v zájmu odstranění překážek, které brání řádnému fungování vnitřního trhu.

Článek 123

Zvláštní přezkumný postup týkající se práv koncových uživatelů

1. BEREC sleduje vývoj trhu a technologický vývoj ohledně jednotlivých druhů služeb elektronických komunikací a do … [tři roky ode dne vstupu této směrnice v platnost] a poté každé tři roky, nebo na základě odůvodněné žádosti alespoň dvou členských států ze svých členů vydá stanovisko k tomuto vývoji a k jeho dopadu na uplatňování části III hlavy III.

V uvedeném stanovisku BEREC posoudí, do jaké míry část III hlava III splňuje cíle stanovené v článku 3. Stanovisko vezme v potaz zejména oblast působnosti části III hlavy III, pokud jde o dotčené druhy služeb elektronických komunikací. Za účelem vypracování stanoviska zanalyzuje BEREC zejména tyto aspekty:

a) do jaké míry mají koncoví uživatelé všech služeb elektronických komunikací možnost činit svobodná a informovaná rozhodnutí, a to i na základě úplných smluvních informací, a mají možnost snadno změnit svého poskytovatele služeb elektronických komunikací;

b) do jaké míry případný nedostatek možností uvedených v písmenu a) vedl k narušením trhu nebo způsobil koncovým uživatelům újmu;

c) do jaké míry je účinný přístup k tísňovým službám znatelně ohrožen nedostatečnou interoperabilitou nebo nepostačujícím technologickým vývojem, zejména v důsledku zvýšeného využívání interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech;

d) pravděpodobné náklady na jakékoli potenciální úpravy povinností uvedených v části III hlavě III nebo dopad na inovace pro poskytovatele služeb elektronických komunikací.

2. Komise s maximálním přihlédnutím ke stanovisku BEREC zveřejní zprávu o uplatňování části III hlavy III a předloží legislativní návrh na změnu uvedené hlavy, pokud to považuje za nezbytné k zajištění toho, aby byly cíle stanovené v článku 3 nadále plněny.

Článek 124

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní do ... [dva roky po dni vstupu této směrnice v platnost] právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí. Znění těchto předpisů neprodleně sdělí Komisi.

   Členské státy budou tyto předpisy používat od ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

   Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Odchylně od odstavce 1 tohoto článku se čl. 53 odst. 2, 3 a 4 této směrnice použijí od … [den vstupu této směrnice v platnost], pokud byly stanoveny harmonizované podmínky technickými prováděcími opatřeními v souladu s rozhodnutím č. 676/2002/ES s cílem umožnit užívání rádiového spektra pro bezdrátové širokopásmové sítě a služby. Ve vztahu k pásmům rádiového spektra, pro něž nebyly harmonizované podmínky stanoveny do … [den vstupu této směrnice v platnost], se čl. 53 odst. 2, 3 a 4 této směrnice použije ode dne přijetí technických prováděcích opatření v souladu s článkem 4 rozhodnutí č. 676/2002/ES.

Odchylně od odstavce 1 tohoto článku uplatňují členské státy opatření nezbytná k dosažení souladu s článkem 54 od 31. prosince 2020.

3. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 125

Zrušovací ustanovení

Směrnice 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES a 2002/22/ES uvedené v příloze XII části A se zrušují s účinkem od ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost], aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnosti uvedených v příloze XII části B.

Článek 5 směrnice 243/2012/EU se zrušuje s účinkem od ... [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost].

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze XIII.

Článek 126

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 127

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne ...

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda	*předseda* nebo *předsedkyně*

PŘÍLOHA I

SEZNAM PODMÍNEK, KTERÉ MOHOU BÝT SPOJENY
S VŠEOBECNÝMI OPRÁVNĚNÍMI, S PRÁVY NA UŽÍVÁNÍ RÁDIOVÉHO SPEKTRA
A S PRÁVY NA UŽÍVÁNÍ ČÍSLOVACÍCH ZDROJŮ

Tato příloha stanoví maximální seznam podmínek, které mohou být spojeny s všeobecnými oprávněními pro sítě a služby elektronických komunikací kromě interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech (část A), pro sítě elektronických komunikací (část B) a pro služby elektronických komunikací kromě interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech (část C), s právy na užívání rádiového spektra (část D) a s právy na užívání číslovacích zdrojů (část E).

A. Obecné podmínky, které mohou být spojeny s všeobecným oprávněním

1. Správní poplatky v souladu s článkem 16.

2. Ochrana osobních údajů a soukromí specifická pro odvětví elektronických komunikací v souladu se směrnicí 2002/58/ES.

3. Informace poskytované v rámci oznamovacího postupu podle článku 12 a pro jiné účely uvedené v článku 21.

4. Umožnění zákonného odposlechu příslušnými vnitrostátními orgány v souladu s nařízením (EU) 2016/679 a se směrnicí 2002/58/ES.

5. Podmínky používání komunikace veřejných orgánů s obyvatelstvem za účelem varování veřejnosti před bezprostředním nebezpečím nebo zmírnění následků velkých katastrof.

6. Podmínky používání během velkých katastrof nebo mimořádných vnitrostátních situací za účelem zajištění komunikace mezi tísňovými službami a úřady.

7. Povinnosti poskytnout přístup, jiné než uvedené v článku 13, vztahující se na podniky, které zajišťují sítě nebo poskytují služby elektronických komunikací.

8. Opatření pro zajištění souladu s normami nebo specifikacemi uvedenými v článku 39.

9. Povinnost transparentnosti vztahující se na poskytovatele veřejných sítí elektronických komunikací poskytující veřejně dostupné služby elektronických komunikací k zajištění spojení mezi koncovými body v souladu s cíli a zásadami stanovenými v článku 3 a v nezbytných a přiměřených případech i přístup příslušných orgánů k těmto informacím nezbytný pro ověření jejich přesnosti.

B. Zvláštní podmínky, které mohou být spojeny s všeobecným oprávněním pro zajišťování sítí elektronických komunikací

1. Propojení sítí v souladu s touto směrnicí.

2. Povinnosti ve veřejném zájmu („must carry“) v souladu s touto směrnicí.

3. Opatření v souladu s právem Unie na ochranu veřejného zdraví před elektromagnetickými poli způsobenými sítěmi elektronických komunikací, přičemž se v nejvyšší možné míře zohlední doporučení 1999/519/ES.

4. Zachování integrity veřejných sítí elektronických komunikací v souladu s touto směrnicí včetně podmínek pro zabránění elektromagnetickému rušení mezi sítěmi nebo službami elektronických komunikací v souladu se směrnicí 2014/30/EU.

5. Zabezpečení veřejných sítí proti neoprávněnému přístupu podle směrnice 2002/58/ES.

6. Podmínky pro užívání rádiového spektra v souladu s čl. 7 odst. 2 směrnice 2014/53/EU, pokud takové užívání nepodléhá udělování individuálních práv na užívání v souladu s čl. 46 odst. 1 a článkem 48 této směrnice.

C. Zvláštní podmínky, které mohou být spojeny s všeobecným oprávněním pro poskytování služeb elektronických komunikací kromě interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech

1. Interoperabilita služeb v souladu s touto směrnicí.

2. Dostupnost čísel z národního číslovacího plánu, univerzálních mezinárodních bezplatných telefonních čísel (UIFN) a pokud je to technicky a ekonomicky proveditelné, z číslovacích plánů ostatních členských států pro koncové uživatele a podmínky v souladu s touto směrnicí.

3. Pravidla ochrany spotřebitelů specifická pro odvětví elektronických komunikací.

4. Omezení týkající se vysílání nedovoleného obsahu v souladu se směrnicí 2000/31/ES a omezení týkající se vysílání škodlivého obsahu v souladu se směrnicí 2010/13/EU.

D. Podmínky, které mohou být spojeny s právy na užívání rádiového spektra

1. Povinnost poskytovat službu nebo používat druh technologie v rámci omezení podle článku 45, případně včetně požadavků na pokrytí a kvalitu služby.

2. Efektivní a účinné užívání rádiového spektra v souladu s touto směrnicí.

3. Technické a provozní podmínky nutné proto, aby bylo zabráněno škodlivému rušení a bylo chráněno veřejné zdraví před elektromagnetickými poli, pokud se takové podmínky liší od podmínek uvedených ve všeobecném oprávnění, přičemž se v nejvyšší možné míře zohlední doporučení 1999/519/ES.

4. Maximální trvání v souladu s článkem 49, s výhradou veškerých změn v národním plánu přidělování kmitočtů.

5. Převod nebo pronájem práv z podnětu držitele práv a podmínky pro takový převod v souladu s touto směrnicí.

6. Poplatky za práva na užívání v souladu s článkem 42.

7. Jakékoliv závazky, které podniky nabývající právo na užívání převzaly v rámci postupu udělení nebo obnovy oprávnění před tím, než bylo oprávnění uděleno, nebo v příslušných případech před výzvou k podání žádosti o práva na užívání.

8. Povinnosti týkající se sdružování nebo sdílení rádiového spektra nebo umožnění přístupu k rádiovému spektru ostatním uživatelům ve zvláštních regionech nebo na vnitrostátní úrovni.

9. Povinnosti v rámci příslušných mezinárodních dohod týkajících se užívání pásem rádiového spektra.

10. Zvláštní povinnosti pro experimentální využívání pásem rádiového spektra.

E. Podmínky, které mohou být spojeny s právy na užívání číslovacích zdrojů

1. Označení služby, pro kterou bude číslo užíváno, včetně všech požadavků spojených s poskytováním dané služby, a aby se předešlo pochybnostem, zásady stanovování sazeb a maximálních cen, které je možno použít pro určitou skupinu čísel s cílem zajistit ochranu spotřebitelů v souladu s čl. 3 odst. 2 písm. d).

2. Efektivní a účinné užívání číslovacích zdrojů v souladu s touto směrnicí.

3. Požadavky na přenositelnost čísel v souladu s touto směrnicí.

4. Povinnost poskytovat informace o veřejných seznamech koncových uživatelů pro účely článku 112.

5. Maximální trvání v souladu s článkem 94, s výhradou veškerých změn v národním číslovacím plánu.

6. Převod práv z podnětu držitele práv a podmínky pro takový převod v souladu s touto směrnicí, včetně jakékoli podmínky, že právo na užívání čísla je závazné pro všechny podniky, na něž jsou práva převedena.

7. Poplatky za práva na užívání v souladu s článkem 95.

8. Jakékoli závazky, které podniky nabývající právo na užívání převzaly v průběhu konkurenčního nebo srovnávacího výběrového řízení.

9. Povinnosti v rámci příslušných mezinárodních dohod týkajících se užívání čísel.

10. Povinnosti týkající se extrateritoriálního užívání čísel v rámci Unie, jejichž cílem je zajistit dodržování pravidel na ochranu spotřebitele a jiných pravidel týkajících se čísel v jiných členských státech, než je členský stát s daným kódem země.

PŘÍLOHA II

PODMÍNKY PRO PŘÍSTUP KE SLUŽBÁM DIGITÁLNÍ TELEVIZE
A ROZHLASU VYSÍLANÝM
PRO DIVÁKY A POSLUCHAČE V UNII

Část I

Podmínky pro systémy podmíněného přístupu uplatňované
v souladu s čl. 62 odst. 1

V souvislosti s podmíněným přístupem ke službám digitální televize a rozhlasu vysílaným pro diváky a posluchače v Unii, nezávisle na přenosových prostředcích, musí členské státy zajistit v souladu s článkem 62, aby se uplatnily tyto podmínky:

a) všechny podniky poskytující služby s podmíněným přístupem, nezávisle na přenosových prostředcích, které poskytují služby přístupu k digitálním televizním a rozhlasovým službám a na jejichž službách přístupu jsou závislí provozovatelé rozhlasového a televizního vysílání při pokrytí všech skupin potenciálních diváků nebo posluchačů, mají:

   – nabízet všem provozovatelům rozhlasového a televizního vysílání na spravedlivém, přiměřeném a nediskriminačním základě, který je slučitelný s právem Unie v oblasti hospodářské soutěže, technické služby, které umožňují příjem digitálně přenášených služeb provozovatelů rozhlasového a televizního vysílání divákům nebo posluchačům, kteří k tomu jsou oprávněni prostřednictvím dekodérů, které spravují operátoři služeb, a dodržovat právo Unie v oblasti hospodářské soutěže,

   – vést oddělené účetnictví, které se týká jejich činnosti jakožto poskytovatelů služeb s podmíněným přístupem;

b) při udělování licencí výrobcům zařízení určených pro spotřebitele mají držitelé práv z průmyslového vlastnictví týkajících se produktů a systémů podmíněného přístupu zajistit spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky. S přihlédnutím k technickým a obchodním faktorům nemají držitelé práv vázat udílení licencí na podmínky, které zakazují, zabraňují či odrazují zahrnout do téhož produktu:

– společné rozhraní, které umožňuje připojení k několika dalším přístupovým systémům, nebo

– prostředky specifické pro jiný přístupový systém za předpokladu, že držitel licence dodržuje příslušné a přiměřené podmínky, které mu zajišťují bezpečnost transakcí operátorů systémů podmíněného přístupu.

Část II

Další zařízení, na která mohou být uplatněny podmínky podle čl. 61 odst. 2 písm. d)

a) přístup k API;

b) přístup k EPG.

PŘÍLOHA III

KRITÉRIA PRO STANOVENÍ
VELKOOBCHODNÍCH SAZEB ZA UKONČENÍ HLASOVÉHO VOLÁNÍ

Zásady, kritéria a parametry pro stanovení sazeb na velkoobchodních trzích s ukončením hlasového volání v pevných a mobilních sítích podle čl. 75 odst. 1:

a) sazby vycházejí z náhrady nákladů, které vzniknou efektivnímu operátorovi; ocenění efektivních nákladů vychází z hodnot běžných nákladů; metodika účtování nákladů pro výpočet efektivních nákladů vychází z modelování založeného na přístupu zdola nahoru s použitím dlouhodobých s provozem souvisejících přírůstkových nákladů na poskytování velkoobchodní služby ukončení hlasových volání třetím stranám;

b) příslušné přírůstkové náklady na velkoobchodní službu ukončení hlasového volání jsou dány rozdílem mezi celkovými dlouhodobými náklady operátora, který poskytuje celou paletu svých služeb, a celkovými dlouhodobými náklady tohoto operátora, jenž třetím stranám neposkytuje velkoobchodní službu ukončení hlasového volání;

c) k příslušnému přírůstku za ukončení hlasového volání se z nákladů souvisejících s provozem přiřadí pouze ty náklady, které by nevznikly, pokud by velkoobchodní služba ukončení hlasového volání nebyla poskytována;

d) náklady související s dodatečnou kapacitou sítě se zahrnou pouze v rozsahu, v němž jsou vynuceny potřebou zvýšit kapacitu za účelem přenosu dodatečného provozu souvisejícího s velkoobchodním ukončením hlasového volání;

e) z přírůstku za ukončení hlasového volání v mobilních sítích jsou vyloučeny poplatky za rádiové spektrum;

f) zahrnou se pouze ty velkoobchodní komerční náklady, které přímo souvisí s poskytováním velkoobchodní služby ukončení hlasového volání třetím stranám;

g) u všech operátorů pevných sítí bez ohledu na jejich velikost se má za to, že poskytují služby ukončení hlasového volání při stejných jednotkových nákladech jako efektivní operátor;

h) u operátorů mobilních sítí se minimální efektivní rozsah stanoví jako tržní podíl činící alespoň 20 %;

i) příslušným způsobem odepisování aktiv jsou ekonomické odpisy a

j) volba technologie modelovaných sítí je zaměřena do budoucna, zakládá se na páteřní síti na bázi protokolu IP a zohledňuje různé technologie, které se v období platnosti maximální sazby pravděpodobně budou používat; v případě pevných sítí se u volání uvažuje výhradně komutace paketů.

PŘÍLOHA IV

KRITÉRIA PRO POSUZOVÁNÍ NABÍDEK NA SPOLEČNÉ INVESTICE

Při posuzování nabídky na společnou investici podle čl. 76 odst. 1 vnitrostátní regulační orgán ověří, zda jsou splněna přinejmenším níže uvedená kritéria. Vnitrostátní regulační orgány mohou zvážit doplnění dalších kritérií, pokud jsou s ohledem na specifické místní podmínky a strukturu trhu potřebná k zajištění přístupnosti potenciálních investorů pro účely společných investic:

a) Nabídka na společnou investici je po dobu životnosti sítě vybudované na základě nabídky na společnou investici otevřena jakémukoli podniku na nediskriminačním základě. Podnik určený jako podnik s významnou tržní silou může do nabídky zahrnout přiměřené podmínky týkající se finanční způsobilosti podniku, takže potenciální spoluinvestoři například musí prokázat schopnost postupného splácení, podle nějž se plánuje zavádění, nebo přijetí strategického plánu, na jehož základě se vypracovávají střednědobé plány zavádění, atd.

b) Nabídka na společnou investici je transparentní:

– nabídka je dostupná a snadno identifikovatelná na webových stránkách podniku určeného jako podnik s významnou tržní silou,

– podmínky se všemi podrobnostmi, včetně právní formy dohody o společné investici a v příslušných případech hlavních bodů pravidel řízení nástroje pro společnou investici, jsou zpřístupněny bez zbytečného odkladu všem potenciálním uchazečům, kteří projevili zájem, a

– proces, například plán pro vytvoření a rozvoj projektu společné investice, je stanoven předem, je jasně a písemně vysvětlen každému potenciálnímu spoluinvestorovi a všechny významné dílčí cíle jsou jasně sdělovány všem podnikům bez jakékoli diskriminace.

c) Nabídka na společnou investici obsahuje takové podmínky pro potenciální spoluinvestory, které podporují udržitelnou hospodářskou soutěž v dlouhodobém horizontu, zejména:

– všem podnikům jsou nabídnuty spravedlivé, přiměřené a nediskriminační podmínky pro účast na dohodě o společné investici s ohledem na okamžik, kdy se připojí, včetně požadovaného finančního protiplnění za získání zvláštních práv, ochrany poskytované spoluinvestorům prostřednictvím těchto práv jak ve fázi výstavby, tak ve fázi využívání, například udělením nezcizitelných práv na užívání po očekávanou dobu životnosti sítě financované ze společné investice, a podmínek pro připojení se k dohodě o společné investici a její případné ukončení. Nediskriminační podmínky v této souvislosti neznamenají, že všem potenciálním spoluinvestorům musí být nabídnuty přesně stejné podmínky včetně finančních, ale že všechny rozdíly v nabízených podmínkách jsou odůvodněny týmiž objektivními, transparentními, nediskriminačními a předvídatelnými kritérii, jako je počet přípojek koncových uživatelů, který je předmětem závazku,

– nabídka umožňuje flexibilitu, pokud jde o hodnotu a časový plán závazků poskytnutých jednotlivými spoluinvestory, například formou dohodnutého a potenciálně rostoucího procentního podílu z celkového počtu přípojek koncových uživatelů v dané oblasti, k nimž se spoluinvestoři mohou postupně zavázat a jejichž jednotkový objem se stanoví tak, aby menší spoluinvestoři s omezenými zdroji mohli vstoupit do společné investice v přiměřeném, minimálním rozsahu a postupně zvyšovat svou účast, ale byly zaručeny přiměřené úrovně počátečního závazku. Při stanovení finančních protiplnění požadovaných od jednotlivých spoluinvestorů se musí zohlednit skutečnost, že investoři v časnější fázi podstupují vyšší riziko a dříve vynakládají kapitál,

– příplatek, který se časem zvyšuje, je třeba považovat za odůvodněný v případě závazků učiněných v pozdějších fázích a pro nové spoluinvestory, kteří do společné investice vstupují až po zahájení projektu, aby se zohlednilo klesající riziko a předešlo motivaci k zadržování kapitálu v raných fázích,

– dohoda o společné investici umožňuje spoluinvestorům převést nabytá práva na jiné spoluinvestory nebo třetí strany ochotné připojit se k dohodě o společné investici, s výhradou toho, že podnik, na nějž jsou práva převáděna, musí splnit všechny původní povinnosti převodce podle dohody o společné investici,

– spoluinvestoři si za spravedlivých a přiměřených podmínek navzájem udělují práva přístupu k infrastruktuře, jež je předmětem společné investice, pro účely poskytování navazujících služeb, též koncovým uživatelům, a to na základě transparentních podmínek, které jsou transparentně uvedeny v nabídce na společnou investici a v následné dohodě, zejména pokud jsou spoluinvestoři individuálně a odděleně odpovědní za zavedení konkrétních částí sítě. Je-li vytvořen nástroj pro společnou investici, poskytuje přímo či nepřímo přístup k síti všem spoluinvestorům na základě rovnocennosti vstupů a za spravedlivých a přiměřených podmínek, včetně finančních podmínek odrážejících různé úrovně rizika podstupovaného jednotlivými spoluinvestory.

d) Nabídka na společnou investici musí zaručit udržitelnou investici, která pravděpodobně splní budoucí potřeby, a to zaváděním nových síťových prvků, které významně přispívají k zavádění sítí s velmi vysokou kapacitou.

PŘÍLOHA V

MINIMÁLNÍ SOUBOR SLUŽEB,
KTERÉ V SOULADU S ČL. 84 ODST. 3
MUSÍ BÝT SCHOPNA PODPOROVAT
SLUŽBA PŘIMĚŘENÉHO ŠIROKOPÁSMOVÉHO PŘÍSTUPU K INTERNETU

1) E-mail

2) Vyhledávače umožňující vyhledávat a nacházet všechny druhy informací

3) Základní on-line nástroje pro odbornou přípravu a vzdělávání

4) On-line noviny nebo zprávy

5) On-line nakupování nebo objednávání zboží nebo služeb

6) Hledání zaměstnání a nástroje pro hledání zaměstnání

7) Navazování profesních kontaktů

8) Internetové bankovnictví

9) Využívání služeb elektronické veřejné správy (eGovernment)

10) Sociální média a zasílání rychlých zpráv (instant messaging)

11) Volání a videohovory (ve standardní kvalitě)

PŘÍLOHA VI

POPIS DOPLŇKOVÝCH SLUŽEB A SLUŽEB
UVEDENÝCH V ČLÁNKU 88 (KONTROLA VÝDAJŮ),
ČLÁNKU 115 (DOPLŇKOVÉ SLUŽBY)
A ČLÁNKU 106 (ZMĚNA POSKYTOVATELE A PŘENOSITELNOST ČÍSEL)

Část A

Doplňkové služby a služby uvedené v článcích 88 a 115

Uplatňuje-li se část A na základě článku 88, je použitelná na spotřebitele a jiné kategorie koncových uživatelů, pokud členské státy rozšířily skupinu příjemců čl. 88 odst. 2.

Uplatňuje-li se část A na základě článku 115, je použitelná na kategorie koncových uživatelů stanovené členskými státy, s výjimkou písmen c), d) a g) této části, které jsou použitelné pouze na spotřebitele.

a) Podrobný rozpis účtů

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány, s výhradou požadavků příslušných právních předpisů o ochraně osobních údajů a soukromí, mohly stanovit základní úroveň podrobného rozpisu účtů, které mají být koncovým uživatelům bezplatně nabízeny poskytovateli, aby koncoví uživatelé mohli:

i) ověřovat a kontrolovat ceny za využívání služeb přístupu k internetu nebo hlasových komunikačních služeb, resp. za interpersonální komunikační služby založené na číslech v případě článku 115, a

ii) odpovídajícím způsobem sledovat toto používání a výdaje a mít tak přiměřený stupeň kontroly nad svými účty.

Popřípadě lze koncovým uživatelům nabízet ještě podrobnější rozpis účtů za přiměřenou cenu nebo bezplatně.

Tento podrobný rozpis účtů výslovně uvádí totožnost dodavatele a dobu poskytování služeb se zvýšenou sazbou, ledaže koncový uživatel požádal o to, aby tyto informace nebyly uvedeny.

Volání, za něž volající koncový uživatel neplatí, včetně volání na poradenské linky, nemusí být uvedena v podrobném rozpisu účtů volajícího koncového uživatele.

Vnitrostátní regulační orgány mohou uložit operátorům, aby bezplatně poskytovali identifikaci volajícího.

b) Bezplatné selektivní blokování odchozích volání, textových zpráv nebo multimediálních zpráv nebo, je-li to technicky proveditelné, jiných podobných aplikací se zvýšenou sazbou

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím může koncový uživatel, který o to požádá poskytovatele hlasové komunikační služby, resp. interpersonální komunikační služby založené na číslech v případě článku 115, bezplatně blokovat určené druhy odchozích volání, textových zpráv nebo multimediálních zpráv nebo jiné podobné aplikace se zvýšenou sazbou nebo volání na určené druhy čísel.

c) Systémy předplatného

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány mohly od poskytovatelů požadovat, aby nabízeli spotřebitelům službu umožňující předplacení přístupu k veřejné síti elektronických komunikací a využívání hlasových komunikačních služeb, nebo služeb přístupu k internetu nebo interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech v případě článku 115.

d) Postupné splácení poplatků za připojení

Členské státy zajistí, aby příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány mohly od poskytovatelů požadovat, aby umožnili spotřebitelům postupné splácení poplatků za připojení k veřejné síti elektronických komunikací.

e) Neplacení účtů

Členské státy povolí zvláštní opatření, která řeší problematiku neplacení účtů vystavených poskytovateli; tato opatření musí být přiměřená, nediskriminační a musí být zveřejněna. Tato opatření mají zajistit, aby koncoví uživatelé byli předem řádně upozorněni na všechny důsledky neplacení účtu, tj. na přerušení služby nebo odpojení. S výjimkou případů podvodu, soustavného opožděného placení nebo neplacení mají tato opatření zajistit, pokud je to technicky proveditelné, aby se jakékoli přerušení služby týkalo pouze dotyčné služby. Odpojení z důvodu neplacení účtů by mělo následovat až po řádném upozornění koncového uživatele. Členské státy mohou umožnit, aby úplnému odpojení předcházelo období omezení služeb, během něhož jsou povolena pouze ta volání, která nejsou pro koncového uživatele zpoplatněna (například volání na číslo 112), a minimální úroveň služby přístupu k internetu, kterou vymezí členské státy s ohledem na vnitrostátní podmínky.

f) Poradenství ohledně sazeb

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím mohou koncoví uživatelé požádat poskytovatele o sdělení informací o případných alternativních levnějších sazbách.

g) Kontrola nákladů

Jedná se o doplňkovou službu, jejímž prostřednictvím nabízejí poskytovatelé, považují-li to příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány za náležité, další způsoby kontroly nákladů spojených s hlasovými komunikačními službami nebo službami přístupu k internetu, resp. interpersonálními komunikačními službami založenými na číslech v případě článku 115, včetně bezplatných upozornění spotřebitelů v případě neobvyklé spotřeby.

h) Deaktivace vyúčtování třetích stran

Jedná se o doplňkovou službu, s jejíž pomocí mohou koncoví uživatelé deaktivovat možnost, aby třetí strany, které jsou poskytovateli služeb, využívaly vyúčtování poskytovatele služby přístupu k internetu nebo poskytovatele veřejně dostupné interpersonální komunikační služby k vyúčtování svých produktů nebo služeb.

Část B

Doplňkové služby uvedené v článku 115

a) Identifikace volajícího

Volanému se zobrazuje číslo volajícího ještě před přijetím hovoru.

Tato doplňková služba je poskytována v souladu s příslušnými právními předpisy o ochraně osobních údajů a soukromí, zejména se směrnicí 2002/58/ES.

V mezích technické proveditelnosti by měli operátoři poskytovat údaje a signály k usnadnění nabídky služby určení totožnosti volajícího a tónové volby i za hranicemi členského státu.

b) Přeposílání e-mailů nebo přístup k e-mailům po ukončení smlouvy s poskytovatelem služby přístupu k internetu

Jedná se o doplňkovou službu, díky níž mohou koncoví uživatelé, kteří ukončí smlouvu s určitým poskytovatelem služby přístupu k internetu, na žádost a bezplatně po období, které vnitrostátní regulační orgán považuje za potřebné a přiměřené, mít přístup ke svým e-mailům doručeným na e-mailovou adresu či adresy využívající obchodní název nebo ochrannou známku bývalého poskytovatele, nebo mít e-maily zasílané na danou adresu či adresy přeposílány po uvedené období na novou emailovou adresu, kterou si koncový uživatel určí.

Část C

Uplatňování ustanovení o přenositelnosti čísla podle článku 106

Požadavek, aby si všichni koncoví uživatelé s čísly z národního číslovacího plánu, kteří o to požádají, mohli ponechat své číslo (svá čísla) nezávisle na podniku, který službu poskytuje, se vztahuje

a) v případě zeměpisných čísel na konkrétní místo a

b) v případě nezeměpisných čísel na každé místo.

Tato část se nevztahuje na přenos čísel mezi sítěmi poskytujícími služby v pevném místě a mobilními sítěmi.

PŘÍLOHA VII

VÝPOČET PŘÍPADNÝCH ČISTÝCH NÁKLADŮ NA POVINNOSTI UNIVERZÁLNÍ SLUŽBY A VYTVOŘENÍ MECHANISMŮ NÁHRADY NEBO ROZDĚLOVÁNÍ V SOULADU S ČLÁNKY 89 A 90

Část A

Výpočet čistých nákladů

Povinnostmi univerzální služby se rozumějí povinnosti týkající se poskytování univerzální služby podle článků 84 až 87, které členský stát uložil podniku.

Vnitrostátní regulační orgány zváží všechny prostředky k zajištění potřebné motivace podniků (určených nebo neurčených) k plnění povinností univerzální služby s ohledem na rentabilitu. Při provádění výpočtu se mají čisté náklady na povinnosti univerzální služby vypočítat jako rozdíl mezi čistými náklady kteréhokoli podniku na provoz při dodržování povinností univerzální služby a na provoz bez povinnosti univerzální služby. Důkladnou pozornost je třeba věnovat přesnému vyčíslení nákladů, kterým by se podnik vyhnul, kdyby neměl povinnosti univerzální služby. Výpočet čistých nákladů zohlední výhody, včetně nehmotných výhod, které má poskytovatel univerzální služby.

Výpočet má vycházet z nákladů připadajících na:

i) prvky vymezených služeb, které lze poskytovat pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami.

Tato kategorie může zahrnovat prvky služeb, jako je přístup k tísňovým telefonním službám, poskytování některých veřejných telefonních automatů, poskytování některých služeb nebo zařízení pro koncové uživatele se zdravotním postižením atd.;

ii) určité koncové uživatele nebo skupiny koncových uživatelů, kterým lze při zohlednění nákladů na zajišťování zmíněné sítě a poskytování zmíněné služby, získaných výnosů a zeměpisného zprůměrování cen uloženého členským státem poskytovat službu pouze se ztrátou nebo za nákladových podmínek, které nejsou běžnými obchodními podmínkami.

Tato kategorie zahrnuje koncové uživatele nebo skupiny koncových uživatelů, kterým by nebyla poskytnuta služba komerčním poskytovatelem, který neměl povinnost poskytovat univerzální službu.

Výpočet čistých nákladů určitých aspektů povinností univerzální služby se provádí odděleně tak, aby se zabránilo dvojímu zaúčtování jakýchkoli přímých nebo nepřímých výhod a nákladů. Celkové čisté náklady na povinnosti univerzální služby podniku se vypočítávají jako souhrn čistých nákladů vzniklých z jednotlivých součástí povinností univerzální služby při zohlednění veškerých nehmotných výhod. Vnitrostátní regulační orgán je odpovědný za ověření čistých nákladů.

Část B

Náhrada čistých nákladů na povinnosti univerzální služby

Úhrada nebo financování čistých nákladů na povinnosti spojené s poskytováním univerzální služby může vyžadovat, aby byla podnikům, které mají povinnosti spojené s poskytováním univerzální služby, poskytnuta náhrada za služby, které poskytují za nekomerčních podmínek. Protože taková náhrada zahrnuje finanční převody, členské státy zajistí, aby tyto probíhaly objektivním, transparentním, nediskriminačním a přiměřeným způsobem. To znamená, aby převody co nejméně narušovaly hospodářskou soutěž a uživatelskou poptávku.

V souladu s čl. 90 odst. 3 musí mechanismus rozdělování, který se opírá o fond, používat při vybírání příspěvků transparentní a neutrální prostředky, čímž se zabrání nebezpečí dvojího uložení příspěvků, které se vztahují jak na výstupy, tak na vstupy podniků.

Za vybírání příspěvků od podniků, kterým je vyměřena povinnost platit příspěvky na krytí čistých nákladů na povinnosti univerzální služby v dotyčném členském státě, je odpovědný nezávislý subjekt, který spravuje fond a má dohlížet na převod dlužných částek nebo správních poplatků podnikům, které jsou oprávněny k příjmu plateb z fondu.

PŘÍLOHA VIII

POŽADAVKY NA INFORMACE, KTERÉ MAJÍ BÝT POSKYTNUTY
V SOULADU S ČLÁNKEM 102
(POŽADAVKY NA INFORMACE U SMLUV)

A. Požadavky na informace pro poskytovatele veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných než přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji

Poskytovatelé veřejně dostupných služeb elektronických komunikací jiných než přenosových služeb používaných pro poskytování služeb komunikace mezi stroji poskytnou tyto informace:

1) v rámci hlavních charakteristik každé poskytované služby jakékoli minimální úrovně kvality služeb, pokud jsou nabízeny, a u služeb jiných, než jsou služby přístupu k internetu, konkrétní zajištěné parametry kvality.

   Nejsou-li nabízeny žádné minimální úrovně kvality služeb, učiní se o této skutečnosti prohlášení,

2) v rámci informací o ceně případně příslušné ceny pro aktivaci služby elektronických komunikací a pro jakékoliv poplatky, ať pravidelné nebo související se spotřebou,

3) v rámci informací o délce trvání smlouvy a podmínkách pro obnovení a ukončení smlouvy, včetně případných poplatků za ukončení, v míře, v níž se takové podmínky použijí:

   i) jakékoli podmínky týkající se minimálního využívání nebo minimální doby, které jsou vyžadovány, aby bylo možné využívat výhod z propagačních akcí;

   ii) jakékoliv poplatky související se změnou poskytovatele a ujednání o odškodnění a náhradě za zdržování nebo zneužívání změny poskytovatele, jakož i informace o příslušných postupech,

   iii) informace o právu spotřebitelů využívajících předplacené služby na to, aby jim byl v případě změny poskytovatele na žádost proplacen veškerý zůstatek v souladu s čl. 106 odst. 6,

   iv) jakékoli poplatky při předčasném ukončení smlouvy, včetně informací o odblokování koncového zařízení a případné úhradě nákladů v souvislosti s koncovým zařízením,

4) jakákoli ujednání o odškodnění a náhradě, včetně případného výslovného odkazu na práva spotřebitelů, která budou použita v případě nedodržení úrovně kvality služeb stanovené ve smlouvě nebo pokud poskytovatel nereaguje odpovídajícím způsobem na bezpečnostní incident, hrozbu nebo zranitelnost,

5) druh opatření, jež může poskytovatel přijmout v reakci na bezpečnostní incidenty nebo při zjištění hrozby či zranitelnosti.

B. Požadavky na informace pro poskytovatele služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb

I. Vedle požadavků stanovených v části A poskytovatelé služeb přístupu k internetu a veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb poskytnou tyto informace:

1) v rámci hlavních charakteristik každé poskytované služby:

i) jakékoli minimální úrovně kvality služeb, pokud jsou nabízeny, a při nejvyšším možném zohlednění pokynů BEREC přijatých v souladu s čl. 104 odst. 2, a to pokud jde o tyto prvky:

– u služeb přístupu k internetu: alespoň latenci, kolísání kvality přenosu, ztrátovost paketů,

– u veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb, poskytovatelé, kteří vykonávají kontrolu alespoň nad některými prvky sítě nebo mají dohodu o rozsahu služeb za tímto účelem s podniky poskytujícími přístup k síti: alespoň dobu pro navázání spojení, pravděpodobnost selhání, zpoždění signalizace volání v souladu s přílohou X, a

ii) aniž je dotčeno právo koncových uživatelů na využívání koncového zařízení podle vlastního výběru v souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení (EU) 2015/2120, jakékoliv podmínky, včetně poplatků, stanovené poskytovatelem pro využívání poskytnutého koncového zařízení,

2) v rámci informací o ceně případně příslušné ceny pro aktivaci služby elektronických komunikací a pro jakékoliv poplatky ať pravidelné nebo související se spotřebou:

   i) podrobné informace o konkrétním plánu nebo plánech sazeb podle smlouvy, u každého takového plánu sazeb s uvedením typu nabízených služeb, případně objemu komunikace (například MB, minuty, zprávy) zahrnutého v zúčtovacím období, a ceny dodatečných jednotek komunikace,

   ii) v případě plánu či plánů sazeb s předem stanoveným objemem komunikace možnost převedení spotřebitelem nevyužitého objemu z předchozího do následujícího zúčtovacího období, je-li tato možnost uvedena ve smlouvě,

   iii) nástroje k zaručení transparentnosti vyúčtování a sledování úrovně spotřeby,

   iv) informace o sazbách platných pro veškerá čísla a služby, na něž se vztahují zvláštní cenové podmínky; u některých kategorií služeb mohou příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány navíc požadovat, aby tyto informace byly poskytovány bezprostředně před spojením hovoru nebo připojením k poskytovateli služby,

   v) u balíčků služeb a balíčků, které zahrnují služby i koncové zařízení, cenu jednotlivých složek balíčku, pokud jsou nabízeny též samostatně,

vi) podrobné informace a podmínky, včetně poplatků, ohledně veškerých poprodejních služeb, údržby a asistenční služby pro zákazníky a

vii) prostředky, jimiž lze získat aktuální informace o všech uplatňovaných sazbách a poplatcích za provoz a údržbu;

3) v rámci informací o délce trvání smlouvy u balíčků služeb a podmínkách pro obnovení a ukončení smlouvy případně podmínky ukončení balíčku nebo jeho složek;

4) aniž je dotčen článek 13 nařízení (EU) 2016/679, informace o tom, jaké osobní údaje jsou podávány před zahájením plnění služby nebo jsou shromažďovány v souvislosti s poskytováním služby;

5) podrobné informace o produktech a službách určených pro koncové uživatele se zdravotním postižením a o tom, jak lze získat aktuální informace o nich;

6) způsob zahájení řízení o řešení sporů, včetně sporů vnitrostátních a přeshraničních, v souladu s článkem 25.

II. Vedle požadavků stanovených v části A a v bodě I poskytovatelé veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech poskytnou tyto informace:

1) jakákoli omezení přístupu k tísňovým službám nebo informacím o tom, kde se volající nachází, z důvodu technické neproveditelnosti, pokud služba umožňuje koncovým uživatelům uskutečňovat volání na číslo národního nebo mezinárodního telefonního číslovacího plánu;

2) právo koncových uživatelů rozhodnout o tom, zda mají být jejich osobní údaje uvedeny v účastnickém seznamu, a to, o jaké druhy údajů se jedná, v souladu s článkem 12 směrnice 2002/58/ES.

III. Vedle požadavků stanovených v části A a v bodě I poskytovatelé služeb přístupu k internetu rovněž poskytnou informace požadované podle čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) 2015/2120.

PŘÍLOHA IX

INFORMACE, KTERÉ MAJÍ BÝT ZVEŘEJNĚNY
V SOULADU S ČLÁNKEM 103
(TRANSPARENTNOST A ZVEŘEJŇOVÁNÍ INFORMACÍ)

Příslušný orgán v případné koordinaci s vnitrostátním regulačním orgánem odpovídá za zajištění toho, aby informace uvedené v této příloze byly zveřejněny v souladu s článkem 103. Příslušný orgán v případné koordinaci s vnitrostátním regulačním orgánem rozhodne o tom, které důležité informace zveřejní poskytovatelé služeb přístupu k internetu nebo poskytovatelé veřejně dostupných interpersonálních komunikačních služeb a které informace zveřejní samotný příslušný orgán v případné koordinaci s vnitrostátním regulačním orgánem, aby bylo zajištěno, že všichni koncoví uživatelé mají při výběru k dispozici potřebné informace. Před uložením jakékoli povinnosti mohou příslušné orgány v případné koordinaci s vnitrostátními regulačními orgány, pokud je to vhodné, podporovat samoregulační nebo spoluregulační opatření.

1. Kontaktní údaje podniku

2. Popis nabízených služeb.

2.1. Rozsah nabízených služeb a hlavní charakteristiky každé poskytované služby, včetně případných minimálních úrovní kvality služby, je-li nabízena, a případných omezení využívání poskytnutého koncového zařízení stanovených poskytovatelem.

2.2. Sazby za nabízené služby, včetně informací o objemech komunikace (např. datová omezení, počet minut hlasových volání, počet zpráv) v rámci zvláštních plánů sazeb a o použitelných sazbách za dodatečné jednotky komunikace, číslech a službách, na něž se vztahují zvláštní cenové podmínky, poplatcích za přístup a údržbu, všech druzích poplatků za provoz, zvláštních a cílených systémech sazeb a o jakýchkoli dalších poplatcích a nákladech souvisejících s koncovým zařízením.

2.3. Nabízené poprodejní služby, služby údržby a asistenční služby pro zákazníky a jejich kontaktní údaje.

2.4. Standardní smluvní podmínky, popřípadě včetně doby trvání smlouvy, poplatků při předčasném ukončení smlouvy, práv souvisejících s ukončením balíčků nebo jejich částí a postupů a přímých poplatků za přenositelnost čísel a jiných identifikátorů.

2.5. Je-li podnik poskytovatelem interpersonálních komunikačních služeb založených na číslech, informace o přístupu k tísňovým službám a informace o místě volajícího nebo jakákoliv omezení těchto informací. Je-li podnik poskytovatelem interpersonálních komunikačních služeb nezávislých na číslech, informace o tom, do jaké míry může být přístup k tísňovým službám podporován či nikoliv.

2.6. Podrobnosti o produktech a službách, včetně všech funkcí, praktik, politik a postupů a změn ve fungování služeb specificky určených pro koncové uživatele se zdravotním postižením v souladu s právem Unie o harmonizaci požadavků na přístupnost u výrobků a služeb.

3. Mechanismy řešení sporů včetně těch, které vypracovaly podniky.

PŘÍLOHA X

PARAMETRY KVALITY SLUŽBY

Parametry, definice a metody měření kvality služby
uvedené v článku 104

Pro poskytovatele přístupu k veřejné síti elektronických komunikací

PARAMETR (poznámka 1)	DEFINICE	METODA MĚŘENÍ
Dodací lhůta pro počáteční připojení	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Četnost poruch na jeden přístupový okruh	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Doba odstranění poruchového stavu	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Pro poskytovatele interpersonálních komunikačních služeb, kteří vykonávají kontrolu alespoň nad některými prvky sítě nebo mají dohodu o rozsahu služeb za tímto účelem s podniky poskytujícími přístup k síti

PARAMETR (poznámka 2)	DEFINICE	METODA MĚŘENÍ
Doba potřebná pro sestavení spojení	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Reklamace správnosti vyúčtování	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Kvalita hlasového spojení	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Podíl předčasně přerušených spojení	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Podíl neúspěšných pokusů o spojení (poznámka 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Pravděpodobnost selhání		
Zpoždění signalizace volání		

Číslo verze ETSI EG 202 057-1 v. 1.3.1. (červenec 2008).

Pro poskytovatele služeb přístupu k internetu:

PARAMETR	DEFINICE	METODA MĚŘENÍ
Latence (prodleva)	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Kolísání kvality přenosu	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617
Ztrátovost paketů	ITU-T Y.2617	ITU-T Y.2617

Poznámka 1

Parametry umožňují analýzu výkonnosti na regionální úrovni (tedy minimálně na úrovni 2 v klasifikaci územních statistických jednotek (NUTS) vytvořené Eurostatem).

Poznámka 2

Členské státy se mohou rozhodnout, že nebudou vyžadovat uchovávání aktuálních informací o výkonnosti u těchto dvou parametrů, pokud je možné prokázat, že výkonnost v těchto dvou oblastech je uspokojivá.

PŘÍLOHA XI

INTEROPERABILITA AUTOMOBILOVÝCH RÁDIOVÝCH PŘIJÍMAČŮ A ZAŘÍZENÍ DIGITÁLNÍ TELEVIZE URČENÝCH PRO SPOTŘEBITELE PODLE ČLÁNKU 113

1. Společný kódovací algoritmus a příjem volně vysílaných programů

Veškerá zařízení pro spotřebitele určená pro příjem digitálních televizních signálů (tedy vysílání prostřednictvím pozemního, kabelového či družicového přenosu), která jsou prodávána, pronajímána nebo jinak poskytována v Unii a jsou schopna dekódovat digitální televizní signály, musí být schopna:

a) umožňovat dekódování takových signálů podle některého společného evropského kódovacího algoritmu, který je spravován uznanou evropskou normalizační organizací (v současnosti ETSI),

b) reprodukovat signály, které byly volně přeneseny, pokud v případě, že je takové zařízení pronajato, nájemce jedná v souladu s příslušnou nájemní smlouvou.

2. interoperabilita pro digitální televizní přijímače

Každý digitální televizní přijímač se zabudovanou obrazovkou s viditelnou úhlopříčkou delší než 30 cm, který je uveden v Unii na trh za účelem prodeje nebo pronájmu, musí být vybaven nejméně jednou zásuvkou s otevřeným rozhraním (buď normalizovanou nebo vyhovující normě přijaté uznanou evropskou normalizační organizací nebo vyhovující specifikacím používaným v celém odvětví), která umožňuje jednoduché připojení periferních zařízení a může přenášet všechny relevantní prvky digitálního televizního signálu, včetně informací týkajících se interaktivních služeb a služeb s podmíněným přístupem.

3. interoperabilita pro automobilové rádiové přijímače

Jakýkoli automobilový rádiový přijímač zabudovaný do nového vozidla kategorie M, které je uvedeno v Unii na trh za účelem prodeje nebo pronájmu od … [dva roky ode dne vstupu této směrnice v platnost], obsahuje přijímač, který je schopen přijímat a reprodukovat přinejmenším rozhlasové služby poskytované prostřednictvím digitálního pozemního rozhlasového vysílání. U přijímačů, které jsou v souladu s harmonizovanými normami, na něž byly zveřejněny odkazy v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo s jejich částmi se má za to, že splňují požadavek, na který se uvedené normy nebo jejich části vztahují.

PŘÍLOHA XII

Část A

Zrušené směrnice

se seznamem jejich následných změn

(uvedené v článku 125)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33)	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37)	Článek 1
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 544/2009 (Úř. věst. L 167, 29.6.2009, s. 12)	Článek 2
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 717/2007 (Úř. věst. L 171, 29.6.2007, s. 32)	Článek 10
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21)	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37)	Článek 3 a příloha
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7)	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/140/ES (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 37)	Článek 2

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES
(Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11)	Článek 1 a příloha I
Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2120 (Úř. věst. L 310, 26.11.2015, s. 1)	Článek 8

Část B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu a data použitelnosti

(uvedené v článku 125)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Datum použitelnosti
2002/19/EC	24. července 2003	25. července 2003
2002/20/EC	24. července 2003	25. července 2003
2002/21/EC	24. července 2003	25. července 2003
2002/22/EC	24. července 2003	25. července 2003

PŘÍLOHA XIII

Srovnávací tabulka

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Čl. 1 odst. 1, 2 a 3				Čl. 1 odst. 1, 2 a 3
Čl. 1 odst. 3a				Čl. 1 odst. 4
Článek 1 odst. 4 a 5				Článek 1 odst. 5 a 6
Čl. 2 písm. a)				Čl. 2 bod 1)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 2)
Čl. 2 písm. b)				Čl. 2 bod 3)
Čl. 2 písm. c)				Čl. 2 bod 4)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 5)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 6)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 7)
Čl. 2 písm. d)				Čl. 2 bod 8)
Čl. 2 písm. da)				Čl. 2bod 9)
Čl. 2 písm. e)				Čl. 2 bod 10)
Čl. 2 písm. ea)				Čl. 2 bod 11)

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Čl. 2 písm. f)				Čl. 2 bod 12)
Čl. 2 písm. g)				–
Čl. 2 písm. h)				Čl. 2 bod 13)
Čl. 2 písm. i)				Čl. 2 bod 14)
Čl. 2 písm. j)				–
Čl. 2 písm. k)				–
Čl. 2 písm. l)				–
Čl. 2 písm. m)				Čl. 2 bod 15)
Čl. 2 písm. n)				Čl. 2 bod 16)
Čl. 2 písm. o)				Čl. 2 bod 17)
Čl. 2 písm. p)				Čl. 2 bod 18)
Čl. 2 písm. q)				Čl. 2 bod 19)
Čl. 2 písm. r)				Čl. 2 bod 20)
Čl. 2 písm. s)				Čl. 2 bod 21)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 22)
Čl. 3 odst. 1				Čl. 5 odst. 1
–	–	–	–	Čl. 5 odst. 2

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Čl. 3 odst. 2				Čl. 6 odst. 1
Čl. 3 odst. 3				Čl. 6 odst. 2
Čl. 3 odst. 3a první pododstavec				Čl. 8 odst. 1
–	–	–	–	Čl. 8 odst. 2
–	–	–	–	Čl. 7 odst. 1
Čl. 3 odst. 3a druhý pododstavec				Článek 7 odst. 2 a 3
Čl. 3 odst. 3a třetí pododstavec				Článek 9 odst. 1 a 3
–	–	–	–	Čl. 9 odst. 2
Čl. 3 odst. 3b				Čl. 10 odst. 1
Čl. 3 odst. 3c				Čl. 10 odst. 2
Čl. 3 odst. 4				Čl. 5 odst. 3
Čl. 3 odst. 5				Článek 11
Čl. 3 odst. 6				Čl. 5 odst. 4
Článek 4				Článek 31
Článek 5				Článek 20

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
–	–	–	–	Článek 22
Článek 6				Článek 23
Článek 7				Článek 32
Článek 7a				Článek 33
–	–	–	–	Čl. 33 odst. 5 písm. c)
Článek 8 odst. 1 a 2				Článek 3 odst. 1 a 2
Čl. 8 odst. 5				Čl. 3 odst. 3
Článek 8a odst. 1 a 2				Článek 4 odst. 1 a 2
–	–	–	–	Čl. 4 odst. 3
Čl. 8a odst. 3				Čl. 4 odst. 4
–	–	–	–	Článek 29
Článek 9 odst. 1 a 2				Článek 45 odst. 1 a 2
–	–	–	–	Čl. 45 odst. 3
Čl. 9 odst. 3				Čl. 45 odst. 4
Článek 9 odst. 4 a 5				Článek 45 odst. 5 a 6
Článek 9 odst. 6 a 7				–
Článek 9a				–

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Článek 9b odst. 1 a 2				Článek 51 odst. 1 a 2
Článek 9b odst. 3				Čl. 51 odst. 4
–	–	–	–	Čl. 51 odst. 3
Čl. 10 odst. 1				Čl. 95 odst. 1
Čl. 10 odst. 2				Čl. 95 odst. 3
–	–	–	–	Čl. 95 odst. 2
–	–	–	–	Čl. 95 odst. 4
–	–	–	–	Čl. 95 odst. 5
–	–	–	–	Čl. 95 odst. 6
Čl. 10 odst. 3				Čl. 95 odst. 7
Čl. 10 odst. 4				Čl. 95 odst. 8
Čl. 10 odst. 5				–
Článek 11				Článek 43
Čl. 12 odst. 1				Čl. 44 odst. 1
Čl. 12 odst. 2				–
Čl. 12 odst. 3				Čl. 61 odst. 2
Čl. 12 odst. 4				–

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Čl. 12 odst. 5				Čl. 44 odst. 2
Článek 13				Článek 17
Čl. 13a odst. 1, 2 a 3				Čl. 40 odst. 1, 2 a 3
Čl. 13a odst. 4				–
–				Čl. 40 odst. 5
–	–	–	–	Čl. 40 odst. 4
Čl. 13b odst. 1, 2 a 3				Čl. 41 odst. 1, 2 a 3
–	–	–	–	Čl. 41 odst. 4
Čl. 13b odst. 4				Čl. 41 odst. 7
–	–	–	–	Čl. 41 odst. 5
–	–	–	–	Čl. 41 odst. 6
Článek 14				Článek 63
Čl. 15 odst. 1, 2 a 3				Čl. 64 odst. 1, 2, 3
Čl. 15 odst. 4				–
–	–	–	–	Článek 66
Článek 16				Článek 67

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
Článek 17				Článek 39
Článek 18				–
Článek 19				Článek 38
Článek 20				Článek 26
Čl. 21 odst. 1				Čl. 27 odst. 1
Čl. 21 odst. 2 první a druhý pododstavec				Čl. 27 odst. 2
Čl. 21 odst. 2 třetí pododstavec				Čl. 27 odst. 3
Čl. 21 odst. 2 čtvrtý a pátý pododstavec				Čl. 27 odst. 4
–				Čl. 27 odst. 5
Čl. 21 odst. 3				–
Čl. 21 odst. 4				Čl. 27 odst. 6
Článek 21a				Článek 29
Čl. 22 odst. 1				Čl. 118 odst. 1
Čl. 22 odst. 2				Čl. 118 odst. 3
Čl. 22 odst. 3				Čl. 118 odst. 4

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
–	–	–	–	Čl. 11 odst. 2
–	–	–	–	Čl. 118 odst. 5
–	–	–	–	Článek 117
Článek 23				Článek 119
Článek 24				Čl. 120 odst. 1 a 2
Článek 25				Čl. 122 odst. 1
Článek 26				Článek 125
Článek 28				Článek 124
Článek 29				Článek 127
Článek 30				Článek 128
Příloha II				–
	Článek 1			Čl. 1 odst. 1
	Čl. 2 bod 1)			–
	Čl. 2 bod 2)			Čl. 2 bod 22)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 23)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 24)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 25)

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
–	–	–	–	Čl. 2 bod 26)
	Čl. 3 odst. 1			Čl. 12 odst. 1
	Čl. 3 odst. 2 první věta			Čl. 12 odst. 2
	Čl. 3 odst. 2 druhá, třetí a čtvrtá věta			Čl. 12 odst. 3
	Čl. 3 odst. 3			Čl. 12 odst. 4
–	–	–	–	
	Článek 4			Článek 15
	Čl. 5 odst. 1			Čl. 46 odst. 1
–	–	–	–	Čl. 46 odst. 2 a 3
	Čl. 5 odst. 2 první pododstavec			Čl. 48 odst. 1
	Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec první věta			Čl. 48 odst. 2
	Čl. 5 odst. 2 třetí pododstavec			Čl. 48 odst. 5
	Čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec druhá věta			Čl. 48 odst. 3

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
–	–	–	–	Čl. 48 odst. 4
	Čl. 5 odst. 3			Čl. 48 odst. 6
	Článek 5 odst. 4 a 5			Čl. 93 odst. 4 a 5
	Čl. 5 odst. 6			Článek 52
–	–	–	–	Článek 93
	Čl. 6 odst. 1, 2, 3 a 4			Článek 13
–	–	–	–	Článek 47
	Článek 7			–
	–			Článek 55
	Článek 8			Článek 36
	Článek 9			Článek 14
	Článek 10			Článek 30
–	–	–	–	
	Článek 11			Článek 21
	Článek 12			Článek 16
	Článek 13			Článek 42
–	–	–	–	Článek 94

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
	Čl. 14 odst. 1			Článek 18
	Čl. 14 odst. 2			Článek 19
	Článek 15			Čl. 120 odst. 3 a 4
	Článek 16			–
	Článek 17			–
	Článek 18			–
	Článek 19			–
	Článek 20			–
	Příloha			Příloha I
		Čl. 1 odst. 1 a 2		Čl. 1 odst. 2 a 3
		Čl. 2 písm. a)		Čl. 2 bod 27)
		Čl. 2 písm. b)		Čl. 2 bod 28)
		Čl. 2 písm. c)		Čl. 2 bod 29)
		Čl. 2 písm. d)		–
		Čl. 2 písm. e)		Čl. 2 bod 30)
		Článek 3		Článek 59
		Článek 4		Článek 60

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
		Článek 5		Článek 61
		Článek 6		Článek 62
				–
		Článek 8		Článek 68
		Článek 9		Článek 69
		Článek 10		Článek 70
		Článek 11		Článek 71
–	–	–	–	Článek 72
		Článek 12		Článek 73
		Článek 13		Článek 74
–	–	–	–	Článek 75
–	–	–	–	Článek 76
		Článek 13a		Článek 77
		Článek 13b		Článek 78
–	–	–	–	Článek 80
–	–	–	–	Článek 81
		Článek 14		–

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
		Článek 15		Čl. 120 odst. 5
		Čl. 16 odst. 1		–
		Čl. 16 odst. 2		Čl. 121 odst. 4
		Článek 17		–
		Článek 18		–
		Článek 19		–
		Článek 20		–
		Příloha I		Příloha II
		Příloha II		–
–	–	–	–	Příloha III
			Článek 1	Čl. 1 odst. 4 a 5
			Čl. 2 písm. a)	–
			Čl. 2 písm. c)	Čl. 2 bod 32)
			Čl. 2 písm. d)	Čl. 2 bod 33)
			Čl. 2 písm. f)	Čl. 2 bod 34)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 35)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 37)

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
–	–	–	–	Čl. 2 bod 38)
–	–	–	–	Čl. 2 bod 39)
–	–	–	–	Článek 84
–	–	–	–	Článek 85
			Článek 3	Čl. 86 odst. 1 a 2
			Článek 4	–
			Článek 5	–
			Článek 6	–
			Článek 7	–
			Čl. 8 odst. 1	Čl. 86 odst. 3
			Čl. 8 odst. 2	Čl. 86 odst. 4
			Čl. 8 odst. 3	Čl. 86 odst. 5
			Článek 9	–
–	–	–	–	Článek 87
			Článek 10	Článek 88
			Článek 11	–
			Článek 12	Článek 89

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
			Článek 13	Článek 90
			Článek 14	Článek 91
			Článek 15	Čl. 122 odst. 2 a 3
			Článek 17	–
–	–	–	–	Článek 99
–	–	–	–	Článek 101
			Čl. 20 odst. 1	Článek 102
			Čl. 20 odst. 2	Čl. 105 odst. 3
			Článek 21	Článek 103
			Článek 22	Článek 104
			Článek 23	Článek 108
			Článek 13a	Článek 111
			Článek 24	Článek 113
			Článek 25	Článek 112
			Článek 26	Článek 109
			Článek 27	–
			Článek 27a	Článek 96

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
			Článek 28	Článek 97
			Článek 29	Článek 115
			Čl. 30 odst. 1	Čl. 106 odst. 2
			Čl. 30 odst. 2	Čl. 106 odst. 4
			Čl. 30 odst. 3	Čl. 106 odst. 4
			Čl. 30 odst. 4	Čl. 106 odst. 5
			Čl. 30 odst. 5	Čl. 105 odst. 1
			Článek 31	Článek 114
			Článek 32	Článek 92
			Článek 33	Článek 24
			Článek 34	Článek 25
			Článek 35	Článek 116
			Článek 36	Článek 121
			Článek 37	–
			Článek 38	–
			Článek 39	–
			Článek 40	–

Směrnice 2002/21/ES	Směrnice 2002/20/ES	Směrnice 2002/19/ES	Směrnice 2002/22/ES	Tato směrnice
			Příloha I	Příloha V
			Příloha II	Příloha VII
			Příloha III	Příloha IX
			Příloha IV	Příloha VI
			Příloha V	–
			Příloha VI	Příloha X
				Příloha IV